

Arxiu històric FUNDACIÓ JAUME BOFILL

La dimensió de les administracions públiques

Rosa Armell

FEBRER 1994

FUNDACIÓ
Fundació
JAUME
Jaume
BOFILL
Bofill

GUIO

Presentació.	Pàg. 3
I Introducció.	Pàg. 7
1 Acotació de l'objecte d'estudi	
2 Qüestions metodològiques	
II L'Administració Pública.	Pàg. 15
1 Característiques i dinàmica de l'administració pública.	
2 Breu referència a l'organització territorial de l'Estat.	
3 L'elaboració de les polítiques públiques. El desenvolupament dels programes.	
4 La comptabilitat per objectius	
III Indicadors econòmics de l'Administració Pública: Espanya i Catalunya.	Pàg. 32
1 Evolució de la despesa pública i construcció de l'Estat de Benestar.	
2 Participació de les administracions en la despesa.	
3 Aplicació per branques d'activitat i àmbits de gestió.	
4 Les fonts de finançament.	
IV Els recursos humans a l'Administració Pública.	Pàg. 52
1 Concepte i classes de treballadors: segmentació en la seva composició.	
2 Relacions entre l'Administració i els seus treballadors. Breu referència al marc normatiu.	
3 La política de personal, quelcom més enllà del marc normatiu de referència.	
4 La distribució territorial dels efectius	
V Estudi de casos:	Pàg. 89
1 Agència tributària a Barcelona del "Ministerio de Economía i Hacienda"	
2 Delegació a Barcelona dels Serveis Territorials del Departament d'Economia i Hisenda de la GENERALITAT DE CATALUNYA.	
VI Conclusió	

Bibliografia específica, consultar la citada a cada capítol.

PRESENTACIÓ

La recerca desenvolupada en aquest projecte era una perllongació de la feta al llarg dels estudis en ciències polítiques i sociologia. D'haver estat menys restrictius els criteris aplicats per la comissió de doctorat, possiblement la meua tesi hauria estat sobre la problemàtica que tractarem tot seguit.

He d'agrair el suport econòmic que la Fundació Bofill m'ha brindat i que m'ha obligat a imposar-me la disciplina de fer el punt i establir una breu recapitulació del que havia fet fins aleshores i intentar completar els buits detectats en la presentació de la problemàtica que planteja la gestió pública. Hi ha molta gent que treballa en les diferents administracions i les organitzacions sindicals que ha dedicat temps a orientar-me en aquesta recerca i proporcionar-me dades. Desitjo manifestar el meu sincer agraïment a tots ells i la satisfacció que em produirà el que altres investigadors puguin aprofitar la feina feta i obrir nous camins en l'estudi de les administracions públiques i les estratègies possibles en la gestió dels seus recursos humans.

La meua permanència en la facultat de Ciències polítiques i sociologia de la Universitat Autònoma, entre els anys 1988 i 1992, va constituir una fita extraordinària en la meua vida. Després de gairebé quinze anys de treball com a funcionària (Període 1974 al 1988) en les administracions del Govern Central i de la Generalitat de Catalunya tenia ara la oportunitat d'estudiar-ne la teoria que regia el seu funcionament. Constitueix aquest un exercici de distanciament de la pròpia experiència absolutament recomanable. La percepció de l'experiència viscuda havia originat una interpretació del fenomen que sovint era diametralment oposada a aquella que ens ofereix el coneixement teòric.

L'objectiu que em proposo en aquest treball és el conciliar totes dues perspectives a partir d'una visió funcional de les administracions públiques:

- de fora estant, perquè és la que interessa als ciutadans i ha estat estudiada per branques especialitzades del coneixement: Dret Administratiu i públic, Finances Públiques, Ciències polítiques i Sociologia del treball.
- des de dins, perquè no es pot ignorar la incidència de la seva dinàmica interna en el funcionament de les institucions.

Sorprèn l'escàs desenvolupament de l'estudi de la percepció que els funcionaris tenen de llur condició. Hi ha hagut auditories d'ordre intern però llur objectius estaven orientats a la producció, d'acord amb el model tradicional manllevat del sector privat, i es tenia escassament en compte les peculiaritat que caracteritzen la situació professional dels funcionaris.

Cal destacar igualment l'escàs debat sobre el model d'administració que s'adoptarà i la nula participació dels treballadors en el procés de regulació i d'establiment dels òrgans de comunicació: Treballadors-Empresa .

Respecte als objectius que persegueixen les administracions el present estudi ens mostra que l'interès general esdevé un criteri objecte de debat perquè la seva interpretació no és unívoca ni desinteressada. Veiem també que el conflicte d'interessos que es produïa en la societat civil també es dona entre les diferents administracions públiques obligades a establir relacions intergovernamentals en l'exercici de llur respectives competències (sovint amb importants interdependències). La pluralitat d'administracions que es veuen afectades en cada cas, tenen a dir la seva i, com és obvi, no hi ha coincidència plena de plantejaments ni d'interessos.

De les circumstàncies anteriorment esmentades es desprèn que hem trobava amb múltiples facetes susceptibles de ser estudiades però que l'elaboració de la informació de base necessària no havia estat feta.

Atès que l'objecte d'estudi el constitueixen les administracions he optat per fer una aproximació pràctica i entenedora a partir dels indicadors econòmics i de contingent humans que permeten mesurar-les.

La referència als barems convencionals de llur volum de despesa era obligada, per aquest motiu hi dedico un capítol. Tanmateix la part central del treball el constitueix la identificació dels efectius humans amb els quals compten les administracions.

Les condicions de treball dels efectius humans, denominats recursos humans en assimilar-los a un "imput" més del procés productiu, ens permeten identificar moltes característiques de qualsevol model de producció. La seva quantificació, en transformar-la en ratis ens permet establir correlacions amb altres unitats de referència. Existeix tota una recerca en aquest camp desenvolupada a partir de branques dels saber aparentment dispars com són l'economia i la psicologia. Els seus resultats han estat tan espectaculars que s'han manllevat els models de gestió desenvolupats en el sector privat per a aplicar-los en el públic.

El present treball aborda informació relativa a les condicions de treball dels funcionaris i dels treballadors en general dels sector públic. Ofereix també dades concretes de la plantilla de personal i de la pluralitat de situacions a les quals es poden veure subjectes els diferents col·lectius i la segmentació que en resulta respecte a llur condició professional i llurs expectatives de promoció en funció dels criteris i dinàmiques vigents.

L'avaluació ulterior del panorama prèviament descrit pertany a l'àmbit de les conclusions, i tot i que molt parca, ve a posar en èmfasi la pluralitat de criteris i la dificultat en establir un ordre de preferències absolut que s'imposés de forma generalitzada. D'aquesta circumstància en resulta l'escassa coincidència de criteris en el tractament de la informació i avaluació de resultats en els estudis que hem tingut l'oportunitat de consultar. Ens trobem aleshores que ni les solucions que s'apliquen ni els estudis previs o d'avaluació de

resultats, no coincideixen en llur plantejament i criteris de referència la qual cosa fa impossible la comparació o extrapolació dels resultats obtinguts en les experiències observades.

En cada cas resulta obligat l'acord previ respecte al model teòric de referència i en funció dels indicadors i del seu tractament escollit podem ja intuir el tipus de resultat. Tanmateix continuem sense conèixer el nivell de salut de les nostres administracions i l'esforç que hi esmercen els seus funcionaris en fer-les rutil·lar. Potser no s'ha trobat encara la manera de fer una separació entre el que és esforç personal de l'individu i el plus-valor que comporta en seu comportament en l'engranatge de l'organització.

En el debat sobre l'eficiència i l'eficàcia de l'administració caldrà tenir en compte aquesta i altres circumstàncies que tendeixen a esmoreir els resultats que caldria esperar de l'aplicació d'un determinat esforç perquè si es parla de responsabilitats cal considerar separatament el que correspon al funcionament efectiu de les estructures i avaluar el valor afegit que comporta la seva existència.

En utilitzar com a criteri de referència el barem del ciutadà que és del seu grau de satisfacció personal, ens trobem molt limitats perquè un indicador de l'eficiència en la prestació del servei públic s'hauria de considerar a nivell col·lectiu per tal de tenir un mínim d'objectivitat. Hauríem d'extrapolar resultats significatius a aquest nivell. Això és quelcom que no s'ha fet en el nostre treball però que en el cas d'alguns estudis d'ordre intern consultats mostra paradoxes com el que reflecteixen unes enquestes en les que es contestava que en general el sistema sanitari públic té un funcionament deficient però que s'està satisfet del tracte rebut quan se n'ha hagut menester.

Els indicadors interns respecte al treball fet també presenten problemes de fiabilitat en relació al nostre objectiu. Es pot apreciar clarament, tot i que de forma intuïtiva, que mentre els controls es limitin als aspectes formals, tindrem també un rendiment formal en el qual la producció vindrà condicionada per la unitat de referència que constitueixi l'element de valor (exemple: respecte dels aspectes formals, nombre d'expedients, horari de fitxar en la jornada de treball etc...). Les conductes s'adaptaran a condicions noves però no s'hauran altercat actituds respecte a la producció si no hi ha els elements necessaris per a estimular-la: psicològics i econòmics.

La informació de referència en aquest treball han estat les dades globals de tipus pressupostari i els censos de personal. Es tracta d'un treball fet a un nivell molt general i que obre la possibilitat de desenvolupar-lo en etapes ulteriors que permetin un treball de més precisió sobre alguns dels aspectes tractats en aquesta ocasió de forma molt superficial.

En tot cas arribem a perfilar el fet que les peculiaritats que caracteritzen el sector públic fan impossible una aplicació instantània de receptes dissenyades des del sector privat el qual

respon a una altra lògica de funcionament i a unes escales territorials i temporals molt més reduïdes en l'avaluació de resultats. En tot cas desitjo que el present treball estimuli la recerca en l'àmbit de l'administració pública atesa la necessitat d'anar més enllà de la gestió dels recursos humans si volem donar a les nostres administracions una autonomia en l'exercici de llur competències a partir de la possibilitat d'exigir la respectiva responsabilitat. Serà un model molt diferent de l'actual i fora impensable en un altre moment històric però en el nostre constitueix l'alternativa per a garantir la pervivència d'una determinada dimensió de l'Estat de Benestar.

L'economia entesa com l'administració d'uns recursos escassos per a atendre una demanda creixent de bens i serveis públics ens hi haurà obligat.

I INTRODUCCIÓ.

1 Acotació de l'objecte d'estudi.

2 Qüestions metodològiques
-----

1 Acotació de objecte d'estudi, objectius i motivacions.

A) **La problemàtica de l'Administració** ha estat estudiada d'antuvi per unes branques específiques en l'àmbit de les ciències socials les quals ja han sistematitzat bona part del coneixement i compten amb informació prescriptiva sobre el comportament de les diferents administració (Dret públic i de l'administració) i també dades quantitatives que s'actualitzen cada vegada amb més freqüència (des de la perspectiva econòmica i sociològica). El creixent volum de dades i estudis estadístics augmenta la seva difusió en veure's incorporats a nivell dels estudis interns i auditories específiques així com en la informació que transmeten els mitjans de comunicació de masses. En teoria l'increment d'aquestes dues variables (informació i transmissió) hauria de permetre millorar el nivell d'informació, però la complexitat de la informació transmesa i el seu volum esdevenen seriosos obstacles perquè la manca de temps per a la seva lectura reposada en uns casos i de preparació en els altres impedeixen els seu aprofitament.

L'Administració, tanmateix, és una qüestió d'interès públic que afecta a molta gent i la opinió que genera el seu funcionament no és matèria reservada al experts sinó que té repercussions socials i motiva enquestes d'opinió que tenen per objectius fer previsions sobre el comportament electoral.

Per aquest motiu el ventall de problemes hom aborda en estudiar l'Administració pot ser molt ampli i presentar centres d'interès molt diferents en funció del subjecte que ens la descrigui i els objectius que orientin la recerca:

- Per als experts, els criteris de classificació de referència en la taxonomia de llur respectives especialitats mediatitzen la recerca i centren l'interès en uns aspectes específics que contribueixen a un coneixement molt fragmentat.
- Pels ciutadans ha una escala molt diferent de referència basada en l'anècdota dels esdeveniments cotidians, la seva pròpia experiència i la dels seus coneguts: Viuen el cas concret en directe.

A la tensió entre el model teòric i la percepció del funcionament de l'administració cal afegir una variable que afecta l'objectivitat de la percepció: els interessos en joc. Aquests interessos venen a modificar l'ordre de prioritats dels diferents afectats i porten a una definició del problema molt diversa.

D'aquestes circumstàncies s'en desprén la pregunta de si és possible tenir una visió global de les administracions que incorpori el coneixement teòric i l'experiència pràctica del dia a dia amb la qual es troben els ciutadans.

Les aportacions de la ciència de l'administració pertanyen al món de les solucions teòriques, però l'èmfasi posat en la definició prèvia dels objectius a assolir i la proposta de fer successives rectificacions del model de referència, per tal d'assolir-los ens acosta progressivament a una dinàmica d'assignació racional i eficient dels recursos a esmerçar.

Apreciem aleshores la dificultat que planteja el debat de quelcom que semblava estar rígidament establert pel nostre marc jurídic general en les seves vessants política i administrativa. **Es fa palesa la dificultat d'encotillar quelcom que és dinàmic, evolutiu, canviant en definitiva perquè ha de respondre a noves necessitats i requereix d'un elevat consens social en la definició del model de referència aplicable a les nostres administracions.** El debat sobre el finançament de les autonomies al qual assistim en l'actualitat n'és un exemple més.

B) Acotació de l'objecte d'estudi

L'objecte d'estudi el constitueixen les administracions, en el seu conjunt i separadament. Considerades com:

- els recursos instrumentals mitjançant els quals es desenvolupen les polítiques públiques que són definides pels responsables polítics que ocupen llurs institucions de govern.
- el producte d'una determinada societat en un moment històric. Sotmeses, consegüentment, a les pressions dels diferents grups socials amb capacitat d'incidir en els processos d'adopció de decisions respecte als temes concrets que els interessin.

El fet d'estudiar les administracions en tant que recurs i que producte permet tractar els aspectes que afecten a la seva vinculació social, i les estratègies mitjançant les quals es veuen reconduïts, en benefici de d'interessos sectaris, els objectius de sotmetiment a l'interès general, enunciats a l'article 103.1 de la Constitució (entre altres articles més: 150.3 CC.AA.; 44.2 investigació científica; 33.3 limitació a la propietat privada; 47 utilització del sol i promoció de la vivenda).

Com és d'imaginar, un objecte d'aquestes característiques no admet simplificacions grolleres, de tipus reduccionista. Per tant convé conservar una clara referència de l'escala d'anàlisi:

- xifres globals:
  - . Tota Espanya
  - . Totes les administracions

- xifres parcials:
  - . Catalunya
  - . Serveis territorials del Govern Central a Catalunya
  - . Serveis Territorials a Barcelona de la Conselleria d'Economia i Finances.

L'estudi de les dimensions de les nostres administracions (amb especial referència als seus nivells central i autonòmic) avaluades en termes pressupostaris i de plantilla permet fer una aproximació global que obri pas a nous estudis sensibles al conjunt de peculiaritats que caracteritza la gestió de les nostres administracions.

C) Objectiu

L'objectiu que va guiar el meu primer treball sobre l'administració pública era el de mostrar com havia repercutit la democratització del nostre Estat en la seva organització burocràtica. Vaig estudiar l'evolució de les organitzacions sindicals en l'administració des de l'any 1977 al 1987 en què es convocaren les primeres eleccions sindicals. En la memòria de fi de carrera vaig ampliar l'estudi fins al 1991 incloent-hi els resultat de les eleccions de 1990 durant les quals vaig treballar en la Generalitat en el gabinet del conseller de Governació assumint funcions de coordinació entre el responsable en qüestions electorals i els responsable de relacions sindicals.

En aquest cas l'objectiu és diferent tot i que recuperi aspectes treballats anteriorment. En tot cas el repte que em plantejo és el de rendibilitzar la informació general de què disposem respecte a l'administració. Em sembla que ha estat insuficientment elaborada i que estem desaprovechant l'oportunitat de treballar com en cap altre segment de població seria possible.

Tenim tantes dades del que està passant en les diferents administracions que podem estudiar el seu funcionament amb especial referència als "inputs" i rendiment en cada una de elles i fer previsions sobre el comportament dels seus treballadors.

Els mètodes tradicionals de l'enquesta ens informen altrament i poden esser complementaris de la recerca que aquí desenvolupem de forma relativament esquemàtica.

El meu objectiu és obrir pistes alternatives a la recerca en l'àmbit de l'administració. Anticipadament demano disculpes si altra gent està treballant ja la matèria de la forma en què oriento aquesta proposta que considero innovadora. En tot cas reconec la meva ignorància respecte als treballs fets en aquesta línia i sols intentaré justificar-me en la mesura en què no he trobat estudis, amb les característiques que aquí proposo, entre la informació i bibliografia consultades.

Vosaltres mateixos jutjareu les possibilitats i interès de la proposta a la vista del treball realitzat en aquestes pàgines. Com podreu apreciar és un treball basat en la representació gràfica de bona part de la informació elaborada. Considero, tanmateix que ha faltat temps de reflexió per a construir models explicatius. D'altra banda fora massa ambicions pretendre d'identificar alternatives que vinguin a resoldre molts dels problemes que pateixen les nostres administracions. Estem encara lluny de conèixer la resposta sobre el model idoni, però sembla oportú prosseguir la reflexió, si sembla oportú, fins i tot per camins alternatius.

L'estudi dels recursos constitueix l'eix central i fil conductor al llarg del treball. Per aquest motiu i fent referència a la seva quantificació el títol del present treball és "**la dimensió de les administracions**".

Una dimensió que té dues unitats de mesura:

- la econòmica, mesurada en unitats monetàries, pressupostàriament dotades.
- la social, constituïda per la materialització d'un determinat projecte polític i que afecta:
  - . El cos social al qual van adreçats la prestació de bens i serveis.
  - . Els homes i dones que en fan el seu "modus vivendi": els funcionaris.

D) **Motivacions**

L'interès per les administracions com a objecte d'estudi no té sols una justificació pel passat del qual ens informa sinó que està motivada per la necessitat de planificar el futur que desitgem i en el qual estem compromesos.

Els motius que impulsen el discurs sobre la necessitat de fer una reforma de l'Administració tenen el seu origen en el segle passat però la democratització del nostre sistema polític els posa novament d'actualitat. Tanmateix la veritable reforma ha estat successivament ajornada i l'estatut del funcionari resta pendent de regulació específica. Les circumstàncies econòmiques més recents, amb la crisi fiscal, han estat les veritables impulsores en el plantejament de la necessitat de maximitzar l'eficiència i eficàcia de l'administració. Es tracta però d'una redefinició dels objectius a assolir que afecten al nostre model d'estat i no sols el de la seva administració.

S'introdueixen doncs nous criteris en la definició de prioritats atenent a la necessitat de garantir unes prestacions universals i mínimes amb els recursos disponibles. Aquesta revisió suposa posar en crisi algunes de les premisses del nostre model de societat i afecta també les seves institucions pel que fa als objectius a assolir, la seva estructura i els seus processos gerencials.

En aquesta crisi que trasbalsa els valors, cal no perdre de

referència els criteris essencialment significatius que permeten d'orientar les prioritats a respectar en tot cas. Es per tant a partir d'aquestes premisses que he orientat la meva recerca en la qual he recollit primerament les definicions formals que el dret administratiu ens ofereix de l'administració i complementant ulteriorment aquesta imatge estàtica amb aquella que en resulta d'una perspectiva funcional en la qual tenim en compte les preferències dels actors que intervenen en el procés decisional i que tenen capacitat de modificar l'ordre de prioritats que caldria esperar altrament.

La limitada disponibilitat de temps de dedicació ha circumscrit el treball als aspectes susceptibles de quantificació com són el pressupost econòmic de les administracions i llur dotació de personal (amb especial referència a nivell territorial de Catalunya del cens de personal del serveis fiscals i tributaris del Govern Central i de la Generalitat) . Tanmateix, les consideracions que se'n deriven de les xifres són susceptibles d'ésser interpretades en codi qualitatiu perquè hi ha nombroses formes d'avaluar-la indirectament.

Els objectius en el compliment dels quals estan compromeses les nostres administracions públiques i els recursos que esmercen per a assolir-los són qüestions suficientment trascendents com per a arriscar-se en l'empresa d'intentar comprendre l'administració de forma global.

BIBLIOGRAFIA I Introducció

1 Presentació del problema: acotació de objecte d'estudi, objectius i motivacions.

ECHEBARRIA, K. & LOSADA, C. 1993, Institucions i Mètodes per a Millorar el Funcionament de l'Administració Pública. Anàlisis comparada de les estratègies de modernització als Estats Units, França, el Regne Unit i Suècia

OCDE 1991 La administració al servicio del público. MAP Madrid.

SUBIRATS 1989, Análisis de políticas públicas y eficacia de la Administración INAP, Madrid.

- 1991, "Políticas Públicas y Organización Administrativa" **Documentación Administrativa** núm. 224-225 oct.90-març 91

I INTRODUCCIÓ

2 Qüestions metodològiques

El procés d'aproximació ha estat progressiu:

Primerament he abordat els trets generals i els aspectes més elementals que permeten identificar les característiques pròpies de l'administració pública en la perspectiva funcional i dels objectius que persegueix, fent també una breu referència al procés decisional mitjançant el qual s'arriba a definir-los.

Seguidament utilitzo l'instrumental dels economistes, això sí, posat al servei dels objectius d'aquest treball, es a dir una millor comprensió de la lògica que orienta l'actuació de l'administració, en el seu conjunt i a nivell de les diferents unitats.

D'aquesta manera podem veure que els valors i principis que orienten l'actuació de les administracions, són susceptibles d'una valoració econòmica i comprometen una part important dels recursos humans i pressupostaris del conjunt d'administracions. Progressivament us mostrarem:

- la interdependència de les diferents administracions, via transferència pressupostària o prestació directa de serveis en els àmbits de referència.
- l'absència d'homogeneïtat en la imputació de recursos a nivell de les diferents administracions autonòmiques i les conseqüències en llur respectiva gestió de serveis.

Les dades relatives als recursos humans tenen per objectiu oferir una doble perspectiva:

- pluralitat i segmentació interna entre els diferents col·lectius pertanyents a una mateixa administració.
- trets característics i elements propis que constitueixen trets d'identitat propis d'unes administracions i les diferencien d'unes altres.

Aquest seguit de circumstàncies fa palesa l'absència d'homogeneïtat dels funcionaris en el conjunt de treballadors assalariats del sector públic. Vet aquí la necessitat d'ubicar adequadament cada segment de treballadors del sector públic d'acord amb les variables determinants de les seves condicions professionals i socio-econòmiques.

El tot està tractat de forma molt simplificada en l'exposició i recorro, potser massa sovint, a la representació gràfica. Els criteris que han orientat la formulació d'aquests dibuixos han estat els de la dinàmica de sistemes (ARACIL 1983). Bàsicament he considerat que la diferència entre la situació anterior i la subsegüent obeïa a l'aportació d'energia (recursos, etc...). Aquesta ficció m'ha permès de reduir moltíssim processos molt complexos per tal de facilitar-ne la comprensió a gent profana en la matèria. Però com en moltes de les produccions cinematogràfiques, vull manifestar que aquestes gràfiques no tenen res a veure amb la realitat, sols tenen la finalitat d'ajudar-nos a

comprendre-la.

El rendiment de tot el procés de recerca, anteriorment esmentat resultat important perquè en aquest punt tenim la informació suficient per a construir un model atenent a la dinàmica de sistemes (ARACIL 1983) i en aquest punt podem arribar a conclusions. Són els prototipus dels models formulats, de tal manera que permetin el tractament de la informació disponible, els que permetrien validar la seva idoneïtat i eventual aplicació en estudis prospectius, atesa la seva fiabilitat predictiva.

El present llibre presenta una recerca inacabada perquè no he treballat el temps suficient en la formalització de models matemàtics i gràfics que ens proposa la dinàmica de sistemes. Resta doncs per fer la validació de les hipòtesis que formulo i que semblen complir-se respecte a les dades que ofereixo.

El que resulta admirable és veure com coincideixen (en la identificació d'uns mateixos problemes) les diferents branques del saber que estudien l'administració a partir de les ciències humanes i socials (dret, ciències polítiques, sociologia, filosofia, economia...), tot i que unes prescriuen quin ha d'ésser el seu comportament (la filosofia, les ciències jurídiques...) i les altres avaluen les conseqüències del mateix. Les propostes fetes des de la perspectiva teòrica i les conclusions dels estudis sectorials, construïts sobre les bases de la informació proporcionada per l'administració i les enquestes d'opinió, ens remetent als mateixos problemes tot i que enunciats de forma diferent.

Permeteu-me doncs d'insistir en la bondat de recorre a la bibliografia especialitzada perquè **els estudis sobre l'Administració són una riquíssima font d'informació sobre el nostre passat polític i el futur de les nostres institucions. Del seu estudi acurat podríem tenir la resposta a la majoria de preguntes i de retrets que li fem a l'administració.**

Hem de vigilar, però, de no perdre les nostres coordenades de referència. La dinàmica de sistemes és un instrument i no pas un objectiu i per tant ens pot ajudar a racionalitzar situacions i conceptualitzar problemes. Tanmateix els criteris han de ser proporcionats per les ciències que ens informen respectivament dels valors de referència (Dret constitucional) o dels indicadors de benestar social (Teoria econòmica del benestar) altrament podríem parlar de quelcom sense copsar-ne el seu contingut.

El nostre repte és el d'assumir el present i posar-lo en connexió amb el futur que desitgem.

BIBLIOGRAFIA

I 2 Presentació teòrica

- ARACIL, J. 1983, Introducción a la dinámica de sistemas. Alianza Universidad, Madrid.
- CARRASCO CANALS, C. 1974 "Burocracia organizada por la asociación de funcionarios de la Administración civil del Estado. Estudios sobre la burocracia Española Instituto de Estudios Políticos, Madrid
- COMPANYS, R. 1983, Investigación operativa, lecturas y casos. CPDA ETSEIB, Barcelona
- & altres, 1984, Introducción a la Investigación Operativa. CPDA ETSEIB
  - & altres, 1984, Localización y distribución en planta. CPDA ETSEIB
- GUTIERREZ REÑÓN, A. 1974 "La desmitificación de la burocracia: Introducción a una semana de estudios", Estudios sobre la burocracia Española Instituto de Estudios Políticos, Madrid.
- KLIR, G. 1980, Teoría General de Sistemas. ICE. Madrid
- LAFUENTE, A. 1984 Técnicas de Investigación Social en la Administración Pública. INAP, Alcalá de Henares.
- MANHEIM & RICH 1988 Análisis político empírico. Métodos de investigación en ciencia política. Alianza Universidad Textos. Madrid.
- MARCH - SIMON 1961 Teoría de la Organización Ariel, Barcelona
- MARTINEZ, S & REQUENA, A. 1986 Dinámica de Sistemas. Alianza Editorial, Madrid
- MAYNTZ 1985 Sociología de la Administración Pública, Alianza Editorial, Madrid
- MINTZBERG 1979 La Estructuración de las Organizaciones Ariel (1984), Barcelona
- 1983 Structures in Fives: Designing Effective Organizations. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall 1983
  - 1983 Le pouvoir dans les organisations Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hill (Les Editions d'Organisation, França, 1986)
- SIERRA BRAVO, R. 1989, técnicas de Investigación Social. Paraninfo, Madrid
- SUBIRATS 1989, Análisis de políticas públicas y eficacia de la Administración INAP, Madrid.
- 1991, "Políticas Públicas y Organización Administrativa" Documentación Administrativa núm. 224-225 oct.90-març 91

II L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

- 1 Concepte i característiques.
  - 2 Breu referència a l'organització territorial de l'Estat.
  - 3 L'elaboració de les polítiques públiques. El desenvolupament dels programes.
  - 4 La comptabilitat per objectius.
-

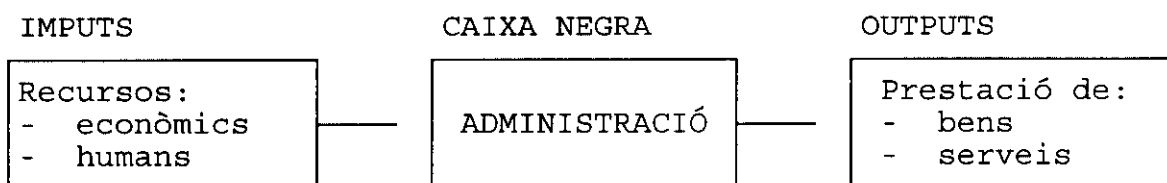
II L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

1 Característiques i dinàmica de l'administració pública.

Una aproximació al concepte d'Estat i de l'administració pública que el caracteritza ens remet inexorablement als conceptes econòmics i polítics de llibre de text:

- Estat de Benestar
- Estat social

No és l'objecte del present estudi analitzar aquesta qüestió sinó el del seu funcionament, per quest motiu ens interessa el procés decisional mitjançant el qual manifesta la seva voluntat i que presenta un funcionament semblant al de l'esquema següent:

Tanmateix aquest esquema no explica la complexitat de relacions que es produeixen en la caixa negra anomenada administració abans que manifesti la decisió adoptada mitjançant un acte declaratiu o una actuació determinada. El procés decisional resulta sovint opac tot i que formalment poden estar rígidament determinades les successives etapes de la seva formulació.

L'interès general al qual aludeix la nostra Constitució (art.103.3) legitima el fet que l'Administració gaudeixi d'un poder exorbitant (que s'imposa coactivament als particulars) però no resol els problemes inherents a la formulació dels objectius específics, problema que esdevé més complex a partir dels supòsits de l'Estat social i la protecció dels desfavorits perquè la polarització política dreta esquerra es concreta en l'enfrontament polític per la definició de les prioritats en l'assignació pressupostària:

- garantia del benestar social
- suport al sistema productiu

Aquesta dicotomia avui en dia està entrant en crisi, perquè si els poders públics no disposen ja dels recursos suficients per a garantir el benestar social, aquest comença a formular-se atenent a la salut del sistema productiu. De sobte tot està canviant i la competitivitat internacional no afecta sols els particulars sinó que preocupa els estats i mentre la mundialització dels mercats sembla excloure tota intromissió dels diferents governs, són més les qüestions que es plantegen en termes de polítiques públiques comunes a nivell de: regions, estats, continents.

1.1 Antecedents: la transició democràtica a Espanya.

L'opció per la Democràcia en l'Estat espanyol a partir

de la Llei de Reforma Política i de la Constitució de 1978 ha determinat, entre d'altres coses, el reconeixement del pluralisme que ha tingut efectes en diferents esferes:

Pluralisme polític, ha suposat la fi de l'organització monocèntrica de l'Administració pública per obrir pas a un Estat amb multiplicitat de centres d'imputació de poder i d'interessos.

Pluralisme polític i social

- ha dut al debilitament de la barrera entre el que és públic i el que és privat (BAENA DE ALCAZAR, 1984, pàg. 48).
- ha pressionat sobre l'Administració pública perquè evolucioni d'acord amb les exigències del recent estrenat Estat social i democràtic de Dret (Títol preliminar art 1.1 de la Constitució Espanyola). El canvi en l'àmbit organitzatiu es produeix de resultes del vincle entre sistema polític i estructura administrativa.

La Reforma de l'Administració està present en la vida pública espanyola, pràcticament des del començament de la transició, però és un tema que va més enllà i que encara avui no està resolt. En els primers moments es troba una sortida en l'adaptació de l'aparell de l'Estat als requeriments del Règim constitucional i a la nova estructura administrativa que la institucionalització de les comunitats autònomes comportava.

Al llarg d'aquest treball veurem que l'esmentat procés d'adaptació no està acabat i que hi ha serioses contradiccions que obstaculitzen el funcionament de les Administracions.

- 1.2 La consolidació de la democràcia ha estat un camí en el qual encara estem compromesos. El temor al desmantellament dels avanços democràtics assolits ha contribuït a estendre amb extrema prudència les diferents llibertats, especialment en aquells àmbits de l'administració en els quals es temia trobar parapetades les forces que havien donat suport a l'anterior sistema polític. El temps ha vingut a demostrar que aquest argument tenia una validesa relativa perquè el parer dels interlocutors de pes ja havien estat integrat en els pactes de la Moncloa. Tanmateix el **Govern Central i amb ell el conjunt d'administracions van continuar tancades al diàleg obert i directe amb els seus treballadors fins que es van convocar les primeres eleccions sindicals l'any 1987.**

BIBLIOGRAFIA

II 1 Concepte i característiques.

- ALBADALEJO CAMPOY, 1980, "Pasado presente y futuro de la función pública española. Una propuesta de reforma", **Cuadernos Económicos de Información Comercial Española**, núm. 13, Madrid
- BAENA DEL ALZAZAR, 1984, Organización Administrativa. Edit. Tecnos, Madrid.
- 1985 Curso de Ciencia de la Administración. Tecnos, Madrid
- CASAHUGA, 1985, Fundamentos normativos de la acción y organización social. Ariel, Economía, Ed. Ariel, Barcelona.
- CARRO MARTINEZ, A. "¿Qué es la reforma administrativa?" **DA** núm. 27
- 1974, Reflexiones sobre aspectos actuales de la Función Pública Española Madrid
- COMIN 1992 Las Administraciones Públicas; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- FERNANDEZ RODRIGUEZ, TR. "El aspecto orgánico de la reforma administrativa: evolución y perspectivas" **RAP**, núm 48
- "La reforma de la organización administrativa en el Decreto de 27 de noviembre de 1967" **RAP**
- FUEYO ALVAREZ, J. "La burocratización de la sociedad" Estudios sobre la burocracia Española Instituto de Estudios Políticos, Madrid.
- GARCIA COTARELO, R. 1986 Del Estado de Bienestar al Estado del Malestar. Centro de Estudios Constitucionales. Madrid
- GIANINI 1991, El poder público. Estados y Administraciones Públicas. Civitas. Madrid
- GARCIA DE ENTERRIA, E. 1972 "Alejandro Oliván y los orígenes de la Administración española contemporánea" y "La organización y sus agentes: revisión de estructuras" La Administración española, Madrid
- GARRIDO FALLA "La nueva reforma de la legislación de funcionarios públicos" **REDA** núm. 13
- "Necesidad y obstáculos de la reforma de la función pública" **DA** núm. 61
  - 1985 Reformas en la función pública, Madrid
- LOPEZ RODÓ, L. "La Reforma Administrativa en España" **DA** núm. 1
- LOPEZ-NIEOT Y MALLO, -F. "La reforma administrativa como instrumento de la reforma política" **DA** núm. 172
- LLISET I BORRELL, F. Incidencia de la reforma política en la Administración Pública" **DA** núm. 172
- 1974, "Visión crítica de la reforma de la función pública", AA.VV. Estudios sobre la burocracia española
- GONZALEZ CASANOVA 1984 Teoría del Estado y Derecho Constitucional. Vicens Vives, Barcelona
- NIETO, A. 1984 La organización del desgobierno. Ariel, Barcelona
- 1986 "La Administración y la burocracia del Estado en la década de los ochenta" **Jornadas de Estudio sobre Administración y función Pública en el Estado Autonomico**, Oñati.
- PEREZ DIAZ 1987 El retorno de la sociedad civil. Instituto de Estudios Económicos, Madrid
- PORRAS ORÚE, P "En torno a una posible reforma de la legislación de funcionarios civiles del Estado" **DA** núm. 177

- RAYNEY, HG & BACKOFF, FR & LEVINE, CN "Comparing Public and Private Organizations" **Public Administration Review**, núm. 36 (pàgs. 223-244)
- SEGURA, 1992, Intervención pública y política de bienestar: el papel del Estado; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- SERRANO 1992, La intervención económica en el Estado de las Autonomías; GARCIA DELGADO, **Economía de España**, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.

II L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

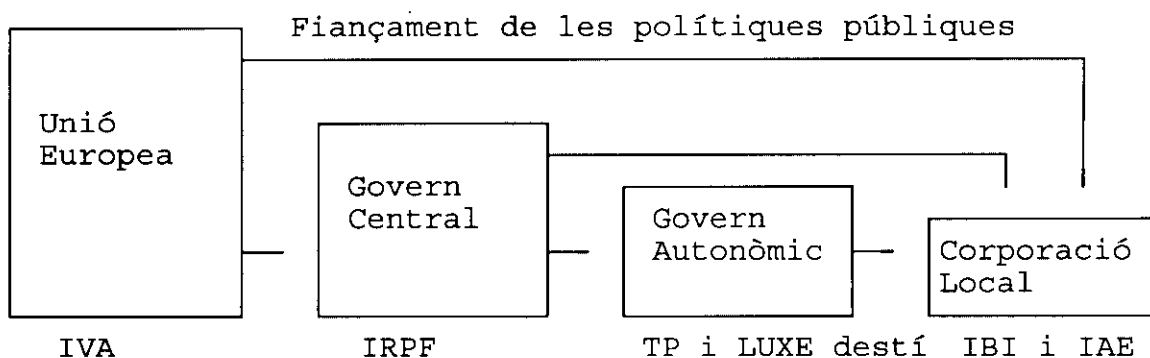
2 Breu referència a l'organització territorial de l'Estat.

Aquesta és una qüestió a la qual la Constitució hi dedica el Títol VIII: art. 137

"L'Estat s'organitza territorialment en municipis, en províncies i en les Comunitats Autònomes que es constitueixin. Totes aquestes entitats gaudeixen d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius."

D'aquesta organització en resulta l'acotació del respectiu marc d'actuació atenent a l'exercici de les competències. El marc d'autonomia proclamat troba, però, el seu sostre en els recursos pressupostaris que continuen passant en bona part pel Govern Central, tot i que més tard en transfereixi una porció.

Com veurem en l'apartat III, relatiu als indicadors econòmics, l'articulació territorial afecta a la gestió de la despesa, que resulta parcialment desconcentrada, però no a l'obtenció del recursos que tot i l'aparent descentralització, continua en mans del Govern Central.

Resulta obvi que no n'hi ha prou amb grans declaracions de principis.

Els ciutadans elegeixen llur representants en els àmbits:

- local
- autonòmic
- central
- comunitari

Però els responsable polítics que en resulten elegits no sempre disposen dels recursos econòmics necessaris per a realitzar llur programa. Aleshores l'ajust entre recursos i objectius requeriria reduir els objectius al nivell que els recursos permeten d'assolir. Però els electors esperen més dels seus governants i el partits també.

El resultat és que el mateix partit que els va situar llur membres en la llista de candidats esdevé la xarxa relacional a partir de la qual el que governen en una determinada administració poden esperar que els membres de la seva organització política ubicats en una altra administració

colaborin amb ells en l'assoliment dels objectius que comparteixen a nivell de programa polític o d'interessos de partit.

Aquesta dinàmica reconduïx a l'àmbit dels partits la regulació política de les relacions intergovernamentals. El que se'n despren d'aquesta observació és que no es pot entendre el funcionament del sistema administració si no incorporem la resta de subsistemes que operen. En aquest sentit l'organització territorial de l'Estat autonòmic suposa un canvi total respecte a la situació precedent, que ha passat de ser monocèntric a tenir una pluralitat de centres de decisió. Tanmateix, una anàlisi del seu funcionament fa paleses les febleses en l'àmbit de la gestió pressupostària i la dependència, per a gestionar llur respectives competències, que unes administracions tenen de les transferències que realitzen unes altres. La capacitat de decidir queda doncs força limitada.

BIBLIOGRAFIA: CII, 2 Breu referència a l'organització territorial de l'Estat.

- ALVAREZ CONDE 1983 El régimen político español Tecnos, Madrid
- ALBERTI 1985 **Las relaciones de colaboración entre el Estado y las Comunidades Autónomas.** Revista Española de Derecho Constitucional. Any 5 Núm.14.
- BOSCH & COSTA 1990, Sector Público autonómico y local; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- CASTELLS ARTECHE, JM. 1987 Proceso de construcción y desarrollo de la Función Pública Autónoma, Instituto Nacional de Administració Pública
- 1990 Sector público central; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- COMITE ASSESSOR PER A L'ESTUDI DE L'ORGANITZACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ, 1988, La funció organitzativa, Generalitat de Catalunya, Barcelona.
- COSTAS 1990 El marco de la política económica autonómica; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- CUADRADO ROURA 1992 El sector servicios: evolución, características y perspectivas de futuro; La crisis económica y la redefinición del mapa económico-regional; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- FREIXES SANJUAN, 1988, **Drets Fonamentals dels Catalans** Comentaris sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Institut d'Estudis Autonòmics
- JIMENEZ ABAD, M. "Las transferencias de funcionarios a las Comunidades autónomas" **REDA** núm. 28
- GARCIA PASCUAL "La Dirección de la Función Pública" **DA** núm. 10
- LLISET, F. & TORNOS, J, 1986, La Funció pública de les Comunitats autònomes, Publicacions Escola d'Administració Pública de Catalunya, Col. Estudis núm. 6. Barcelona
- LLISET BORRELL, F. "La Función pública local en el marco de la Cataluña autónoma" **DA** núm. 176
- MORATA 1987 Autonomia regional i integració europea Institut d'Estudis Autonòmics Generalitat de Catalunya
- 1990, "Políticas Públicas y Relaciones Intergubernamentales". **Documentación Administrativa** núm. 224-225 Octubre-Març
- NIETO 1984 La organización del desgobierno. Ariel, Barcelona
- PARELLADA, 1990, Actividad económica y territorio; La división territorial; Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- PEDREÑO 1992 Un eje de expansión económica: Cataluña-Mediterráneo; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- VERNET I LLOBET, J. 1984, Concepte i objecte d'elles lleis d'harmonització, Barcelona
- VV.AA., 1983, **Autonomia i Administració. Actes del Col.loqui Administració i regionalisme, autonomia o federalisme del XVIII Congrés internacional de Ciències administratives**, amb conferències de R. Entrena, Y. Meny, O. Sepe, J. LL. Sureda, P. Romus, L. E. Schartz, Publicacions de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, Col. Materials. Barcelona
- VV.AA., 1984, La comarca com a ens territorial. Recull de les conferències pronunciades per M.S. Gianini, R. Entrena, S. Muñoz Machado, E. Argullol, L. Parejo, R. Martín Mateo, M.

Ribas, A. Nieto, Publicacions de l'Escola d'Administració
Pública de Catalunya, Col. Materials. Barcelona.

II L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

3 L'elaboració de les polítiques públiques.

L'administració es caracteritza pel procés burocràtic mitjançant el qual desenvolupa la seva actuació. En el passat aquest model va permetre trencar amb les velles inèrcies conservaduristes i per tant la seva adopció va constituir en l'època de Weber un veritable trasbals. Avui en dia, però, no dona ja resposta als reptes d'una societat que canvia a tal velocitat que les seves institucions sovint no poden fer la renovació de llur estructura al mateix ritme.

La definició tradicional que ens permetia vincular el funcionament de l'administració a la subjecció al dret administratiu o a les rigideses formals que el caracteritzen podrien començar a canviar atès que la preocupació pels aspectes formals no ve a millorar la qualitat dels seus resultats ni a garantir la idoneïtat en les decisions. I també perquè la legitimitat dels responsables polítics troba cada vegada més suport en la confiança i rendiment electoral que genera la "feina feta" que no pas en els principis ideològics.

Aquestes dues variables han contribuït a què els responsables polítics s'esforcin en l'increment de la rendibilitat dels recursos esmerçats en l'assoliment dels objectius predefinits.

A partir d'aquesta formulació es fa imprescindible oferir una concreció dels objectius i això porta a la necessitat de revisar el procés mitjançant el qual es defineixen.

La proposta que se'n despren del nostre model polític és que la legitimitat per a fixar els objectius correspon als òrgans electes, és a dir als polítics.

Són ells doncs els responsables de definir els objectius generals, a partir dels quals, les diferents unitats, desenvoluparan les actuacions concretes.

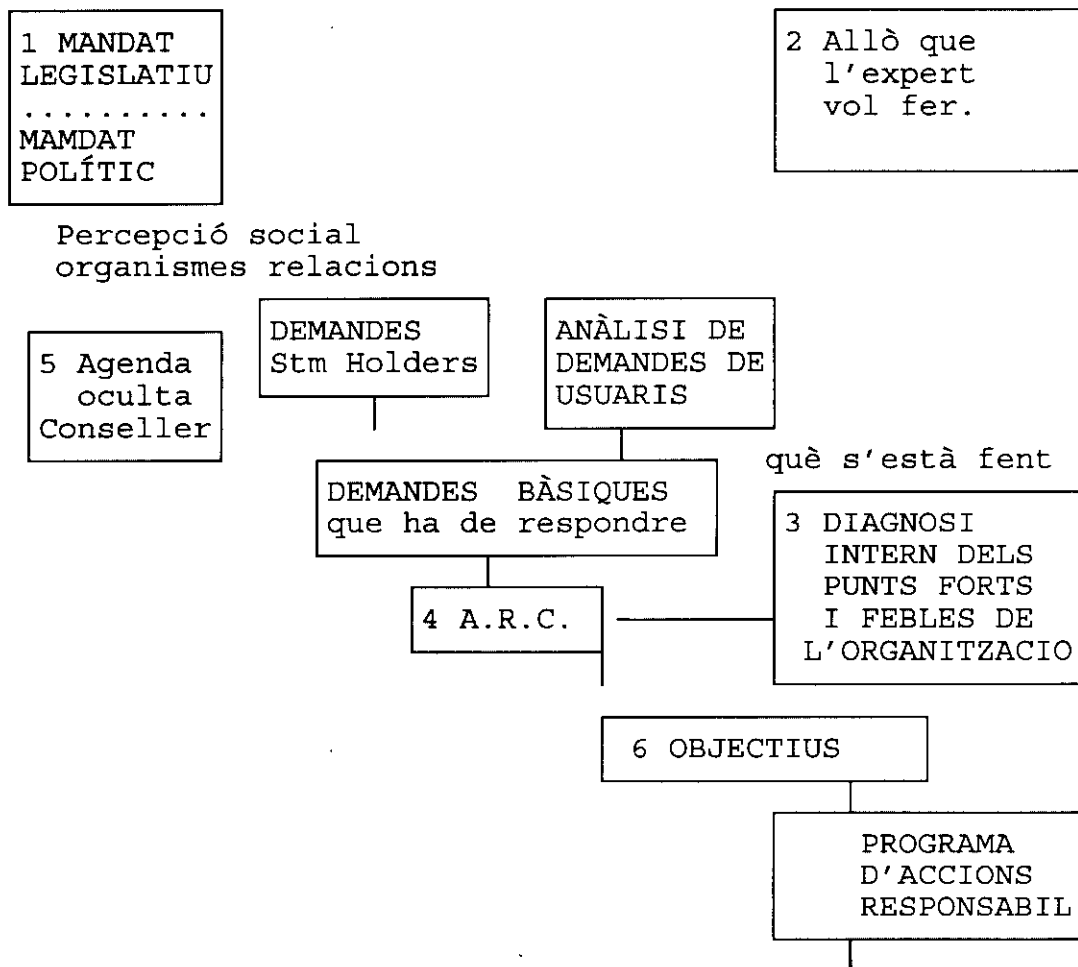
El problema a resoldre en aquest punt és el d'establir la relacions horitzontals que facilitin la cooperació entre entitats que no estan jeràrquicament vinculades. Aleshores es fa necessari un nou desplegament dels objectius concretant-ne les tasques específiques que corresponen a cada unitat en el marc de cooperació definit a nivell de la planificació estratègica.

El diagrama que presenta en Carlos Losada Marrugan (1991) és molt interessant perquè racionalitza aspectes que sou motiu de conflictes i dificultats que reiterativament es presenten en el nostre model d'administració. Les seves principals aportacions són les següents:

- pren en consideració les potencialitats de l'organització per tal de maximitzar resultats;
- queda nítidament definit el rol dels nostres polítics i gestors a partir d'un marc competencial ben diferenciat;
- integra les diferents demandes agregant els diferents segments de població a partir de la seva ubicació en el sistema com a usuaris, o grups de pressió econòmica;

- incorpora l'assessorament de l'expert en la seva dimensió prescriptiva;
- Distingeix entre l'imperatiu que marca el mandat legislatiu i el que prové del mandat polític.

Diagrama de la PLANIFICACIO ESTRATEGICA; Carlos Losada Marrugan (1991)

Comentari sobre el seu funcionament:

- 1 Els representants electes (partit en el Govern) negocien i sotmeten a votació el seu programa. Estan sotmesos a pressió per les demandes socials.
- 2 Els experts assessoren o pressionen respecte a òptims desitjables i els aspectes positius i negatius de les diferents opcions.
- 3 La diagnosi interna ens informa d'allò que ja està endegat i de quines són les possibilitats de l'organització.
- 4 Les Arees de Resolució Clau són el punt de confluència en el qual s'espera el màxim rendiment dels recursos esmerçats. Alhora, constitueix el punt de discòrdia

sobre el qual pressionen els actors implicats per tal d'aproximar posicions en benefici dels interessos respectius.

5 L'agenda oculta del Conseller no és coneguda per la resta d'actors però pot influir en determinar l'ordre de prioritats a assumir i de resultes donar sortida a unes qüestions mentre d'altres resten de banda.

6 De resultes d'aquest entramat de relacions i interessos obtenim la definició d'objectius.

Llur racionalitat es veurà doncs limitada al context mateix en el qual han estat adoptades i llur horitzó també vindrà limitat pels recursos pressupostaris que finalment s'hi esmercin el desenvolupament dels programes concrets que s'estableixin.

L'avaluació de resultats ha de fer-se en relació als objectius predefinitos i la gran dificultat que descobrim aleshores és que molt sovint els objectius no són explícits o són ambigus i per aquest motiu han naufragat en el procés de la seva concreció per manca d'informació clara o per manca de voluntat en desenvolupar-los.

Fins i tot la concreció de les actuacions planteja dificultats metodològiques atès que la predicció de resultats no sempre és possible amb exactitud, tanmateix intentar avaluar-los pot permetre d'avançar en la recerca de solucions alternatives (GRANDORI, 1984 a SUBIRATS, 1989, pàg. 82)

OBJECTIUS

		Clars	Obscurs
EFECTES	Clars	SOLUCIÓ TECNOLÒGICA mètode: - racional	***** *DECISIONS POLÍTI* * mètode: * * - incremental * *****
	Obscurs dubtosos	SOL. EXPERIMENTAL mètode: - racional limitat	:: INSPIRACIÓ :: mètode: :: - paperera :::~::~

Aquesta breu referència a la complexitat del procés decisional em sembla suficient en relació a l'objecte d'aquest estudi sobre l'Administració. En tot cas trenca el mite respecte al poder monocèntric i neutral que se li suposa a l'Administració en el compliment de l'interès general. La racionalitat orientada respecte a l'objectiu (Zweck-Rationalität) s'imposa en detriment de la que atenia al sistema de valors (Wer-Rationalität) en una tendència que ja va detectar Weber (SUBIRATS, 1983, pàg. 30 i 31): "La "fidelitat" a un Estat, que es fonamenta sobre tot en la seva capacitat d'expandre el benestar, s'ha vinculat estretament a les expectatives col·lectives respecte a la capacitat del poder de satisfer eficaç i eficientment les prestacions socials necessàries".

Es per aquest motiu que en estudiar l'administració cal analitzar-la funcionalment, en tant que instrument de prestació

de bens i serveis col·lectius. I en aquesta tasca es necessari conèixer en quina direcció s'aplica l'esforç i mitjançant quins mecanismes s'assignen els recursos.
Per això seguidament parlaré del procés de pressupostació.

TII. 3 L'elaboració de les polítiques públiques.

- BAENA DE ALCAZAR, M. "Administració y gobierno en la Ley Orgánica del Estado", DA 164
- "El poder económico de la burocracia en España" ICE, Revista de Economía 522
  - "Los ministros burócratas" ICE, Revista de Economía, núm. 522
- BAÑON, R. "Burocracia, burócratas y poder político", ICE, Revista de Economía Núm. 522.
- 1978, Poder de la burocracia y Cortes franquistas (1943-1971), Madrid
- BARBA ROMERO, S. Técnicas de apoyo a la toma de decisiones en la Administración Pública. INAP, Madrid.
- BELTRAN VILLALBA, M. 1977 La élite burocrática española, Madrid
- DYE, T.R. 1975, Understanding public policy Prentise Hall, Englewood Cliffs.
- DENTE, B. 1987 "L'anàlisi delle decisioni politico-amministrative" en Dente, B., ed., I processi Decisionali nelle aziende municipalizzate di trasporto, Milán, Giuffrè
- GRANDORI, A. 1984 "A prescriptive Contingency view of organizational Decision Making" en **Administrative Science Quarterly**, vol 29, pp 192,209
- LINDBLOM 1991 El proceso de elaboración de Políticas Públicas. INAP. Madrid
- LOSADA MARRUGAN 1991 Conferència pronunciada en el Curs de "Problemes actuals de Gestió Pública"
- 1993 Institucions i Mètodes per Millorar el Funcionament de l'Administració Pública. Generalitat de Catalunya. Comité Assessor per a l'Estudi de l'Organització de l'Administració. Barcelona.
- MENDOZA 1989 **Técnicas Gerenciales y Modernización de la Administración Pública en España** Papers Esade núm. 71. Nov. Barcelona
- MENY & THOENIG Las políticas públicas. Ariel. Barcelona 1992.
- MUELLER 1979 Elección pública. Alianza Universidad, Madrid
- OCDE 1991 La administración al servicio del público. MAP Madrid.
- QUADE 1989, Análisis de formación de decisiones políticas. Instituto de Estudios Fiscales. Madrid
- ROSEN, 1984, Públic Finance Richard D. Irwin, Inc
- SALVATO, 1988, "Un approccio organizzativo all'analisi delle politiche pubbliche" **Rivista trim. di Scienza dell'Amministrazione** núm 1
- MARTIN MENDICUTE, V. 1974, "Los recursos humanos en la función pública. Su planificación en el marco de la prospectiva" Estudios sobre la burocracia Española
- WILDAVSKY 1984 The Politics of the budgetary process, Boston Little Brown

II **L'administració pública**

4 La comptabilitat per objectius.

La renovació del marc teòric de la gestió pública ha afectat els seus procediments d'assignació de recursos i de control sobre la despesa.

La implantació dels nous mètodes comptable arriba a Espanya per motius diversos.

No s'ens escapa que les noves formulacions van permetre de renovar, sota una justificació tecnocràtica, les èlites decisionals.

Les consignes proclamades eren les de:

- prioritzar l'eficiència de la gestió pública:
  - . Performance Budget (Pressupost per tasques)
- i d'increment de la productivitat:
  - . Budgeting and Management by Objectives (MBO)
  - . Zero Base Budgeting (ZBB)

Però sovint l'ambigüetat, al preu de la qual s'havia assolit el consens, impedeix l'adequat desenvolupament dels programes. El conflicte no resolt en l'àmbit polític es reproduïx en l'àmbit burocràtic afectant el funcionament del conjunt d'administracions implicades. Aquesta circumstància permet atribuir a l'equip responsable del desenvolupament del programa específic el que és una deficiència del procés decisional.

Apart els enfrontaments personals que la polarització entorn a la reforma pressupostària va generar, calia i un ajust precís en cada nivell de funcionament de la màquina. Es a dir calia crear una cultura organitzacional. No hem arribat a comprovar aquest extrem perquè, quan s'implanta aquest nou model, també ho fa la crisi fiscal. D'aquestes circumstàncies que prioritzen la contenció de la despesa en resulta una reformulació del objectius a assolir, resultat obvi d'una política d'austeritat.

Els pressupostos del Govern Central per a 1993 responen al nou model pressupostari que acabem d'esmentar. El que havia estat una modernització del pressupost públic que comença a operar en unes circumstàncies diferents d'aquelles que van justificar la seva implantació: **La referència al pressupost de base zero ha passat de ser una ficció que permetia de replantejar la idoneïtat dels objectius a assolir, a ser la cotilla que permet constrènyer una despesa que es dispara coincidint amb la crisi que minva, també, els ingressos.** Esdevé el necessari instrument per a atenuar el desequilibri de la balança de pagaments.

Les transformacions que aludíem abans afecten igualment l'àmbit públic que el privat i tot es pot veure trasbalsat a molt curt termini, motiu pel qual s'accelera la renovació tecnològica i procedimental que afavoreixi la flexibilitat per a adaptar-se a entorns canviants.

Els beneficis d'aquest nou instrumental són precisament la flexibilitat i l'adaptació que introdueix en la gestió:

- Es pot actuar de forma més coherent perquè es defineixen polítiques públiques d'un abast més ampli.
- Es poden utilitzar els recursos d'organització existents en lloc de dotar-ne d'addicionals.

La cooperació però és difícil i són molts els problemes a resoldre perquè la cultura organitzativa està poc preparada per a aquestes aventures.

TII. 4 El desenvolupament dels programes.

- BELTRAN VILLALBA, M. "Las disfunciones del presupuesto convencional" **DA** núm.93
- ESTATS UNITS D'AMERICA. GENERAL ACCOUNTING OFFICE (GAO) 1984 Normes d'auditoria del sector públic. Catalunya. Sindicatura de Comptes. Barcelona. 1993
- ORTIGUEIRA BOUZADA 1987 Administraciones públicas: Teoría Básica de las Auditorias de Gestión. Publicaciones del CUR
- PEREZ DIAZ, V, 1992 Organizaciones innovadoras, Instituto de Estudios Económicos, Madrid
- SUBIRATS 1989, Análisis de políticas públicas y eficacia de la Administración INAP, Madrid.
- 1991, "Políticas Públicas y Organización Administrativa" **Documentación Administrativa** núm. 224-225 oct.90-març 91
- VV.AA. 1984, La coordinación financiera estatal, autonómica y local Recull de conferències pronunciades per C. Albiñana, J.M. Tejerizo, J. Martín Queralt, F. Pérez Royo, J.J. Ferrreiso, A. de Rovira, Publicacions de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, Col. Materials. Barcelona
- WOLMAN 1985 "Les facteurs de réussite ou d'échec des politiques publiques" **Revue Politiques & Management Public.** Volum 3 Núm 3
- ZAPICO, E. 1988 "La modernización del gasto público" **Papeles de Economía,** núm. 37, pp 465-481.

**III   INDICADORS ECONÒMICS DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA: ESPANYA
I CATALUNYA.**

- 1   Evolució de la despesa pública i construcció de l'Estat de Benestar.
  - 2   Participació de les administracions en la despesa.
  - 3   Aplicació per branques d'activitat i àmbits de gestió.
  - 4   Les fonts de finançament.
-

1 Evolució de la despesa pública i construcció de l'Estat de Benestar

Veiem les administracions públiques sotmeses a una doble pressió:

- Creixent demanda de prestació de bens i serveis.
- Reducció del seu pes relatiu en el conjunt de l'economia.

Aquestes pretensions són incompatibles entre elles i menys encara en una situació de crisi econòmica en la qual els ingressos corrents, via fiscalitat, minven i les necessitats de prestacions socials evolucionen de forma inversament proporcionals.

En aquest context és òbvia la impossibilitat de presentar pressupostos equilibrats, tret que és redueixin prestacions, és a dir es redueixi el contingut garantit per l'Estat de Benestar.

La qüestió és abordada indirectament per mesures sectorials que invoquen la racionalització en la gestió. Tanmateix ningú s'atreveix a dir: "anem a pitjor i ja veurem com acaba".

La fragmentació de la informació contribueix a incrementar la confusió sobre el comportament del sector públic i les pàgines d'informació econòmica de la premsa (La Vanguardia 18.12.93) la presenten com a responsable de la disminució de l'estalvi atès que el seu nivell d'endeutament és superior a l'estalvi que generen conjuntament famílies i empreses.

Si perllonguem aquesta mateixa reflexió **podem preguntar-nos si en realitat no hi ha una descàrrega de responsabilitats des del sector privat al públic.**

Si les famílies restringeixen despeses preferiran les escoles públiques a les privades, preferiran pagar les medicines amb recepta del metge de la Seguretat Social que no pas pagar el seu preu íntegre, i potser renunciar a la pòlissa d'assegurança mèdica particular perquè s'ha apujat massa o perquè no tenen prou diners ja.

Veiem doncs que els indicadors econòmics del sector públic estan estretament lligats a les necessitats socials que s'ha compromès en atendre i, per tant, no podem comprendre el seu funcionament ni les seves xifres parcials si prèviament no interpretem les seves xifres globals i els diferents components que intervenen.

Es per aquest motiu que abans de parlar dels funcionaris he preferit oferir un quadre de referència global parlant de les administracions i tot seguit oferir la informació relativa a les seves magnituds econòmiques.

1.1 L'adopció de mesures

L'estat de benestar en la teoria jurídica respon a unes premisses concretes (GARRORENA, GIANINI) en les quals no em vull estendre però que són d'una importància cabdal en la definició del model d'Estat i en definitiva d'administració. El que vull manifestar amb això és que la despesa pública, mitjançant la qual qualsevol administració desenvolupa el programa del partit en el govern, constitueix una opció política i que aquesta respon a uns models de referència concrets.

La fiscalització dels pressupostos dels diferents governs (Central, Autonòmics, de les Corporacions locals) pel ple de les cambres respectives constitueix, pel què hem dit anteriorment, la prova de foc necessària a partir de la qual adquireixen legitimitat i subsegüentment imperativitat legislativa.

A partir de la transició la corba de despesa de l'Administració s'accelera perquè hem canviat d'opció política i per tant esperem un altre model d'Estat i d'Administració:

- A) La reforma de l'Impost de la Renda n'havia estat el precedent i principal eix a partir del qual es pensava dotar l'Administració dels recursos necessaris pel desenvolupament dels seus objectius.
- BE) La introducció de l'impost sobre el patrimoni ve justificat igualment per la reforma del model d'Administració. Tots els sectors, fins i tot abans de la democràcia, hi estaven d'acord en la necessitat d'homologació amb la resta de democràcies pel que fa al desenvolupament d'una Administració millor dotada que oferís els suport institucional que els sectors econòmics més dinàmics trobaven en els països respectius.

1.2 L'avaluació dels resultats de les mesures adoptades:

El resultat del conjunt de mesures adoptades va ser l'incrementalisme a tots els nivells: en les prestacions, el nombre de funcionaris i la despesa global. Segurament les condicions de la transició i el compromís polític que se'n desprenia en relació a determinats sectors limitava les opcions, motiu que justifica l'interès del moment per l'estudi de les èlites burocràtiques (BERTRAN, BAENA DE ALCAZAR).

La reflexió sobre aquest aspectes sols constitueix una breu referència a la complexitat del marc de referència en el qual s'estava produint el creixement de l'Administració. No vull dir que **l'incrementalisme** fos el resultat de clientelisme o d'una lògica exògena, però sí que **es pot apreciar que es va fer molt de pressa i sense haver definit bé els objectius i el model de referència**, com anirem veient al llarg del treball a través d'una pluralitat d'indicadors.

Un altre factor que va contribuir a l'acceleració en el creixement de l'administració va ser la constitució de l'Estat Autonòmic i les lleis de desenvolupament de les competències de les corporacions locals, però aquest és un tema que tractaré en l'apartat següent, després d'haver comentat algunes de les magnituds que poden servir d'introducció al tema desenvolupat.

Comentaris als gràfics del capítol III, apartat 1

L'evolució del consum públic (PIB_G1.CH3) constitueix un bon element de referència com a indicador de la despesa pública perquè és una informació que ha estat molt difosa pels mitjans de comunicació i a la qual estem acostumats. La seva evolució incrementalista es produeix de forma graonada: Fins el 1976 es manté per sota del 9 %. A partir del 1980 arriba al 12 % del PIB i ja en 1985 ha ultrapassat el 14 %. Assistim per tant a un increment de 4 punts percentuals en menys de 8 anys per a tornar a estabilitzar-se entorn al 15 % (PIB_G3.CH3)

Si analitzem les magnituds desagregades en compres i remuneracions veiem que hi ha diferències relatives. Totes dues creixen però ho fan a un ritme diferent i presenten discontinuïtats, no sols pel canvi de la base de referència (base 70, fins a 1980, base 80 pel període 80-85, base 85 per a la resta).

Finalment, si considerem el ritme de creixement interanual en relació a la despesa total, de compres i remuneracions (PIB_DFL2.CH3), apreciem que no es poden analitzar sense considerar la incidència de la inflació i les polítiques salarials. En contrastar aquesta gràfica amb la dels deflactors del PIB es fa palès que el creixement salarial (que troba el seu punt màxim l'any 81) és un efecte induït per la pèrdua de poder adquisitiu producte de la inflació experimentada fins aleshores. Per altra banda, també les compres experimenten un màxim d'increment de la despesa en aquest moment. Ulteriorment el ritme de creixement de compres i remuneracions es mostra divergent:

- l'any 86 les compres assoleixen un increment màxim i els salaris el seu increment més baix.
- L'any 88 les compres presenten una gran davallada.

El que se'n despren de les xifres analitzades:

- pel que fa als salaris és que tot i ser una partida molt important de les despeses per compte corrent, no presenten una evolució expansiva sinó que es mantenen per sota de l'evolució d'altres magnituds de despesa.
- respecte a les despeses globals, la necessitat de relativitzar els seus valors en funció de la conjuntura.

III INDICADORS ECONÒMICS DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA: ESPANYA I CATALUNYA.

2 Participació de les diferents administracions en la despesa pública

Després d'una primera aproximació respecte al volum de la despesa pública conjunta, resulta central el fet de conèixer la mesura en la qual les diferents administracions hi participen.

L'objectiu d'aquesta referència econòmica és la de donar a conèixer les dimensions de la gestió econòmica d'aquestes administracions. Són, totes elles considerades globalment, les que ens proporcionen el conjunt de bens i serveis que caracteritzen el nostre model social i econòmic i en definitiva materialitzen l'Estat social al qual es refereix la Constitució. Tanmateix cadascuna rep els recursos i està compromesa en la prestació dels serveis de forma diferent, com veurem seguidament.

Aquestes circumstàncies polititzen la discussió dels problemes i fan que per exemple els problemes de gestió de territori es plantegin en termes de conflicte entre ciutat i regió quan en realitat són complementàries perquè la ciutat és el motor de la regió i la regió el suport de la ciutat. Tanmateix la transferència a l'àmbit discussió de la fricció d'interessos dels programes polítics contribueix al plantejament d'un fals debat: el conflicte no hi és en el territori sinó en les opcions polítiques i en el model de desenvolupament desitjat. Igualment l'enfrontament n'és el resultat de la lluita pels recursos i no a la inversa. El nostre model de finançament, basat en la transferència de recursos des de l'Administració Central a la resta d'Administracions afavoreix aquesta lluita de tots contra tots perquè el volum de pressupost gestionat constitueix una cota de referència en el "ranking" imaginari que ubicaria els responsables polítics en funció de llur capacitat de gestió. Atès que el mèrit per a passar a la història ha estat la despesa, i no pas de l'estalvi, serà necessari introduir importants canvis culturals a tots els nivells si es volen detenir les conseqüències obvies que aquesta dinàmica presenta respecte a l'evolució de l'endeutament,

Feta aquesta breu introducció, penso que les xifres són prou significatives i passo a comentar-les.

Comentari a les gràfiques:

2 Participació de les diferents administracions en la despesa pública

L'evolució de la participació en la despesa de les diferents administracions al llarg del període 83-91 mostra que el volum més importat és l'assolit per les Corporacions Locals. Atès que la deficiència de recursos econòmics d'aquestes institucions era molt gran, no resulta gens sorprenent. L'incrementalisme del pressupost municipal es produeix molt sovint en paral·lel amb la implantació d'activitats econòmiques i socials que abans no es prestaven: urbanisme, prestacions socials, dinamització econòmica, etc...

El Govern Central presenta un creixement més moderat de la despesa de la seva administració però hem de tenir present que no ha deixat d'ésser molt gran atès que es produeix en un moment en què també està transferint recursos i serveis a altres administracions (en desenvolupar-se l'Estat Autonòmic). En aquest sentit ha rebut la crítica de què no va reduir suficientment els seus efectius perquè el procés de transferència de funcionaris no va reduir la cúpula dirigent i això el va obligar a mantenir un "staff" de quadres el cost del qual deixava d'estar justificat després de les transferències.

La despesa dels Governes autonòmics presenten un creixement relativament moderat si el comparem amb el volum assolit per la resta d'administracions. Ara bé, se'ls hi ha retret que, en lloc de recórrer a la infraestructura de l'administració local i institucional existent, es dotessin d'administració pròpia per desenvolupar les respectives competències (que són diferents per a cada CC.AA. en funció del respectiu Estatut d'Autonomia i de l'evolució del respectiu procés de transferències). En conclusió, tot i l'incrementalisme que reflecteix la corba en el període 81-86, aquestes xifres poden amagar grans diferències entre unes CC.AA. i altres.

Si contrastem les corbes, de la D.G. de Anàlisi Económico-Territorial, amb l'evolució que presenten a partir de 1986 les dades referides als preus corrents, que ens proporciona el INE, veurem que les corbes no coincideixen: les primeres presentaven una tendència divergent i les segones es mantenen paral·leles entre elles. Aquesta circumstància demostra la falta d'homogeneïtat en els criteris d'assignació de la despesa pública i que segons la font d'informació podríem arribar a conclusions diferents respecte a llur característiques evolutives. El què hi ha coincidència és en la progressivitat de les corbes i que sols es tallen entre elles si posem les seves magnituds en correlació amb el PIB com veurem seguidament.

Ara veiem que l'evolució pressupostària de l'administració del Govern Central no ha estat tan homogènia com mostraven els gràfics anteriors. Hi ha una oscil·lació entre el 10 i el 15 % del PIB, de tendència incrementalista, però amb una caiguda l'any 77. També es fa palesa la creixent importància de les despeses en prestacions socials assumides per la Seguretat Social que gairebé es tripliquen en el període per a assolir el 15 % PIB l'any 1987.

Finalment podem apreciar que les Corporacions Locals que en base a les dades de la D.G. de Anàlisi Econòmic-Territorial, presentaven una corba per sobre de la de l'Administració Central ara passen per sota, al voltant del 5%, just una mica per sobre dels Organismes Autònoms. Això confirma la hipòtesi abans esmentada de la diferència de criteris en la imputació. Per exemple, els serveis sanitaris, educatius o d'obres públiques són susceptibles d'aquesta ambigüitat tot i que sigui el ministeri que adopta la decisió sobre la dotació de recursos per a infraestructures.

De la mateixa manera que el conjunt de despeses de les altres administracions és el resultat d'un procés de transferències intern pel qual unes estan desenvolupant els programes que han estat definit per les altres i són mers intermediaris instrumentals.

En la línia del que acabo de dir, **l'estudi de les despeses en remuneracions del Govern Central i de la Generalitat de Catalunya venen a confirmar les limitacions que imposa la dependència de directrius externes.** La gràfica (DES_G_G1.CH3) que representa l'evolució de la taxa de variació interanual de les remuneracions d'una i altra administracions ho fa evident.

El Govern Central presenta una davallada en el període 78-84. El seu nivell l'any 81 és inferior al de l'any 76 i l'any 85 arriba a estar per sota del 75. L'any 85 torna a créixer fins a recuperar el ritme de creixement del 83 i que es manté fins l'any 1991 en el qual es produeix una nova davallada.

La Generalitat presenta una corba tota expressiva del seu compromís polític de construir una nova administració i la seva situació tècnica de limitació legislativa i pressupostària.

Veiem que presenta uns abombaments en l'interval 88-89 i l'any 1992 que presenten el seu coll d'ampolla els anys 91 i 93 en els quals coincideix amb un creixement igual al del Govern Central. La interpretació de les xifres ha de fer-se tenint en compte el marc jurídic i la competència exclusiva de l'Estat en l'establiment de les condicions generals dels funcionaris.

La capacitat de fer les assignacions als diferents programes pressupostaris continua estant, en bona part, en les mans del Govern Central (com indicàvem en l'apartat II.2) però la meitat de la despesa pública l'estan aplicant les Corporacions Locals (23,88 bilions de pts. dels 44,43 bilions de pts. de l'any 1991) (DES_T_G1.CH3). La tendència expansionista de la despesa d'aquestes dues administracions s'incrementa a partir del 1988 i minva lleugerament a partir del 1990. La corba de la despesa de les administracions autonòmiques és més estable i sols presenta una petita inflexió l'any 1987. Hem de recordar que té un graó de sortida mínim perquè l'Estat de les autonomies està en procés de constitució material amb l'aprovació dels respectius estatuts i la recepció de les transferències de competències i recursos del Govern Central. Com hem dit anteriorment es preveia que aquest procés de transferències es fes mitjançant els ajustos necessaris per a no sobredimensionar el sector. Com es pot apreciar en la gràfica, no ha estat així: Totes les administracions augmenten llur despesa.

La divisió territorial en comarques que s'ha implantat a Catalunya, tot i el seu interès presenta la dificultat d'oferir una informació molt dispersa. En el cas del nostre treball em limito a presentar una evolució diacrònica (període 88-91) de 20 de les 41 comarques (PRES_CG1.CH3). El criteri de selecció ha estat la importància de llur pressupost. He establert, com a any de referència, el pressupost assolit el 1991 i el graó mínim ha estat de 400 milions / any. El Barcelonès no ha estat incorporat perquè em feia perdre informació de detall de la resta de variables i el tracto apart (PRES_CG2.CH3).

L'observació que se'n despren és la magnitud creixent dels valors i la discontinuïtat en la seva assignació en alguns supòsits. Si considerem l'any 91 com el resultat de un procés, hauríem de concloure que tret de Barcelona, totes les comarques han guanyat i molt especialment el Baix Llobregat seguit de l'Alt Empordà i Maresme. Podríem classificar en la categoria següent Alt Urgell, Bages, Garrotxa, Girona, Osona i Vallès Oriental. Veiem doncs que l'assignació pressupostària que reben les comarques catalanes, en dependre pressupostàriament de les transferències que els fa arribar la Generalitat de Catalunya són entitats instrumentals d'assignació de despesa. Per aquest motiu el seu volum de recursos fluctua en funció dels programes que tinguin que desenvolupar. Els criteris de referència que trobem en la distribució territorial dels recursos beneficien alhora les comarques que tenen una dinàmica econòmica expansiva (Baix Llobregat, Maresme, Vallès Oriental i Girona) i aquelles que atenent a les seves mancances poden ser objecte de plans específics (Comarques d'Alta Muntanya).

La gràfica següent mostra la proporció de pressupost absorbit per les 20 millor dotades i les altres 20 que ho han estat pitjor per tal de veure'n les proporcions globals. Podem apreciar que la inversió en les 20 comarques que tenen un pressupost inferior a 400 milions anuals ha estat cada vegada més important, tret de l'any 1991. Tanmateix, la inversió pressupostària més important s'està orientant a les comarques més dinàmiques econòmicament. El rendiment de l'administració comarcal com a instrument de distribució territorial de les inversions programades per altres administracions i canalitzades per la Generalitat es fa particularment evident en observar les xifres del Barcelonès que oscil·len successivament entre 1988 i 1991 per les quantitats (en milions de pts.) següents: 1.516, 190, 2.764 i 179.

La conclusió que podem extreure a la vista de les gràfiques de referència és **l'incrementalisme de la despesa de cadascuna d'aquestes administracions** tot i que les xifres de Papeles de Economia (1988, núm 37) marcaven una reducció de les despeses del Govern Central en el període 85-87. Ara bé, el fet de circumscriure's a la despesa pública no financera pot ser-ne la causa.

L'esmentat incrementalisme presenta **diferent inclinació de la corba per a cada administració degut** al fet que les seves dotacions pressupostària estan subjectes a restriccions diverses que són degudes al **model d'organització territorial de l'Estat** (veure gràfica de finançament de les polítiques públiques a l'apartat II.2).

III INDICADORS ECONÒMICS DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA: ESPANYA I CATALUNYA.

3 Aplicació per branques d'activitat i àmbits de gestió. La participació de les remuneracions en la despesa.

Els capítols anteriors ens informaven de l'evolució de les xifres globals de despesa i de la importància que assolía el volum de totes les administracions. Ara veurem quina aplicació es dona als diners. Penso que el comentari de les gràfiques es la millor informació sobre la qual treballar.

L'aplicació corrent de la despesa (APLIC_G1.CH3), ens informa que bona part es va destinat al consum públic necessari pel funcionament de l'organització, però una part igualment important es destinat a les prestacions socials. Les partides de subvencions i transferències mostren la importància dels recursos que són esmerçats per altres actors, però que originàriament provenen de l'administració, i els interessos, òbviament, constitueixen el cost de l'endeutament.

L'evolució de la participació percentual de les diferents partides en el conjunt de despeses corrents i de capital (ETR_DEG1.CH3) ens permet d'apreciar que s'incrementen les prestacions socials i les transferències, mentre els salaris tendeixen a reduir la seva participació. Hi ha un primer punt d'aproximació entre la corba de remuneracions i la de compres l'any 72 en que assoleixen el seu mínim. A partir d'aleshores mai més ultrapassaràn el 40 % de la despesa corrent i mantindran una tendència a reduir la seva participació en el conjunt de despeses a partir del 78. La participació de les remuneracions en les despeses corrents, globalment considerades per a totes les administracions en el període 1980-88, redueixen el seu percentatge de participació (ETR_DEG2.CH3) (COMÍN, 1992)

La seguretat social (APLI_G1.CH3) presenta per contra una tendència expansionista de la seva despesa i veiem que absorbeix una part molt important de la despesa que es destina al consum públic. La Seguretat Social aten bona part de les prestacions socials i la despesa requerida pel seu propi funcionament representa una participació bastant reduïda respecte al volum de recursos que gestiona.

El Govern Central, a partir del 93 ha aplicat el **pressupost per objectius**, la qual cosa significa que ha canviat els criteris d'assignació de recursos i les dotacions **pressupostàries** no es concedeixen de forma mecànica als organismes gestors sinó que **s'assignen als programes en curs**. Amb això es vol incrementar la eficàcia i eficiència de l'organització administrativa i estimular el dinamisme dels gestors atès que **el nou sistema porta implícita la possibilitat de fer una avaluació de resultats**.

Aquesta circumstància ens permet comprendre millor els objectius prioritaris d'aquesta administració en l'assignació dels seus recursos tot i que dificulta la comparació

horitzontal amb altres administracions o la comparació diacrònica que venim fent.

En la gràfica (PA93_G1.CH3) veiem que la xifra global és de gairebé 26 bilions de pessetes i que d'aquesta quantitat un 20 % (5 bilions de pts.) resulten absorbits per les prestacions socials que són la principal despesa, seguides dels interessos del deute públic extern (3,7 bilions) i de les prestacions d'atur (1,7 bilions).

L'assistència sanitària a les CC.AA. i les transferències al govern local les segueixen en importància (1,3 i 1 bilions respectivament).

Pel que fa als exercicis anteriors, sí que ens resulta possible de recuperar la informació per capítols de despesa i per tant podem comparar la participació de les remuneracions en el conjunt de despeses del Govern Central. La gràfica (DES_GCG1.CH3) ens indica que els salaris no sols presenten una corba molt menys incrementalista que la de les despeses totals, sinó que la liquidació demostra que no es van haver d'aplicar la totalitat de recursos pressupostats. Per contra, la despesa total es triplica en el període 75-92. L'any 84 assoleix gairebé 6 bilions de pts. L'any 88 és de 9 bilions i l'any 89 de 13,2, per tant hi ha un salt molt important, a partir del qual progressa a penes fins l'any 91, moment en el qual inicia la seva reducció.

Comunitats autònomes

Les dades de que dispo (DES_CAG1.CH3) són antigues, perquè sols arriben a l'any 88, però ens permeten veure igualment que les remuneracions es queden molt per sota de la dinàmica incrementalista de la corba de la despesa total.

La Generalitat de Catalunya

Les dades referents a aquesta administració (DES_GEG1.CH3) ens permeten fer un estudi més recent dels seus components de despesa el qual ens mostra:

- confirmació de la relativa **estabilització de les despeses en remuneracions**
- **importància de volum de recursos que transfereix a altres administracions o organismes autònoms.** Aquesta circumstància vindria a indicar que malgrat el retret que se li feia d'haver creat una administració pròpia, continua estant una administració instrumental que proporciona als diferents organismes els recursos necessaris per a proporcionar els bens i serveis.

Un estudi més detallat de les xifres del pressupost de despesa per a 1993 de la Generalitat (Press932.ch3) ens permet apreciar que el pressupost de despesa dels departaments, més els organismes autònoms dependents, l'Institut Català de Salut i l'Institut Català d'Assistència Sanitària (1.528.167.- milions de pts.) és gairebé quatre superior a la despesa de personal (407.030.- milions pts.). En l'àmbit estricte de la Generalitat és de set vegades

superior (Pressupost 1.444.864.- milions de pts., remuneracions 235.306.- milions de pts.) (Press93.2.ch3). D'aquesta quantitat dues terceres parts corresponen al personal docent no universitari és a dir els mestres i professors de les nostres escoles i instituts.

El Govern Local

La informació relativa a les despeses del Govern local (DES_GLG1.CH3) resulta molt endarrerida respecte a la disponible pel Govern Autonòmic o el Govern Central, perquè les dades publicades per l'INE al recull de sèries estadístiques publicat l'any 92 sols arriben fins a l'any 1988.

El seu interès radica en el fet de mostrar-nos els dos moments històrics en què la despesa pública realitza importants increments i que són els anys 1978 i el 1987. Igualment destaca la frenada del 1986, any en el qual veu reduïts els seus recursos perquè hi ha transferències que passen als governs autonòmics. La tendència incrementalista de les remuneracions si bé es considerable, perquè hem de tenir en compte que augmenten les plantilles de personal, experimenta una expansió menor que el de la resta de la despesa en la qual destaquen els conceptes de transferències i de compres.

Conclusions de l'apartat

Els resultats d'aquesta anàlisi superficial de les xifres fan palesa:

- La importància creixent que representen, en la despesa global del conjunt de les nostres administracions i de cadascuna d'elles separatament, les despeses en assistència i prestacions socials com ensenyament, sanitat etc... Són aquestes les úniques partides que continuen en expansió fins i tot en moments de crisi en què els pressupostos són molt restrictius amb la despesa (veure premsa setembre 1994 sobre pressupostos 1995).
- La interdependència pressupostària de les administracions produeix l'efecte de limitar l'exercici de llur respectives competències en funció del recursos que rep i que arriben compromesos en llur aplicació pressupostària.
- La creixent divergència entre les corbes anteriors i les variables de remuneracions i compres corrents que presenten una reducció de la seva participació relativa (ETR_DEG2.CH3).

Les conclusions que se'n desprèn són les següents:

- L'Administració ha retornat a la societat, en forma de bens i serveis, bona part dels recursos que li havien estat proporcionats.
- L'exercici de les competències queda restringit al nivell de recursos disponible per a assumir-les. Sense autonomia en la gestió dels ingressos, és impossible la pròpia definició de polítiques públiques específiques.

- L'increment de les despeses de personal de les administracions estan molt per sota de l'augment que experimenten els recursos que gestionen. Per tant, al menys aparentment, hauria augmentat el ratio de recursos gestionats en relació al nombre de treballadors requerits en el funcionament de l'organització.

4 Les fonts de finançament

Tota política pressupostària és bàsicament una política d'ingressos, sense els quals resulta impensable la disponibilitat dels recursos econòmics necessaris per a definir polítiques públiques específiques.

L'ingrés per excel·lència de l'Estat ha estat l'exacció fiscal, via impostos directes o indirectes, mitjançant la qual són transferits recursos del sector privat al públic.

La política pressupostària forma part de les regles de convivència de les quals es dota l'Estat i per aquest motiu estan regulades legalment en totes dues vessants:

- El supòsits d'obligatorietat de contribució.
- La dotació pressupostària a les institucions en funció dels programes que desenvolupen (esmentats en l'apartat 3).

Les cambres legislatives i de govern de les diferents administracions posen a prova les relacions de poder internes del partit en el Govern en presentar-se a l'aprovació de les cambres el respectius pressupostos.

Aquest és doncs l'instrument per excel·lència mitjançant el qual les diferents administracions es veuen proveïdes de la dotació dels recursos mitjançant els quals desenvolupar llur activitat.

En la història d'Espanya, la política fiscal presenta una fita històrica. L'aproximació del model d'Administració, al de la resta de països desenvolupats del nostre entorn s'havia d'introduir a partir de la modificació de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i la ulterior introducció de l'Impost sobre el Patrimoni.

Apart del valor intrínsec dels recursos econòmics que passaven a mans de l'Administració, significava també un canvi qualitatiu respecte al model polític de societat que aniríem assolint a partir de la transició.

El marge de maniobra ha estat ampli, atesa la feblesa de la pressió fiscal anterior, però el **systema ha tocat sostre pel que fa a l'obtenció de recursos**.

En els darrers anys l'economia no creix o ho fa molt lentament, per tant els ingressos fiscals que havien anat creixent al compàs de l'expansió econòmica han deixat de fer-ho amb la crisi. Entretant, l'atur mostra els seus efectes en forma de reducció en els ingressos sobre la Renda de les Persones Físiques mentre es veuen incrementades paral·lelament les despeses en prestacions socials.

Per altra banda la integració europea comporta importants restriccions respecte a l'endeutament públic, la fluctuació de la moneda (en el passat s'havia monetitzat el deute produint inflació) i la reserva de mercats (impedeix les restriccions a la importació de productes).

El nostre sistema d'ingressos basat en la imposició sobre la renda del treball encareix el nostres productes i els fa menys competitius la qual cosa afavoreix les importacions

dels mercats orientals. De resultes d'això hi ha un efecte pervers sobre el nostre sistema productiu tradicional i un retorn a formules que ens semblaven obsoletes d'economia submergida que venen a donar una oportunitat de sobreviure als que s'han vist marginats del sistema productiu, a causa de la crisi. Però **les conseqüències d'aquest procés poden ser fulminants pel nostre model de societat perquè d'una banda tenim prestacions universals, però sols contribueixen uns pocs i cada vegada poden ser menys nombrosos.** Aquesta qüestió ultrapassa els plantejaments que ens interessen en el nostre estudi, però són aspectes que cal tenir en compte quan considerem el model de referència per a les nostres administracions.

Tot seguit passo a comentar les principals magnituds estudiades en l'àmbit de les diferents administracions.

Comentaris al gràfics del capítol III, apartat 4

L'estructura d'ingressos (REC_T1.CH3; REC_G2.CH3) del sector públic espanyol presenta dues fonts principals:

- Les cotitzacions
- Els impostos sobre la Producció i sobre el Valor Afegit (IVA) presenten en conjunt un valor considerable durant aquest període. Com podem veure la implantació de l'IVA va comportar una reducció en els ingressos sobre la Producció. Tot i això és l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF) (REC_G4.CH3) el que experimenta una tendència expansionista més important amb una taxa de variació interanual que oscil·la al voltant del 20 % segons les xifres disponibles dels 70. Aquesta tendència minva en la dècada dels 80 presentant el seu creixement mínim els anys 82 i 86.

L'evolució de la taxa de variació interanual del conjunt de recursos del sector públic (REC_G3.CH3) al llarg del període 70-88 presenta unes fluctuacions molt intenses (les cotitzacions de l'any 74 dupliquen les de l'any anterior) a conseqüència de la situació de transició que estàvem vivint i mostra una tendència semblant a la descrita per a l'IRPF tot i que més moderada.

Pel que fa als ingressos totals del sector públic, l'increment més important de la taxa interanual es produeix l'any 1977, després de dos anys de créixer a un ritme del 20 %. A partir del 78 s'estabilitza en un creixement del 15 % que comença a reduir-se a mitjans dels 80.

Els recursos esmentats assoleixen la xifra total de 14.953,9 M PTA l'any 88, dels quals 7.924,5 M PTA són gestionats per l'Administració del Govern Central (Veure REC_T1.CH3 i REC_T5.CH3).

Pel que fa a la recaptació dels principals impostos, el govern central conserva la titularitat si bé transfereix part dels recursos obtinguts, i en ocasions la gestió d'alguns d'ells, a les autonomies i l'administració local. Per exemple, l'any 81 cedia la gestió de l'Impost de Patrimoni i el Luxe en destinació a la Generalitat de Catalunya, motiu pel qual li transferí també un col·lectiu de funcionaris dels quals en parlarem més endavant.

La qüestió clau que es planteja a partir de la constitució de l'Estat de les Autonomies és la transferència dels recursos necessaris per a articular-ne la seva existència real i exercici de les competències corresponents.

L'any 86 es va consolidar el procés més important de la transferència de recursos humans i es va fer palès que el Govern Central no aconseguia reduir els seus efectius en la mateixa proporció en què es desprenia de les seves estructures funcionaries en transferir-les a les respectives comunitats autònomes, a les quals hauria de garantir en el futur els ingressos suficients per a atendre les competències i serveis transferits.

La gràfica (TRAF_G86.CH3; TRAF_G88.CH3; TRAF_G90.CH3) reflecteixen el volum de les transferències dels anys 1986, 1988 i 1990. Podem apreciar que el Govern Central és el principal proveïdor de recursos econòmics i l'any 90 es veu obligat a incrementar la seva participació en els organismes autònoms i la Seguretat Social.

Els resultats analitzats fins ara ens mostren reiterativament la dependència de la resta d'administracions dels recursos obtinguts per l'administració del govern central i els efectes que tingué la crisi fiscal que en minvar la recaptació comporta una reducció de les transferències i afecta la resta d'administracions, intervinguin o no en el procés de gestió tributària.

En analitzar l'endeutament del sector públic en relació al privat (veure gràfica: crèdit intern del Sector públic i privat DEUTE_G1.CH3) pel període 70-90, veiem que l'endeutament del Sector Públic va créixer per sobre del privat els anys 84 i 85, mentre al període 88-89 era el Sector Privat el que accelerava el seu ritme de creixement.

Per administracions (def_tog1.ch3) veiem que l'endeutament més elevat és el que sosté el Govern Central tot i els seus esforços per reduir-lo, com es veu en passar de 1,7 bilions l'any 1986 a 1,2 el 1987, però tornem a estar en 1,5 bilions el 1991.

Per contra les CC.AA. apareixen com les grans inductores de l'endeutament total, amb l'evolució a partir de 1987 que s'accelera a partir de 1991 en duplicar pràcticament el seu endeutament (0,7 bilions) respecte al de l'any anterior.

En el mateix número de la publicació en la qual apareixen aquestes xifres sota el titular: "Les corporacions locals no són la causa del dèficit públic" es fa referència en un altre article a l'escàs increment de les transferències que rep de la Generalitat i que han quedat pràcticament congelades quan s'arrossegava un increment interanual superior al 30 % tret de l'any 91 que sols va ser del 24 %.

En conjunt, els ingressos del Govern Central, Comunitats Autònomes, Corporacions Locals i Seguretat Social, pel període 58-86 queda reflectit en la gràfica (ETR_ING1.CH3; TAULA ETR_INT1.CH3).

En ella podem veure que el Govern Central està reduint les seves despeses corrents mentre les Comunitats Autònomes les incrementen. Apreciem una tendència incrementalista en les corporacions locals, però resulta especialment dinàmic el creixement d'ingressos de la Seguretat Social. Ja havíem apreciat aquest increment en analitzar la partida cotitzacions reals (gràfica: Recursos del Sector Públic: ingressos fiscals i per cotitzacions).

La conclusió que podem extreure d'aquest estudi sobre els recursos de les diferents administracions ens porten a la reflexió sobre els diferents aspectes de la crisi fiscal:

- **El model fiscal actual** basat en el fet de gravar el cost d'allò que es produeix:
  - . Empreses
  - . Salaris (les retencions fiscals, cotitzacions socials, contribucions i impostos indirectes representen 50 %)**Perquè en els moments de crisi no garanteix el manteniment dels ingressos públics.**
- El model de finançament a remolc del Govern Central presenta bastants inconvenients per a l'agilitat del model. En una primera fase va funcionar però **a llarg termini la transferència de recursos d'unes administracions a altres genera:**
  - . **Incertesa respecte al volum** de les transferències a rebre i **dificultats de planificació.**
  - . Afecció dels recursos a finalitats concretes.
  - . **Falta de responsabilitat** respecte al desequilibri pressupostari: El que rep els diners no sap d'on procedeixen.

BIBLIOGRAFIA

III INDICADORS ECONÒMICS DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

- BOSCH & COSTA
1990 Sector Público autonómico y local; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- CABRE & PUJADAS
1990 La población. Crecimiento y estancamiento; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- CASAHUGA 1985 Fundamentos normativos de la acción y organización social.
- CASTELLS 1990 Sector público central; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- CECORA, Guido 1990 Il publicao impiego: struttura e retribuzioni, il Mulino, Bologna.
- COMIN 1992 Las Administraciones Públicas; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- COSTAS 1990 El marco de la política económica autonómica; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- CUADRADO ROURA
1992 El sector servicios: evolución, características y perspectivas de futuro; La crisis económica y la redefinición del mapa económico-regional; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- DYE, T.R. 1975 Understanding public policy Prentise Hall, Englewood Cliffs.
- FUENTES QUINTANA 1992 Tres decenios de la economía española; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- GENESCA & VECIANA
1990 Dinámica empresarial; PARELLADA, Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- INCHAUSTI 1992 La distribución de la renta; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- MARTIN RODRÍGUEZ
1992 Evolución de las disparidades regionales: una perspectiva histórica; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- MYRO 1992 Las empresas públicas; La evolución de la economía española a través de sus principales magnitudes agregadas; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- MUÑOZ CIDAD
1992 La estadística económica en España; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- MUELLER 1979 Elección pública. Alianza Universidad, Madrid

- OCDE 1991 La administración al servicio del público.
MAP. Madrid.
- ORTIGUEIRA BOUZADA 1987 Administraciones públicas: Teoría Básica de las
Auditorias de Gestión. Publicaciones del CUR
- ORTUN & OROVAL Los servicios generales; MARTI PARELLADA, 1990
Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- PALACIO 1992 Relaciones laborales y tendencias
organizativas de los trabajadores y de los
empresarios; GARCIA DELGADO, Economía de
España, Biblioteca de Economía, Espasa
Calpe.
- PARELLADA 1990 Actividad económica y territorio; La
división territorial; Estructura Económica
de Espanya Espasa Calpe
- PEDREÑO 1992 Un eje de expansión económica: Cataluña-
Mediterráneo; GARCIA DELGADO, Economía de
España, Biblioteca de Economía, Espasa
Calpe.
- ROSEN 1984 Públic Finance Richard D. Irwin, Inc
- SANROMA 1990 Mercado de trabajo y distribución de la
renta; PARELLADA, Estructura Económica de
Espanya Espasa Calpe
- SALVATO 1988 "Un approccio organizzativo all'analisi delle
politiche pubbliche" **Rivista trim. di Scienza**
dell'Amministrazione núm 1
- SEGURA 1992 Intervención pública y política de bienestar: el
papel del Estado; GARCIA DELGADO, Economía de
España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- SERRANO 1992 La intervención económica en el Estado de
las Autonomías; GARCIA DELGADO, **Economía de**
España, Biblioteca de Economía, Espasa
Calpe.
- SUBIRATS 1989 Anàlisis de polítiques públiques y eficacia
de la Administración INAP, Madrid.
- 1991 "Políticas Públicas y Organización
Administrativa" **Documentación Administrativa**
núm. 224-225 oct.90-març 91
- TAMAMES 1992 Estructura económica de España

IV ELS RECURSOS HUMANS A L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

- 1 Concepte i classes de treballadors: segmentació en la seva composició.
- 2 Relacions entre l'Administració i els seus treballadors. Breu referència al marc normatiu.
- 3 La política de personal, quelcom més enllà del marc normatiu de referència.
- 4 La distribució territorial dels efectius

IV ELS RECURSOS HUMANS A L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

El personal al servei del sector públic és objecte d'interès en una doble perspectiva:

- com a proporció de la població ocupada total
- com a recurs humà.

A) Els treballadors de les administracions públiques, una proporció de la població ocupada total.

En el primer cas el sector públic té especial interès com a instrument de la política d'ocupació atès que permet a l'administració intervenir en el mercat de treball.

En el segon cas la perspectiva d'anàlisi respòn a la funcionalitat interna en la línia de racionalitzar la gestió d'aquest element com un imput més del procés productiu, el rendiment del qual s'ha de maximitzar.

Una breu referència a les xifres del període 1976 a 1990 (PA86_905.CH3) ens mostra que l'augment de la població activa, amb l'arribada de noves generacions al mercat laboral, ha incrementat el nombre d'aturats atès que l'any 1985 s'estaven tocant els mínims d'ocupació. En aquesta situació el sector públic ha estat una oportunitat de treball que s'ha pres en consideració fins i tot en les regions més riques en les quals els sectors industrials i de serveis havia donat treball a la població local i els funcionaris prevenien de zones veïnes econòmicament deprimides. Per exemple en els anys 70, quan el Govern de l'Estat convoca a Barcelona les primeres oposicions descentralitzades del cos auxiliar administratiu de l'Administració de l'Estat, la majoria d'opositors procedien de Galícia, Aragó i Valladolid (per ordre d'importància) i eren dones.

Veiem doncs que una primera segmentació que afecta les oportunitats de treball és conseqüència del factor econòmic que caracteritzen:

- llur zona d'origen
- llur situació familiar

A un altre nivell, de caràcter ideològic hem de situar la discriminació deguda al sexe. Molt sovint en una mateixa família les noies s'incorporaven ràpidament al treball mentre els nois perllongaven llur estudis amb càrrec al pressupost familiar, sostingut sovint amb les aportacions de les primeres.

- divisió sexual del treball

La discriminació sexual en el mercat laboral és un fet que no ha estat superat malgrat totes les declaracions de principis que es fan. La distribució de la població activa (PA86_903.CH3) ens mostra la creixent proporció de dones que s'incorporen al treball, la corba de les quals arriba a creuar-se amb la dels homes. La taxa d'atur també és més severa per a les dones que pels homes, tot i que està disminuint des de 1985.

Tenim doncs un mercat laboral en el qual podem apreciar els treballadors tenen diferents oportunitats atenent a la seva identitat sexual i al sector de referència:

- Homes i dones no tenen les mateixes oportunitats (PA86_906.CH3)
- El sector públic i el privat tampoc experimenten les mateixes oscil·lacions en l'evolució de:
  - . L'ur respectiva taxa d'activitat (PA86_907.CH3).
  - . L'ur nivell salarial (DHB2EV2.CH3).

L'aplicació dels successius increments sobre el nivell salarial corresponent a cada grup de funcionaris (seguidament veurem que els grups es defineixen en funció de la titulació requerida en l'oposició) presenta un efecte pervers sobre els sous alts que creixen menys i a més a més estan subjectes a uns nivells de retenció més elevats.

BE) Els treballadors de les administracions com a recurs humà.

L'administració pública no ha resultat aliena a una tendència que ha revolucionat molts patrons de funcionament del sector privat per la bondat dels seus resultats. Tanmateix, **una estructura en la qual el poder es troba molt concentrat redueix al mínim el marge de maniobra d'aquells actors allunyats dels centre de decisió**, per tant veurem que la incidència d'aquesta concepció ha quedat reduïda al nivell més superficial per manca d'autonomia, quedant defraudades bona part de les expectatives que havia generat en els àmbits intern i extern de l'organització burocràtica.

Una visió superficial ens mostra que les administracions públiques gestionen llurs "recursos humans" mitjançant uns centres de gestió nomenats serveis de personal que depenen dels serveis generals dels diferents departaments, en el cas del govern central o de la Generalitat o bé de l'òrgan rector en el cas de les corporacions locals (diputacions, ajuntaments, etc...).

Són aquests serveis de personal els que tenen una informació directa de la plantilla que depèn del respectiu centre de treball. Aviat descobrim, però, que el seu afany **sols els hi permet controlar els aspectes formals com són la composició orgànica i el compliment regular de la jornada laboral.**

La composició de la plantilla orgànica de personal ens informa del nombre d'efectius pertanyents als diferents col·lectius professionals. Té una repercussió directa en l'assignació pressupostària prevista per a cada centre però a més a més, en el cas de l'administració, l'adequació a la plantilla que cada centre té reconeguda és una exigència legalment establerta. El compliment de la jornada laboral, mitjançant els rellotges d'entrada i sortida, és un indicador indirecte que permet verificar assistència efectiva dels treballadors a llur respectiu centre de treball.

Les dades relatives als dies, les hores i els minuts que cada treballador a deixat de fer permeten elaborar llistats i informes que seran presentats altres nivells de decisió i si convé

s'adoptaran les mesures disciplinàries disuasòries (recuperació del temps de retard).

La política de personal, però, no és quelcom específic d'un centre de treball sinó que està rígidament formalitzat pel conjunt d'administracions i com a màxim poden incidir en ella, encara que de forma molt limitada, les instàncies més elevades que ostenten la màxima responsabilitat, en les respectives administracions.

La tendència integradora d'un marc normatiu general, garant formal d'una homogeneïtat, es veu superada per la diferent capacitat que tenen els grups de pressió més actius d'incidir en les decisions que els afecten. En el treball de recerca realitzat he considerat el seguit de variables que fan paleses alhora:

- La segmentació interna del personal adscrit a les diferents administracions.
- La homogeneïtat de cada conjunt d'administracions o de les seves branques específiques i fins i tot elements caracteritzadors dels serveis.

El principal problema en voler estudiar la política de personal de les administracions és que no tenim una declaració que mostri la programació prevista en el futur. Tota la informació que ens dona el Govern Central es limita a la informació de places a proveir que incorpora en l'Oferta pública d'ocupació, la qual cosa tampoc és garantia de què es convoquin les corresponents oposicions per tal de proveir-les.

Si estudiem el procés decisonal que afecta les qüestions relacionades amb la gestió de personal observem que les actuacions concretes són el resultat d'un conjunt de relacions complexes i de vegades opaques, de molt difícil reproducció. Per contra la decisió s'explicita de forma pública i està sotmesa a multiplicitat de formalismes.

El treball ha estat pensat de manera que es faci palesa la complexitat en què es materialitza l'aparent simplicitat del nostre marc regulador. La informació no ha estat explotada prou exhaustivament però l'aproximació que us ofereixo amb les xifres parcialment tractades pot servir a l'objectiu enunciat i permet identificar les possibilitats que ofereix aquesta línia de recerca per a anar més lluny.

1 Concepte i classes de treballadors: segmentació en la seva composició.

Funcionari públic o bé personal al servei de les Administracions Públiques és un debat que reflecteix un canvi important en les característiques de les nostres administracions tot i que formalment sols comporti d'estendre'n l'aplicació del concepte a totes aquelles "persones que tinguin com a ocupadors persones jurídico-públiques, amb excepció de les assalariades de les empreses públiques de caràcter industrial o comercial" (Rivero).

1.1 Concepte

En sentit ampli: (art. 1 Llei de Funcionaris Civils de l'Estat de 07.02.64)

Són aquelles persones que compleixen les següents condicions:

- **La seva incorporació** té caràcter permanent
- Constitueix l'exercici d'una **activitat professional específica**, diferent de la política.
- Per la qual ha de rebre una **retribució**
- Les seves relacions amb l'Administració estan **sotmeses al Dret Administratiu**.

Això va fer que restés exclòs el personal laboral fins que la LLei 30/84 de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública permetés (a partir de l'art. 19.1) considerar que ho és també el personal laboral (Entrena Cuesta, 1990 vol. 1.2 pàg. 315).

En aplicació de l'art. 119 del Codi Penal: "hom considerarà funcionari públic tota aquella persona que per disposició immediata de la LLei, o per elecció, o per nomenament de l'autoritat competent, participi de l'exercici de funcions públiques.

En sentit estricte: (art. 4 Llei de Funcionaris Civils de l'Estat de 07.02.64)

Són **funcionaris de carrera** aquells què:

- . Han estat **nomenats legalment**.
- . Desenvolupen **serveis de caràcter permanent**
- . Figuren en les **plantilles dels cossos o escales** corresponents (arts 28 LL 30/84) que són diferents de les del personal laboral.
- . La seva remuneració es fa a càrrec de la **Consignació Pressupostària de Personal** de l'Administració pública on presten els seus serveis.

El personal que reuneix aquests requisits està censat en el "Registro Central de Personal" el qual actualitza de forma instantània les alteracions que es produeixen, a través de la e l'anomenada "oficina delegada" que consisteix en una terminal connectada a la xarxa informàtica de l'esmentada institució. L'edició un butlletí de periodicitat trimestral permet divulgar-ne, a nivell intern, la seva evolució.

A partir del moment que ens endinsem en l'estudi del col·lectiu de treballadors que treballen per al sector públic observem que hi ha dos grans eixos bàsics:

- l'administració de referència
- el "status" professional en funció del grup (A...E) al qual pertany el treballador.

A) L'administració de referència

Les dades del personal al servei del sector públic corresponents a l'any 1993 ens mostren la dimensió del sector públic com a important font de llocs de treball atès que dona ocupació a més de dos milions de persones (RECHU_G1.CH3) dels quals més de la meitat depenen de l'administració del Govern Central (1.213.255 persones) si bé a penes un 10 % dels dos milions treballa en l'àmbit pròpiament dit de l'administració.

L'administració dels governs autonòmics representa una quarta part de la ocupació en el sector públic de tot l'estat, però les seves competències en els àmbits de la sanitat (personal estatutari) i de l'ensenyament (personal docent no universitari) comprometen bona part dels seus recursos humans i pressupostaris.

L'administració de les corporacions locals, amb una dotació de gent menys voluminosa en aparença, presenta una nòmina efectiva de funcionaris amb competències administratives molt considerable (366.391 persones inscrites en el registre central de personal).

La sistematització diacrònica de les dades relatives als personal inscrit en el Registre Central de Personal més el personal sanitari (denominat estatutari per les peculiaritats de llur règim i que no consta inscrit) ens mostra la tendència expansionista de la plantilla de les diferents administracions (veure gràfica (TOTSEVGE1.CH3). Resulta injust, a la vista d'aquestes dades, el retret que de forma generalitzada es fa a les administracions autonòmiques. És veritat que han crescut, però aquí s'aprecia que també ho feia l'administració del Govern Central, la qual no reduïa els seus efectius en la mateixa proporció en què estava traspassant competències i personal a les esmentades administracions. L'eventual justificació d'aquesta tendència reforça la necessitat de treball sistemàtic en les anàlisi i no pas incórrer en plantejament reduccionistes que poden conduir a conclusions errònies.

Les administracions que incrementen comparativament la seva proporció d'inscrits en el Registre Central de Personal (RGP) són les corporacions locals tot i que no resulta possible controlar l'abast de la gent que hi depèn indirectament a través d'empreses que la nova llei de les corporacions locals els hi permet constituir.

Les dades relatives a la flexibilitat de contractació de l'any 1992 (GRL_75.CH3) ens mostren **l'elevada proporció de personal laboral en la plantilla de les administracions locals.**

B El "status" professional és una qüestió que tractarem en l'apartat següent després de fer una breu introducció que permeti identificar adequadament els principals col·lectius.

1.2 Classes de funcionaris

El marc normatiu estableix la competència exclusiva de l'Estat

en matèria de "**bases del règim jurídic de les Administracions públiques i del règim estatutari del seus funcionaris**" (art. 149.1.18 C.E., desenvolupades en la LL 30/84). Aquesta circumstància, tot i que tenia per objectiu de garantir el "**tractament comú dels administrats**", han contribuït a reduir les diferències existents entre els funcionaris segons la regulació que fos d'aplicació en llur respectiva administració. Els principals criteris de classificació es poden doncs fixar atenent al règim que els és d'aplicació en la relació existent entre el funcionari i l'administració de la qual depenen.

A) Els funcionaris sotmesos al règim general

- **de carrera**

Tenen tots els drets inherents a la condició de funcionari. Poden pertànyer

- . **cossos generals**
- . **cossos especials**

- **d'ocupació**

No tenen garantida la permanència en el servei

- . **eventuals** (funcions de confiança)
- . **interins** (per raó de necessitat o urgència, poden ocupar places corresponents als funcionaris de carrera).

be) El personal laboral

- **Fix:** amb contracte laboral indefinit.
- **Temporal:** amb contracte temporalment limitat a un determinat terme.

Aquesta és una primera discriminació que atén a la seva relació contractual. Seguidament tractaré la seva classificació en grups i nivells atenent a la segmentació que estableixen les plantilles orgàniques de l'Administració del Govern Central. Aquest model és el que ha seguit també la Generalitat i el que ens interessa per l'estudi del cas dels serveis territorials d'Economia i Finances a Barcelona d'ambdues administracions.

Actualment podem trobar el funcionaris distribuïts en cinc grups que es caracteritzaven pel nivell de titulació acadèmica necessari per a accedir-hi.

<u>Grups</u>	<u>Titulació</u>
A	Superior (Llicenciatura o superior)
BE	Grau mig (Diplomatura)
C	Batxiller o formació professional de 2n grau
D	Graduat escolar o formació professional de 1r grau.
E	certificat d'escolaritat.

La Llei 30/84 de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública intentava amb aquesta nova classificació unificar els Cossos i Escales preexistents, amb l'objectiu explícit d'millorar les condicions de treball del personal i l'eficàcia de l'Administració. Tanmateix, es un instrument mitjançant el

qual s'articularà la lluita anticorporativa i que polaritzarà les posicions entre el Govern central (en mans del PSOE a partir de les eleccions del 82) i l'estament tecnòcrata que des de l'administració concentrava un enorme poder de decisió, atesa l'escassa definició entre les competències del nivell polític i les del burocràtic en el règim polític anterior. (Consultar esquema LOSADA, 1991 reproduït al capítol II).

El procés de Reforma que aquesta llei iniciava va generar una profunda convulsió obrint les expectatives o el temor, segons el cas, d'uns canvis més profunds. Els seus efectes es feren sentir en desaparèixer formalment els canals de comunicació que l'administració havia mantingut amb els antics cossos d'èlite (Advocats de l'Estat, Arquitectes d'Hisenda i Inspectors financers i tributaris constitueixen un exemple en el cas del Ministeri d'Hisenda). Les negociacions havien d'ésser reconduïdes a un marc integrador més ampli i aquesta necessitat, finalment percebuda, contribuï a la convocatòria d'unes eleccions sindicals que legitimessin una representació dels funcionaris que, de fet, ja venien ostentant algunes centrals sindicals (atès que el personal laboral sí tenia reconeguts òrgans de negociació).

Seguidament anirem tractant els aspectes esmentats a partir del comentari de les xifres que ens ofereixen les diferents administracions si bé, com ja indicaven al començament, l'estudi està preferentment centrat en l'administració del Govern Central i de la Generalitat de Catalunya.

A Característiques del col·lectiu al servei de l'Administració.

a) Govern Central

Dels dos-cents mil treballadors i escaig que són funcionaris 3/5 parts són homes i la meitat dels homes tenen menys de 42 anys (GC93ESG1.CH3). La proporció de dones menors de 42 anys és de 2/3 perquè hem de recordar que a la dona no li ha estat permesa la seva incorporació en fins els anys 60. Per tant la presència de dones en les generacions de més de 54 anys a penes és de 1 per cada 4 homes mentre que les generacions més joves els superen en nombre.

En el col·lectiu de treballadors laborals (GC93EST2.CH3) hi ha més simetria entre homes i dones tot i reflectir les mateixes tendències que podem apreciar en els funcionaris.

La distribució per grups ens indica que la meitat ho són del E que correspon a una exigència d'estudis primaris i responsabilitat de nivell burocràtic de caire repetitiu, sense capacitat per a interpretar normes o atendre al públic.

Una quarta part pertany al grup C que sí ostenta una certa autonomia per a assumir les competències esmentades. Sembla evident que les nostres administracions amb un creixent tracte directe amb el públic i el tractament informatitzat de dades requereixen una creixent especialització i capacitat de resolució autònoma de les incidències que es van presentant. Tanmateix, hom

té la impressió que la tecnologia tendeix a justificar la desqualificació del personal que la fa servir i la difusió del mite que és la màquina la que treballa sense tenir en compte que la discriminació prèvia ha estat introduïda en el moment de codificar les dades d'una manera o d'una altra.

En els cossos BE i C hi ha un 50% més d'homes que de dones. En el grup A la proporció és de 3 homes per cada dona.

El volum del personal laboral també és molt important. En les xifres corresponents al Ministeri d'Economia i Finances (GC93FLG1.CH3), l'any 1993, representa el 50 % del total de la plantilla. Les xifres globals (RECHU_G1.CH3, anteriorment esmentades), que ens ofereix el **Boletín Estadístico del Registro Central** per a 1993 ens informa que dels 108.484 laborals (97.484 segons altre quadre de la mateixa publicació pàg. 31) que treballen en l'àmbit de l'Administració (208.392 funcionaris) o en altres àmbits com el docent en centres no universitaris (134.838 persones) 16.090 persones ho fan pel Ministeri d'Hisenda. Hem de deduir que si bé globalment una de cada 4 o 5 persones que treballen en aquest sector de l'Administració Central són contractats laborals, en l'esmentat ministeri és de 1 laboral per cada 2 funcionaris de carrera amb les xifres globals següents:

Ministeri d'economia	FUNCIONARIS	LABORALS	TOTAL ¹
- Agència:	15327	10142	26234
- Resta de personal	14061	5948	20475
Total	29388	16090	46709

El nivell és un altre element de referència amb efectes econòmics en la nòmina. Hi ha uns intervals que són d'aplicació a cada grup (GC93NNG1.CH3), però apreciem una forta concentració en determinats segments. Si interrelacionem aquestes dades amb la variable sexe podrem apreciar que hi ha una disimetria que no pot correlacionar-se amb la diferent proporció d'efectius que és de gairebé 3 dones per cada 4 homes. En el segment més baix de l'escala, veiem que la proporció de funcionaris amb nivell 11 és de gairebé 2 homes per cada dona. Això és important perquè mostra un graó que es reproduïx en cada segment a considerar. No vull extendre'm en l'estudi d'aquesta qüestió però seria interessant preguntar-se si la pretesa igualtat d'oportunitats que l'administració ofereix a homes i dones és efectiva. Perquè cal considerar les restriccions de diferent ordre que juguen a favor de la promoció dels varons, més competitius i amb una dedicació professional en la qual hom considera que interfereixen més difícilment les qüestions d'ordre familiar.

La proporció de funcionaris depenents del Ministeri d'Economia és de gairebé 1 de cada 10 que treballen en els departaments restants.

---

¹ Inclou també personal divers com l'eventual, interí i contractats administratius.

Total ministeri Economia	29388	16090	46709
TOTAL funcionaris	360907	108484	511917

b) Es personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

La diferència immediata que apreciem en veure la piràmide d'edats del personal (GE93ESG1.CH3) és la importància relativa del segment d'edat inferior a 40 anys i una proporció de dones més important (4 de cada 5 funcionaris) que la que trobàvem en l'administració del Govern Central.

La segmentació en diferents grups per trams d'edat (GE93EGG1.CH3) ens mostra que pel col·lectiu dels grups B i E són els més homogenis en llur composició integrant gent de totes les edats. Per contra el grup D (Auxiliar Administratiu, nivell d'estudis primaris) destaca molt pel volum del seu contingent i l'extrema joventut del mateix. Una corba gairebé paral·lela a l'anterior, tot i que amb el màxim en el tram d'edats següent (5 anys més vella) és el que presenta el col·lectiu del grup C (Administratiu, nivell d'estudis d'ensenyament secundari). El grup A (Tècnics, titulació universitària de 2n cicle) són els que presenten una freqüència més elevada de gent en el segment entre 35 i 39 anys. Tanmateix s'ha de destacar que en general és un col·lectiu jove en què sols 1 de cada 5 persones té més de 50 anys.

La segmentació per grups i sexes (GE93GSG1.CH3) ens mostra que tot i que la proporció global és de gairebé 4 dones per cada 5 homes, la seva distribució en els diferents grups no és homogènia. La meitat de les dones pertanyen al grup D del que en resulta una proporció de 3 per cada 4 homes. Per contra els homes pertanyents a aquest mateix col·lectiu sols en són 4 de cada 5. Ells tenen una presència un 50% més important en el grup A on podríem dir que la proporció de dones-homes ve a ser de 3 per cada 5.

Si comparem aquesta gràfica amb la del Govern Central (GC93GSG1.CH3), veiem una important diferència que afecta a la proporció relativa del grup A respecte a la resta de grups. En el cas de la Generalitat és molt més important i la proporció de dones i homes menys desequilibrada (3 dones per cada 5 homes a la Generalitat, 1 per cada 3 al Govern Central).

La proporció de personal interí és del 20 % pels grups B i C i del 27 % del A i D. De fet, com ens mostrava la piràmide (G393GSG1.CH3) són els dos grups principals en la configuració de la plantilla de la Generalitat.

L'assignació de nivells a la Generalitat també presenta peculiaritats respecte al que mostra la gràfica del Govern Central. Les freqüències màximes es produeixen en els trams més baixos de l'escala de nivells corresponents a cada grup. Per contra en el Govern Central els trams alts són els més concorreguts.

La proporció de funcionaris que treballen a la Conselleria d'Economia i Finances (GE93_DPT.CH3) és bastant discreta, en una proporció de 1 per cada 20 que treballen a la resta de departaments. Aquesta proporció és la meitat de la que presenta el Govern Central i té la seva explicació en el fet que la gestió fiscal i tributària de bona part dels impostos roman en mans de l'esmentat Govern pel conjunt de l'Estat (tret de les comunitats basca i navarressa).

Les conclusions que podem extreure s'aquest apartat són d'ordre operatiu perquè ens permeten entendre millor les diferències que permeten identificar diferents col·lectius de funcionaris. Hem vist que formalment hi ha uns grans grups que permeten identificar cada segment de població atenent al nivell d'estudis exigits per a superar les proves d'accés a la funció pública. Tanmateix els diferents nivells d'administració presenten elements que mostren unes característiques específiques de llur respectives plantilles:

- proporció dels diferents grups
- segments d'edat més freqüents en cada grup
- segmentació sexual

Totes aquestes variables mostren que hi ha una història específica en cada cas que ha afavorit la situació que podem apreciar en l'actualitat. En l'últim apartat, a nivell de l'estudi de cas d'un centre de treball veurem si es reproduïxen les peculiaritats detectades en les diferents administracions, estudiades globalment.

BIBLIOGRAFIA

1 Concepte i classes de funcionaris públics

- ALFARO, J "La organización administrativa y el personal de la Administración Pública" DA núm.15
- "La función directiva de la Administración española" DA núm. 58
  - 1987 **Base Teórica y capacidad gerencial en la formación de directivos**. Conferencia en el Symposium del Instituto de la Administración. Barcelona.
- BAENA DE ALCAZAR, M. 1984 Estructura de la Función Pública y Burocracia en España, Oñati 1984
- BELTRAN VILLALBA, M. "Datos para el estudio de los funcionarios en España" DA núm. 83
- CARREÑO AYARZA, : "Estructura de la Administración Pública : los cuerpos de funcionarios" DA núm 160
- CARRO MARTINEZ, a. "Clasificación de funcionarios" DA núm 7
- CECORA, Guido 1990 Il publicao impiego: struttura e retribuzioni, il Mulino, Bologna.
- COLLADO NAVARRO, I & RAMOS DE MONTAÑÉS, M. 1985 Clasificación de puestos de trabajo en la Administración pública, Madrid
- FUENTES BODELON, F. "La unificación de Cuerpos especiales e integración de las plazas no escalafonadas" DA núm. 158
- GARCIA PELAYO, M. 1974 Burocracia y tecnocracia. alianza Editorial, Madrid.
- GARRIDO FALLA, F. "Los funcionarios públicos y los estudios sobre Administración pública" DA 41
- OLIVA (DE LA), A. "La articulación de los cuerpos de la función pública española" DA núm. 96
- OLIVA (DE LA) & GUTIERREZ REÑÓN, A. "Los cuerpos de funiconarios" DA núm. 124
- PERNAUTE MONREAL, M.A. "Peso relativo de determinados cuerpos de burócratas dentro de la propia organización administrativa" **ICE Revista de Economía**, núm. 522.
- 1978, El poder de los cuerpos de burócratas en la organización administrativa española, Madrid

IV ELS RECURSOS HUMANS A L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

2 Relacions entre l'Administració i els seus treballadors.

Seguidament faré una introducció que ens permeti prendre en consideració les característiques que van afectar el procés de democratització de les nostres administracions. En primer lloc parlarem de la nostra història immediata, és a dir la transició. Seguidament ho faré en la perspectiva teòrica jurídica. D'aquesta forma penso que serà més fàcil comprendre la causa de què les relacions que poden establir els funcionaris siguin molt delimitades per tal de garantir la seva neutralitat en la gestió dels afers públics. Per aquest motiu està molt escassa la seva participació en els processos decisionals i es veu exclòs com a interlocutor en la negociació de les seves condicions de treball.

2.1 Els antecedents

A) La transició democràtica

A partir de la transició democràtica i la institució d'un procés electoral per a determinar els partits que accedirien al govern de les diferents institucions les relacions entre l'Administració i llur funcionaris desperta l'interès propi de la necessitat d'oferir una bona imatge davant de l'elector. L'estudi de BELTRAN (1985) obeeix a la necessitat d'articular la reforma que Suarez no pogué dur a terme. Tanmateix la preocupació del Govern Gonzalez, l'any 83, és saber si les contractacions massives de personal que s'havien produït darrerament a l'Administració, havien modificat el sentiment corporativista cap a orientacions més progressistes.

Per aquest motiu la mostra triada va ser de 1700 persones entre els 66.000 funcionaris civils de carrera que en aquell moment prestaven els seus serveis en l'Administració Central de l'Estat desenvolupant tasques burocràtiques.

Aquest estudi havia de servir de referència en l'elaboració de la Llei 30/84 que formalment pretén homogeneïtzar el sector mitjançant la unificació en cossos però que es va quedar curta en el desenvolupament dels seus preceptes, com veurem en referir-nos al marc normatiu.

El resultat és que la reforma de l'administració acaba estant un producte de consum extern mentre a l'interior les coses no han canviat d'acord amb les expectatives generades per a un ampli sector de treballadors, joves, acadèmicament qualificats però professionalment incorporats en els graons més baixos de la carrera funcional. Es veritat que obre el camí a un model d'organització administrativa eficaç i democràtica, però la subsistència de l'antic model d'altres esferes administratives, gestores i responsables en darrera instància del desenvolupament de l'esmentada reforma va frenar l'evolució efectiva del procés democratitzador intern.

La incapacitat del Govern en resoldre aquesta qüestió donarà pas, per primer cop, a la intervenció dels sindicats en qüestions de relació laboral en l'Administració.

L'any 1985 hi ha un primer contacte entre el Govern Central i els sindicats CSIF, UGT I CC.OO. pel qual es signa un acord que

garanteix l'estabilitat en el treball dels contractats administratius. Ulteriors acords permetran unes primeres eleccions sindicals l'any 87 i altres al 90, coincident en el temps amb la resta de treballadors, però sense haver solventat problemes de fons que afecten el contingut de les negociacions (com veurem a l'apartat anterior d'aquest capítol).

Les eleccions són posteriors a la reforma de l'administració pel PSOE (3/84) per la qual els llocs de treball de nivells 28 i 30 no hauran de sortir necessàriament a concurs de mèrits sinó que podran proveir-se per lliure designació.

Podríem doncs identificar la interconnexió entre desenvolupament normatiu i renovació dels quadres que detenten el poder a l'administració. Caldria verificar aquestes hipòtesis amb xifres però no resulta sorprenent aplicant el procés analògic si observem l'evolució diferencial respecte als departaments on les antigues èlites conserven el poder atesa l'especificitat de la seva preparació i l'extremada restricció per a formar-hi part. Per exemple el Ministeri d'Hisenda.

Els sistemes de reclutament no experimenten gaires variacions arrel de la nova llei. La promoció tampoc ni tan sols entren en les prioritats de negociació dels sindicats fins fa poc de temps. El malestar es palès i la creixent importància d'organitzacions sindicals independents, de base assembleària són un bon indicador de les mancances del diàleg entre administració i treballadors. Però sobre tot de la frustració que genera la rigidesa del model.

Segons veurem en el capítol següent, ha hagut contractacions massives en les administracions del Govern central i de la Generalitat. Sigui pel llançament d'una nova activitat com a estat el cas de l'Agència tributària sigui perquè les peculiars condicions de constitució de la Generalitat li van impedir convocar oposicions i per tant aquest mecanisme esdevingué un instrument de legitimació de situacions de fet. El reclutament, tot i les proves selectives, no podia ser tan solemne ni exigent com les oposicions tradicionals atès que sols s'oferia un contracte transitori.

En resulta doncs que les estructures de totes dues administracions es sobredimensionen amb la incorporació d'un personal que té un futur cada vegada més incert.

Els funcionaris adscrits als diferents serveis que estaven esperant la seva oportunitat de promoció havien d'arriscar d'abandonar un lloc de treball sense saber on podien ser destinats en el futur.

Els gestors dels centres, evidentment, no podien encoratjar una dinàmica que els fes perdre personal d'un nivell per tal d'incorporar-lo a un altre més elevat, (potser fora de la seva unitat) quan la provisió de llocs de treball del nivell més baix està subjecta a una rigidesa que dificultaria el normal desenvolupament de la feina durant el període de transició.

Es el típic exemple en el qual el funcionari es veu presoner, perquè encara que se li hagués oferit la oportunitat, havia de fer el salt en el buit. Així hi tot molts estaven disposats i no se'ls hi va permetre de fer-lo.

B) La teoria jurídica

El **tipus de relació** entre funcionaris i administració en la seva perspectiva teòrica té els seus antecedents en el s. XIX, moment d'inflexió a partir del qual l'evolució de la teoria jurídico administrativa supera el vells plantejaments doctrinals, en els quals les idees polítiques predeterminen els plantejaments de **submissió** o **d'inamobilitat**, segons el cas. L'Estat absolut nomena els seus funcionaris mitjançant un **acte de poder**, lliurement revocable. L'accés de la burgesia al poder comporta el predomini d'un nou sistema de valors que es reflecteixen en la constitució de l'Estat de Dret i la idea d'un **contracte privat** indissoluble que vincularia Estat i funcionari.

La **situació actual** s'ha d'entendre a partir dels nous plantejaments que la teoria jurídico administrativa: **El funcionari públic no gaudeix dels drets subjectius que li reconeixeria un contracte realitzat en l'àmbit privat, sinó que està subjecte a un estatut específic.**

2.2 Les conseqüències que se'n deriven de l'esmentada relació

Són unes conseqüències que afecte la simetria de la relació entre administració i funcionari, per tant no pot haver-hi contracte.

La regulació de l'estatut dels funcionaris, mitjançant la llei, comporta els efectes següents:

- **El drets i deures del funcionaris** poden ésser modificats sense que el funcionari pugui oposar-s'hi.
- **L'acceptació del càrrec** és un acte condició sense efectes contractuals.

La rigidesa formal del model contribueix a fixar les persones en un determinat lloc de treball al llarg de la seva vida laboral, tret que demanin el trasllat o se'ls instrueixi un expedient disciplinari amb suspensió de l'ocupació i el sou. La complexitat del sistema de provisió de llocs de treball, amb publicació de catàlegs i necessitat de concursos de mèrits per a proveir-los, produeixen a incrementar els desajusts entre les expectatives dels càrrecs de comandament i les d'aquelles persones que estan a les seves ordres.

L'absència d'acomiadaments i d'indemnització per aquest motiu en el règim funcional elimina l'eventual solució al problema plantejat i produeix funcionaments malaltissos de l'organització.

Aquestes i altres conseqüències, derivades d'aquest plantejament, han estat objecte de debat atesa la discriminació que pateix el personal funcional respecte al personal laboral. La diferent consideració, contractual en el cas dels laborals, obre la possibilitat de negociació de llur condicions de treball i és

materialitza en millores substancials a les quals no accedeixen el funcionaris. Aquesta circumstància resultava particularment injustificada mentre les fronteres entre les funcions a desenvolupar per tots dos col·lectius no eren clares. Per aquest motiu la llei 2223/84 va establir els supòsits específics que en què seria d'aplicació la contractació laboral.

Tanmateix, el problema queda en peu, i en el cas de l'Administració local s'està produint un intent de superar la discriminació de tracte entre els treballadors de l'Administració vinculats laboralment i els estatutaris i funcionaris. En aquesta línia la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis es van comprometre, en l'acord signat el 27 de setembre de 1990 amb les Organitzacions sindicals, de promoure un sistema de mediació i arbitratge referent a conflictes col·lectius. Aquesta proposta era el producte del grup de treball creat pel Conveni signat el 24.07.90 i que dona per resultat la constitució, el 24.10.91, d'una nova comissió de treball que haurà d'elaborar l'estatut del futur consorci o institució de conciliació i mediació a l'Administració Local, dintre dels límits proposats en l'informe que la Diputació de Barcelona havia encarregat als catedràtics Drs. Manuel Ramón Alarcón Caracuel i Joaquin Tornos Mas, de Dret del Treball i Dret Administratiu respectivament.

El que podem afirmar a la vista d'aquesta experiència és que tot i que sigui força limitada pel que fa al contingut i restringida també a l'àmbit de l'Administració Local, hi ha una aproximació entre sector laboral públic i l'estatutari.

Aquest canvi de posicions ha estat possible també gràcies al paper que estan jugant les organitzacions sindicals. Si bé no podem comprovar si tenen les mateixes prioritats i capacitat de maniobra quan es tracta no ja de negociar amb les Corporacions Locals, sinó amb les Comunitats Autònomes o el Govern Central, el que sí podem analitzar retrospectivament són les seves relacions amb els partits en el govern i l'eventual incidència en el desenvolupament normatiu que s'ha produït en el sector.

2.3 Canals de comunicació entre funcionaris i administració.

A) Els òrgans de representació

Feta aquesta breu introducció que ens informa dels antecedents i les conseqüències que comporta el marc jurídic de referència, passarem seguidament a estudiar el model concret mitjançant el qual es materialitzen les relacions entre les administracions i els seus funcionaris.

Resulta obligada la referència a la inexistència d'un estatut dels funcionaris i la expressa no aplicabilitat de l'Estatut dels treballadors. Aquestes dues condicionants generen la necessitat

de crear uns òrgans que tinguin la funció de permetre el diàleg i la legitimació democràtica de les decisions que s'adoptin en els òrgans corresponents.

Havien passat gairebé dos anys des de la publicació de la Llei 11/85 quan finalment arriba la Llei 9/87 mitjançant la qual es convoquen les primeres Eleccions Sindicals pels funcionaris. Es tracta d'instaurar mecanismes que articulin la seva representació, però hi ha temor de què aquesta pugui ser instrumentalitzada en contra del partit en el govern o senzillament esdevingui el canal de reivindicacions corporatives. El resultat es materialitza en una regulació normativa doblement restrictiva.

Les demandes que la base adreça a la seva **Junta de Personal** queden subjectes a la restricció de què els **representants sindicals** que les componen, les facin arribar a les respectives **Seccions Sindicals**. Si la demanda encaixa amb algun tema prioritari dintre de l'estratègia de l'organització pot tirar endavant.

La definició de competències dels òrgans de negociació és diferent del sistema que era vigent pels treballadors, subjectes a l'Estatut dels treballadors. Les Juntes de Personal que són l'equivalent als Comitès d'Empresa en els centres de treball respectius, veuen restringida la seva competència al dret de ser informats i d'emetre informes, eliminant-ne la capacitat negocial. Aquesta circumstància cal tenir-la en compte en avaluar-ne el seu comportament sindical. Com en el cas de les associacions de veïns, estan poc estimulats a participar quan la seva capacitat d'incidència en el procés decisonal és escassa.

Comentaris a les gràfiques

El **Consejo superior de la Función Pública** (CSFP) és l'òrgan superior col·legiat de coordinació i consulta de la política de Funció pública i també de participació del personal al servei de les Administracions Públiques (art. 6 Ll 30/84).

Es d'àmbit nacional i cal no confondre'l amb el Consell Català de la Funció Pública, d'àmbit autonòmic (art. 14 LL 17/85 i reglament de 12.06.87)

La seva composició iguala la participació dels responsables de les diferents administracions amb la corresponent als representants dels treballadors de totes elles. Aquesta estratègia dona com a resultat que per a 17 representants dels treballadors n'hi hagi 63 de les administracions (CSFP_G1.CH3). La capacitat d'incidència en el procés decisonal dels representants dels treballadors és molt reduït perquè el nombre de vots és de 17 sobre 80.

L'esmentat Consell concentra en teoria molt poder però resulta inoperant en la mida en que no és prou àgil per a resoldre els problemes dels dia a dia i que els representants en les juntes de personal dels funcionaris no tenen reconeguda la capacitat negocial de què gaudeixen els delegats en els comites d'empresa

elegits pel personal laboral de les mateixes administracions.

Juntes de personal i Comitès d'empresa constitueixen, doncs, els dos òrgans de comunicació entre l'administració i els seus treballadors, però les diferències abans esmentades discriminen clarament la capacitat d'incidència d'un i altre col·lectiu.

La negociació entre representants de l'Administració i treballadors es produeix en les Meses de Negociació a dos nivells:

- per sectors
- per a tota l'Administració.

Cal especificar que tenim una pluralitat d'administracions i per tant una pluralitat de Meses Generals, tanmateix la que adopta acords que s'aplicaran a tota Espanya, és la de Madrid. Aquesta dinàmica ve justificada pel fet que la resta d'administracions estan formalment obligades a respectar i fer complir les directrius donades pel govern Central, però a més a més resulta obvi que no tenen els recursos econòmics suficients per a fer-ho altrament (recordem la gràfica de l'evolució dels salaris a la Generalitat).

En l'àmbit de la Generalitat de Catalunya (MNG_1.CH3) la mesa general integra les sectorials en les quals hi són presents funcionaris i laborals (per bé que el ratis de representants afavoreix els laborals).

La participació de les Organitzacions sindicals en els òrgans de representació (NEG90_G1.CH3) és el resultat de l'aplicació d'una taula que atribueix un nombre concret de representants a cada unitat electoral. Aquesta circumstància i juga, a l'igual que la divisió provincial, a una hiper-representació dels centres petits els quals obtenen proporcionalment **més representants que el centres grans** (art. 8 L19/87). En definitiva resulta **més avantatjós per a les organitzacions amb una implantació difusa però selectiva que els permeti obtenir el lideratge en una determinada zona.** L'assoliment de representants comporta avantatges no sols als efectes de la representació sinó en l'obtenció del suport institucional que s'atorga a partir d'aquest barem i no pas el dels vots obtinguts.

Les dades dels resultats electorals de 1987 i 1990 en vots i llur traducció en escons es poden consultar en les gràfiques annexes: (NEG90_G1.CH3 / ESGE90G1.CH3 / HEG87_G1.CH3 / ESGE87G1.CH3)

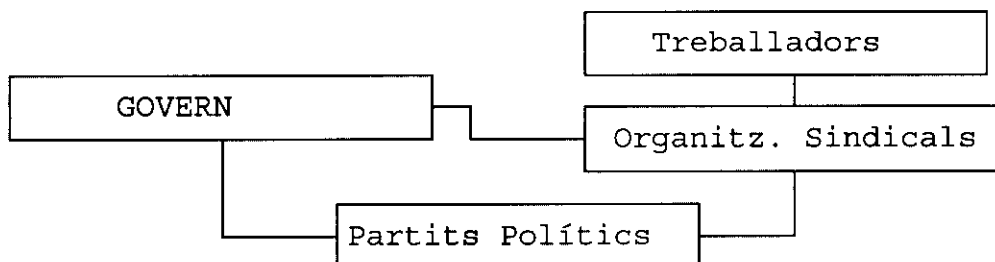
La participació de les Organitzacions Sindicals en els òrgans de representació (NEG90_G1.CH3 i NEG90_T1.CH3) al llarg del període 1990-94 mostra que les organitzacions sindicals amb capacitat d'incidir són molt poques perquè a les regles del joc electoral es superposa el requisit de representativitat a nivell nacional i la capacitat operativa de participar en la multiplicitat de meses sectorials en tot l'àmbit nacional.

En l'àmbit de la Generalitat les eleccions de 1987 van ésser guanyades per Comissions Obreres (CC.OO.) seguit del SAC-CSC. La convocatòria de 1990 comportà la desfeta de la segona força, amb

problemes interns, i la millora de posicions d'una organització de base assembleària: **CATAC**.

2.4 Visió retrospectiva de les relacions entre les principals Organitzacions Sindicals i el partit en el Govern.

Relacions funcionals

A) Característiques de les relacions entre PSOE-UGT

El resultat de les contradiccions que es poden produir en les relacions **partit-sindicat**, "situació de l'ostatge" (Gourevitch 1984) té el seu punt de fricció quan hi ha conflicte en la definició d'objectius perquè comportin enfrontament d'interessos entre els respectius col·lectius electorals o sindicals.

En el cas espanyol hi ha una contradicció afegida que és la baixa taxa d'afiliació. Segons Aguilar & Roca (1991, pàg.49) "Entre 1977 i l'actualitat, la "situació de l'ostatge" tipificada per Gourevitch s'ha produït repetidament a favor del PSOE, almenys fins al període 1985-86.... Cap al 1987, aquesta "situació de l'ostatge" comença a derivar cap a alguna cosa més ² i l'enfrontament dialèctic culmina amb un canvi d'actitud sindical en arribar a la conclusió de què (Aguilar & Roca 1991) el "PSOE, a més a més, vol destruir el moviment sindical". A partir d'aquest moment acaba l'anterior dinàmica de concertació i es produeix la convocatòria de Vaga del 14 D, veritable prova de foc que obliga a la clarificació d'objectius de les forces enfrontades.

L'anàlisi d'aquests elements desborda l'objectiu d'aquest estudi, però recollint molt superficialment els principals eixos explicatius d'aquesta "visió socialdemòcrata certament nova: el

²Font: Aguilar Roca 1991 pàg. 49

F. Gonzalez "Ahí está una de las raíces del problema del laborismo británico, cuyo programa está, a mi juicio, excesivamente condicionado por la presencia sindical en la elaboración de esta oferta a los ciudadanos, que por ello, creo yo, no alcanza a ser mayoría" (**El País** 11.02.89)

N. Redondo "los problemas con el PSOE acabarán cuando el partido deba pedir apoyo electoral" (**El País**, 23.10.88)

A. Rodríguez "El presidente del Gobierno tiene una concepción peyorativa i siniestra de los sindicatos" (**La Vanguardia**, 12.02.89)

partit prescindeix dels sindicats" (Ibidem) (Sartorius retreu la manca de diàleg PSOE- sindicats en el debat Parlamentari del dia 30.04.92 adreçant-se a Martínez Noval en relació a l'aprovació del Decret que retalla les prestacions per atur) se'ns ofereix una nova imatge en la qual el partit en el Govern assumeix el rol de representant dels interessos generals, enfrontats amb els "interessos corporatius" ³ articulats per les organitzacions sindicals que vindrien a representar exclusivament els interessos de la població ocupada.

L'efecte d'aquest enfrontament dialèctic que es produeix al llarg de l'any 1987, es materialitza en la definició política del dirigents que faran la opció de quedar-se en el partit o en el sindicat. El trencament es materialitza públicament quan **N. Redondo** i **A. Zarazíbar** renuncien al seu escó parlamentari, i alguns membres de l'Executiva Confederal, com ara **Corcuera**, **Chavez** o **Zambrana**, deixen el seu càrrec en el sindicat.

Es en aquesta conjuntura que es produeix la convocatòria de vaga del **14 N.** i entrem en una nova dinàmica d'acció que té la seva continuïtat en la vaga general del **27 G.** mitjançant la qual es marquen les distàncies no ja entre **UGT-PSOE** sinó entre els partits amb representació parlamentària, que han votat la **Reforma Laboral** i sindicats com a interlocutors socials que reclamen d'assumir llur paper de mediació en la representació dels drets dels treballadors.

B) **Les relacions entre CiU i CSC-CTC-CC.OO.**

El moviment sindical a Catalunya presenta una evolució diferent d'aquella que cabia esperar respecte a la dimensió nacionalista. En els casos del País Basc (ELA-STV) i de Galícia trobem una forta implantació d'organitzacions sindicals vinculades al moviment nacionalista que aquí és irrelevant.

Per tradició històrica, segurament li corresponia a **Esquerra Republicana** el paper d'impuls d'una organització sindical d'aquestes característiques. El fet és que no degué plantejar-se prioritàriament la necessitat d'un sindicat Nacional. D'altra banda potser aquesta força tampoc està en la millor situació per a fer-ho perquè té pendent un procés d'identificació del seu projecte polític a la recerca del seu segment electoral (Angel Colom, n'ha oferit la mostra en les eleccions al Parlament de Catalunya de 1992).

---

³Font: Aguilar & Roca 1991 pàg. 53

C. Solchaga "Si un sindicato se corporativiza, ¿por qué habría de tener en el Gobierno socialista una consideración diferente a la del Colegio de Abogados? (**El País**, 15.01.89, p.15)

F. Gonzalez "En la medida en que un partido socialista está sometido al control de su autonomía dentro de los límites reivindicativos de una asociación profesional com es un sindicato, de una asociación sindical como es un sindicato [sic], no obtendrá la mayoría social" (Conferencia de prensa, 10.02.89)

Quan es convoquen les eleccions sindicals de 1987, la **CSC** a penes té implantació. El seu segment electoral es trobava en el sector de la banca i les caixes d'estalvi perquè eren els treballadors que per tradició cultural millor s'identificaven. El sectors productius industrials que tradicionalment havien ofert un suport més gran al moviment sindical, s'identificaven millor amb la UGT i CC.OO.

Atès que els criteris de representativitat que estableix la LLei 11/87 s'apliquen en relació als resultats obtinguts pel col·lectiu de treballadors en el seu conjunt. Això exclou la **CSC** perquè la seva implantació no supera el 15 % estipulat.

La Confederació Sindical de Catalunya (**CSC**) i el seu Sindicat de l'Administració (**SAC**) eren respectivament la que havia nascut amb la vocació d'esdevenir una gran confederació sindical catalana i la seva branca específica pel sector de l'Administració. La Confederació **CSC** es fusiona amb el **SQC** Sindicat de quadres de Catalunya en un intent de reforçar les seves posicions concentrant forces. El resultat que provocà és una campanya electoral en la qual els sindicats de classe, com CC.OO., l'acusaren obertament de ser un sindicat groc. Aquesta no era sinó la punta de l'iceberg del debat intern existent a la sí de la **CSC**. L'enfrontament entre Fayos i Llerinós conduí materialment al trencament de l'organització. El problema de fons era l'articulació de les demandes dels quadres i la situació magmàtica que l'articulació de la nova administració autonòmica generava atès l'elevadíssim nombre de gent en situació laboral poc definida.

Sigui per motius conjunturals o de lideratge, el fet es que es produí una tàctica de prioritzar unes demandes que obeïen als interessos de segments concrets dels seus afiliats. L'absència d'una estratègia sindical global ha estat una indefinició que ha comportat un elevat cost polític. El resultat es que no ha sabut crear-se un espai sindical i la pèrdua de vots l'ha conduït a l'actual cul de sac.

Trobem doncs dues organitzacions que resulten de la fractura. La **CSC** presidida per **Miquel Porter**, amb Joaquim Gil Corder com a Secretari General i l'organització equivalent al sindicat de quadres, amb les sigles **CTC** que presideix **Jordi Fayos**.

Els successius resultats electorals han col·locat **CC.OO.** com a primera força sindical de Catalunya. Això la converteix pràcticament en la força de l'oposició i ofereix un funcionament de gran estabilitat.

L'àmplia majoria de **CC.OO.** respecte a la resta de forces permet la negociació a dues bandes, tret del sector sanitari on també domina **CEMSATSE**.

A efectes operatius s'agilitza l'adopció d'acords perquè si els accepta **CC.OO.** la resta de forces no tenen capacitat per a oposar-s'hi.

Al marge de la capacitat operativa de les diferents organitzacions sindicals, hi ha el creixent suport social que estan rebent les organitzacions sindicals autònomes. Seria fàcil estigmatitzar aquest moviment a l'Administració amb acusacions de corporativisme, però em sembla que queda per fer un estudi que permeti considerar-lo un indicador del dinamisme del moviment

de base assembleària com el CATAC o el de Treballadors d'Hisenda, mentre augmenta l'escepticisme dels treballadors respecte al model sindical vigent que els priva de negociar a nivell dels centres, llur condicions de treball. En aquesta línia l'eventual constitució d'uns òrgans de mediació, conciliació i arbitratge, que esmentaven anteriorment, podria oferir una solució conjuntural que fes menys punyent el greuge comparatiu entre els treballadors contractats laboralment per l'Administració i aquells que estat vinculats estatutàriament.

BIBLIOGRAFIA

2 La relació entre el funcionari i l'Administració

- ALPERT, M. 1982, La reforma militar de Azaña, 1931-33, Madrid
- ALVAREZ ALVAREZ, 1984, Burocracia y poder político en el régimen franquista, Madrid.
- ALVAREZ RICO, A. "Aspectos jurídicos de la inflación orgánica de la Administración pública en España" REDA núm. 9
- BELTRAN, M. 1985 Los funcionarios ante la reforma de la Administración, CIS, Madrid.
- CARRETERO FERNÁNDEZ, C. 1974, "Valoración de uno de los aspectos de la Ley de funcionarios civiles: el régimen de retribuciones". Estudios sobre la burocracia Española Instituto de Estudios Políticos, Madrid.
- GARCIA PASCUAL, P. "Clasificación de los puestos de trabajo" **DA** núm. 41
- "El Real Decreto de 7 de febrero sobre la carrera civil de los empleados de la Real Hacienda" **DA** núm. 81
- GARCIA FALLA, F. 1963, "Estructura y funcionamiento de los órganos centrales en materia de personal" AA.VV. La función pública, Madrid
- GONZALEZ-HABA GUIASADO, V.M. "Reglamentos de los Cuerpos de funcionarios"
- GORROCHATEGUI ALONSO, F. "La descripción de puestos de trabajo en Administración pública española" **DA**, núm. 72
- GUTIERREZ REÑÓN, A. Sistemas de clasificación de puestos de trabajo" **DA** núm. 72
- "Puesto de trabajo, plaza, destino y términos análogos en la Ley de Funcionarios Civiles del Estado" **DA** núm 76
  - 1988, La experiencia de la evaluación de puestos de trabajo en la Administración Madrid.
- LOPEZ HENARES, J.L. 1974, "Visión crítica de la reforma de la función pública". Estudios sobre la burocracia Española Instituto de Estudios Políticos, Madrid.
- LOPEZ PENA, I. 1974, "La ayuda familiar en el sistema de previsión social de La función pública". Estudios sobre la burocracia española. Instituto de Estudios políticos. Madrid
- LLISET I BORREL, F. "Determinación de los puestos de trabajo en la Administración del Estado según la Ley de Procedimiento" **DA** núm. 25
- M.A.P. 1991, Jornadas de Función Pública. Palma de Mallorca, 30 y 31 de mayo de 1991.
- MARTIN MATEO, R. "La inamovilidad de los funcionarios" **RAP** núm. 51
- MARTIN RETORTILLO, L. 1981, "Carrera administrativa y status funcional" en Estado y sector público, Madrid.
- NIETO, A. "La noche oscura de la función pública" **Cuadernos Económicos, ICE**, núm. 13
- Los derechos adquiridos de los funcionarios" **RAP** núm. 39.
  - 1974, "Afirmación, apogeo, decadencia y crisis de los cuerpos de funcionarios". Estudios sobre la burocracia

- española. Instituto de estudios políticos, Madrid.
- ORTÚN & OROVAL Los servicios generales; MARTI PARELLADA, 1990 Estructura Económica de Espanya Espasa Calpe
- PALOMEQUE, C. 1988, "Administración Pública y derechos sindicales en la Administración del Estado: las libertades sindicales". Administración Pública y Sindicalismo. Actas del Seminario organizado por el IVAP y celebrado en Vitoria-Gasteiz los días 5, 6 y 7 de mayo de 1987. Ed. Instituto Vasco de Administración Pública. Oñati
- RUIZ BENÍTEZ, R. "De cara a los Estatutos de funcionarios" **DA** núm. 14
- RUIZ CUBILES, M. "La organización de los puestos de trabajo como etapa previa y posterior a su clasificación" **DA** núm. 77
- SALA FRANCO, T. 1988, "Administraciones Públicas y derechos sindicales: el marco jurídico". Administración Pública y Sindicalismo. Actas del Seminario organizado por el IVAP y celebrado en Vitoria-Gasteiz los días 5, 6 y 7 de mayo de 1987. Ed. Instituto Vasco de Administración Pública. Oñati
- TOUBES MORENO, M. 1974, "La seguridad social de los funcionarios de empleo". Estudios sobre la burocracia española. Instituto de Estudios políticos. Madrid
- TRAYTER 1992 El dret disciplinari de la funció pública, Generalitat de Catalunya, Escola d'Administració Pública de Catalunya, Barcelona.
- VICENTE, C. 1977 La lucha de los Funcionarios Públicos. Ed. Cambio 16, Madrid.
- VILLA (de la) Y GIL, L. E. 1974, "La seguridad social de los funcionarios públicos civiles del Estado" Estudios sobre la burocracia Española Instituto de Estudios Políticos, Madrid.

3 La política de personal, quelcom més enllà del marc normatiu de referència.

La referència al marc normatiu, per bé que obligada pot servir per a intentar contrastar entre la prescriptivitat del que enuncia i la realitat amb la qual s'enfronta. El marc normatiu i condicionaments socio-polítics i econòmics que el predeterminares ens poden portar a una reflexió sobre l'actual model d'administració i la seva adequació a les necessitats socialment percebudes i els objectius que en proposem assolir.

3 El marc normatiu

La normativa vigent constitueix un element de referència clau perquè suposa la definició de les regles del joc vigents pel conjunt d'actors que s'hi veuen implicats.

N'esmentaré els aspectes rellevants que poden contribuir a una millor comprensió de la descripció de l'Administració que faig en aquest llibre. No és el meu objectiu, ni de bon tros, tractar el tema exhaustivament, motiu pel qual recomano la consulta de la bibliografia específica.

La Constitució de 1978 introdueix novetats a partir de les quals s'imposa una reforma de l'administració existent:

- l'opció per la democràcia
- l'opció per l'Estat Autonòmic

L'opció per la democràcia, a partir de la llei de Reforma Política i de la Constitució ha determinat, entre altres coses, el reconeixement del pluralisme polític i social.

- Pel que fa al polític, ha suposat la fi de l'organització monocèntrica de l'Administració pública.
- El pluralisme social ha comportat el debilitament de la barrera entre allò que és públic i allò que és privat.

Pluralisme polític i pluralisme social han pressionat sobre l'Administració pública per a que evolucioni d'acord amb les exigències del no Estat social i democràtic de Dret (títol preliminar art. 1.1 de la Constitució espanyola)

L'opció per la nova dimensió territorial de l'Estat introduïda per la Constitució genera també la necessitat de revisar el seu model d'organització burocràtica.

L'Estat, fortament centralitzat en el règim polític precedent, tant pel que fa a la concentració de poder, haurà de compartir responsabilitats amb la resta d'administracions, tot i que continuï jugant un paper decisiu en relació a l'assignació de recursos públics.

Es per aquest motiu que el tema de la reforma de l'Administració està present en la vida pública espanyola, pràcticament des del començament de la transició:

- Calia adaptar el Dret Administratiu als requeriments del Règim constitucional

- Calia adaptar l'aparell de l'estat a la nova estructura administrativa, que la institucionalització de les comunitats autònomes demanava.
- Sobretot, calia afrontar la nova concepció de funció pública implícita en el reconeixement del pluralisme social, clau per al reconeixement dels funcionaris en la mateixa relació laboral que la resta de treballadors.

El procés va poc a poc com veurem seguidament i en gran part degut a la incorporació de la normativa internacional que, arran de la nostra integració europea, resulta d'aplicació a nivell estatal.

3.1 Visió retrospectiva

El text constitucional, si bé recull l'interès del constituent per reflectir la nova situació que haurà de'afrentar l'Administració (reconeix la pluralitat d'Administracions en l'art. 149.1.18, i defineix tant l'objectiu com la forma de l'Administració en l'art. 103.1) manté la concepció unívoca de l'interès públic pròpia de l'Estat monoclasses que havia regit l'etapa política anterior (exigeix la relació estatutària pels funcionaris i el reconeixement per la llei de les peculiaritats d'aquells en el dret de sindicació art. 103.3 de la Constitució). Observem que, si bé el pluralisme exterior volgut en la transició política espanyola produirà el reconeixement de què l'administració s'ha de sotmetre a l'interès general. Aquest pluralisme no aconsegueix infiltrar-se en el teixit de l'administració perquè:

- els funcionaris estan sotmesos a una relació estatutària
- la concepció unívoca de l'interès públic, porta implícita l'existència d'una única voluntat en la relació d'ocupació pública (la de l'Estat). Queda proscriu, doncs, la necessitat del consentiment del funcionari en aquesta relació.

En aquest sentit, recollim la crítica que fa Luís Ortega respecte a la confusió que suposa entre valors ètics i jurídics, la relació estatutària dels funcionaris públics, en la mesura que du a considerar l'empleat públic com un servidor dels fins de l'Estat, fent que el punt de partida d'aquesta relació sigui la subordinació jurídica de l'empleat a la posició jurídica pública de l'Administració de l'Estat.

La contradicció entre la relació exterior i interior de l'Administració es manifestarà fent inviable l'elaboració de l'Estatut dels funcionaris, circumstància que ha obligat a l'adopció de mesures eventuais de compromís en la resolució de les qüestions més urgents.

Pel que fa a les Organitzacions Sindicals són tolerades des de l'any 76, tanmateix la reforma política del 77 no regula la seva situació tot i que hi hagi un seguit de drets com ara el de Vaga (RD 17/1977 de 4 de març). Potser el més important és la LLei 62/78, de 26 de desembre, de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona. Amb ella la Constitució esdevé

directament aplicable en allò que afecta els drets fonamentals obrint la via al recurs preferent i sumari quan els drets fonamentals es vegin perjudicats.

Es produeix una situació en la qual els ciutadans i els funcionaris veuen millor protegits llur respectius drets.

GOVERN SUAREZ

La reforma administrativa i l'Estatut de la Funció Pública estan presents en els diferents governs UCD des de 1977. Els projectes presentats per la seva execució, no arribaren mai a bon port.

Al darrera de la reforma plantejada s'hi amagava el model estatutari tradicionalista fonamentat en una concepció autoritària, paternalista i garantista de l'Estat.

El govern d'UCD mantingué l'estructura corporativista de l'Administració Pública, caracteritzada per la persecució d'objectius disgregadors i per tant, oposats a propostes solidàries que comportin solucions globals pel conjunt dels Treballadors de l'Administració Pública.

Les manifestacions públiques fetes per el Govern d'UCD en pro de la reforma de l'Administració tenien com punt de partida donar resposta a la pressió interna (partits i sindicats d'esquerra) i a l'externa (calia avançar cap el model econòmic).

La nota de premsa del 31.1.79, del Diario 16 recull unes declaracions oficials en les quals el Secretari d'Estat per a l'Administració, Sr. Manuel Fraile Clivillés, manifesta que el canvi d'un govern autoritari a un de democràtic exigeix la reforma de l'Administració. Aquesta però, segons anuncien les mateixes manifestacions, seria iniciada en els nivells ministerials i tindria caire de tècnica.

En aquesta mateixa nota de premsa s'anuncia la proximitat del Simposium Internacional organitzat per la OCDE, amb el títol de "Gestión de la evolución de la Administración Pública", que es duria a terme a Madrid del 5 al 9 de febrer del mateix any. El mateix mitjà informatiu recull amb data 6.2.79 les manifestacions del Sr. Fraile Clivillés en favor de que l'Administració sigui una eina fonamental per a reduir l'atur i la inflació atès que un 10% de la població activa estava empleada per l'Estat; el Secretari d'Estat parla també d'aires renovadors en l'Administració Pública i informa tan de la preparació de l'Estatut dels funcionaris, que inclourà la regulació dels drets sindicals, com d'un estatut jurídic que reguli les possibilitats d'accés dels funcionaris.

GOVERN DEL PARTIT SOCIALISTA

La incapacitat del govern UCD per a plantejar la reforma de l'Administració, així com la manca de voluntat política per a executar-la foren recollides com expectativa del programa electoral del PSOE.

La majoria absoluta aconseguida pel PSOE en les eleccions generals de 1982 posa aquest partit en situació favorable per a emprendre la reforma que el sector progressista esperava.

Disposava d'autoritat política, consens ciutadà i suport de les forces polítiques i sindicals d'esquerra. Només li mancava sondejar l'opinió dels afectats directes: els funcionaris.

Les manifestacions i actuacions que dugueren a terme pels funcionaris, aglutinats entorn al moviment dels Treballadors de l'Administració Pública, durant la transició política i el Govern Suárez, no deixaven cap possibilitat de dubte de que la Reforma de l'Administració i de la Funció Pública eren volgudes per aquells, si més no en un ampli sector dels mateixos.

El PSOE però, abans d'emprendre el camí del desenvolupament legal per a poder iniciar la Reforma, l'any 1983 encarrega una investigació al CIS (BELTRAN 1985 PÀG. 92 i ss.) per copçar el posicionament del funcionari davant la perspectiva de la reforma administrativa. En concret estava interessat en saber si, les contractacions massives de plantilla a que havia estat sotmesa l'Administració últimament, havien modificat el concepte de corporativisme i el de Funció pública cap a concepcions més progressistes.

Significa una aportació interessant atès que ens dóna a conèixer que pensaven els mateixos funcionaris respecte la sindicació i els òrgans de representació i participació dintre de la funció pública, en el mateix moment que en el terreny polític es debatia el tema. Ens indica una tendència, sobre tot entre la gent jove, a mostrar-se favorables a la reforma tan de l'administració com de la funció pública.

Hí ha però una reticència en manifestar-se obertamet a favor dels sindicats. Les associacions professionals resulten preferides perquè estan desanimats respecte a l'escassa receptivitat que els sindicats ha tingut respecte a les seves reivindicacions.

No hi ha una identificació amb el moviment obrer perquè no hi ha hagut comunicació. La regulació diferencial ha contribuït a aïllar el funcionari del teixit polític, pel que fa a les seves reivindicacions laborals.

També és cert que llavors aquesta circumstància no sempre és percebuda com una marginació, sinó com una "peculiaritat de l'Estatut funcional".

La llei 30/1984 de 2 d'agost de "Medidas para la Reforma de la Administración Pública pretenia la unificació dels cossos. Però que no modificava l'accés als llocs de treball. Es dificultà així la mesura anterior i per tant, la seva execució.

Malgrat la llei, la Secretaria d'Estat per a les Administracions Públiques cedí a les pressions i interessos corporatius dels "cuerpos de élite".

Si be la Llei obria un camí a un model d'organització administrativa eficaç i democràtica, subsistia l'antic model de les altes esferes administratives que eren les que haurien de gestionar i aprofundir en la suposada reforma. L'ampliació de plantilles que requeria la nova concepció de funció pública plantejava la necessitat de conèixer els efectius de que es disposava.

La incapacitat del Govern per aquest tema donarà pas, per primer cop, a la intervenció dels sindicats en qüestions de relació

laboral en l'Administració.

El 1985 hi ha un primer contacte entre el Govern Central i els sindicats CSIF, UGT i CCOO pel que es signa un acord pel que es reconeix l'estabilitat en el treball dels contractats administratius.

Aquest acord obrí el camí que duria a reconèixer la necessitat d'articular l'exercici del Dret sindical ple als funcionaris que serà possible amb La LOLS i la Llei 9/87 (per a més informació consultar annex normatiu i bibliografia editorials CIVITAS i TECNOS).

EL GOVERN CONVERGENT

El Govern de la Generalitat articulà un procés de negociació mitjançant el Decret del 83 i el moviment sindical s'articulà mitjançant dues coordinadores. Una per al personal transitori, en expectatives d'esdevenir funcionari quan hi hagués la llei de funció pública autonòmica. I una altra coordinadora per al personal laboral.

En el cas autonòmic assistim a una problemàtica que característiques pròpies. D'una banda el fet mateix que és una nova administració, i per tant el partit que ha guanyat les eleccions es munta la seva pròpia administració. No tant nova com hagués desitjat, perquè ha d'acceptar transferències de personal conjuntament amb la recepció de competències.

El període 83-87 va ser un temps d'experiments, per les circumstàncies que comportava la creació d'una nova administració, i per la mancança d'un marc normatiu que regulés relacions amb els interlocutors socials que no arriba fins la LOLS LL 11/85.

En aquest període el Sr. Ramírez Cardús, DG de la Funció Pública de la Generalitat, va haver de crear uns canals de comunicació. Tenim en aquesta experiència que m'explicà de viva veu, un exemple paradigmàtic de com una persona pot influir en l'articulació d'una determinada organització institucional. Prèvia consulta al Conseller de Governació (Macià Alavedra l'any 1983) el DG de la funció pública concensuà amb els interlocutors socials uns acords dintre del marc competencial pel qual estava autoritzat. Aquests interlocutors, sense cap cobertura legal fins l'any 85 (amb l'abans dita LOLS), s'articularen en una coordinadora pel personal contractat i una altra pel personal funcionari.

El personal signant dels acords ho fa en representació de les sigles següents:

CENTRALS SINDICALS, ASSOCIACIONS I COORDINADORES DE PERSONAL:
U.S.O.

Esteve Mancebo i Arqued

SINDICAT DE QUADRES DE CATALUNYA **S.Q.C.**

Antoni Ballarín i Sellés

SOLIDARITAT D'OBRERS DE CATALUNYA **S.O.C.-C.S.T.C.**

Joaquim Gil i Corder

COORDINADORA DE PERSONAL CONTRACTAT DELS SERVEIS CENTRALS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Valentí Sala i Restes

ASSOCIACIO DE PERSONAL NO DOCENT ADSCRITS ALS SERVEIS

TERRITORIALS D'ENSENYAMENT DE BARCELONA (BUP I FP)

Joaquim Cortés i Montero

Bilbaino López i Fernandez

El procés pel qual es concensuaren les condicions de treball que s'havien d'unificar per a tots els Departaments de la Generalitat i per a tot el seu personal, independentment de l'administració de procedència culminà, amb una proposta del Consell Executiu en el sentit de què funcionés una **Comissió de Coordinació i Proposta en Matèria de Funció Pública**. El text aprovat diu. "Atès que una política adequada de personal requereix una gestió homogènia, racional i eficaç dels efectius als serveis de la Generalitat, es veu necessari que es reuneixin periòdicament els òrgans responsables en matèria de funció pública i s'estableixi una col.laboració permanent i operativa amb els que han de prendre les decisions concretes."

La seva composició era la següent:

- El Secretari General Adjunt del Consell Executiu, fa de president
- Els Secretaris Generals de tots els Departaments
- El Directors General de la Funció Pública.

S'establí una periodicitat de reunió mensual.

La Llei 17/ 85 va permetre de resoldre el problema de la precarietat en què es trobava el Personal Transitori i les coordinadores reduïren la seva activitat, dissolent-se en produir-se en 1987 les eleccions sindicals.

L'element més important d'aquesta política és l'articulació de les condicions de treball en l'Administració de la Generalitat a partir d'unes relacions de diàleg amb les forces socials i de comunicació interna interdepartamental.

3.2 Anàlisi crítica del present i prospectiva

Les necessitat que se li plantegen a l'Administració en el norma desenvolupament de la seva actuació, generen la necessitat de superar rigideses formals que no troben solució en l'actual model.

Assistim a un canvi de posicions per part dels sindicats que, tot i que es polaritzen en el seu enfrontament amb el Govern, també contribueixen a reconduir les demandes dels treballadors de forma unificada per a tot el sector públic.

Aquesta dinàmica va culminar amb el "**Acuerdo sindicatos-Administración para modernizar la administración y mejorar las condiciones de trabajo**" i que permet articular amb data abril de 1993 el **Plan de modernización de la Administración del Estado**.

CC.OO. empresa a la primavera de 1992 la vella qüestió de la "Reforma de l'Administració" a partir de l'anàlisi crítica dels processos anteriors (CC.OO.1992 pàg. 111) "El no haber sido concebida la dimensión de los empleados públicos como uno de los recursos instrumentales en toda su globalidad (organización, sistema retributivo, rendimientos, etc), se ha penetrado en la reestructuración de órganos y unidades, etc), son el pensamiento puesto más en la búsqueda de formas de retribución salarial encubiertas, que en un análisis de las necesidades organizativas

y en el interés objetivo de la estructura burocrática. **Ello es consecuencia de no haber abordado la reforma administrativa y, en su defecto, una reestructuración orgánica.** Pero hay también en esta situación una voluntad engañosa de los sucesivos gobiernos, que, recurrentemente, trasladan la responsabilidad de políticas y actuaciones fracasadas o insatisfactorias a la función pública, o más explícitamente, a los funcionarios."

Respecte a l'afirmació de CC.OO. es pot afegir l'argument en el sentit de què els gestor públics tampoc estan contents de l'instrumental de què disposen.

La lectura del l'esmentat **Pla de modernització de l'Administració de l'Estat** permet d'identificar una nova actitud que deriva en part de la necessitat de fer front als reptes que comporta el nou marc de convergència europea però que també respon a una actitud de servei respecte al ciutadà i a la rendibilització dels recursos que s'esmercen en la prestació de serveis.

La llei de pressupostos per a 1994 ve a aprovar nous mecanismes que flexibilitzaran la gestió de personal en fer possible que el funcionaris s'incorporin a les entitats privades mitjançant les quals es començaran a prestar alguns serveis públics. La creació de les agències tributàries arreu de l'Estat n'havia estat una experiència pilot de la qual en parlarem en l'estudi de cas de la Delegació de Hisenda de Barcelona.

En el present el funcionari ja ha hagut d'adoptar moltes decisions que ultrapassaven les previsions d'allò que ell esperava quan va oposar:

- esdevenir funcionari autonòmic
- ésser laboralitzat
- haver de concórrer per a conservar la pròpia plaça perquè ha estat requalificada.

Els mecanismes pels quals es materialitzen les successives reformes són diversos i contribueixen de forma desigual a la transformació de les nostres administracions, i és convenient de fer una breu reflexió sobre el marc de referència perquè significa que l'activitat dels poders públics és veu sotmesa a una doble pressió:

INTERNA que afecta els diferents nivells jeràrquics de la pròpia organització :

- El Govern ha d'integrar en planificar l'activitat econòmica general l'adequació entre els recursos pressupostaris (art.134 CE) i els objectius a assolir d'acord amb **els principis rectors de la política econòmica i social** (arts. 39-52).
- L'Administració civil del Govern resta jeràrquicament sotmesa a la direcció del Govern a qui l'art. 97 de la CE reconeix l'exercici de "la funció executiva i la potestat reglamentària".
- Els òrgans de l'Administració de l'Estat són creats, regits i coordinats d'acord amb la llei (Art. 103.3 CE)
- Els funcionaris estan sotmesos a un règim estatutari,

la llei del qual encara no ha estat desenvolupat específicament. La normativa en vigor comporta importants restriccions que afecten:

- . l'accés a la funció pública
- . l'exercici dels drets sindicals
- . el sistema d'incompatibilitats
- . les garanties per a la imparcialitat en l'exercici de les seves funcions.

EXTERNA que actua de forma no jeràrquica, a nivell de:

Les relacions inter-institucionals

- L'Administració local, la provincial i l'autonòmica gaudeixen de personalitat jurídica pròpia (art. 140, 141 i 143) i de competències pròpies.

Les garanties existents respecte a la protecció dels drets

- La participació democràtica dels ciutadans en els afers públics implica que "el Govern elaborarà els projectes de planificació d'acord amb les previsions que li siguin subministrades..." pels representants de les organitzacions formalment constituïdes (art. 131.2 en connexió amb l'art. 23 CE)
- El control jurisdiccional (art. 53.1)
- La supervisió pel Defensor del Poble de la seva activitat (art. 53.2).

De l'anterior anàlisi podríem concloure que els diferents actors implicats podrien perfectament actuar com a controladors els uns dels altres, i que potser n'hi hauria prou amb què el model jurídic funcionés de debò. La pregunta que ens hem de plantejar és **què és el què falla?** i això comporta dues preguntes prèvies:

- **què volíem?**
- **perquè no ho hem aconseguit?**

Malauradament el marc normatiu no preveu:

- Que els objectius no hagin estat ben definits en els nivells polítics idonis.
- Que l'assignació de recursos, en la seva rigidesa formal, sigui lenta i no garanteixi una adequada imputació.
- Que els canvis als quals s'han d'adaptar les administracions van més de pressa que el procés de transformació de llur estructures i models procedimentals.
- Que la planificació és cara, lenta i inoperant si arriba tard.

Hem arribat doncs a un moment en el qual els projectes de les grans transformacions, "de Reforma" amb majúscula estan essent substituïts per modificacions modestes però immediates i susceptibles d'ajustos ulteriors en funció de l'avaluació de resultats.

Esmentàvem al començament del treball l'absència d'una política de personal expressa. Les xifres ens han mostrat que el marc normatiu d'aplicació al personal pot donar resultats diferents en funció de les necessitats i recursos de què disposin les diferents administracions que l'apliquin en llur àmbit

competencial. Els estudis jurídics sobre la normativa que afecta la gestió del personal, els sistemes de reclutament, etc... fan esment d'un seguit de contingències que es poden produir en cada cas, però la informació de la freqüència amb que això pot passar i els efectes que comporta per a l'organització no ha estat estudiat.

Fora interessant quantificar el cost social (assumit pels individus, llur famílies i les institucions competents) que representa la preparació de les oposicions. Oposicions que es preparen en funció d'una oferta pública d'ocupació que no garanteix la convocatòria efectiva de les proves ni la provisió del 100 % de les places. Quan vaig veure a l'Enquesta de Població Activa (EPA) del 1993 que la meitat dels aturats preparaven oposicions i vaig parar esment en la pràctica congelació de la convocatòria de places i la tendència de l'administració a reduir els seus efectius, vaig pensar que, en el millor dels casos, hi havia bastant gent necessitada de viure d'il·lusió.

La conclusió que podem extreure d'aquest apartat és la de què els requisits de la formalitat jurídica no substitueixen la falta d'un model de referència en la definició de la nostra administració ni una política definida en matèria de funció pública. Tenim quelcom que ha resultat en cada cas per casualitat, del seguit de vicissituds que han passat les diferents administracions. Avancem mancats d'una visió prospectiva i això ens fa perdre temps i energies:

- Laboralització de funcionaris (en la constitució de les agències tributàries)
- Funcionalització de laborals (quan es canvia de pensament).
- Ignorància de la proporció d'interins i laborals que concorren en les proves lliures primats amb una puntuació en funció de llur antiguitat.
- Absència d'una veritable carrera administrativa que permeti els funcionaris d'un grup promocionar-se al següent (El model de puntuació fa més factible La consolidació de lloc de treball per un interí que per un funcionari de cos de carrera del cos inferior, tot i que tingui la titulació.

Aquestes i altres variables, tot i que sols esmentades, ens poden oferir pistes sobre les raons per les quals el mateix personal que demostra la seva eficiència en altres àmbits econòmics esdevé passiu com a funcionari.

Són moltes preguntes les que aquí quedaran sense resposta esperant que algú més les reprengui, això sí, considerant les peculiaritat i segmentació dels col·lectiu funcional i les importants restriccions que limiten l'expressió de les seves demandes. Fora bo recuperar aquest estudi no des de l'aïllament al qual es veu constrenyit el col·lectiu funcional, sinó com els ciutadans que són, sensibilitzats per la valoració que la societat fa del seu esforç en l'àmbit professional.

BIBLIOGRAFIA

C IV 3

A Marc normatiu de referència

- BAENA DEL ALCÁZAR, M. & GARCÍA MADARIA, J.M. 1982, Normas políticas y administrativas de la transición 1975-78
- BELTRAN, M. 1985 Los funcionarios ante la reforma de la Administración, Cis 1985, Madrid
- CROZIER, M 1984, No se cambia la sociedad por decreto. INAP, Madrid.
- CARRO MARTINEZ, A. "El funcionario español y el futuro Estatuto de funcionarios" **DA** 4
- "La organización de la Administración española y el artículo 35 de la Ley de Procedimiento Administrativo" **DA** núm. 13
- "La reforma administrativa en España" **DA** núm.28
- CC.OO-F.S.A.P. 1992 Documentos V Congreso Federación Sindical de Administración Pública
- CRESCO MONTES, LF. "Principios inspiradores de la Ley de Funcionarios civiles del Estado" **DA** núm. 141
- GARCIA PASCUAL "Evolución y situación actual del Estatuto de Funcionarios en España" **DA** núm. 4
- GARCIA-TREVIJANO, JA. "El derecho administrativo y la formación de los funcionarios civiles" **DA**. núm. 34
- GARRIDO FALLA, F. 1964 La nueva legislación sobre funcionarios públicos en España, Madrid.
- "El derecho Administrativo y la formación de funcionarios públicos" **RAP** núm. 2
- LOPEZ PINTOR 1982 La opinión pública española del franquismo a la democracia CIS, Madrid.
- MARTIN ARTAJA, A. "Encuesta sobre el Estatuto de funcionarios" **Estudios Administrativos**, núm. 10
- METCALFE & RICHARDS 1989 La Modernización de la Gestión Pública INAP, Madrid
- PRECIOSO, M. "Puntos básicos del régimen de funcionarios" **DA** núm. 4
- VILLAR PALASÍ, J.L. "Diez años de la Ley de funcionarios" **REDA** núm. 2
- ZILLER, J. 1988, Egalité et mérite. L'accès à la fonction publique dans les Etats de la Communauté européenne, Bruxelles.

BIBLIOGRAFIA

B La política de personal.

- AOIZ, MR. 1984, Técnicas psicosociales en la Administración Pública. INAP, Alcalá de Henares
- BELTRAN "La política de empleo en la administración: Ideologías, intereses y participación" **DA** núm. 173
- DIAZ LOPEZ, M. 1976 El acceso a la función pública, Madrid
- DIEZ HOCHLEITNER, R. "Relación entre el sistema educativo y la administración pública". Estudios sobre la burocracia española. Instituto de estudios políticos, Madrid.
- CASTELLS ARTECHE, J. M. 1984, Proceso de construcción y desarrollo de la Función Pública Autonómica. Instituto Nacional de Administración Pública. Alcalá de Henares, Madrid.
- ESCUIN LOPEZ, VM. 1986, El acceso del personal y la provisión de puestos de trabajo en la Administración del Estado y de las Comunidades Autónomas, Madrid
- GARRIDO FALLA, F. "El perfeccionamiento de las categorías superiores de la función pública" **RAP** núm. 20
- "Tendencias actuales en relación con el perfeccionamiento de las categorías superiores de la Función Pública" **RAP** núm. 20
- GONZALEZ-HABA GUISTADO V.M. & ALVAREZ RICO, M. "La carrera administrativa" **DA** 164
- GUTIERREZ REÑON, A. "El sistema de selección de funcionarios públicos" **DA** núm. 103
- "La carrera administrativa en España: evolución histórica y perspectivas" **DA** núms. 210-211
- JUNQUERA GONZALEZ, J. 1972 La crisis de las oposiciones, Madrid
- "El sistema de oposición" **DA** núm. 137
- "La crisis de las oposiciones: el declive del número de aspirantes" **DA** núm. 145
- LASO VALLEJO, G. "Algunos aspectos relacionados con el Reglamento de régimen general de oposición y concursos" **DA** núm. 64
- "El sistema de calificación de los funcionarios públicos" **DA** núm. 23
- MALO MOLINA 1992 Mercado de trabajo: empleo y salarios. Distorsiones y ajustes; GARCIA DELGADO, Economía de España, Biblioteca de Economía, Espasa Calpe.
- MARSHALL & OTROS 1990 El empleo público frente a la crisis. Instituto Internacional de Estudios Laborales. Ginebra.
- MENDOZA 1989 **Técnicas Gerenciales y Modernización de la Administración Pública en España** Papers Esade núm. 71. Nov. Barcelona
- MOREY JUAN, A. 1977, La determinación de efectivos en la burocracia española y el comportamiento burocrático, Madrid
- NIETO, A. "Los estudios sobre la Administración pública: la necesidad de construir una disciplina que sea la base formativa de una clase directiva profesionalizada" **DA** núm. 200
- SANTAMARIA PASTOR, J.A. "Prólogo"; ESCUIN PALOP, V.M. El acceso del personal y la provisión de puestos de trabajo en la Administración del Estado y de las Comunidades Autónomas, Madrid.
- SERRANO GUIRADO, E. "El régimen de provisión de vacantes de VI

4 La distribució territorial dels efectius

Les xifres globals de les diferents administracions presentaven una evolució i composició diferent en cada cas. En el present apartat tractarem la informació a partir de la seva distribució territorial per comunitats autònomes i considerant els ratis que en resulten en considerar llur respectiva població.

La distribució dels efectius de personal de les diferents administracions en les disset comunitats autònomes (FUTOTEG1.CH3), resulta una informació que resulta d'utilitat en poder establir els criteris de comparació entre les diferents unitats territorials de referència. Per aquest motiu hem utilitzat la diferència entre el promig de funcionaris per 1000 de tota Espanya i el de les respectives comunitat autònomes per a poder comparar-les entre sí (FUTOPEG1.CH3). El resultat fa palesa la complementarietat de les respectives administracions en l'exercici de les competències: Allà on les CC.AA. assumeixen les competències, l'administració central minva. Les corporacions locals tenen un comportament en el qual no queda clara la seva relació amb les dos altres variables.

Ordenades de menor a més gran nombre de funcionaris per 1000 habitants, la mínima absoluta d'Espanya correspon a Catalunya, i la màxima a Madrid.

La seva distribució entre les províncies catalanes mostra una presència homogènia per a les tres províncies, tret de Barcelona que concentra la majoria de funcionaris amb una important presència del'administració central que en el període 90-91 presenta el doble de funcionaris que l'Administració autonòmica.

Es veritat que si considerem el nombre total de funcionaris Catalunya presentaria el contingent més important després de Madrid i Andalusia. (Veure mapa **Total funcionaris, distribució territorial per CC.AA.**) Tanmateix, considerant la densitat total de funcionaris per 1000 habitants ocupa els graó més baix de l'escala amb menys de 30. La presència de funcionaris de l'Administració central és igualment baix (inferior a 10) i el de la seva administració autonòmica és comparable al del país basc o València però inferior al d'Andalusia.

Aquest petit estudi de correlació del nombre de funcionaris amb les dades demogràfiques de les respectives comunitat autònomes permet de reconduir a termes més objectius les grans xifres que ens informen malament del contingent social al qual els funcionaris adrecen els seus serveis. Si els estudis sobre la despesa pública de personal es fessin prenent com a referència el territori i la població podríem plantejar de forma més coherent la imputació de recursos sobre les bases de l'entorn social en el qual es mouen les diferents administracions.

Les xifres que dona Catalunya quadren amb l'apreciació que he sentit a alguns funcionaris de què la feina en aquesta comunitat produeix "stress" pel volum de feina a desenvolupar i la limitació de recursos per a realitzar-la. La veritat és que a aquestes apreciacions dels funcionaris de despatx s'afegeixen les

de la perillositat dels que tenen feines d'ordre i policia. Tot això barrejat amb la carestia de la vida i la vivenda, mentre els sous s'apugen per sota del cost de la vida, i una escassa valoració social del status professional del funcionari produeix com a resultat que aquesta professió ha estat molt poc atractiva aquesta ocupació en el nostre país. La creació de una administració nova i culturalment molt arrelada al país: la de la Generalitat i l'importatíssim tiró sobre l'ocupació, en període de crisi, han estat les claus que permeten comprendre la integració massiva de la població catalana en un sector d'activitat en el qual sempre havia participat molt escassament.

ESTUDI DE CASOS:

- 1 Agència tributària a Barcelona del "Ministerio de Economía i Hacienda"
- 2 Delegació a Barcelona dels Serveis Territorials del Departament d'Economia i Hisenda de la GENERALITAT DE CATALUNYA.

ESTUDI DE CASOS (en l'àmbit territorial de Catalunya i la gestió fiscal i tributària):

- 1 La Delegació Territorial del Ministeri d'Hisenda a Barcelona i l'Agència Tributària.
- 2 Delegació a Barcelona dels Serveis Territorials del Departament d'Economia i Hisenda de la GENERALITAT DE CATALUNYA.

V ESTUDI DE CASOS (en l'àmbit territorial de Catalunya i la gestió fiscal i tributària):

L'interès en comparar dues administracions que exerceixen funcions semblants i actúen en un mateix territori té interès en la mesura en què podem apreciar entre totes dues diferències en les variables que ens han servit d'indicadors al llarg de la recerca. L'anàlisi de les esmentades diferències és susceptible d'interpretació en clau de reflexió sobre les repercussions en el model d'administració de les prioritats dels respectius governs i que es fan paleses en elements diversos com són:

- els projectes polítics.
- la disponibilitat efectiva de recursos en l'assignació pressupostària.

Haviem dit en el capítol IV que la Llei de pressupostos de 1994 introdueix unes mesures revolucionàries que permeten flexibilitzar la gestió de personal. Dons bé, l'experiència pilot s'ha realitzat a la Delegació del Ministeri d'Hisenda a Barcelona.

Barcelona té una llarga tradició com a laboratori de l'administració del Govern Central en l'assaig de fórmules innovadores que permetin incrementar l'eficàcia de la gestió. En el cas del servei territorial que ens ocupa, l'aportació econòmica al conjunt de l'Estat sols és comparable a la de Madrid, tot i que en la capital es concentra la seu social de la majoria de multinacionals i això comporta unes importants repercussions en la recaptació de tributs.

En el nostre cas es va produir una transferència per part del Govern Central a favor de la Generalitat de Catalunya, l'any 1981, en la gestió dels impostos sobre el patrimoni de les persones físiques, sobre les transmissions patrimonials i drets de successió, sobre el luxe en distinció i taxes sobre el joc. Aquests recursos, que com hem vist en el capítol III representen una quarta part dels ingressos pressupostaris ordinaris de la Generalitat, representaven l'inici del procés de descentralització que requeria la creació de l'Estat Autonòmic. Els processos de transferències que s'ha desenvolupat ulteriorment no ha tornat a afectar la gestió dels ingressos via tributària i, com estem veient per les declaracions del Conseller Trias, tampoc s'ha produït l'actualització necessària en el volum de les transferències que es pactaren aleshores en base al cost efectiu del moment.

V ESTUDI DE CASOS (en l'àmbit territorial de Catalunya i la gestió fiscal i tributària):

L'interès en comparar dues administracions que exerceixen funcions semblants i actúen en un mateix territori té interès en la mesura en què podem apreciar entre totes dues diferències en les variables que ens han servit d'indicadors al llarg de la recerca. L'anàlisi de les esmentades diferències és susceptible d'interpretació en clau de reflexió sobre les repercussions en el model d'administració de les prioritats dels respectius governs i que es fan paleses en elements diversos com són:

- els projectes polítics.
- la disponibilitat efectiva de recursos en l'assignació pressupostària.

Haviem dit en el capítol IV que la Llei de pressupostos de 1994 introdueix unes mesures revolucionàries que permeten flexibilitzar la gestió de personal. Dons bé, l'experiència pilot s'ha realitzat a la Delegació del Ministeri d'Hisenda a Barcelona.

Barcelona té una llarga tradició com a laboratori de l'administració del Govern Central en l'assaig de fórmules innovadores que permetin incrementar l'eficàcia de la gestió. En el cas del servei territorial que ens ocupa, l'aportació econòmica al conjunt de l'Estat sols és comparable a la de Madrid, tot i que en la capital es concentra la seu social de la majoria de multinacionals i això comporta unes importants repercussions en la recaptació de tributs.

En el nostre cas es va produir una transferència per part del Govern Central a favor de la Generalitat de Catalunya, l'any 1981 (BOE núm. 14 de 16.01.82), en la gestió dels impostos sobre el patrimoni de les persones físiques, sobre les transmissions patrimonials i drets de successió, sobre el luxe en distinció i taxes sobre el joc.

Els ingressos derivats de la gestió tributària transferida, que com hem vist en el capítol III representen una quarta part dels ingressos pressupostaris ordinaris de la Generalitat, es corresponien amb l'inici del procés de descentralització que requeria la creació de l'Estat Autòmic.

Els procés de transferències que s'ha desenvolupat ulteriorment no ha tornat a afectar la gestió dels ingressos via tributària i, com estem veient per les declaracions del Conseller Trias, tampoc s'ha produït l'actualització necessària en el volum de les transferències que es pactaren aleshores en base al cost efectiu del moment.

Estem acabant l'any 1994 quan es reuneixen els presidents de les CC.AA. per a definir llur paper en el senat. Es tracta de definir llur paper en el nivell polític més alt per a poder plantejar solucions alternatives que permetin superar les dificultats generades per la dependència de les transferències pressupostàries del Govern Central.

Simultàneament el President del Govern Central (Felipe Gonzalez) anuncia una reducció de l'administració perifèrica de l'Estat.

Els serveis territorials que estudiarem seguidament són un botó de mostra de la situació del sector públic en l'àmbit territorial.

1 La Delegació Territorial del Ministeri d'Hisenda a Barcelona i l'Agència Tributària.

Quan l'any 1981 es produeix la transferència dels serveis gestors dels impostos cedits des del Govern Central a la Generalitat de Catalunya es va obrir una etapa en la història del nostre país. Amb il·lusion i prudència s'estaven donant les passes necessàries per a donar contingut a un projecte polític de gran abast que venia a alterar el poder monocèntric que tradicionalment havia concentrat el Govern Central.

Els acords polítics es materialitzaven en actuacions concretes i aquestes produïen uns efectes sobre les persones i les coses. A la tardor del 1981, encara no estava feta la publicació en el BOE, un capitone s'endugué en successius viatges el mobiliari, amb els seus expedients a dintre, i així els funcionaris tot seguint llurs respectius papers es van trobar en uns dependències noves.

A principis d'anys es feia inventari de tot el què hi havia, persones i coses aparegueren aleshores en llistes, classificats per conceptes i amb la dotació pressupostària corresponent a les remuneracions dels 140 funcionaris transferits (140 milions de pts.)

Aquestes dades ens informen de l'embrió del que ha estat ulteriorment el Servei Territorial de Barcelona del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya.

Malhauradament no tenim tanta informació del personal que restava a la Delegació i això ens priva d'una perspectiva diacrònica. De totes maneres les xifres més fiables que he sentit situen el contingent de gent al voltant d'unes 700 persones (abans de la transferència).

Altres mesures com el control sobre l'assistència al lloc de treball i la llei d'incompatibilitats que es publicà poc després va descapitalitzar l'administració de molts dels seus tècnics superiors (especialment advocats de l'Estat). Els economistes semblaven prendre les regnes del poder i amb ells el cos d'Inspectors financers i tributaris va ocupar els llocs amb responsabilitat sobre la presa de decisió.

El cens de personal de la Delegació territorial l'any 1990 (utilitzat per a les eleccions sindicals) (HA90_TOT.CHT) ens mostra un col·lectiu format en les seves 2/3 parts per dones, en una clara segmentació sexual del treball assumit, massivament per dones, en els seus graus de menys qualificació: sols 1/3 de les dones pertanyen al grup A.

Caldria fer una breu reflexió a la vista d'aquestes xifres sobre les condicions d'accés als respectius grups. D'una banda tenim la restricció que suposa l'exigència d'una determinada titulació

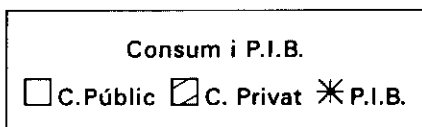
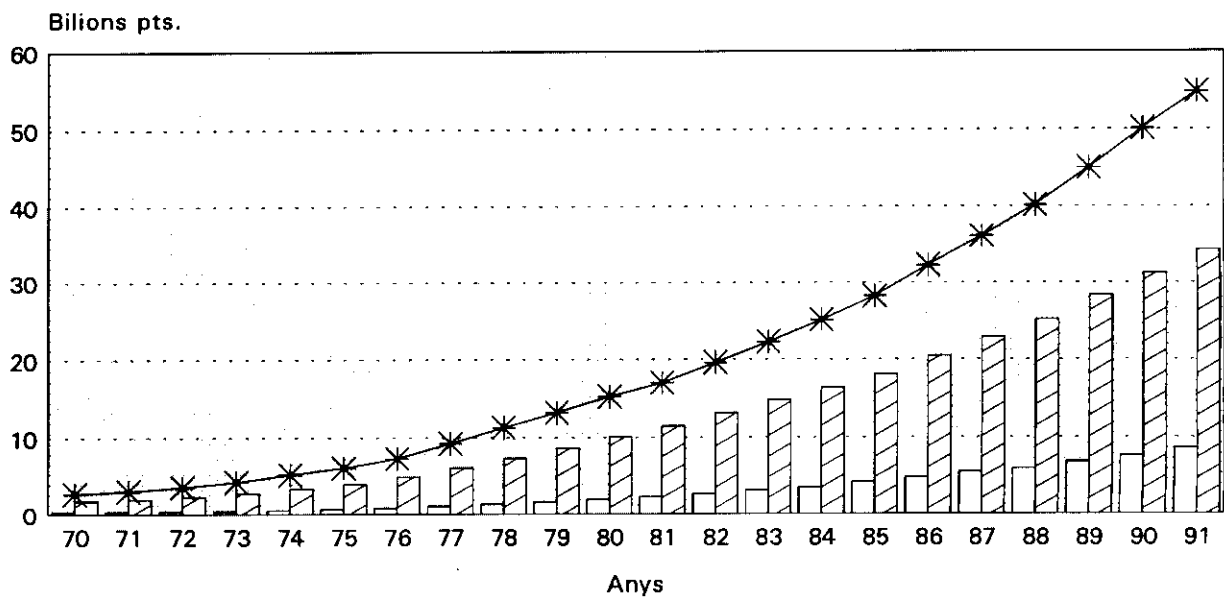
NOMBRE DE LA PRESENTACION: C31_EVOL.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	PIB_G1 .CH3	XY	Part. Consum P blic en PIB 70-85
2	PIB_G2 .CH3	XY	Consum P blic: Remun. i compres 70-91
3	PIB_G3 .CH3	XY	Part. Consum P PIB 70-85 xif x%
4	PIB_DFL2.CH3	XY	DEFLACTORS PIB 65-89 Taxes anuals varia
5	PIB_T2 .CH3	TABLA	Participaci del Consum P blic en el P.I

Participació del Consum Públic en el P.I.B. Període 70-91

Preus de mercat-demanda (a preus corrents).

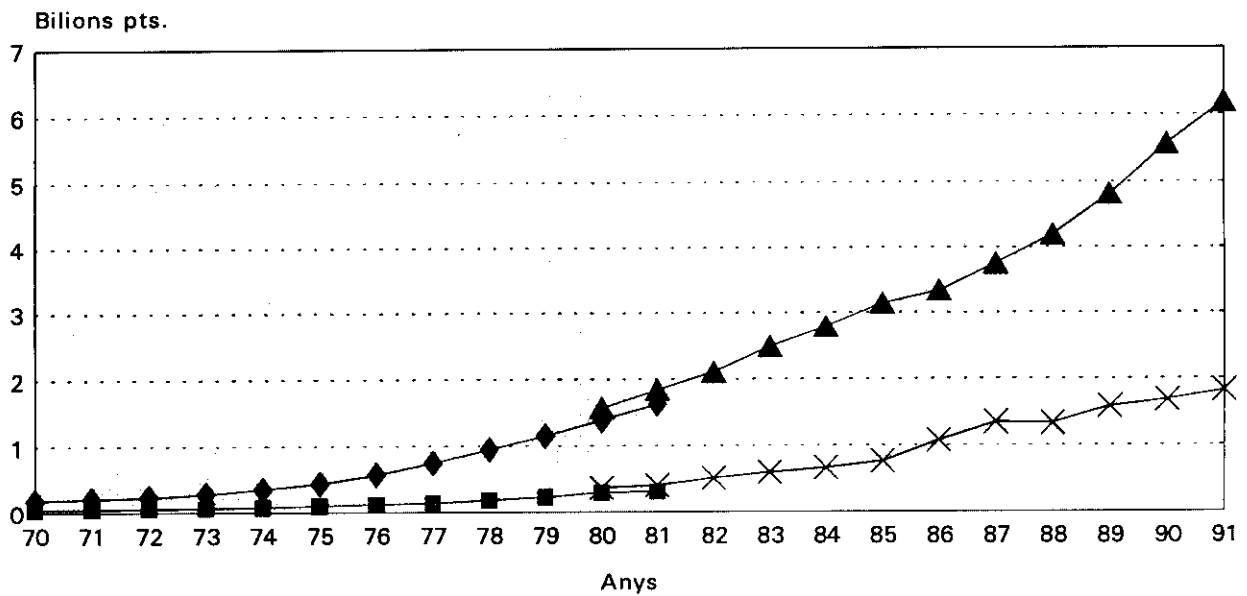

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

PIB_G1.CH3

Consum Públic. Remuneracions i compres. Període 70-91

Preus de mercat-demanda (a preus corrents).

Consum públic

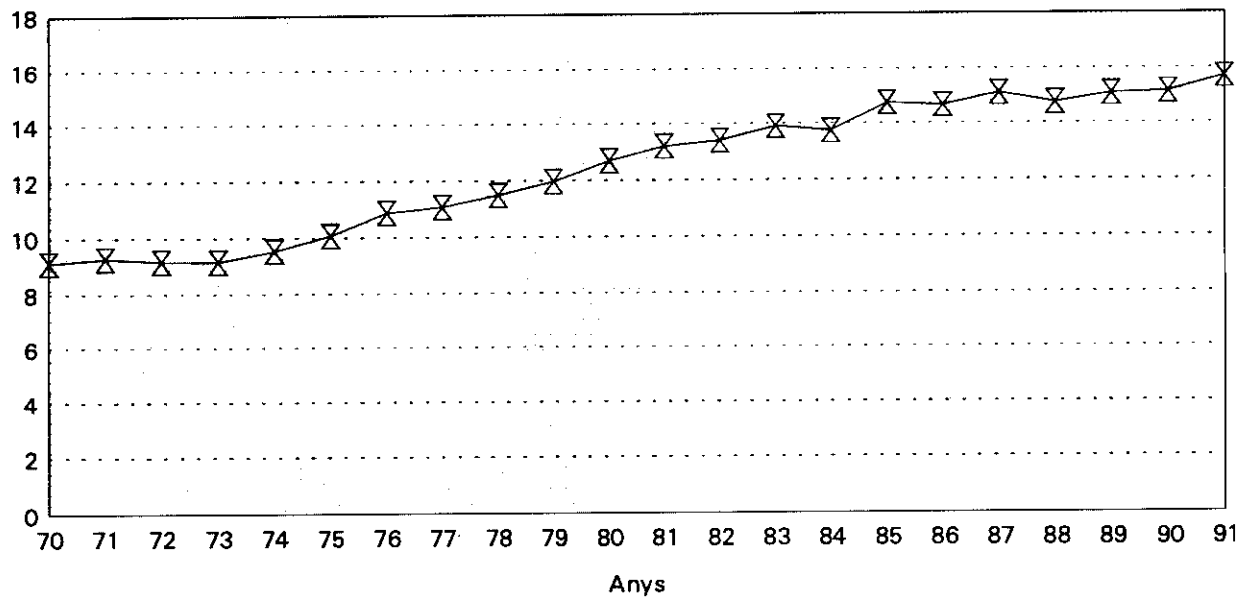
× Compres ▲ Remuneracions

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

PIB_G2.CH3

Participació del Consum Públic en el P.I.B. Període 70-91

Preus de mercat-demanda (a preus corrents).

Consum i P.I.B.

x Consum púb./PIB

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

PIB_G3.CH3

Participació del Consum Públic en el P.I.B. Període 70-91
Preus de mercat-demanda (a preus corrents).

Anys	C. Públic	C. Privat	P.I.B.	C. Pú. Com.	C. Pú. Rem.	Consum pú./PIB
70	238,1	1705	2024,2	38,2	172,7	9,111348
71	274,5	1830,8	2061,8	43,2	197,2	9,288013
72	318,4	2250,3	3475,6	52,5	226,3	9,181008
73	383,5	2701,3	4180,4	63,2	274,7	9,151871
74	489,1	3341,8	5131,3	78,5	347,3	9,531688
75	606,5	3829,7	6023,1	97,7	432,5	10,08957
76	788,4	4630,8	7247,7	114,8	567,3	10,87793
77	1018,8	6067,3	9185	138,2	747,1	11,07776
78	1282,2	7280,7	11260,5	180,2	944,2	11,48571
79	1674,7	8602,8	13157,7	221,82	1148,2	11,9679
80	1828,3	10080,4	15209,1	283,6	1387,1	12,88517
81	2242,2	11457,9	16889	304,8	1625,4	13,18795
82	2819,5	13143,3	19567,3	513,8	2105,8	13,36713
83	3090,9	14808,1	22234,7	599,5	2491,5	13,80124
84	3448,3	16370	25111,3	895,8	2782,5	13,73208
85	4157,7	18079,8	28200,9	762,6	3144	14,74315
86	4740,2	20437,7	32324	1075,6	3342,7	14,86486
87	5451,8	22844,1	36124	1346	3751,5	15,08191
88	5824,2	25180,3	40180,4	1331,9	4187,1	14,75135
89	6786,7	28313,3	45020,9	1580,5	4805,4	15,07456
90	7578,3	31258,9	50087,4	1881,9	5585,5	15,13215
91	8587,6	34283,7	54781,1	1821,1	6180,8	15,67335

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

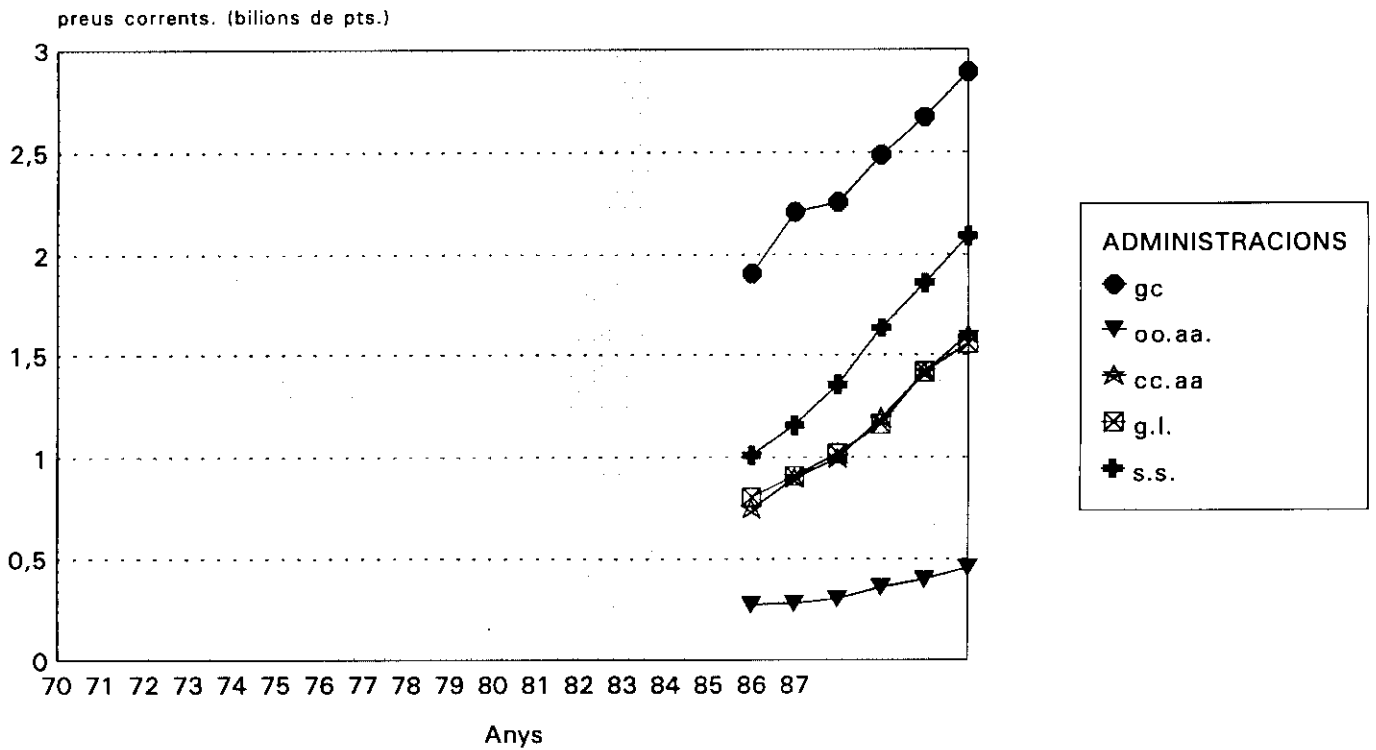
PIB_T2.CH3

NOMBRE DE LA PRESENTACION:DES_TOT2.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	DES_TOG2.CH3	XY	Despesa dif. admons 86-91
2	DES_TOT2.CH3	TABLA	Participaci de les diferents administra
3	DES_T_G1.CH3	XY	DESPESA ADMINISTRACIONES 83-91
4	DES_T_T1.CH3	TABLA	Despesa admons 83-91
5	DES_TOG1.CH3	XY	Despesa dif. admons 70-87
6	DES_TOT1.CH3	TABLA	Partic. dif. admons despesa 70-87
7	DES_TOG2.CH3	XY	Despesa dif. admons 86-91
8	DES_TOT2.CH3	TABLA	Participaci de les diferents administra
9	DES_G_G1.CH3	XY	EVOLUCIO DE LA DESPESA EN REMUNERACIONES
10	DES_G_T1.CH3	TABLA	EVOLUCIO DE LA DESPESA TOTAL I EN REMUNE
11	PRES_CG1.CH3	XY	Pressup. Consell Com.>400M
12	PRES_CT1.CH3	TABLA	Pressupost comarques > 400 Milions pts.
13	PRES_CG2.CH3	SECTORES	pressupost comarcal 88-89
14	PRES_CG3.CH3	SECTORES	pressupost comarcal 90-91

Participació de les diferents administracions en la despesa pública.

GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC I LOCAL més ORGANISMES AUTONOMS I SEGURETAT SOCIAL.

Elaboració gràfica a partir de dades INE

DES_TOG2.CH3

Participació de les diferents administracions

en la despesa pública.

GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC i LOCAL més ORGANISMES AUTONOMS I SEGURETAT SOCIAL.

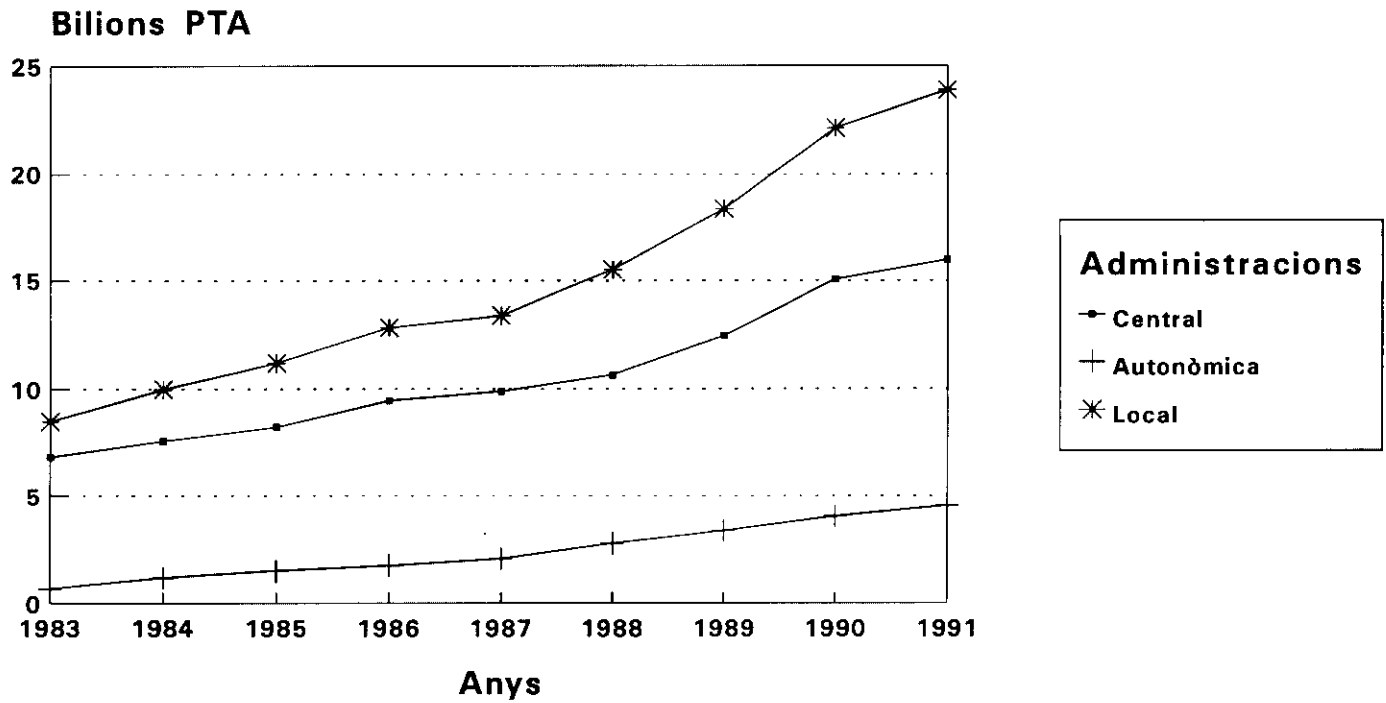
Anys	TOTAL	G. C.	OO.AA.	CC.AA.	G. L.	S.S.	
86	4,739321	1,907085	0,273376	0,744433	0,804839	1,009588	4,740221
87	5,451784	2,209408	0,278882	0,897757	0,908449	1,157288	5,451784
88	5,924431	2,257073	0,302693	0,992956	1,017206	1,354503	5,924431
89	6,831268	2,486167	0,358948	1,190466	1,161641	1,634046	6,831268
90	7,756088	2,66944	0,395746	1,412658	1,417568	1,860676	7,756088
91	8,587686	2,888488	0,45456	1,599681	1,554055	2,090902	8,587686

Elaboració gràfica a partir de dades INE

DES_TOT2.CH3

La distribució de la despesa.

Administracions: Central, Autonòmica i Local

Font: D. G. Anàlisis Econòmic-Territorial

DES_T_G1.CH3

La distribuci3 de la despesa.

Administracions: Central, Auton3mica i Local

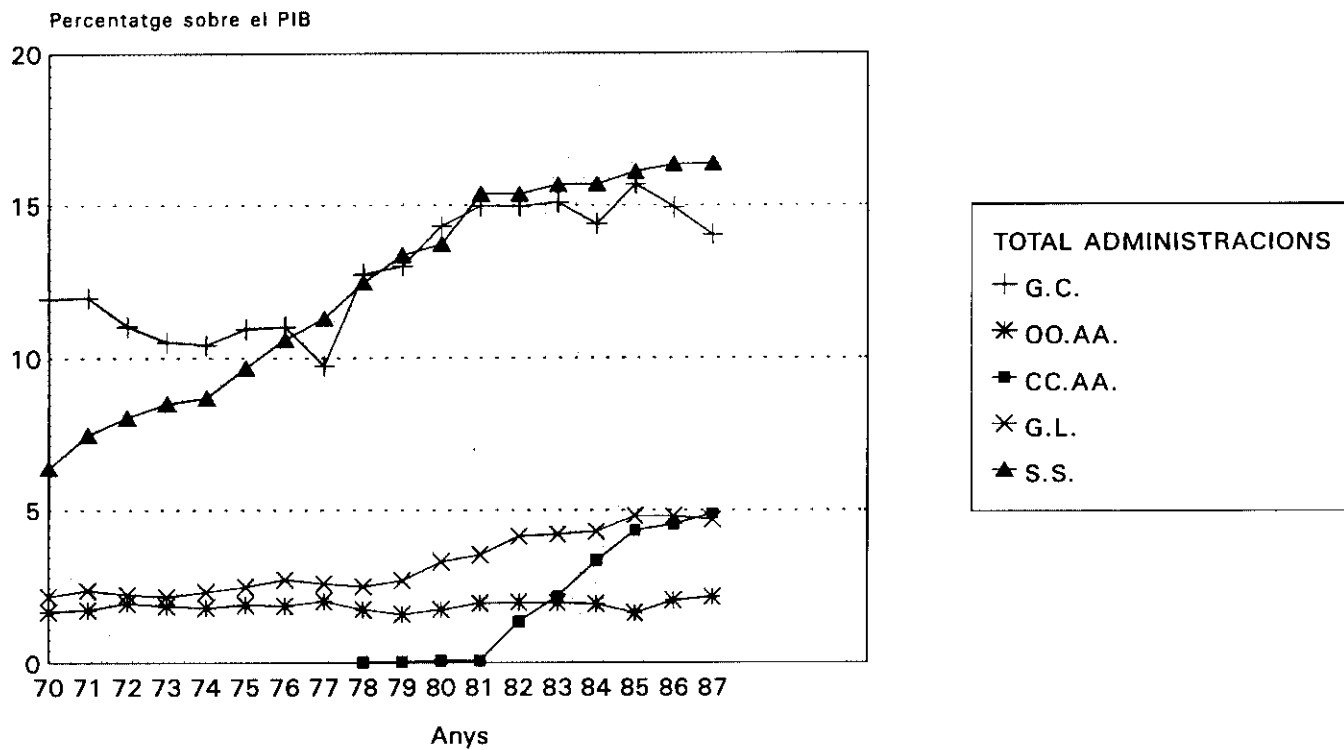
Anys	Central	Auton3mica	Local	Total
1983	6,81	0,65	8,5	15,96
1984	7,57	1,15	9,97	18,69
1985	8,23	1,47	11,17	20,87
1986	9,46	1,72	12,81	23,99
1987	9,88	2,04	13,37	25,29
1988	10,63	2,77	15,52	28,92
1989	12,43	3,37	18,39	34,19
1990	15,06	4,04	22,14	41,24
1991	16	4,55	23,88	44,43

Font: D. G. An3lisis Econ3mico-Territorial

DES_T_T1.CH3

Participació de les diferents administracions en la despesa pública no financera.

GOVERNOS CENTRAL, AUTONOMIC I LOCAL més ORGANISMES AUTONOMS I SEURETAT SOCIAL.

Elaboració gràfica a partir de dades PAPELES DE ECONOMIA (1988, núm. 37, pàg. 41)

DES_TOG1.CH3

Participació de les diferents administracions en la despesa pública no financera.

GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC I LOCAL més ORGANISMES AUTONOMS I SEGURETAT SOCIAL.

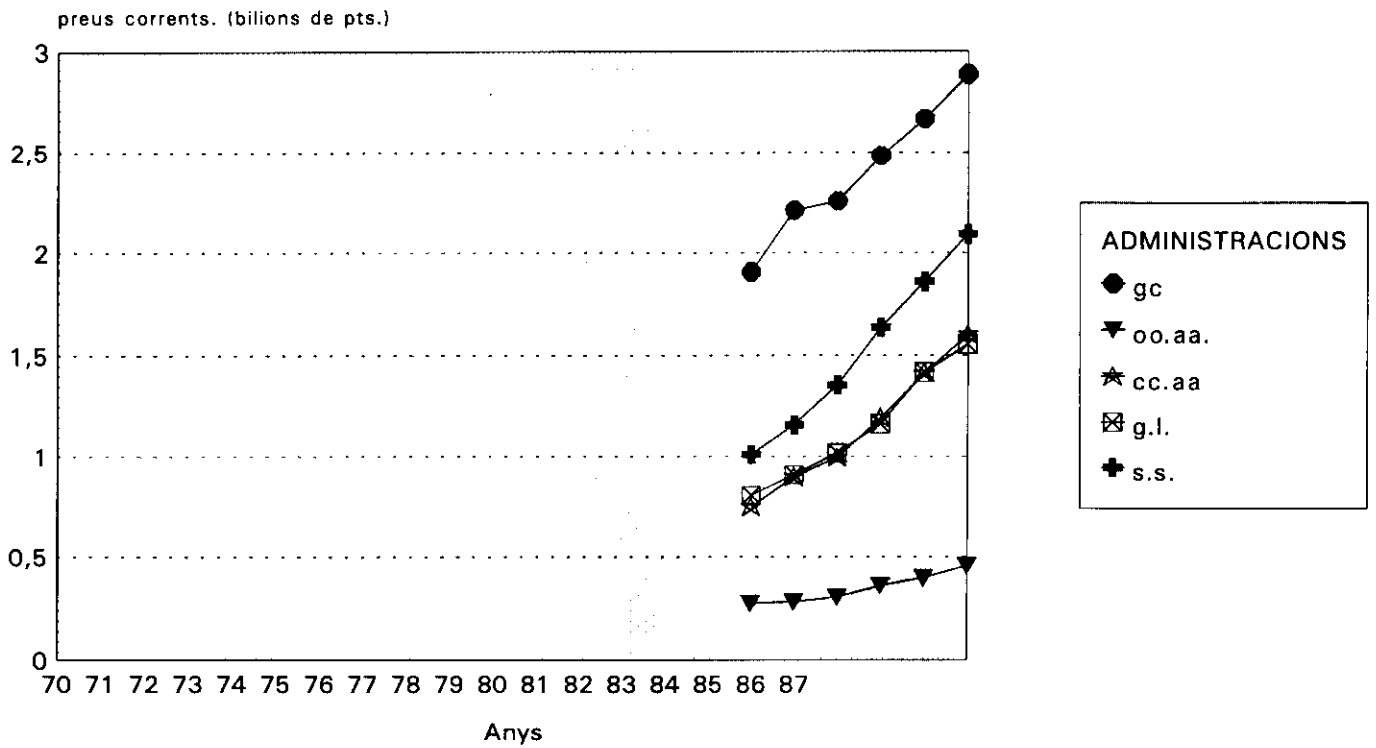
Anys	TOTAL	G.C.	OO.AA.	CC.AA.	G.L.	S.S.
70	22,1	11,92	1,65		2,15	6,38
71	23,49	11,96	1,71		2,34	7,48
72	23,2	11,01	1,93		2,21	8,05
73	23	10,51	1,84		2,14	8,51
74	23,19	10,41	1,79		2,29	8,7
75	24,95	10,93	1,88		2,46	9,68
76	26,13	10,99	1,85		2,7	10,59
77	25,59	9,74	2		2,57	11,28
78	29,38	12,72	1,73	0,01	2,47	12,45
79	30,58	12,98	1,58	0,02	2,67	13,33
80	33,07	14,3	1,73	0,07	3,28	13,69
81	35,84	14,971	1,93	0,059	3,51	15,37
82	37,72	14,96	1,96	1,34	4,11	15,35
83	39,03	15,08	1,95	2,15	4,17	15,68
84	39,58	14,38	1,91	3,33	4,27	15,69
85	42,54	15,69	1,62	4,31	4,8	16,12
86	42,62	14,93	2,03	4,51	4,79	16,36
87	42,08	14,01	2,14	4,88	4,67	16,38

Elaboració gràfica a partir de dades PAPELES DE ECONOMIA (1988, núm. 37, pàg. 41)

DES_TOT1.CH3

Participació de les diferents administracions en la despesa pública.

GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC I LOCAL més ORGANISMES AUTONOMS I SEGURETAT SOCIAL.

Elaboració gràfica a partir de dades INE

DES_TOG2.CH3

Participació de les diferents administracions

en la despesa pública.

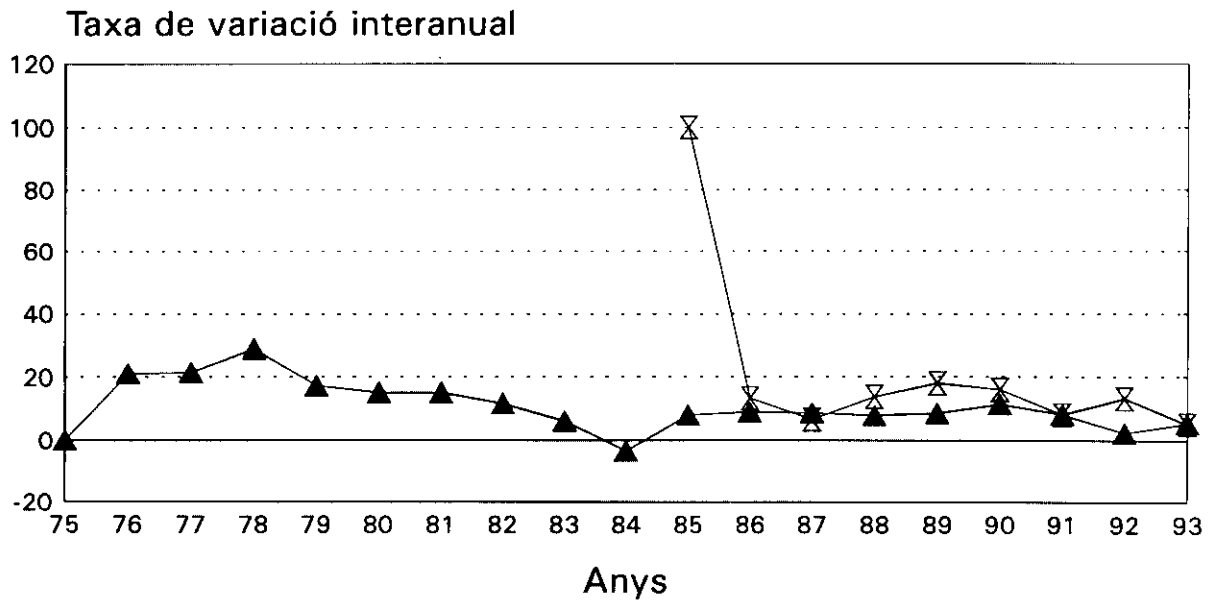
GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC i LOCAL més ORGANISMES AUTONOMS I SEGURETAT SOCIAL.

Anys	TOTAL	G. C.	OO.AA.	CC.AA.	G. L.	S.S.	
86	4,739321	1,907085	0,273376	0,744433	0,804839	1,009588	4,740221
87	5,451784	2,209408	0,278882	0,897757	0,908449	1,157288	5,451784
88	5,924431	2,257073	0,302693	0,992956	1,017206	1,354503	5,924431
89	6,831268	2,486167	0,358948	1,190466	1,161641	1,634046	6,831268
90	7,756088	2,66944	0,395746	1,412658	1,417568	1,860676	7,756088
91	8,587686	2,888488	0,45456	1,599681	1,554055	2,090902	8,587686

Elaboració gràfica a partir de dades INE

DES_TOT2.CH3

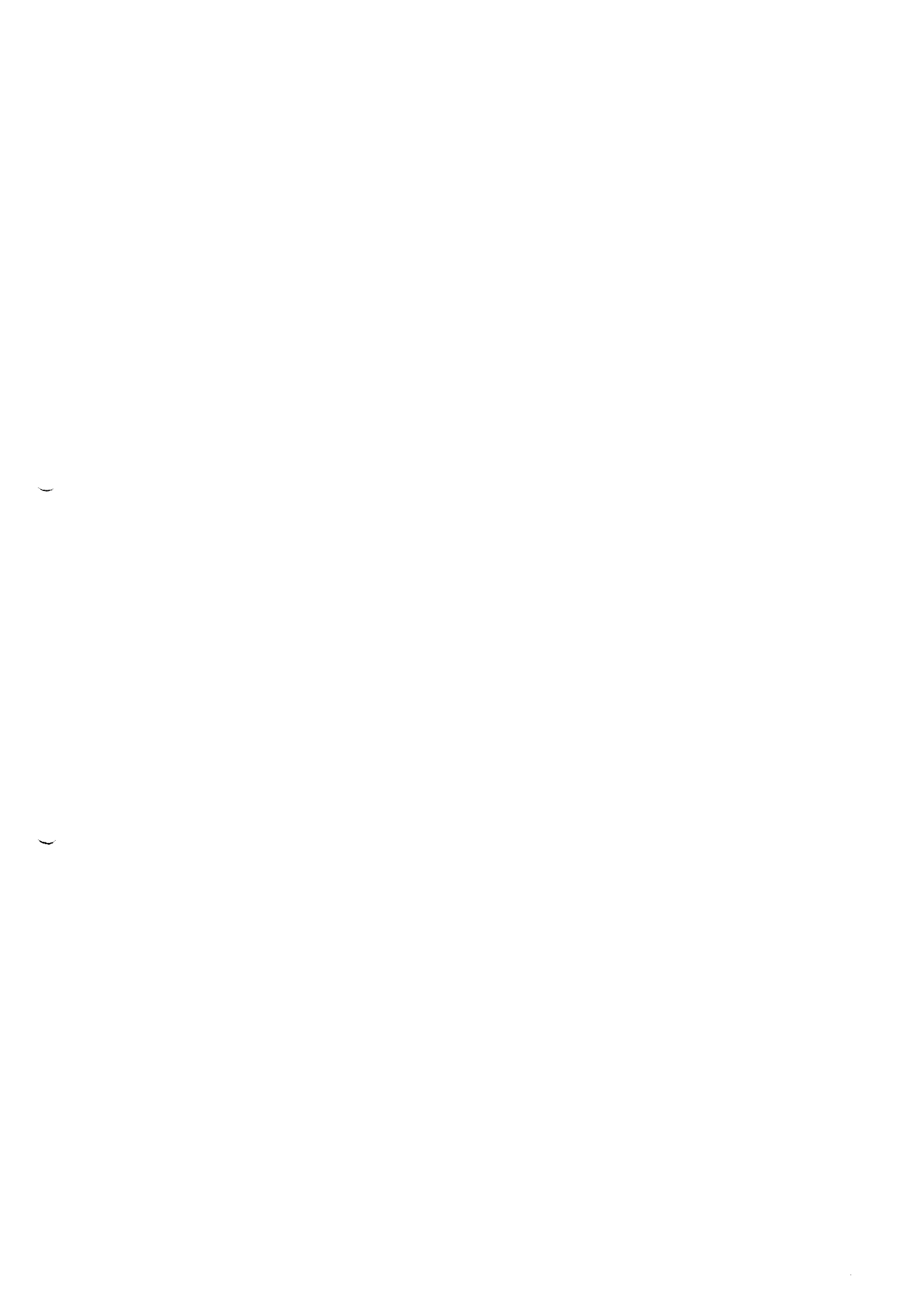
EVOLUCIO DE LA DESPESA EN REMUNERACIONS GOVERN CENTRAL I GENERALITAT: Període 75-93

▲ Gov. Central   ⋈ Generalitat

Elaboració pròpia a partir de dades de "Actuación económica i financiera de las administraciones públicas. IGAE. "Min. de Economía y Hacienda" (1975-79) i Presupostos Generals de l'Estat (1990-93) proporcionades pel Gabinet d'Estudis del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat

DES_G_G1.CH3

EVOLUCIO DE LA DESPESA TOTAL I EN REMUNERACIONS GOVERN CENTRAL I GENERALITAT: Període 75-93

Anys	G.C. Rem.	G. C. Desp.	Gen. Rem.	Gen. Desp.	G.C. dif anual	Gen. dif. anual	G. C. Taxa var.	G.C. Taxa var.	G.C. Liq. Rem.	G.C. Liq. Despesa
75	277,2	656			0	0	0		277,6	706
76	350,4	785			73,19998	0	20,89041		341,8	821,7
77	445,3	967			94,89999	0	21,31147		442,5	110,6
78	624,8	1433			179,5	0	28,72919		592,8	1649,8
79	754,3	1747			129,5	0	17,16824		739,6	1819,1
80	888,2	2284,5			133,9	0	15,07543		895,9	1466,6
81	1045,7	2823,2			157,4999	0	15,06167		1007,2	2884,3
82	1183	3533,8			137,3	0	11,60609		1099,7	3812,9
83	1259,4	4513,4			76,40002	0	6,066382		1187,4	4440,2
84	1217,1	5399,6	0	0	-42,30005	0	-3,475479		1132,7	5972,6
85	1323,6	6113,1	85,718	384,414	106,5	85,718	8,046238	100	1316,5	6573,6
86	1453,2	7217,3	98,866	429,523	129,6	13,14799	8,91825	13,2988	1457,2	8193,2
87	1591,1	8026,2	105,843	484,827	137,9	6,977005	8,66696	6,591843	1576,1	9289,3
88	1727,9	8939,2	122,703	667,2	136,8	16,86	7,917125	13,7405	1729,8	9957,5
89	1889,8	10844,5	149,488	814,683	161,9	26,785	8,567044	17,91783	1920,5	13211,8
90	2133,3	12629,6	177,984	987,971	243,5	28,49599	11,41424	16,01042	2153,8	13604,7
91	2323	13458,7	193,841	1114,623	189,7	15,85701	8,166164	8,180421	2382,6	12660,5
92	2377,5	15382,7	223,303	1308,859	54,5	29,46199	2,292324	13,19373		
93	2509,9	16895	235,307	1448,685	132,3999	12,00401	5,275107	5,101425		

Elaboració pròpia a partir de dades de "Actuación económica i financiera de las administraciones públicas. IGAE. "Min. de Economía y Hacienda" (1975-79) i Pressupostos Generals de l'Estat (1990-93) i de la Generalitat (1985-93) Gabinet d'Estudis del Dep. d'Economia i Finances. Generalitat Cat.

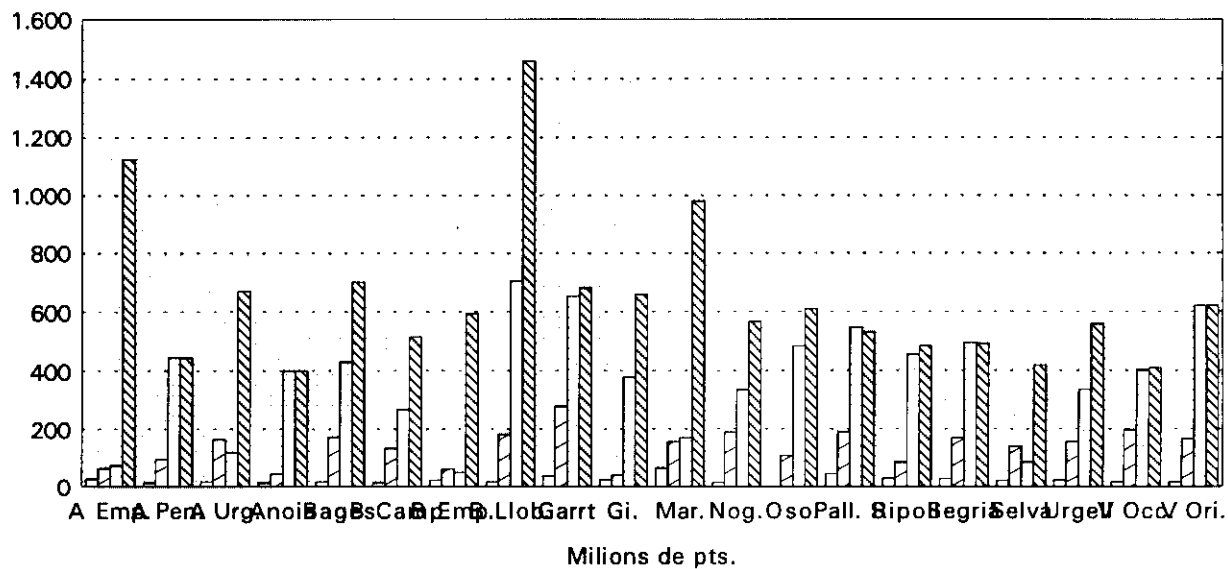
DES_G_T1.CH3

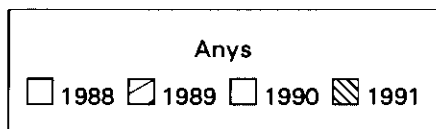
Pressupost comarques > 400 Milions pts. l'any 91.

Consells Comarcals Catalunya

Període 88-91

Milions de pts.

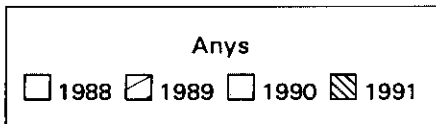
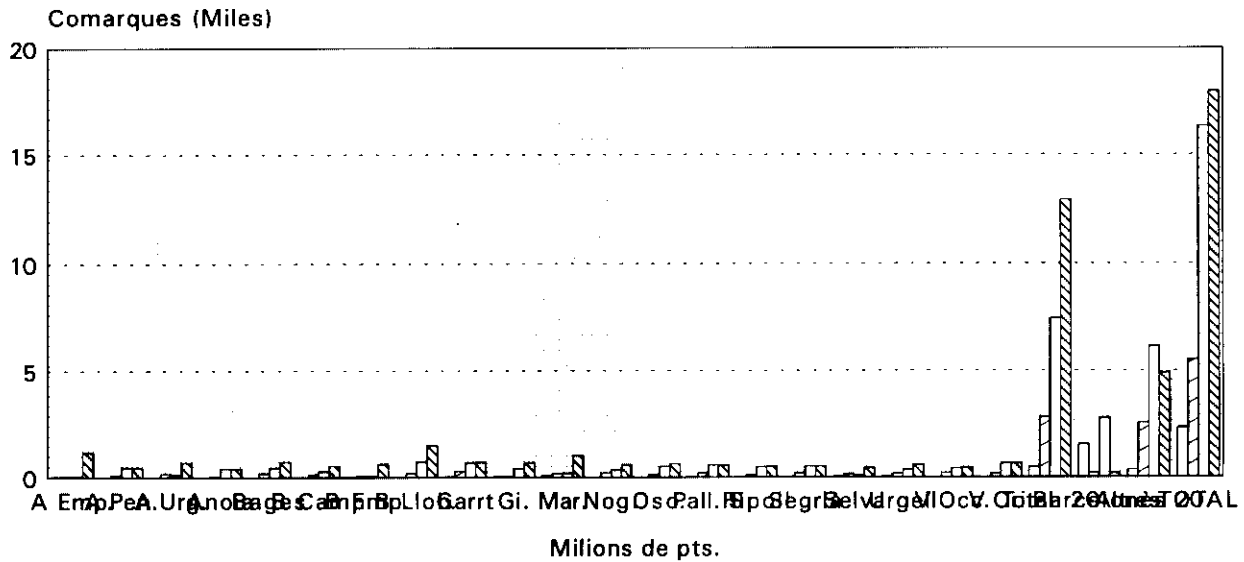
Elaboració pròpia a partir dades I.E.C.

PRES_CG1.CH3

Pressupost comarques > 400 Milions pts. l'any 91.

Consells Comarcals Catalunya

Període 88-91

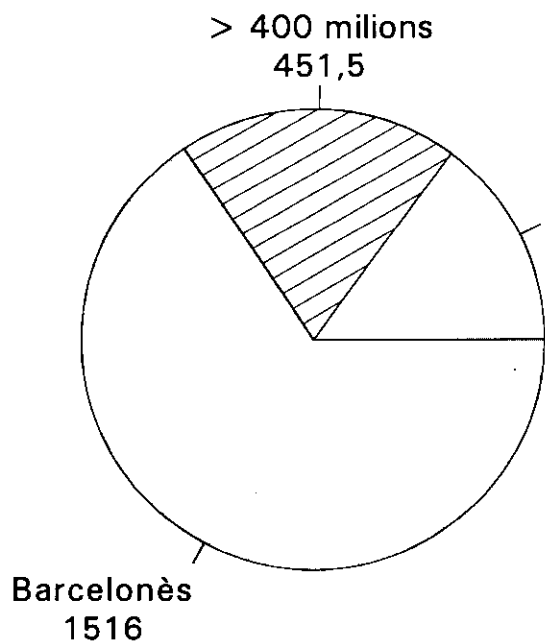

Elaboració pròpia a partir dades I.E.C.

PRES_CT1.CH3

Distribució del pressupost comarcal

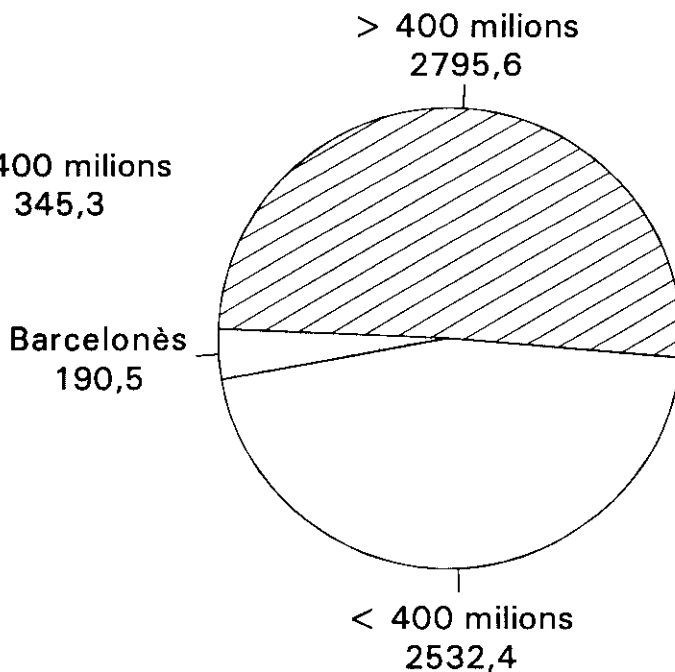
Per conjunts de comarques (segons pressupost 1991) i Barcelonès

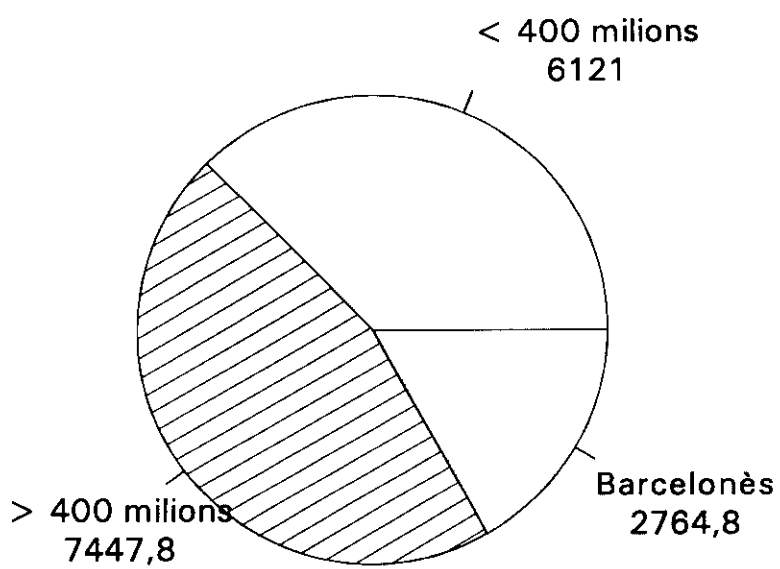
Any 1988

Elaboració pròpia a partir dades I.E.C.

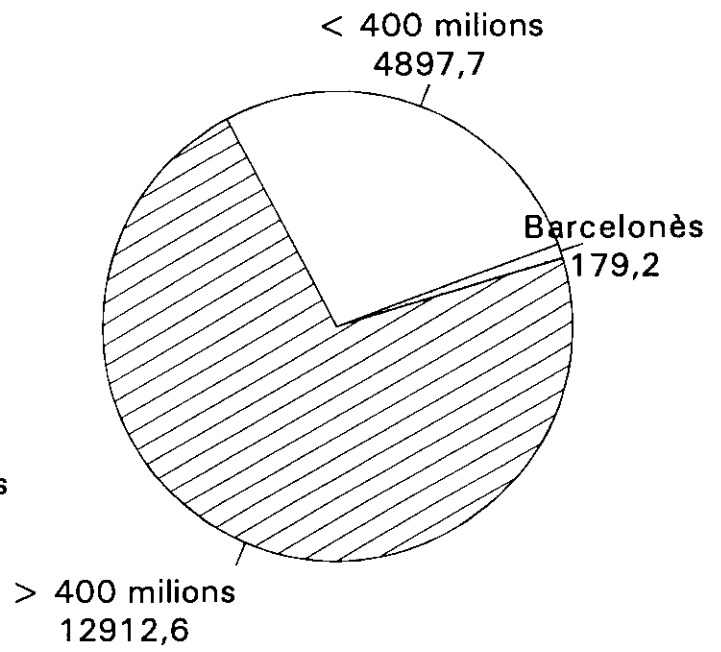
PRES_CG2.CH3

Any 1989

Any 1990

Any 1991

Elaboració pròpia a partir de dades del IEC (Anuari 91)

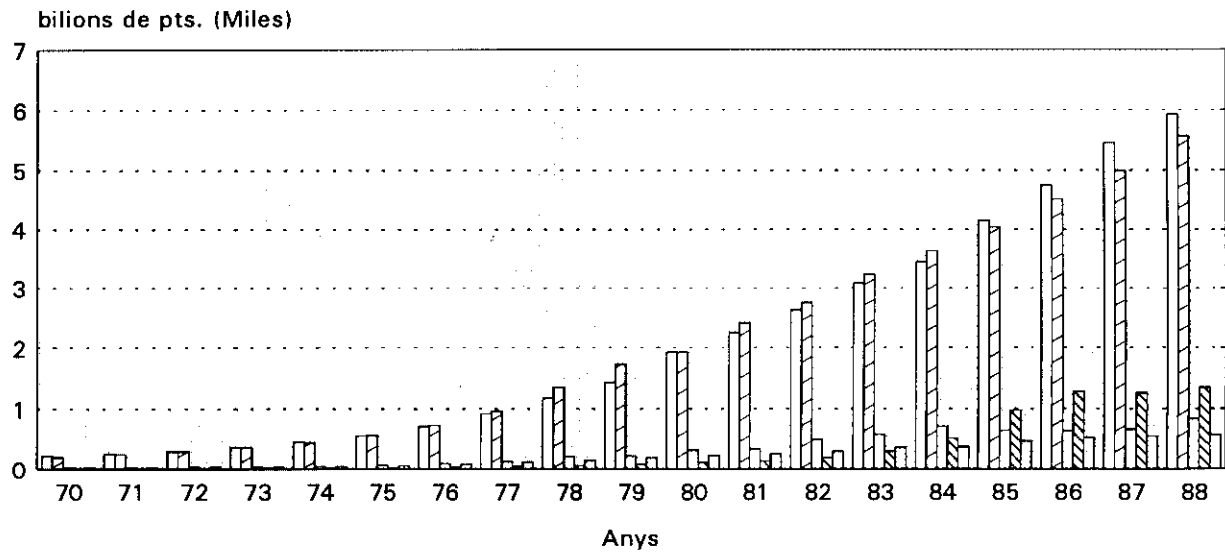
NOMBRE DE LA PRESENTACION: APLIC_DE.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	APLIC_G1.CH3	XY	Aplicaci de la despesa Admons 70-88
2	APLIC_T1.CH3	TABLA	Aplicaci corrent de la despesa.
3	ETR_DEG1.CH3	XY	ESTRUC. DESPESES CORRENTS I CAPITAL
4	ETR_DEG2.CH3	XY	ESTRUC. DESPESES CORRENTS I CAPITAL
5	ETR_DET1.CH3	TABLA	Estructura de les despeses corrents
6	APLI_G1 .CH3	XY	Aplic. despesa SS 70-88
7	APLI_T1 .CH3	TABLA	Aplic. corrent despesa SS prest i cons
8	PA93_G1 .CH3	XY	Pressupost 1993 Gov. Centr >bilio
9	PA93_T1 .CH3	TABLA	Aplicaci de la despesa per programes.
10	DES_GCG1.CH3	XY	EVO. DESP. REMUN. y TOTAL GC 75-93
11	DES_GCT1.CH3	TABLA	EVOL. G C DESPESA TOTAL I EN REMUNE
12	DES_CAG1.CH3	XY	Despesa CC.AA. 80-88
13	DES_CAT1.CH3	TABLA	Aplicaci despesaCCAA 80-88
14	DES_GEG1.CH3	XY	Despesa Generalitat /Capit
15	DES_GET1.CH3	TABLA	Aplicaci de la despesa per cap tols.
16	PRESS931.CH3	XY	REMUNERACIONS DELS FUNCIONARIS DE LA GEN
17	PRESS932.CH3	XY	REMUNERACIONS respecte pressupost 93 GEN
18	PRESS933.CH3	TABLA	COST REMUNERACIONS, PER DEPARTAMENTS
19	DES_GLG1.CH3	XY	despesa Govern Local, 79-88
20	DES_GLT1.CH3	TABLA	Aplic. despesa Gov. Loc. 70-88

Aplicació corrent de la despesa.

Totes les administracions

Període 70-88

□ C. Públic   □ Prestac. Soc.   □ Subvencions   □ Interessos   □ Transferències

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

Base 70, període 70-79

Bases 80 i 85, període 80-84 i 85-88

APLIC_G1.CH3

Aplicació corrent de la despesa.

Totes les administracions

Període 70-88

Anys	C. Públic	Prestac. Soc.	Subvencions	Interessos	Transferències	Coop. Int.	TOTAL
70	219,2	194,2	23	15,9	27	0,4	479,7
71	252,5	244,7	30,8	16,5	28,8	0,5	573,8
72	293,6	290,9	35,5	19,1	33	0,6	672,7
73	354,6	356,1	38,8	25,7	39,3	0,6	815,1
74	447,9	437,1	48,4	25,4	47,6	0,6	1007
75	555,7	558,2	68,6	28,5	62,1	0,8	1273,9
76	711,5	723,9	94,7	32,4	83,1	1,3	1646,9
77	921	954,1	130,2	47	121,3	2,7	2176,3
78	1169,2	1345,7	213,8	62,3	144,3	4,4	2939,5
79	1425,7	1715,6	222,5	80,8	190,1	4,9	3639,6
80	1929,3	1926,3	315,1	110,9	226,6	3,4	4511,6
81	2242,2	2401,6	334,4	135,6	255,9	3,7	5373,4
82	2619,5	2747,5	489	190,4	291,2	6,9	6344,5
83	3090,9	3232,1	575,8	290,3	355,2	9,6	7553,9
84	3448,3	3643	703,6	509,3	364,1	8,8	8677,1
85	4151,7	4039,4	637,3	970	461,9	14,1	10274,4
86	4740,2	4512	634,8	1278,5	519,2	19,9	11704,6
87	5451,8	4990,4	654,2	1255,9	544,9	26,1	12923,3
88	5924,2	5567,2	830,9	1342,5	570,6	20,3	14255,7

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

Base 70, període 70-79

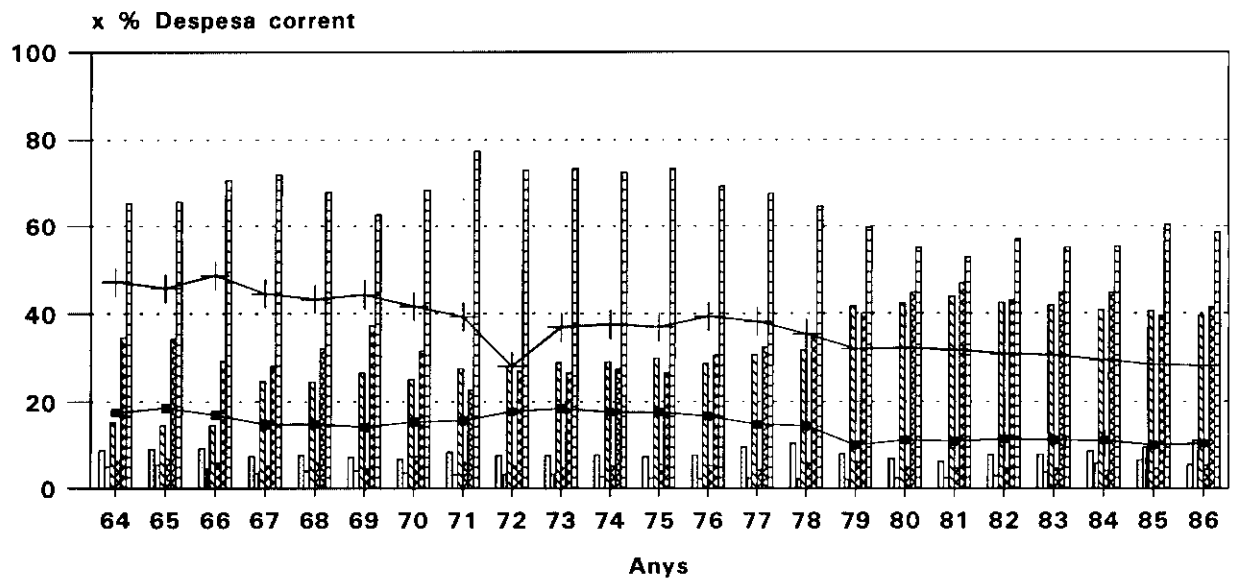
Bases 80 i 85, període 80-84 i 85-88

APLIC_T1.CH3

Estructura de les despeses corrents

Totes les administracions

Període 1980-88

—•— compres bens i S   + Remuneració salaris   □ subvencions explota.   ▨ interessos deute
 ▤ prestacions socials   ▩ transf. diverses   ▧ transferències capit   ▨ Formació cap. fixe

Elaboració pròpia a partir de les dades: COMIN 1992

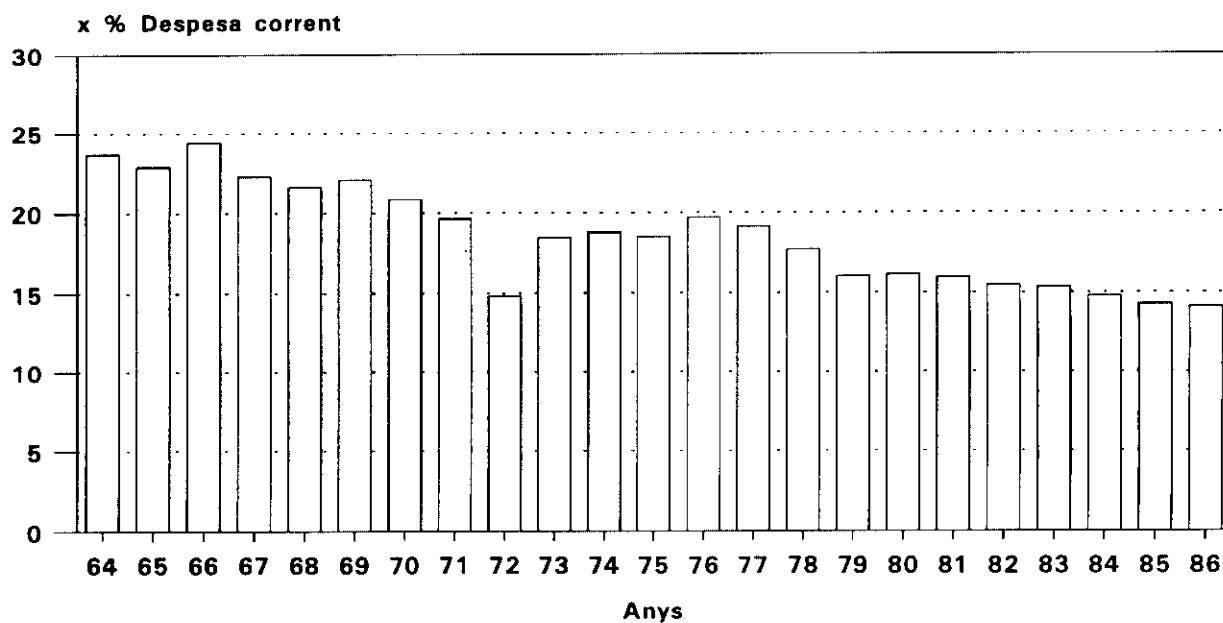
ETR_DEG1.CH3

Participació de les remuneracions en les despeses corrents

Totes les administracions

Període 1980-88

Rem./Suma despesa

Elaboració pròpia a partir de les dades: COMIN 1992

ETR_DEG2.CH3

Estructura de les despeses corrents

Totes les administracions

Període 1980-88

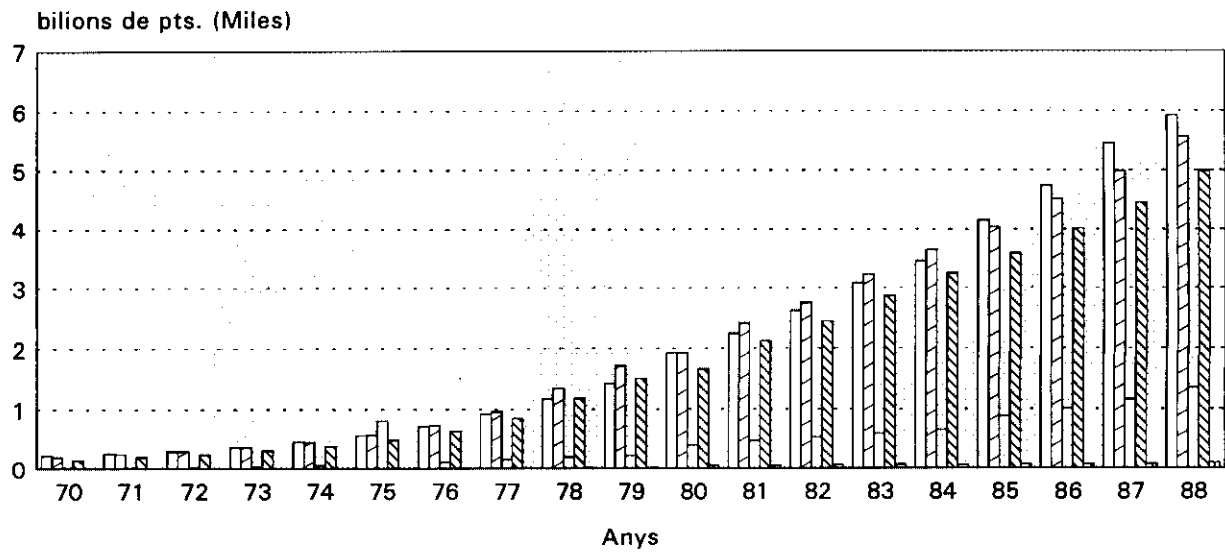
Anys	compres bens i S	Remuneració salaris	subvencions explota.	interessos deute	prestacions socials	transf. diverses	transferències capít	Formació cap. fixe
64	17,4	47,2	8,8	4,9	15,1	6,2	34,7	65,2
65	18,5	45,7	9	5,3	14,4	6,8	34,3	65,8
66	16,9	48,7	9,3	4,4	14,6	5,7	29,3	70,6
67	14,7	44,5	7,4	3,4	24,6	5,1	28,1	71,8
68	14,8	43,2	7,6	3,8	24,5	5,8	32,2	67,7
69	14,1	44,2	7,1	4	26,6	4,4	37,3	62,6
70	15,3	41,6	6,7	3,6	25,1	7,3	31,6	68,3
71	15,6	39,2	8,3	3,1	27,6	5,9	22,6	77,3
72	17,7	28,1	7,6	3,1	28,2	5,1	27	72,9
73	18,4	36,9	7,5	3,3	28,9	4,7	26,5	73,4
74	17,6	37,5	7,7	2,7	29,1	5,1	27,4	72,5
75	17,6	37	7,3	2,4	30	5,5	26,6	73,3
76	16,8	39,3	7,7	2,2	28,7	5,2	30,7	69,2
77	14,7	38,2	9,5	2,3	30,8	4,2	32,4	67,5
78	14,4	35,4	10,4	2,2	31,8	5,7	35,3	64,6
79	10	32	8	2,1	41,6	6	40,1	59,8
80	11,2	32,2	8,9	2,3	42,2	4,9	44,8	55,1
81	10,9	31,8	6,1	2,4	43,8	4,6	47	52,9
82	11,4	30,9	7,7	2,9	42,4	4,5	43	56,9
83	11,2	30,6	7,8	3,7	41,8	4,6	44,7	55,2
84	11,1	29,5	8,6	5,7	40,8	4	44,6	55,3
85	10	28,5	6,5	9,6	40,5	4,6	39,5	60,4
86	10,4	28,2	5,4	11,1	39,4	5,3	41,4	56,5

Elaboració pròpia a partir de les dades: COMIN 1992

ETR_DET1.CH3

Aplicació corrent de la despesa en prestacions socials

Seguretat Social
Període 70-88

□ Tot C Púb   ▨ Totes PreSoc.   □ Consum SS   ▩ Prestacions SS   ▨ Transf. SS a AA.PP.

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.
Base 70, període 70-79
Bases 80 i 85, període 80-84 i 85-88

APLI_G1.CH3

Aplicació corrent de la despesa en prestacions socials
Seguretat Social
Període 70-88

Anys	Tot CPúb	Totes PreSoc.	Consum SS	Prestacions SS	Transf. SS a AA.PP.	Total
70	219,2	194,2	15,4	143,5	1,8	161
71	252,5	244,7	20,3	192,9	2,2	215
72	293,6	290,9	29,8	237,7	2,3	270,2
73	354,6	356,1	37,9	302,1	3,1	343,5
74	447,9	437,1	55,4	370,4	4,1	430,3
75	555,7	558,2	801,7	474,7	5,3	560,6
76	711,5	723,9	111,7	628,3	8,2	757,7
77	921	954,1	154,3	842,6	12,3	1013,1
78	1169,2	1345,7	195,2	1179,9	11,1	1390,5
79	1425,7	1715,6	221,3	1509,5	14,5	1751
80	1929,3	1926,3	394,5	1664,8	53,9	2114,5
81	2242,2	2401,6	462,1	2120,8	52,2	2636,4
82	2619,5	2747,5	522,9	2441	62,2	3027,3
83	3090,9	3232,1	583,9	2863	64,5	3515
84	3448,3	3643	647,9	3248,6	57,9	3956,7
85	4151,7	4039,4	873,1	3581,2	73,5	4561,2
86	4740,2	4512	1009,6	4017,2	72,6	5148,6
87	5451,8	4990,4	1157,3	4446,5	75,9	5729,5
88	5924,2	5567,2	1354,3	4989,9	93,8	6498,5

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

Base 70, període 70-79

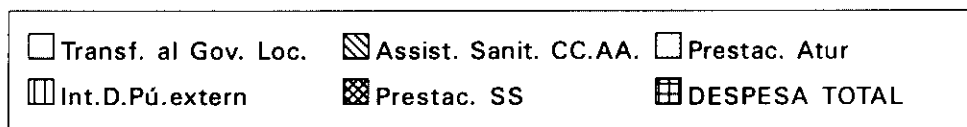
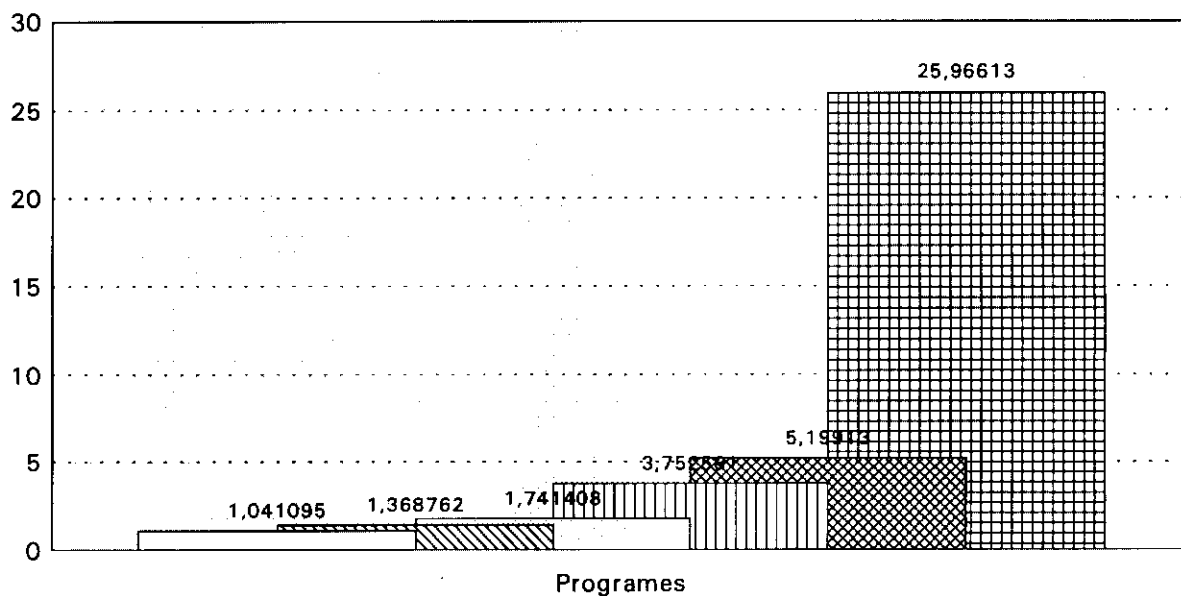
Bases 80 i 85, període 80-84 i 85-88

APLI_T1.CH3

Aplicació de la despesa per programes.

Govern Central. Partides superiors als bilió de pts.

Any 1993

Elaboració pròpia a partir dades LLei 39/92 de Pressupostos de l'Estat per a 1993

Aplicació de la despesa per programes.
Govern Central. Partides superiors als bilió de pts.
Any 1993

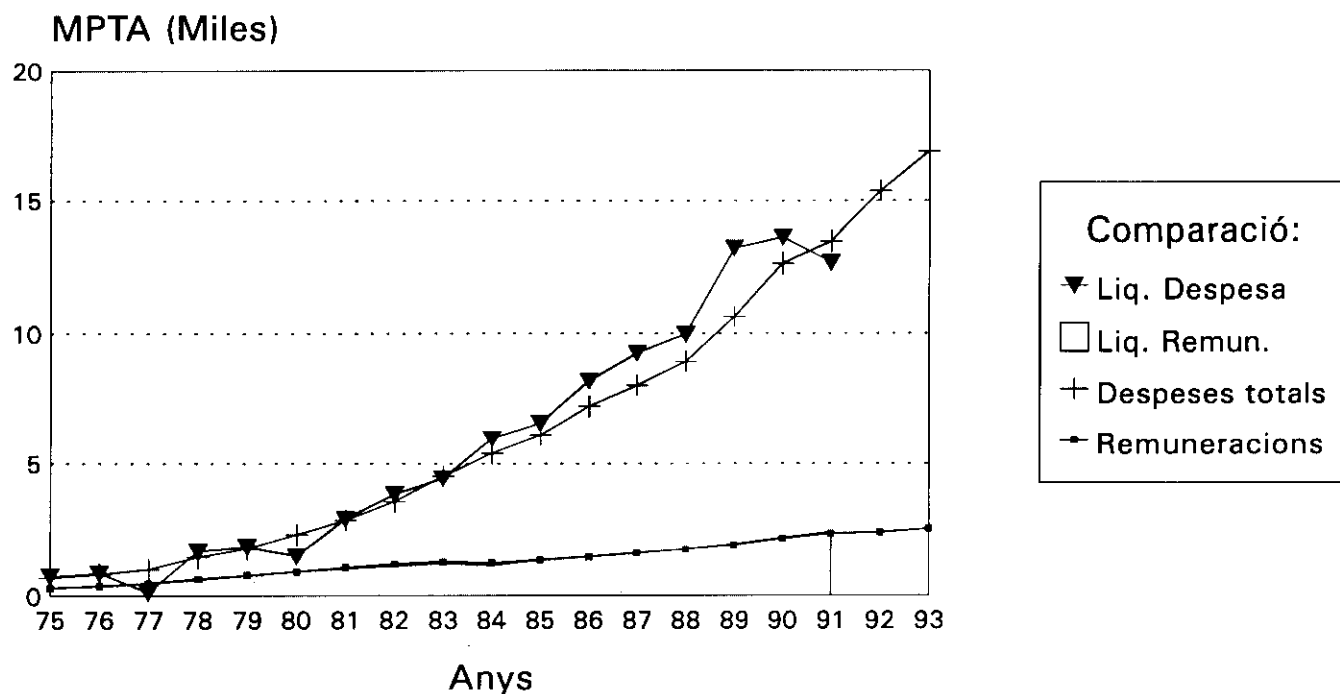
Programes	Transf. al Gov. Loc.	Assist. Sanit. CC.AA.	Prestec. Atur	Int.D.Pù.extern	Prestec. SS	Suma Total	DESPESES TOTAL
	1,041095	1,368762	1,741408	3,752581	5,19913	13,10298	25,96613

Elaboració pròpia a partir dades LLei 39/92
de Pressupostos de l'Estat per a 1993

PA93_T1.CH3

EVOLUCIO DE LA DESPESA TOTAL I EN REMUNERACIONES

GOVERN CENTRAL: Període 75-93

Elaboració pròpia a partir de dades de "Actuación económica i financiera de las administraciones públicas. IGAE. "Min. de Economía y Hacienda" (1975-79) i Pressupostos Generals de l'Estat (1990-93)
Dades proporcionades pel Gabinet d'Estudis del Dep. d'Economia i Finances. Generalitat Cat.

EVOLUCIO DE LA DESPESA TOTAL I EN REMUNERACIONS GOVERN CENTRAL: Període 75-93

Anys	Remuneracions	Despeses totals	Diferència interanual	Taxa de variació	Liq. Remun.	Liq. Despesa
75	277,2	656	0	0	277,6	706
76	350,4	785	73,19998	20,89041	341,8	821,7
77	445,3	967	94,89999	21,31147	442,5	110,6
78	624,8	1433	179,5	28,72919	592,8	1649,8
79	754,3	1747	129,5	17,16824	739,6	1819,1
80	888,2	2284,5	133,9	15,07543	895,9	1466,6
81	1045,7	2823,2	157,4999	15,06167	1007,2	2884,3
82	1183	3533,8	137,3	11,60609	1099,7	3812,9
83	1259,4	4513,4	76,40002	6,066382	1187,4	4440,2
84	1217,1	5399,6	-42,30005	-3,475479	1132,7	5972,6
85	1323,6	6113,1	106,5	8,046238	1316,5	6573,6
86	1453,2	7217,3	129,6	8,91825	1457,2	8193,2
87	1591,1	8026,2	137,9	8,66696	1576,1	9269,3
88	1727,9	8939,2	136,8	7,917125	1729,8	9957,5
89	1889,8	10644,5	161,9	8,567044	1920,5	13211,8
90	2133,3	12629,5	243,5	11,41424	2153,8	13604,7
91	2323	13458,7	189,7	8,166164	2382,6	12660,5
92	2377,5	15382,7	54,5	2,292324		
93	2509,9	16895	132,3999	5,275107		

Elaboració pròpia a partir de dades de "Actuación económica i financiera de las administraciones públicas. IGAE. "Min. de Economía y Hacienda" (1975-79) i Pressupostos Generals de l'Estat (1990-93)
Dades proporcionades pel Gabinet d'Estudis del Dep. d'Economia i Finances. Generalitat Cat.

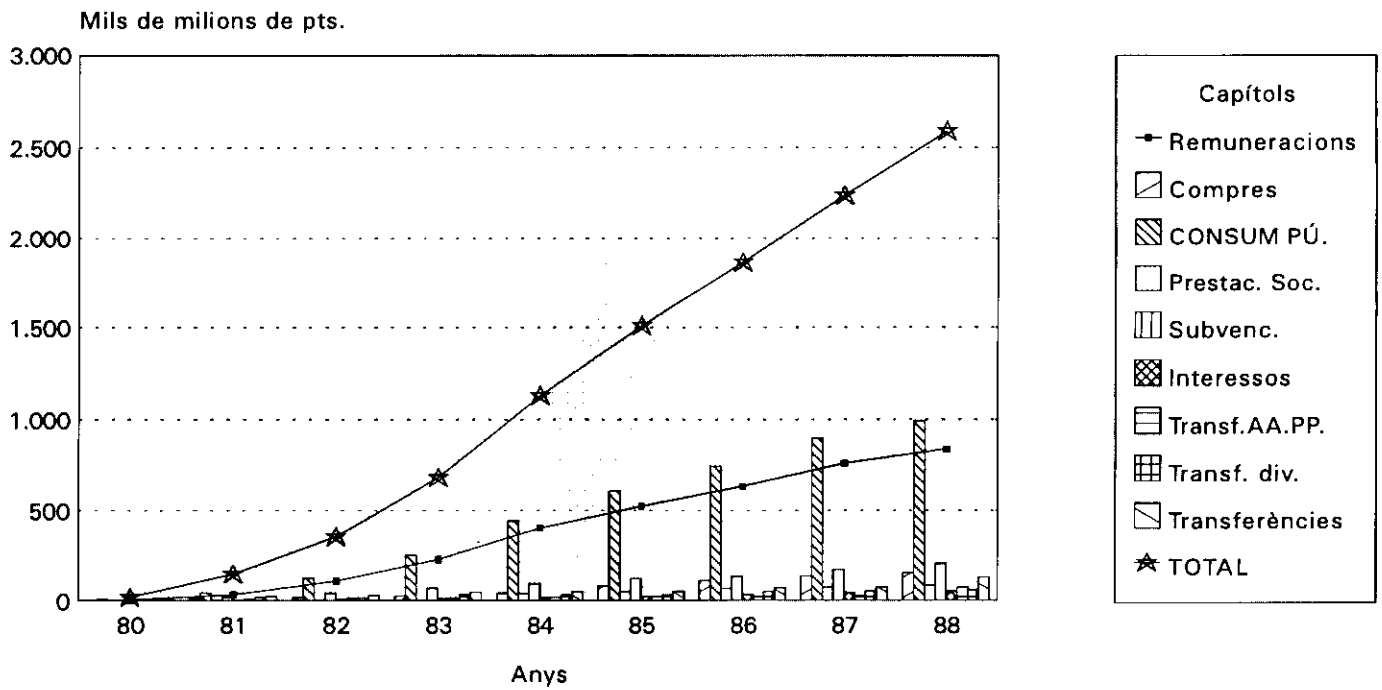
DES_GCT1.CH3

Aplicació de la despesa

Govern Autonòmic

Període 80-88

Elaboració gràfica a partir de dades del INE.

DES_CAG1.CH3

Aplicació de la despesa
Govern autonòmic
Període 70-88

Anys	Remuneracions	Compres	CONSUM PÚ.	Prestac. Soc.	Subvenc.	Interessos	Transf.AA.PP.	Transf. div.	Transferències	TOTAL
80	3,5	1,5	5	0,2	2,2		1,4	1,4	2,8	18
81	32,3	9,3	41,6	1,5	17	0,8	5,5	17,2	22,7	147,9
82	108,9	15,9	124,8	3,6	41,1	5,8	12,8	14,3	27,1	354,3
83	228,8	24,7	253,5	3,3	68,7	9	12	34,2	46,2	680,4
84	402,7	40,4	443,1	39,5	93,6	14,9	16,8	30,8	47,6	1129,4
85	524,3	82	606,3	48,9	122,5	21,7	21,5	30,2	61,7	1509,1
86	633,3	111,1	744,4	66,7	135,5	32,6	22,7	48,8	69,5	1864,6
87	760,6	137,2	897,8	74,3	172,1	44,3	23,9	52,3	76,2	2238,7
88	838,4	154,5	992,9	84,1	206,2	50,1	74	57,2	131,2	2588,6

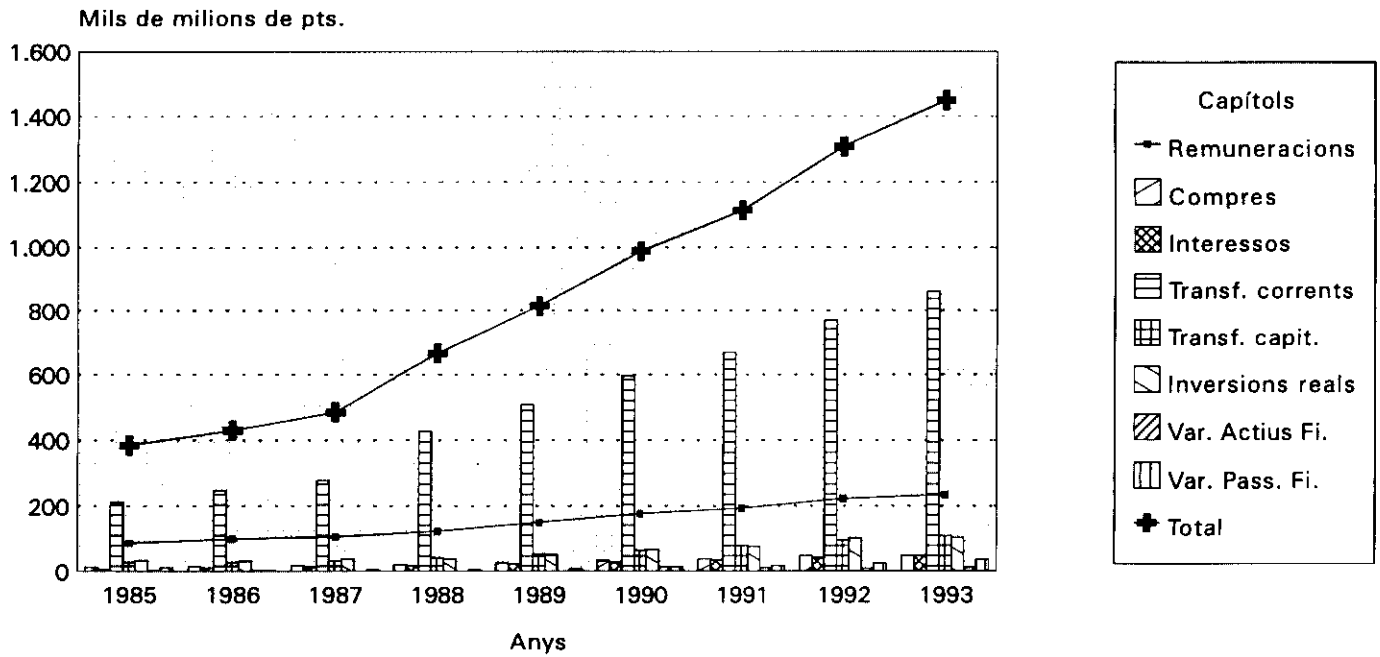
Elaboració gràfica a partir de dades del INE.

DES_CAT1.CH3

Aplicació de la despesa

Govern Generalitat

Període 85-93

Elaboració gràfica a partir pressupost de la Generalitat de Catalunya. Xifres no consolidades.

Dades proporcionades per la D. G. d'Estudis. Dep. d'Economia i Finances. Generalitat de Catalunya.

DES_GEG1.CH3

Aplicació de la despesa
Govern Generalitat
Període 85-93

Anys	Remuneracions	Compres	Interessos	Transf. corrents	Transf. capit.	Inversions reals	Var. Actius Fi.	Var. Pass. Fi.	Total
1985	85.718	11.667	5	212.343	26.902	32.404	0,373	10,005	384,412
1986	98.866	14.035	10,015	247,882	26,044	30,453	0,33	1,899	429,524
1987	105,843	16,409	12,66	278,823	31,358	36,967	0,122	2,644	484,826
1988	122,703	19,409	16,58	427,21	40,786	36,928	0,075	3,508	667,199
1989	149,488	24,473	21,384	508,154	52,639	50,392	0,106	8,047	814,683
1990	177,984	32,363	26,121	595,969	64,463	66,35	12,135	12,586	987,971
1991	193,841	36,811	34,105	670,56	78,627	75,098	9,716	15,765	1114,523
1992	223,303	47,583	40,304	770,046	95,065	101,206	7,909	23,443	1308,859
1993	235,307	48,678	48,311	859,861	108,19	102,591	10,455	35,292	1448,685

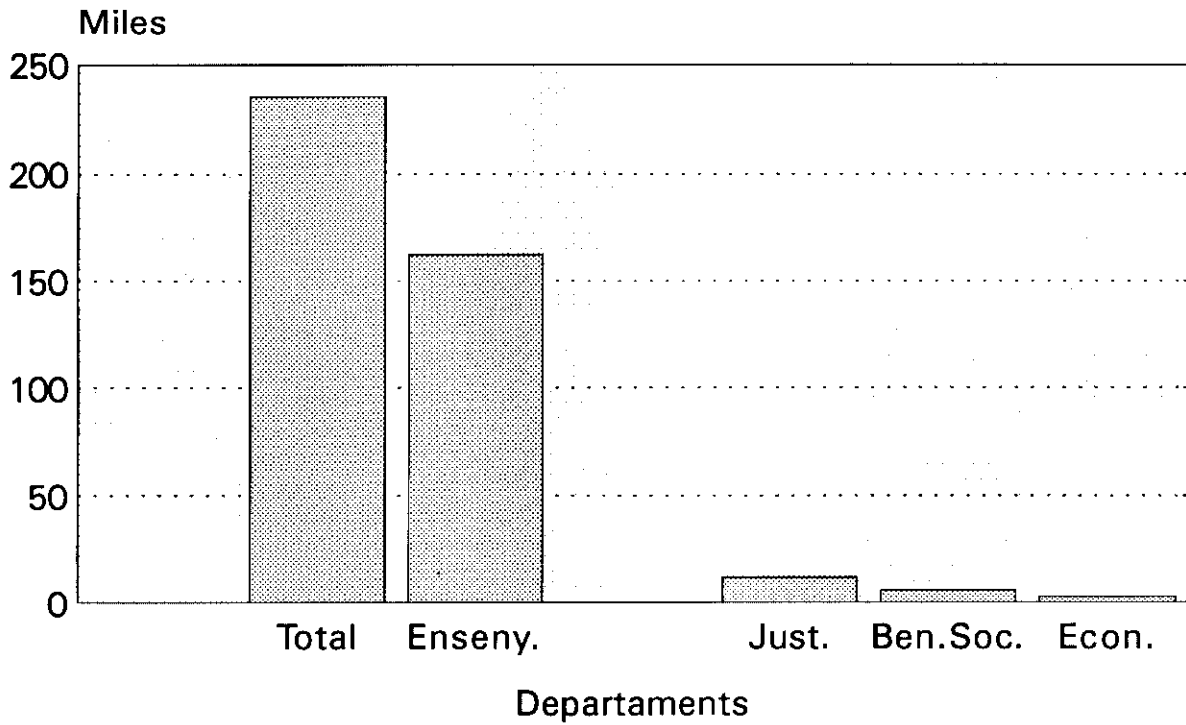
Elaboració gràfica a partir pressupost de la Generalitat de Catalunya. Xifres no consolidades.
Dades proporcionades per la D. G. d'Estudis. Dep. d'Economia i Finances. Generalitat de Catalunya.

DES_GET1.CH3

COST REMUNERACIONS, PER DEPARTAMENTS

GENERALITAT. Pressupost Any 1993

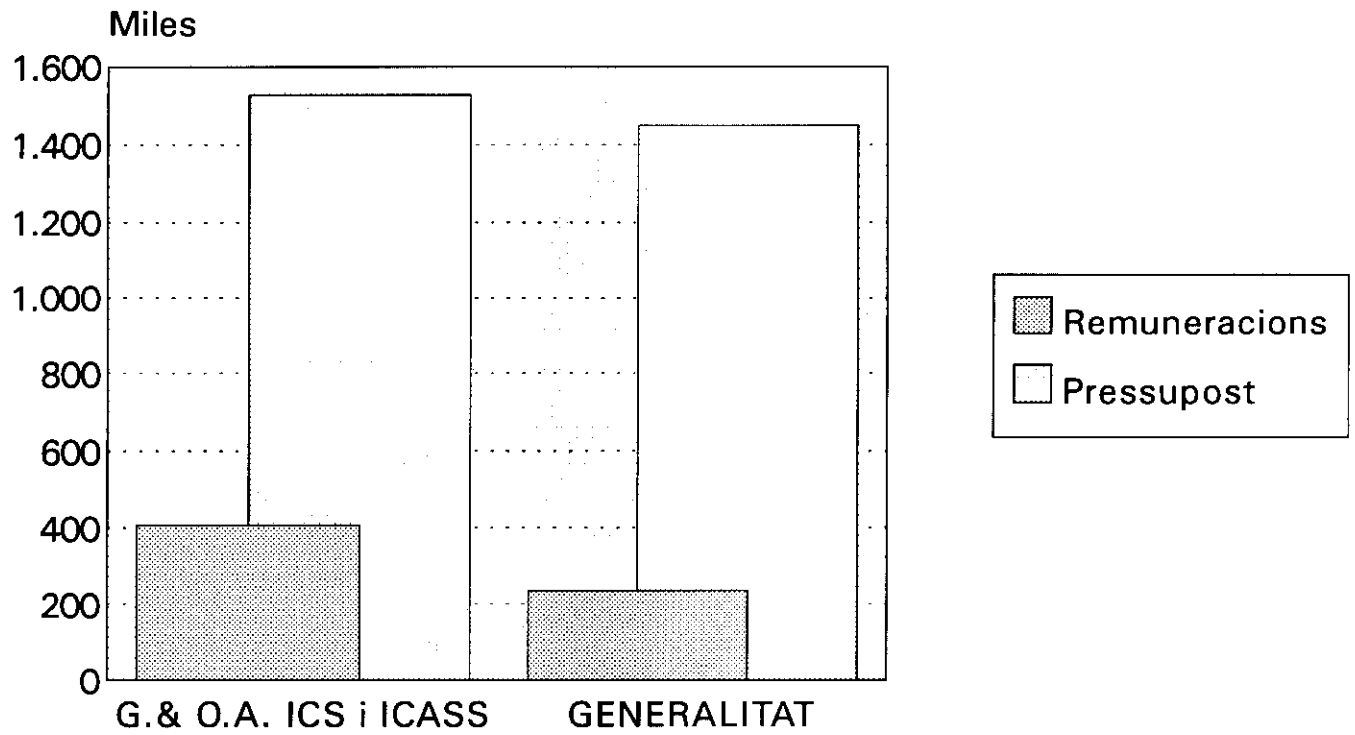

Font: Pressupost Generalitat 1993

REMUNERACIONS DELS FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT

Any 1993

Pressupost 1993

PRESS932.CH3

COST REMUNERACIONS, PER DEPARTAMENTS

GENERALITAT. Pressupost Any 1993

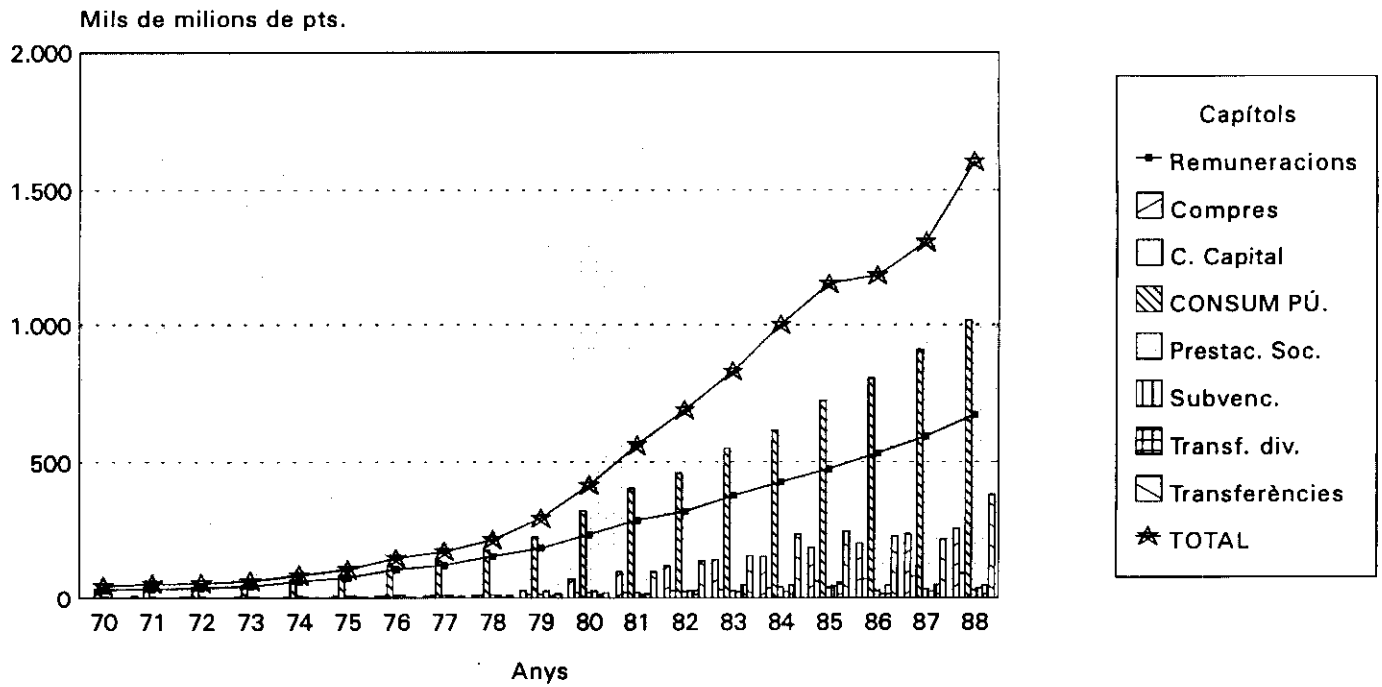
Departaments	Remuneracions	Pressupost
Dep., OO.AA. ICS Icas.	407030	1528167
Total	235306	1448684
Enseny.	162376	
Altres	82649	
Just.	11805	
Ben.Soc.	5752	
Econ.	2724	

Font: Pressupost Generalitat 1993

Aplicació de la despesa

Govern Local

Període 70-88

Elaboració gràfica a partir de dades del INE.

DES_GLG1.CH3

Aplicació de la despesa

Govern Local

Període 70-88

Anys	Remuneracions	Compres	C. Capital	CONSUM PÚ.	Prestac. Soc.	Subvenc.	Interessos	AA.PP.	Transf. div.	Transferències	TOTAL
70	29,5	2,5	1,6	33,8	4	1,9	1,9	0,9	0,2	1,1	42,7
71	33,2	5,3	2	40,5	4,4	2,7	2,2	0,9	0,4	1,3	51,1
72	36,1	3,2	3,2	42,5	4,8	2,8	2,7	1	0,3	1,3	54,1
73	43,5	1,1	4,2	48,8	5,1	3,5	3,2	1,2	0,4	1,6	62,2
74	60,3	1,5	5	66,8	5,5	5	3,9	1,3	0,5	1,8	83
75	74,4	1,4	6,3	82,1	6,9	6,3	5,1	1,5	0,9	2,4	102,8
76	104,9	5,3	6,9	117,1	8,4	10,3	6,9	1,7	1	2,7	145,4
77	119,4	6,9	8,3	134,6	9,2	10,6	10	4,1	2,7	6,8	171,2
78	153,5	11,1	10,2	174,8	11,9	9,1	10,9	6,7	1,9	8,6	215,3
79	183,8	27,4	13,4	224,6	14,3	25,2	14,4	8,4	6,6	15	293,5
80	234,3	69,9	18,4	322,6	19,4	24,4	29,5	8,4	9,9	18,3	414,2
81	286,2	95,9	21,4	403,5	20,9	10,4	31	80,2	15,1	95,3	561,1
82	318,9	115,8	25,5	460,2	23,2	26,4	43,6	109	26,5	135,5	688,9
83	376,7	141,1	32,1	549,9	26,6	22,3	76,4	106,9	48,5	155,4	830,6
84	426,9	152,8	36,8	616,5	40,4	23,8	84	187,5	48,5	236	1000,7
85	474,2	186,5	62	722,7	39,1	44,3	101,7	187,7	57,9	245,6	1153,4
86	532,2	202,5	70,7	805,4	27	14,9	108,9	181,5	46,7	228,2	1184,4
87	593,1	235,9	79,5	908,5	32,3	23,5	128,7	166,9	48,8	215,7	1308,7
88	671	255,7	90,5	1017,2	29,8	36,6	139,9	333,8	46,4	380,2	1603,7

Elaboració gràfica a partir de dades del INE.

Base 70: període 71-79

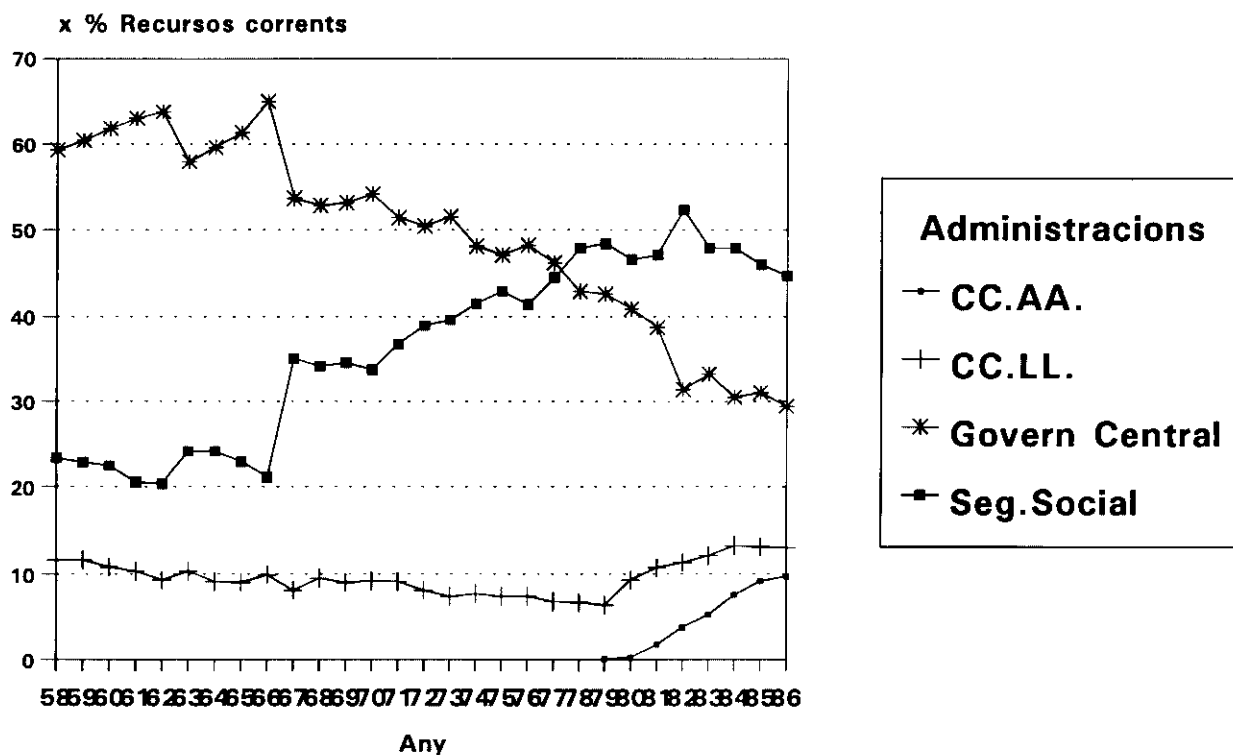
Bases 80 i 85: períodes 80-84 i 85-88

DES_GLT1.CH3

NOMBRE DE LA PRESENTACION:FI_ADM .SH3			
ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	ETR_ING1.CH3	XY	ESTRUCT. INGRESSOS ADMONS anys 58-86
2	ETR_INT1.CH3	TABLA	ESTRUCTURA DELS INGRESSOS CORRENTS
3	REC_G2 .CH3	XY	Recursos Sect. P . 70-89
4	REC_T1 .CH3	TABLA	Els recursos del sector p blic: 70-88
5	REC_G3 .CH3	XY	Recursos Sect. P . 70-89 Transf i cotit
6	REC_G4 .CH3	XY	Recursos Sect. P . 70-89 IVA RTA PROD
7	REC_G5 .CH3	XY	Recursos Sect. P . Adm Central 70-89
8	REC_T5 .CH3	TABLA	recursos sector p . Gov. Centr 70-88
9	TRAF_G86.CH3	XY	Transferncies entre Admons 86
10	TRAF_G90.CH3	XY	Transferncies entre Admons 88
11	TRAF_T90.CH3	TABLA	Transferncies corrents Any 1990
12	TRAF_G88.CH3	XY	Transferncies entre Admons 88
13	DEUTE_G1.CH3	XY	Deute p blic i privat 70-90
14	DEUTE_T1.CH3	TABLA	Crdit intern dels sectors P blic i Priv
15	DEF_TOG1.CH3	XY	Dficit de diferents adm. 85-91
16	DEF_TOT1.CH3	TABLA	Participaci de les diferents administra

ESTRUCTURA DELS INGRESSOS CORRENTS

G.C., CC.AA., CC.LL. i S.S. Període 58-86

Elaboració pròpia a partir de dades: COMIN 1987

ETR_ING1.CH3

ESTRUCTURA DELS INGRESSOS CORRENTS

CC.AA., CC.LL., G.C., i S.S. Període 58-86

Any	CC.AA.	CC.LL.	Govern Central	Seg.Social	Total
58		11,6	59,3	23,3	94,2
59		11,6	60,4	22,8	94,8
60		10,8	61,8	22,4	95
61		10,3	63	20,5	93,8
62		9,3	63,8	20,3	93,4
63		10,3	57,9	24,1	92,3
64		9,1	59,6	24,1	92,8
65		9	61,3	22,9	93,2
66		9,9	65	21,1	96
67		8,1	53,6	35	96,7
68		9,5	52,8	34,1	96,4
69		9	53,1	34,5	96,6
70		9,2	54,1	33,7	97
71		9,1	51,4	36,7	97,2
72		8,1	50,4	38,9	97,4
73		7,4	51,5	39,6	98,5
74		7,7	48,1	41,5	97,3
75		7,4	47,1	42,9	97,4
76		7,4	48,2	41,4	97
77		6,8	46,2	44,5	97,5
78		6,7	42,9	47,9	97,5
79	0,07	6,4	42,6	48,4	97,47
80	0,25	9,3	40,9	46,6	97,05

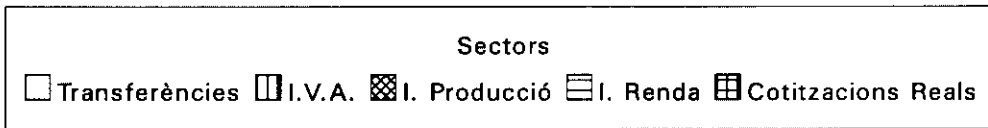
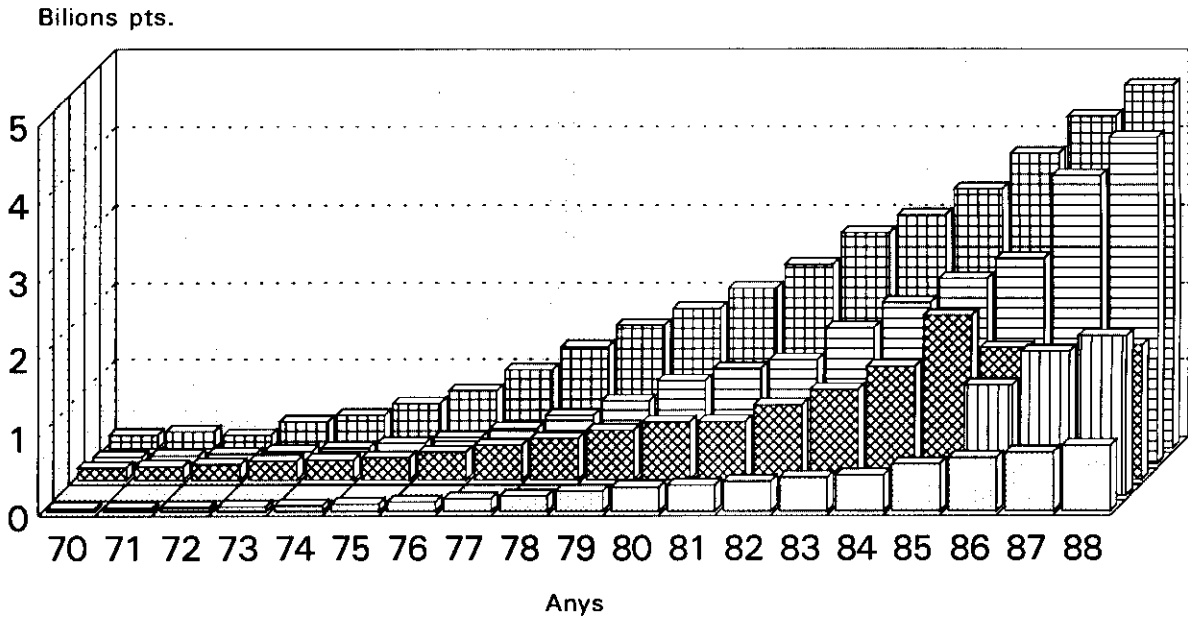
Elaboració pròpia a partir de dades: COMIN 1987

ETR_INT1.CH3

Els recursos del sector públic:

Ingressos fiscals i per cotitzacions

Període 70-88

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

Els recursos del sector públic:

Període 70-88

Anys	I. Producció	I.V.A.	I. Renda	Cotitzacions Reals	Transferències	Altres conceptes	TOTAL
70	154		90,4	168,9	39,5	133,9	586,7
71	170		109,4	213,2	43,2	134,9	670,7
72	196		128	168,2	51	258,2	801,4
73	241		162,1	336,6	61,7	195,2	996,6
74	250		201,8	420,3	75,2	236,1	1183,4
75	282,7		264,2	564,1	96,3	279,8	1487,1
76	351,3		339	729,3	119,7	313,0	1852,3
77	437,8		448,2	1005,3	161,7	408,3	2461,3
78	521,4		619,6	1300	195,4	455,1	3091,5
79	628,6		794	1583,2	256,1	527	3788,9
80	731,9		1059,1	1811,1	308,3	687,8	4598,3
81	738		1221,1	2071,3	334,3	3019,2	5383,9
82	944,4		1332,6	2381,4	381,9	1202,3	6242,6
83	1142,4		1748,1	2787,3	428,3	1459,1	7565,2
84	1447,7		2085,6	3011,4	458,4	1494,4	8497,5
85	2112,4		2394,4	3340,6	597,7	1490,1	9935,2
86	1689,5	1403,4	2655	3794,5	678,7	1321,7	11542,8
87	1571,2	1842,1	3708,8	4269,6	744,1	1377,6	13513,4
88	1727	2044,2	4200,7	4676,8	831,8	1473,4	14953,9

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

REC_T1.CH3

Base 70, per ode 70-79

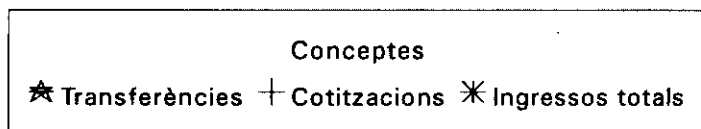
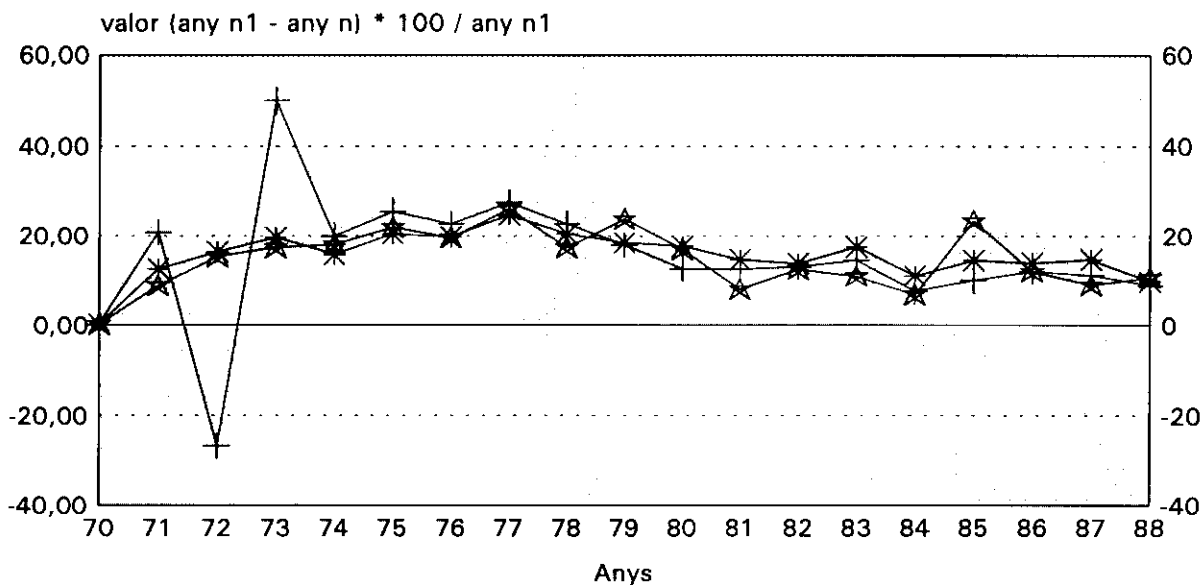
Base 80, per ode 80-85

Base 85, per ode 85-88

Els recursos del sector públic: Període 70-88

Ingressos totals, per transferència i cotitzacions

Taxa de variació interanual

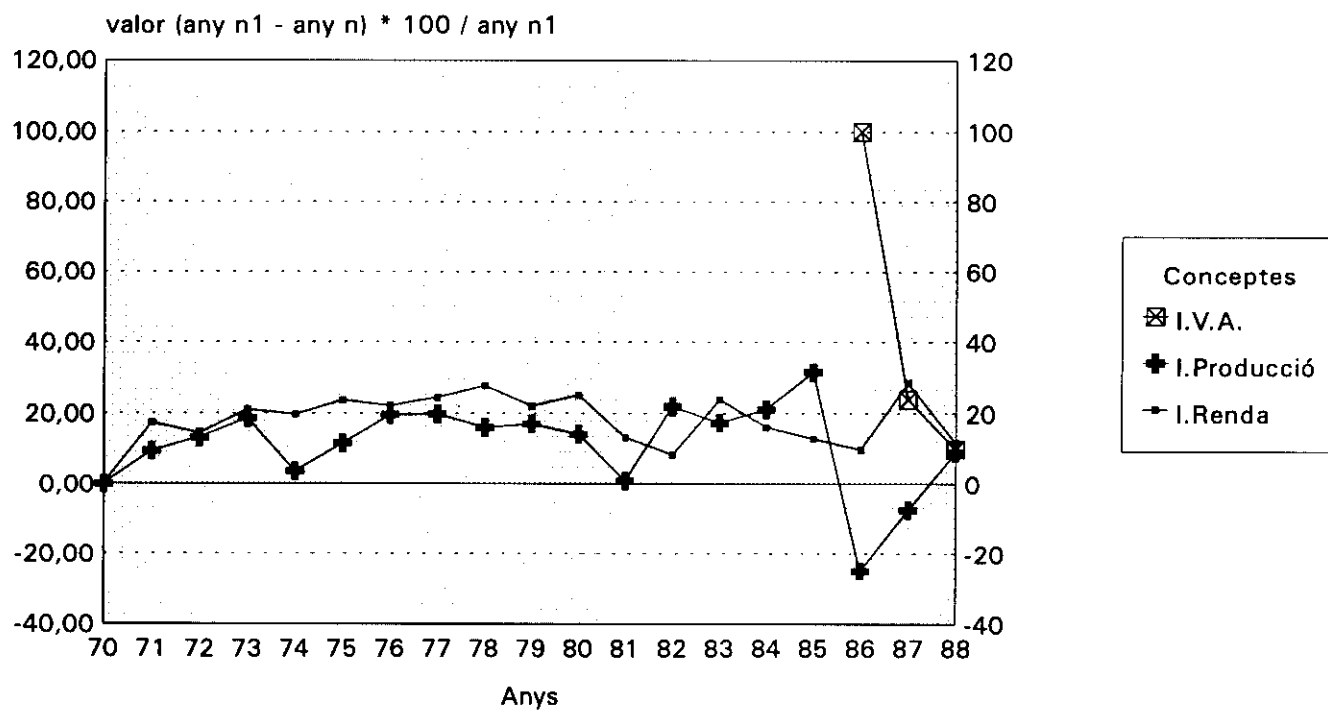

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

Els recursos del sector públic: Període 70-88

Ingressos totals, per transferència i cotitzacions

Taxa de variació interanual

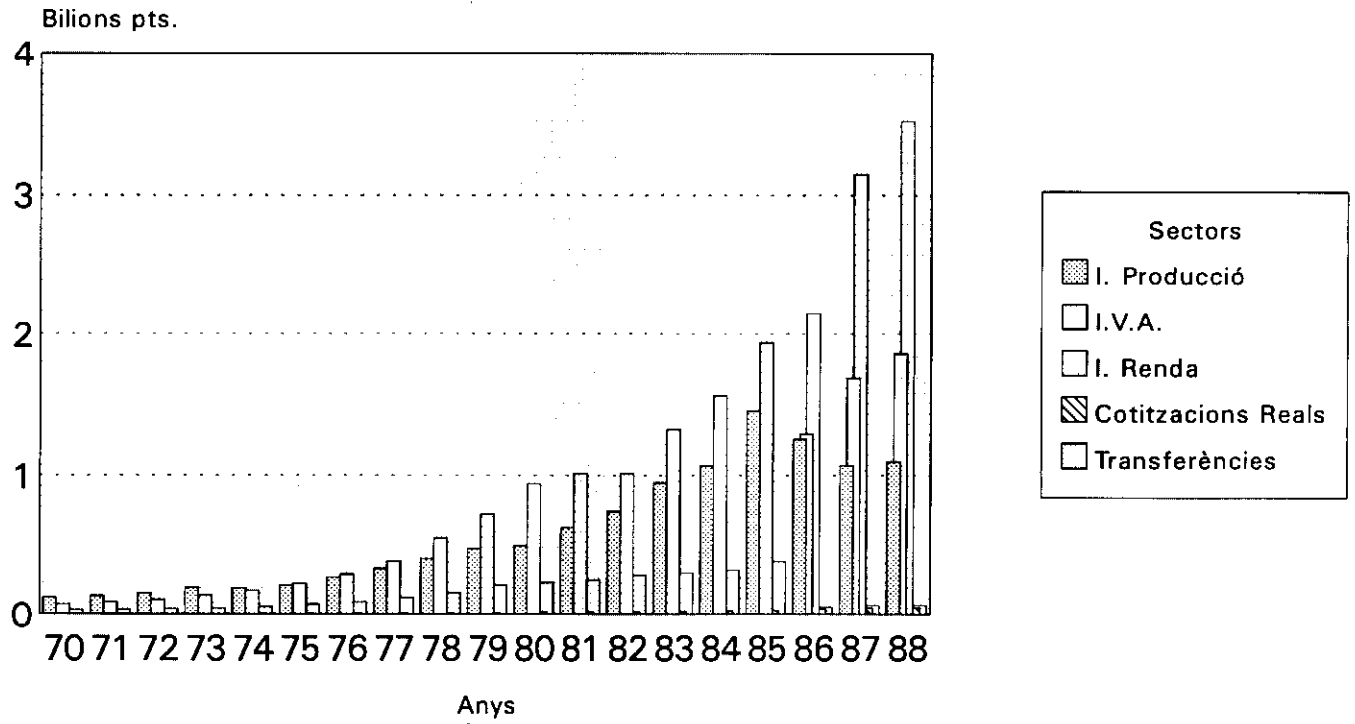

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

REC_G4.CH3

Els recursos del sector públic: Govern Central Període 70-88

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

REC_G5.CH3

Creixement diferencial = Diferència interanual dels sectors

Els recursos del sector públic:
Govern Central
Període 70-88

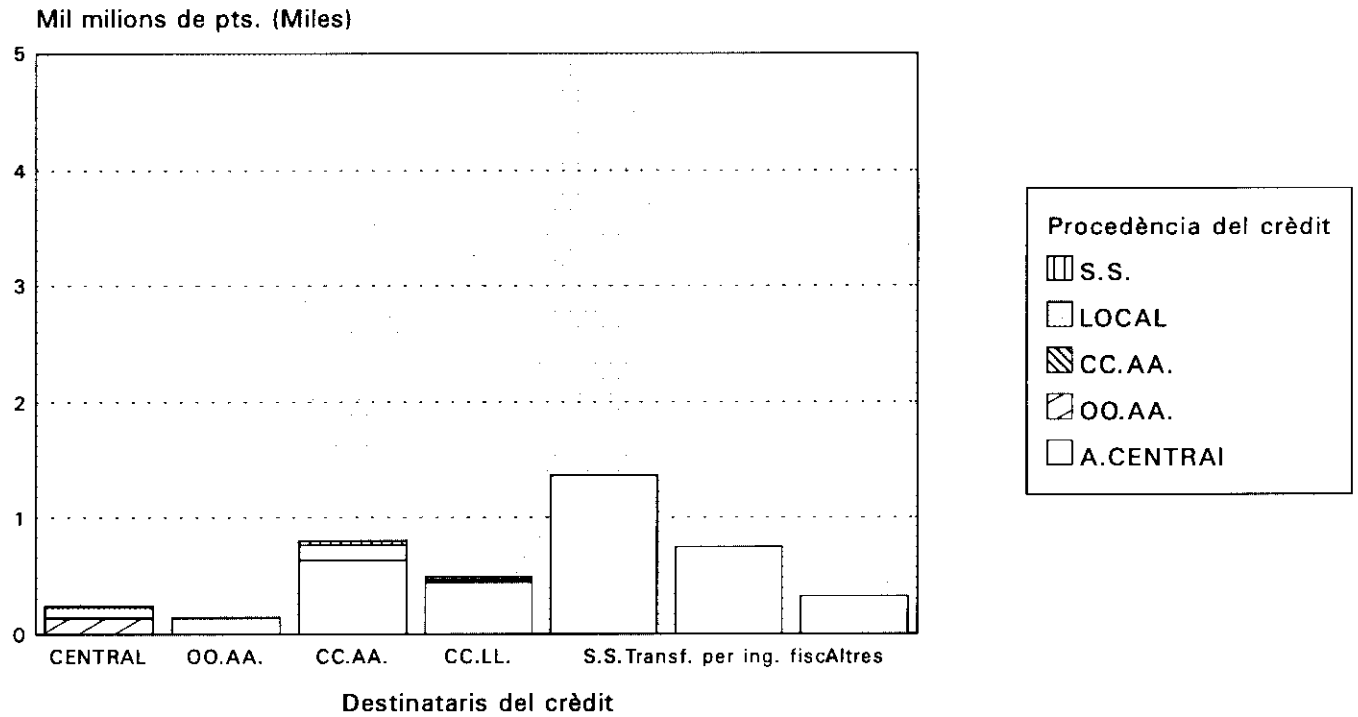
Anys	I. Producció	I.V.A.	I. Renda	Cotitzacions Reals	Transferències	Altres conceptes	TOTAL
70	122		71,3	2,4	29,7	118	343,4
71	133		88,3	2,8	31,5	116,2	371,8
72	153,6		106	3,1	38,1	134,1	434,9
73	191,4		136,8	3,2	43,4	165,5	540,3
74	189,8		171,8	4	54,6	200	620,2
75	209,2		223	4,2	73,5	236,5	746,4
76	268,7		287,1	5,2	88,9	262,4	912,3
77	330,4		384,8	6,6	122,2	351,9	1195,9
78	399,3		548,6	8,1	155,4	392,2	1503,6
79	473,8		719,5	10	211,2	450,1	1864,6
80	495		939,7	13,1	228,9	587,3	2264
81	624,3		1010,5	14,98	248,2	726,3201	2624,3
82	740,4		1012	16,6	280,9	907,4999	2957,4
83	946		1322,6	19,4	300,4	1010,4	3598,8
84	1066		1560,1	23	318,4	1031,9	3999,4
85	1454,1		1934,7	30,5	382	1248	5049,3
86	1252,2	1289,1	2147,3	39	53,3	1178,8	5959,7
87	1067,2	1688	3145,7	48,8	67,1	1247,7	7264,5
88	1092,6	1857,6	3522,9	47,4	67,5	1336,5	7924,5

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

REC_T5.CH3

Creixement diferencial = Diferència interanual dels sectors

Transferències corrents Any 1986 entre Administracions Públiques

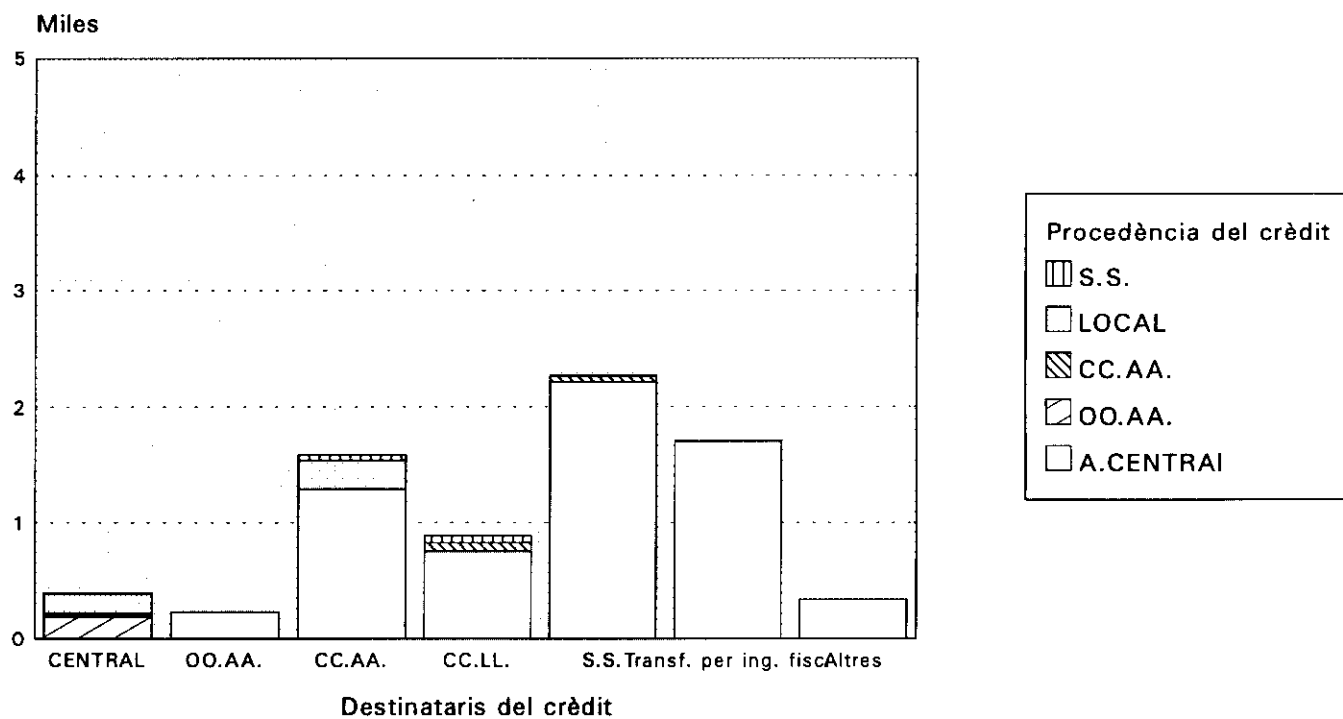
Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

CC.AA. = Comunitats Autònomes; CC.LL. = corporacions locals

OO.AA. = Organismes Autònoms; S.S. = Seguretat Social

TRAF_G86.CH3

Transferències corrents Any 1990 entre Administracions Públiques

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

CC.AA. = Comunitats Autònomes; CC.LL. = corporacions locals

OO.AA. = Organismes Autònoms; S.S. = Seguretat Social

TRAF_G90.CH3

Transferències corrents Any 1990 entre Administracions Públiques

---

Destinatari del crèdit	A.CENTRAL	OO.AA.	CC.AA.	LOCAL	S.S.
CENTRAL		186,923	26,176	167,786	4,961
OO.AA.	225,285		0,594	0,192	1,466
CC.AA.	1290,812	1,534		248,289	48,524
CC.LL.	748,457	2,629	73,016		65,449
S.S.	2210,595	0,003	52,954	3,468	
Ing. fisc.	1706,479				
Altres	332,826				
TOTAL.....	6514,454	191,089	152,74	419,735	120,4

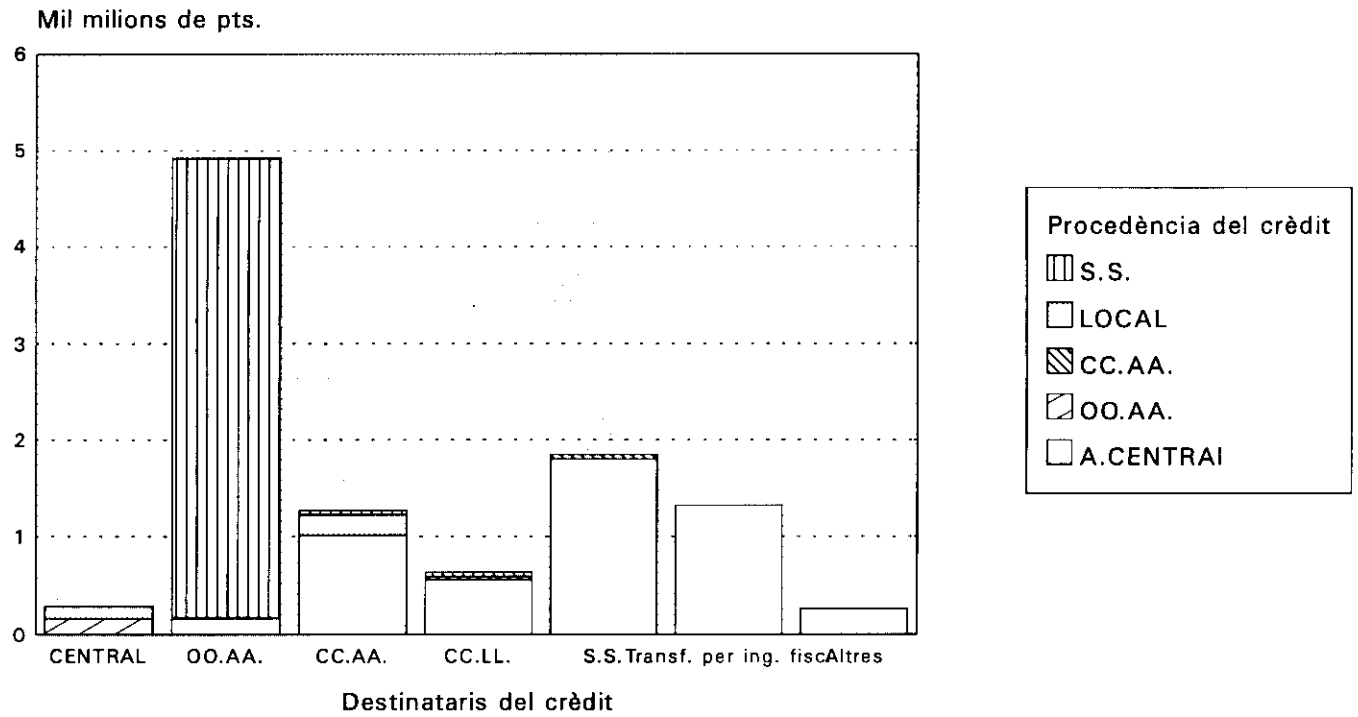
Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

CC.AA. = Comunitats Autònomes; CC.LL. = corporacions locals

OO.AA. = Organismes Autònoms; S.S. = Seguretat Social

TRAF_T90.CH3

Transferències corrents Any 1988 entre Administracions Públiques

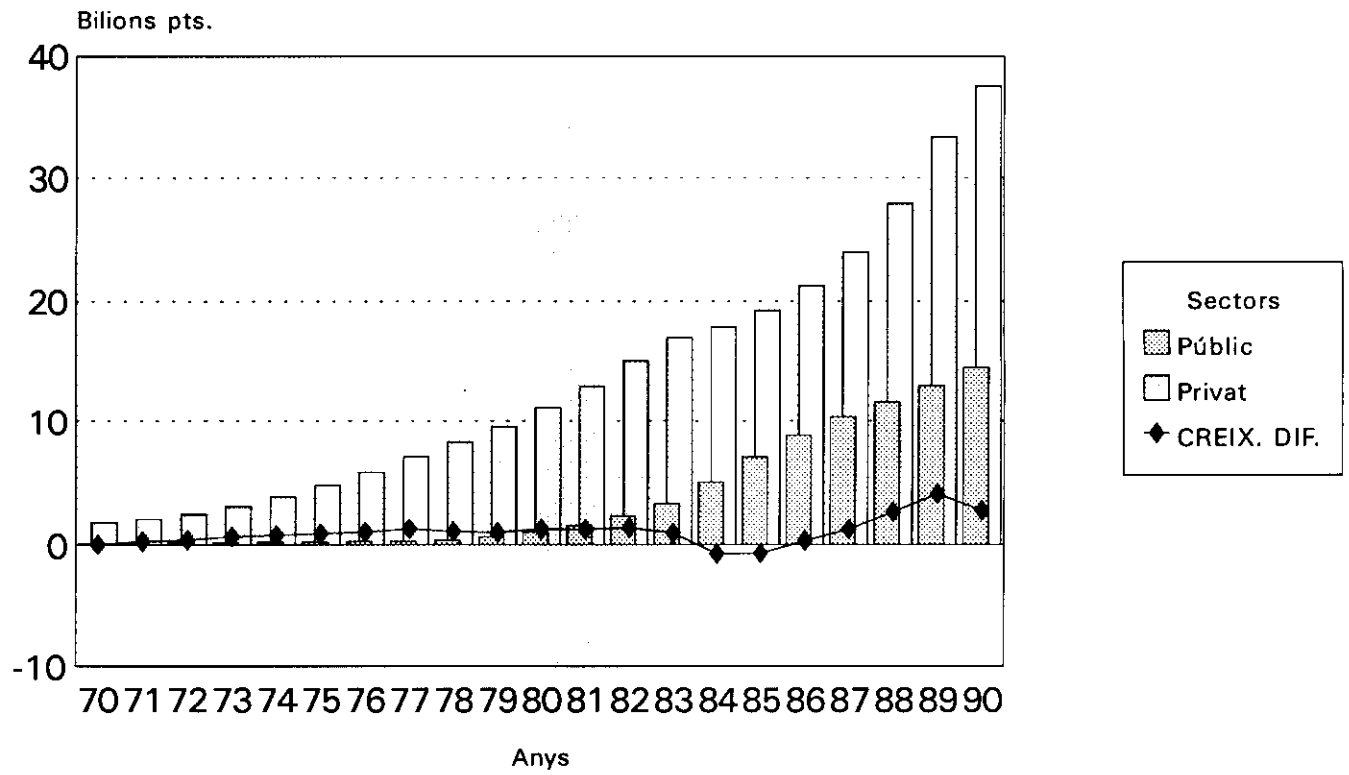
Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

CC.AA. = Comunitats Autònomes; CC.LL. = corporacions locals

OO.AA. = Organismes Autònoms; S.S. = Seguretat Social

Crèdit intern dels sectors Públic i Privat.

Període 70-90

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

DEUTE_G1.CH3

Creixement diferencial = Diferència interanual dels sectors

Crèdit intern dels sectors Públic i Privat.
Període 70-90

Anys	Públic	Privat	TOTAL	Dif. S. Pú.	Dif. S. Priv	CREIX. DIF.
70	90,9	1779,5	1870,4	0	0	0
71	117,6	2050	2167,6	26,7	270,5	243,8
72	150,6	2450,7	2601,3	33,0	400,7	367,7
73	154,3	3080,4	3234,7	3,6	629,7	626
74	188,9	3859,3	4048,2	34,5	778,9	744,3001
75	228	4785,1	5013,1	39,1	925,8	886,7
76	265,9	5836,3	6102,2	37,8	1051,2	1013,3
77	274,2	7116,3	7390,5	8,3	1280	1271,7
78	379,6	8286,9	8666,5	105,4	1170,6	1065,201
79	637	9525,7	10162,7	257,4	1238,8	981,4001
80	997	11130,6	12127,6	360	1604,8	1244,899
81	1530,6	12869,2	14399,8	533,6	1738,6	1205,001
82	2311,2	14993	17304,2	780,6	2123,8	1343,2
83	3323,1	16937,6	20260,7	1011,9	1944,6	932,7
84	5052,7	17905,2	22957,9	1729,6	967,59	-762,0004
85	7078	19198,7	26276,7	2025,3	1293,5	-731,8
86	8840,5	21248,1	30088,6	1762,5	2049,4	286,8999
87	10352,1	23984,2	34336,3	1511,6	2736,1	1224,5
88	11619,3	27873,8	39493,1	1267,2	3889,6	2622,402
89	12948,6	33285,8	46234,4	1329,3	5412	4082,7
90	14444,3	37529,6	51973,9	1495,7	4243,8	2748,101

Elaboració pròpia a partir dades I.N.E.

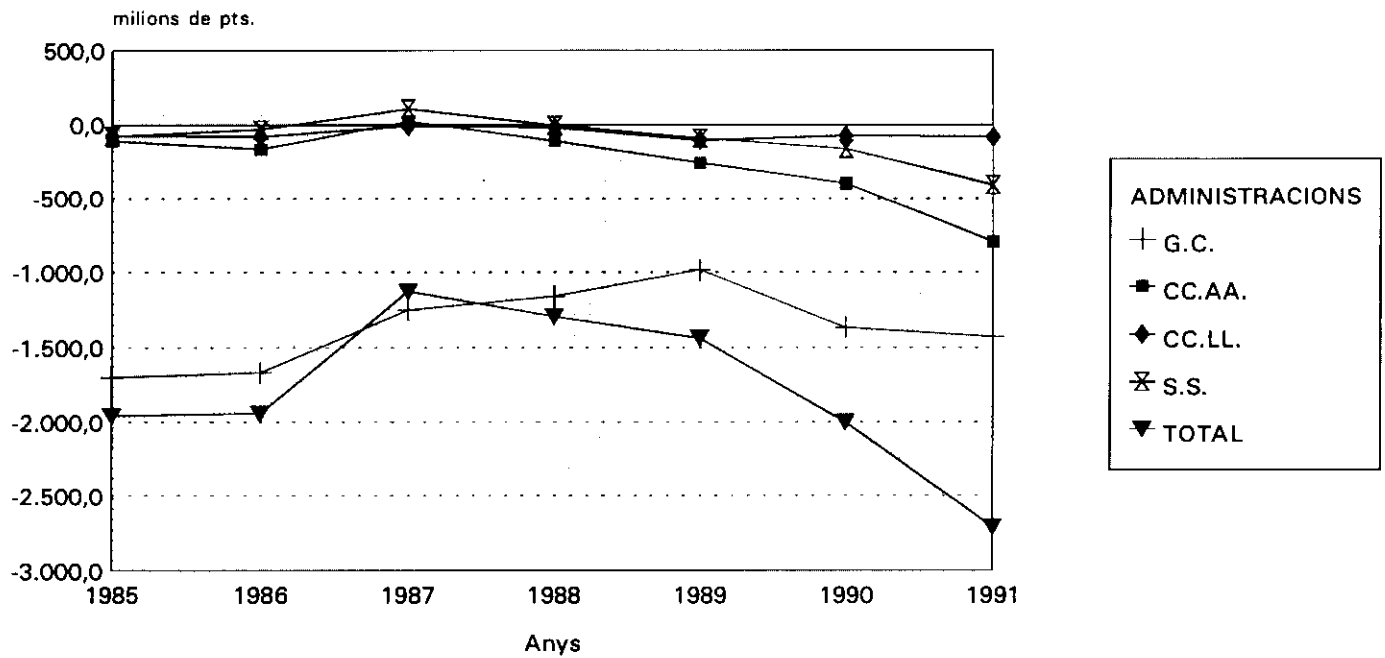
DEUTE_T1.CH3

Creixement diferencial = Diferència interanual dels sectors

Participació de les diferents administracions en la el dèficit públic. Període 1985-1991

GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC i LOCAL més SEGURETAT SOCIAL.

Elaboració gràfica a partir de dades publicades "Catalunya Municipal" Nov.1992

DEF_TOG1.CH3

**Participació de les diferents administracions
en la el dèficit públic. Període 1985-1991
GOVERNS CENTRAL, AUTONOMIC i LOCAL més SEGURETAT SOCIAL.**

Anys	G.C.	%	CC.AA.	%	CC.LL.	%	S.S.	%	TOTAL
1985	-1700,8	86,79323	-107,6	5,490917	-73,8	3,766075	-77,4	3,949786	-1959,6
1986	-1669,4	85,90542	-165	8,490711	-77,3	3,97777	-31,6	1,6261	-1943,3
1987	-1250,2	110,7254	23,4	-2,072447	-10,2	0,9033744	107,9	-9,556284	-1129,1
1988	-1161	89,72873	-109,1	8,431872	-19,3	1,491614	-4,5	0,3477858	-1293,9
1989	-985	68,47886	-259,2	18,02002	-104,6	7,271969	-89,6	6,229143	-1438,4
1990	-1367,2	68,2883	-399,2	19,93906	-74,4	3,716098	-161,3	8,056541	-2002,1
1991	-1426,9	52,65897	-792,5	29,24678	-81,4	3,004023	-408,9	15,09023	-2709,7

Elaboració gràfica a partir de dades publicades "Catalunya Municipal" Nov.1992

DEF_TOT1.CH3

C40

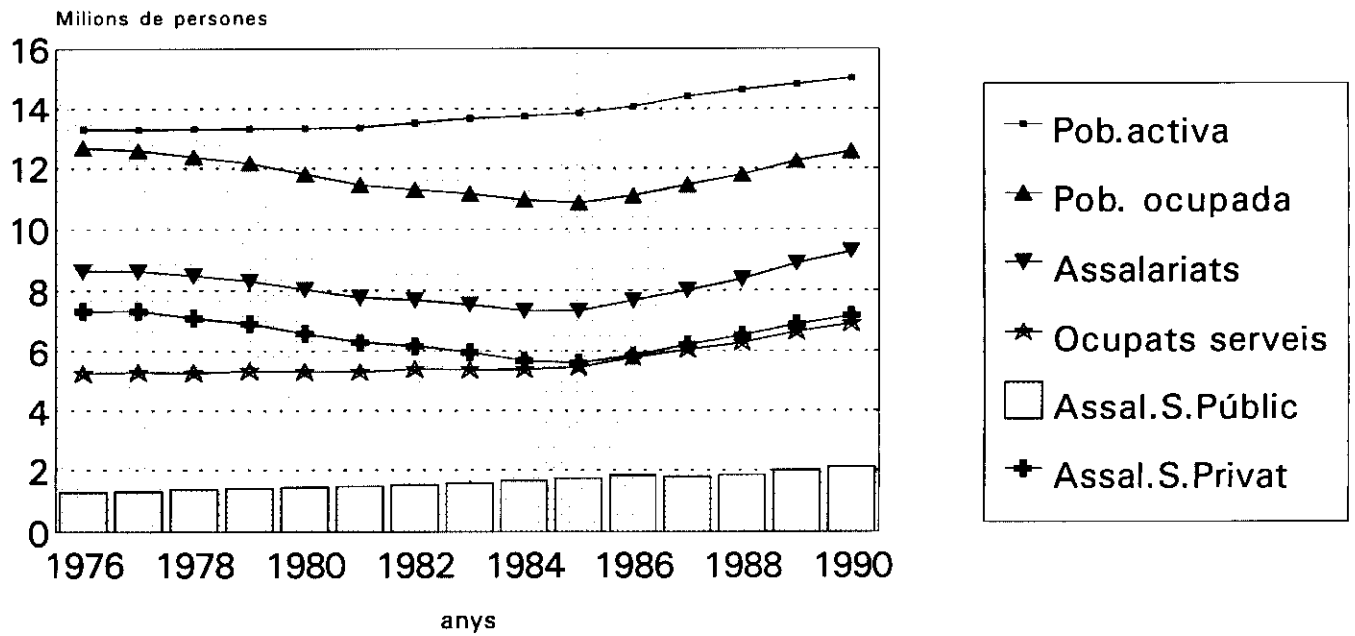
NOMBRE DE LA PRESENTACION:SECT_PU1.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	PA86_905.CH3	XY	DISTRIBUCIO P.O. Sectors PRIVAT/PUBLIC
2	PA86_903.CH3	XY	DISTRIBUCIO DE LA P.A. aturada/sexe
3	PA86_906.CH3	XY	TAXA ATUR/SEXES
4	PA86_907.CH3	XY	TAXA ACTIVITAT PER SECTORS: P . i Priv.
5	DHB2EV2 .CH3	XY	EVOLUCIO DELS SALARIS DELS FUNCIONARIS
6	EVT2 .CH3	TABLA	EVOLUCIO DEL SOU BASE 76-93
7	SALARI1 .CH3	XY	EVOLUCI CAPACITAT ADQUISITIVA Preus/sal

DISTRIBUCIO DE LA POBLACIO OCUPADA

Període 76-90

Assalariats per sectors: PRIVAT I PUBLIC

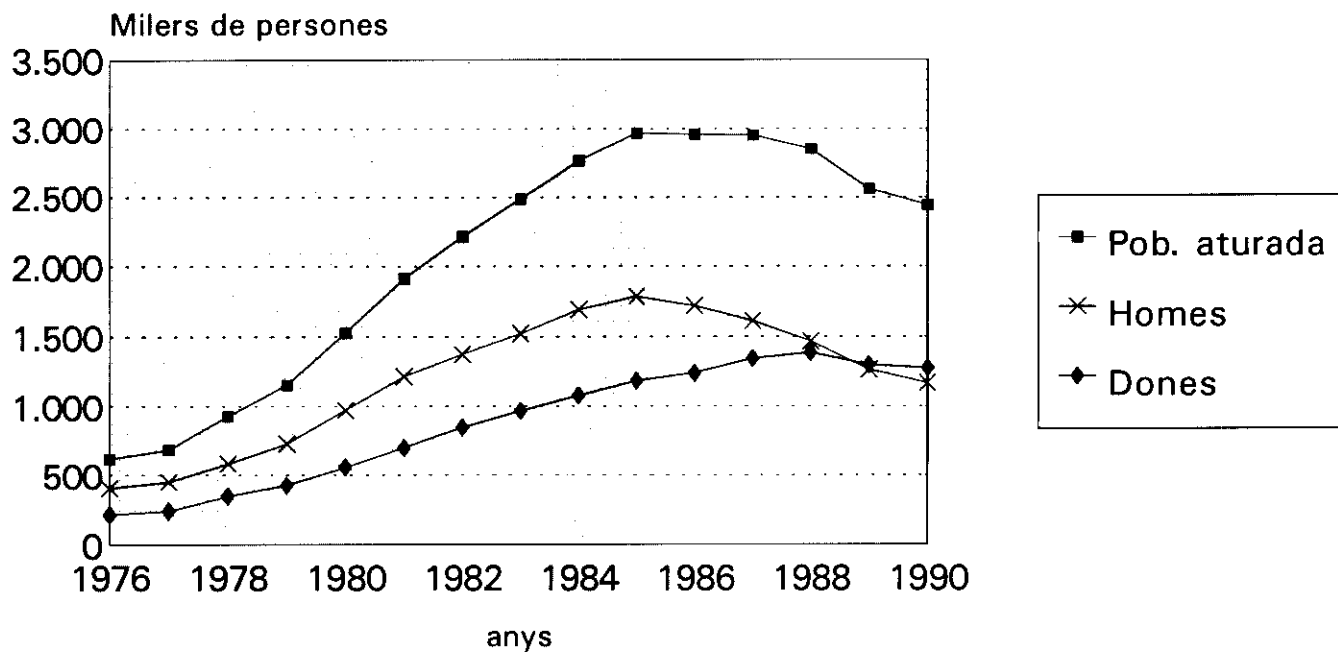
INE-EPA

Dades homogeneïtzades per la D.G. de Previsió i Cojuntura

Gràfics: elaboració pròpia

DISTRIBUCIO DE LA POBLACIO ACTIVA

Període 76-90
Aturats, segons sexe

INE-EPA

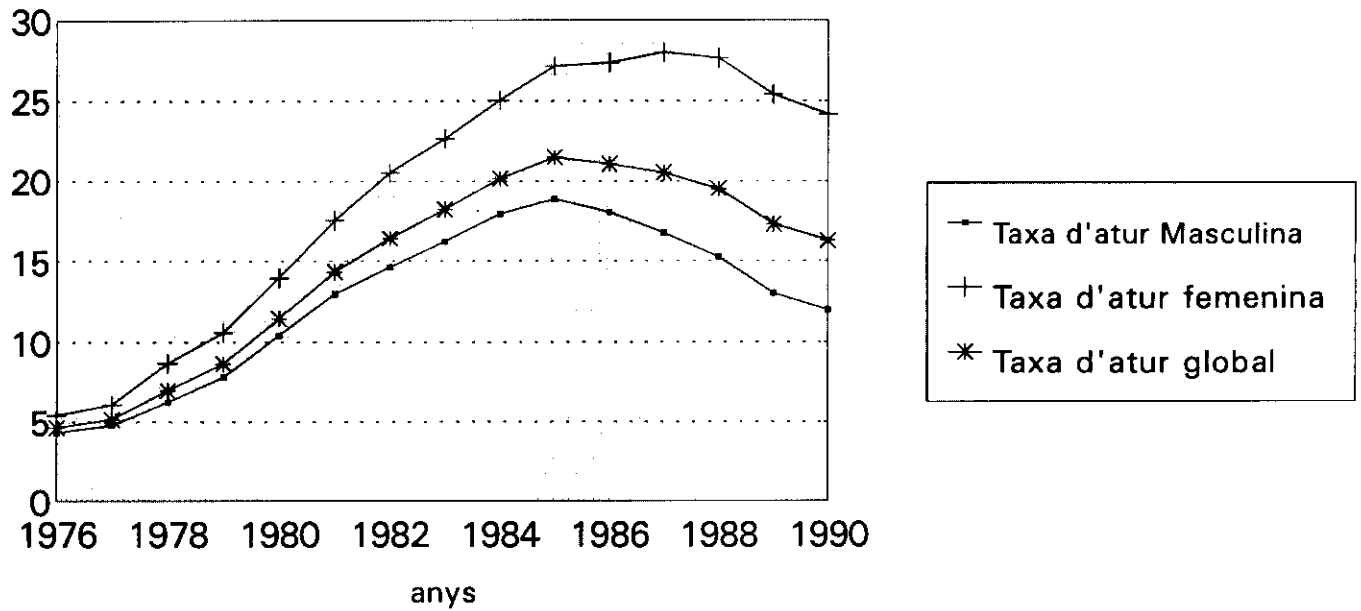
Grafics: elaboració pròpia

PA86_903.CH3

TAXA D'ATUR PER SEXES

Període 76-90

Percentatge sobre la població activa

INE-EPA

Dades homogeneïtzades per la D.G. de Previsió i Cojuntura

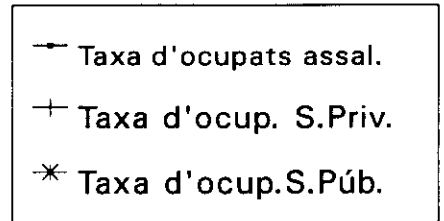
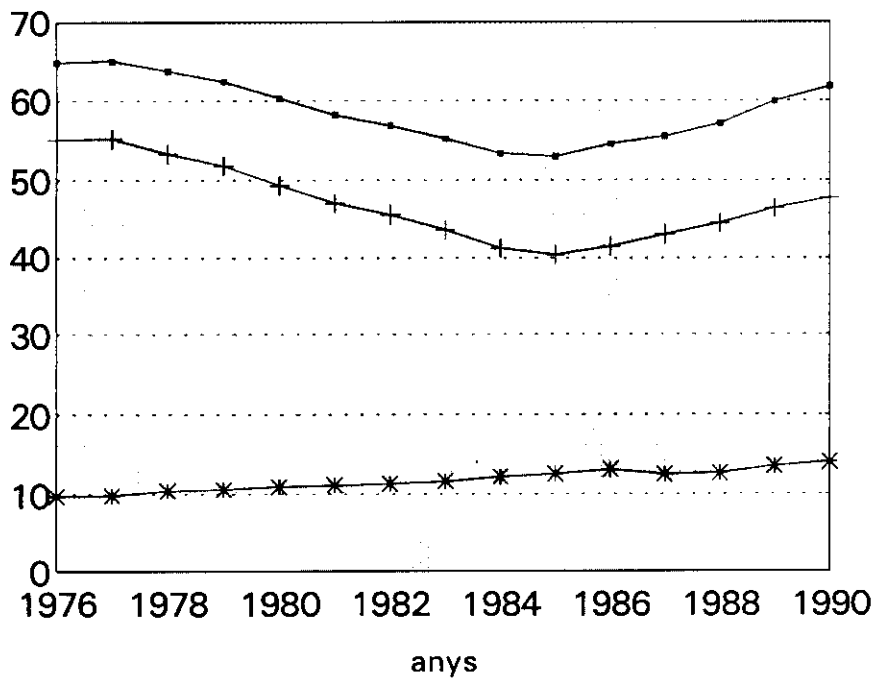
Gràfics: elaboració pròpia

PA86_906.CH3

TAXA D'ACTIVITAT DELS ASSALARIATS: SECTORS PÚBLIC I PRIVAT

Període 76-90

Percentatge sobre la població activa

INE-EPA

Dades homogeneïtzades per la D.G. de Previsió i Cojuntura

Càlculs i gràfics: elaboració pròpia

PA86_907.CH3

EVOLUCIO DEL SOU BASE DELS FUNCIONARIS

SEGONS GRUPS I NIVELLS ASSIMILATS.

Base 100 = Any 1976. Període 76-93

Anys	A	B	C	D	E	(A... + E)/5
1976	100	100	100	100	100	100
1977	119	122	122	121	121	121
1978	171	190	224	202	198	197
1979	202	224	263	237	233	231,8
1980	252	270	305	275	269	274,2
1981	285	305	345	311	305	310,2
1982	317	339	383	345	338	344,4
1983	370	391	484	521	393	431,8
1984	384	431	515	555	631	503,2
1985	419	459	549	591	673	538,2
1986	477	563	656	726	867	657,8
1987	501	591	689	762	910	690,6
1988	521	614	717	793	947	718,4
1989	542	639	745	825	985	747,2
1990	574	677	790	874	1044	791,8
1991	616	726	847	937	1119	849
1992	651	768	896	991	1183	897,8
1993	663	782	913	1010	1222	918

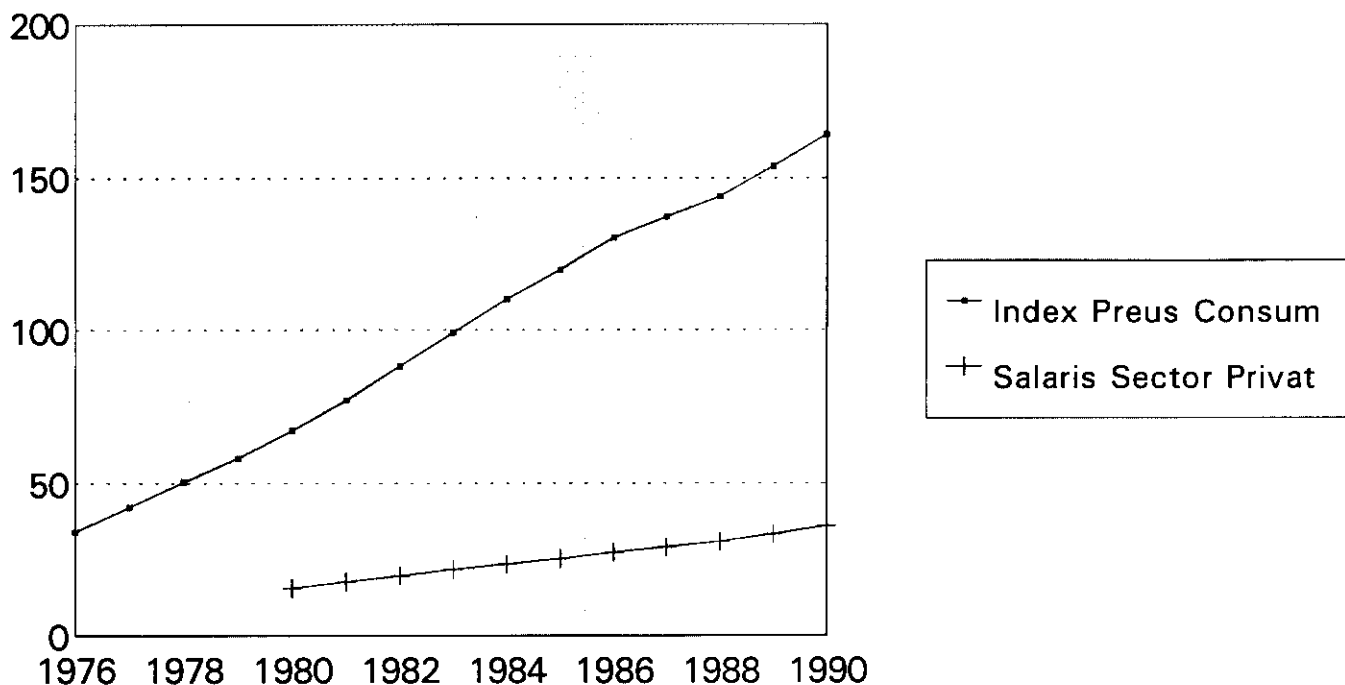
Font: Habilitació de personal, Govern Central

EVT2 .CH3

EVOLUCIÓ DE LA CAPACITAT ADQUISITIVA

període 76-90

Font:INE, Ministerios de Trabajo, de Hacienda i Generalitat Catalunya
Gràfiques: elaboració pròpia

SALARI1.CH3

Index de Preus al consum amb base any 76 fins juliol 83.
Per aquest motiu, la mitja de 1983 no coincideix exactament amb 100.

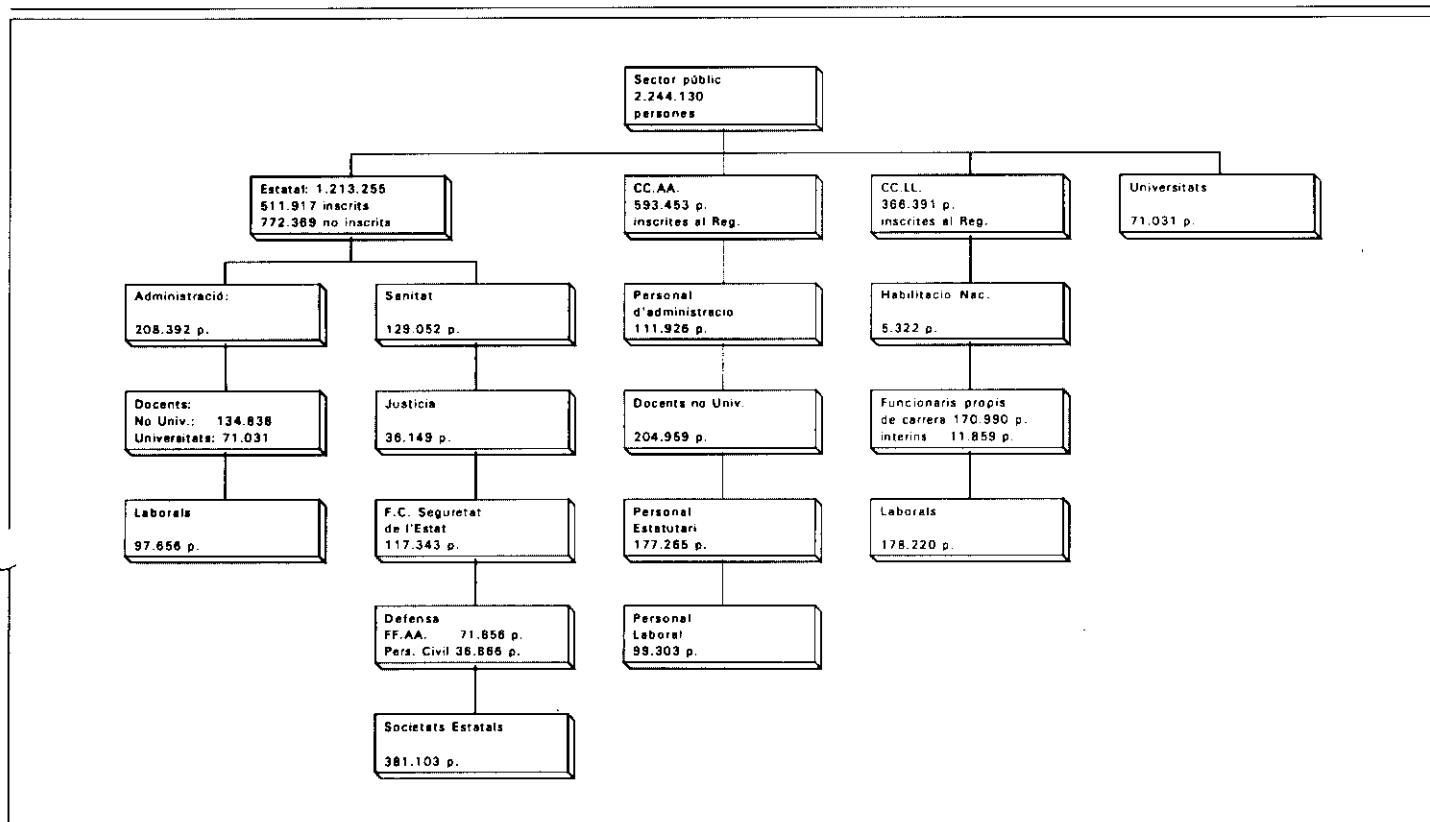
Càlcul de l'increment salarial acumulat a partir del percentatge anualment pactat.

Cu1 (ver4)

NOMBRE DE LA PRESENTACION: DISTOT1 .SH3

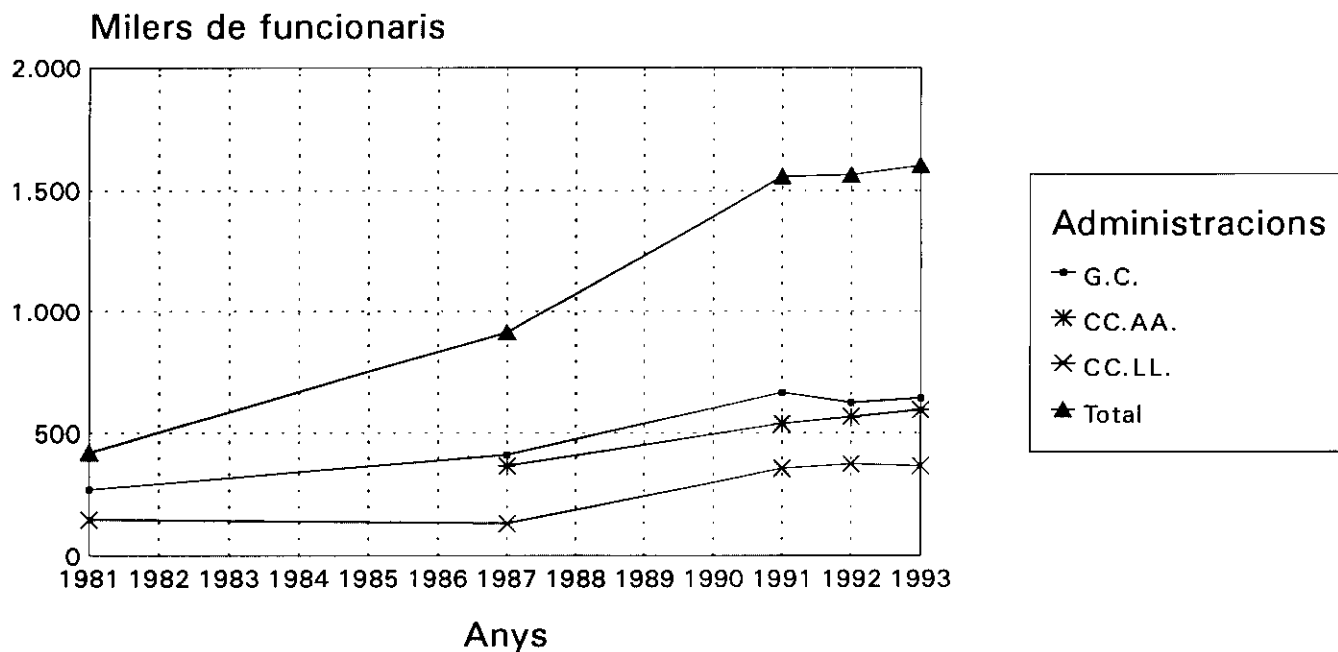
ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	RECHU_G1.CH3	ORGANIGR	Personal al servei del sector p blic
2	TOTSEVG1.CH3	XY	Totes les administracions
3	TOTSEVT1.CH3	TABLA	Personal al servei del sector p blic
4	GCEVTOG1.CH3	XY	Govern Central Evoluci tots
5	GCEVTOT1.CH3	TABLA	Ev. Perso. GC Tots
6	GRL_75 .CH3	XY	Flexibilitat contractaci Admons, 1992

Personal al servei del sector públic segons Administracions i inscripció en el Registre Central de Personal. Any 1993

Personal al servei del sector públic

Inscrits en el Registre Central de Personal més sanitaris.

Fonts: Baena del Alcazar (1984), Elecciones de Organos de Representación del personal al servicio de las Administraciones Públicas MAP (1987) i Boletín estadístico del Registro Central de Personal 91-93

Personal al servei del sector públic
Inscrits en el Registre Central de Personal més sanitaris.

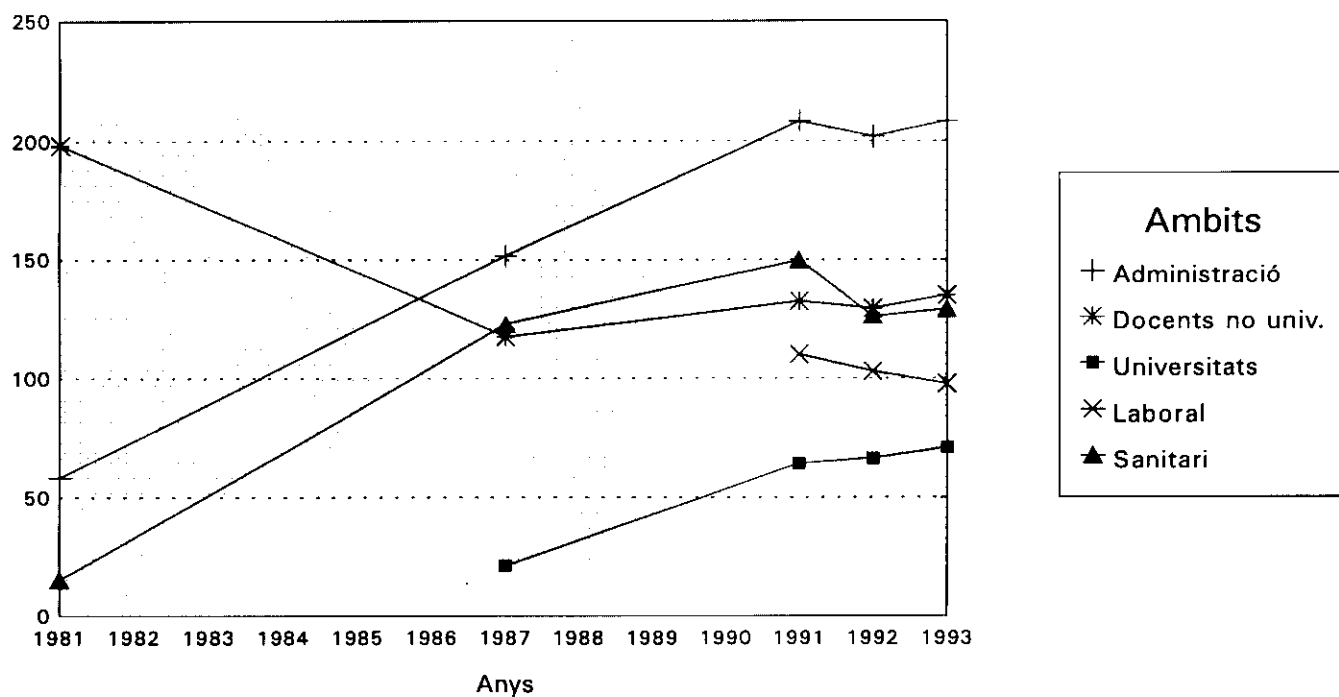
Anys	G.C.	x %	CC.AA.	x %	CC.LL.	x %	Total
1981	271552	64,57943			148941	35,42057	420493
1982							
1983							
1984							
1985							
1986							
1987	412236	45,18417	367149	40,2423	132961	14,57353	912346
1988							
1989							
1990							
1991	664342	42,67156	536983	34,49112	355548	22,83732	1556873
1992	623370	39,87052	565460	36,16662	374656	23,96286	1563486
1993	640963	40,03999	593453	37,07211	366391	22,88789	1600807

Fonts: Baena del Alcazar (1984), Eleccions de Organos de Representación del personal al servicio de las Administraciones Públicas MAP (1987) i Boletín estadístico del Registro Central de Personal 91-93

TOTSEVT1 .CH3

Personal al servei del sector públic

Govern Central

Gràfiques elaboració pròpia

Dades Baena de Alcazar (1984), Boletín Estadístico del Registro Central de Personal (1991-92 y 93)
i Elecciones de Organos de Representación del personal al Sº Admónes Pú. MAP 1987

GCEVTOG1 . CH3

Personal al servei del sector públic

Govern Central

Anys	TOTAL	Administració	Docents no univ.	Universitats	Laboral	Total	Sanitari	Total	Justícia	Seguretat	FF.AA.	Pers. Lab. Defensa	Altres
1981	637208	58309	198370			256679	14873	271552		121011	62712	12661	60272
1982													
1983													
1984													
1985													
1986													
1987	426379	151656	117091	20959		289706	122530	412236	14143				
1988													
1989													
1990													
1991	1277909	208228	132218	64188	109900	614514	149828	664342	32919	115315	67010	37294	360646
1992	1256693	201919	129251	66410	102865	500445	125925	626370	35289	116370	60743	37228	380284
1993	1284280	208392	134832	71031	97856	511911	129052	640963	36149	117343	71856	36866	381103

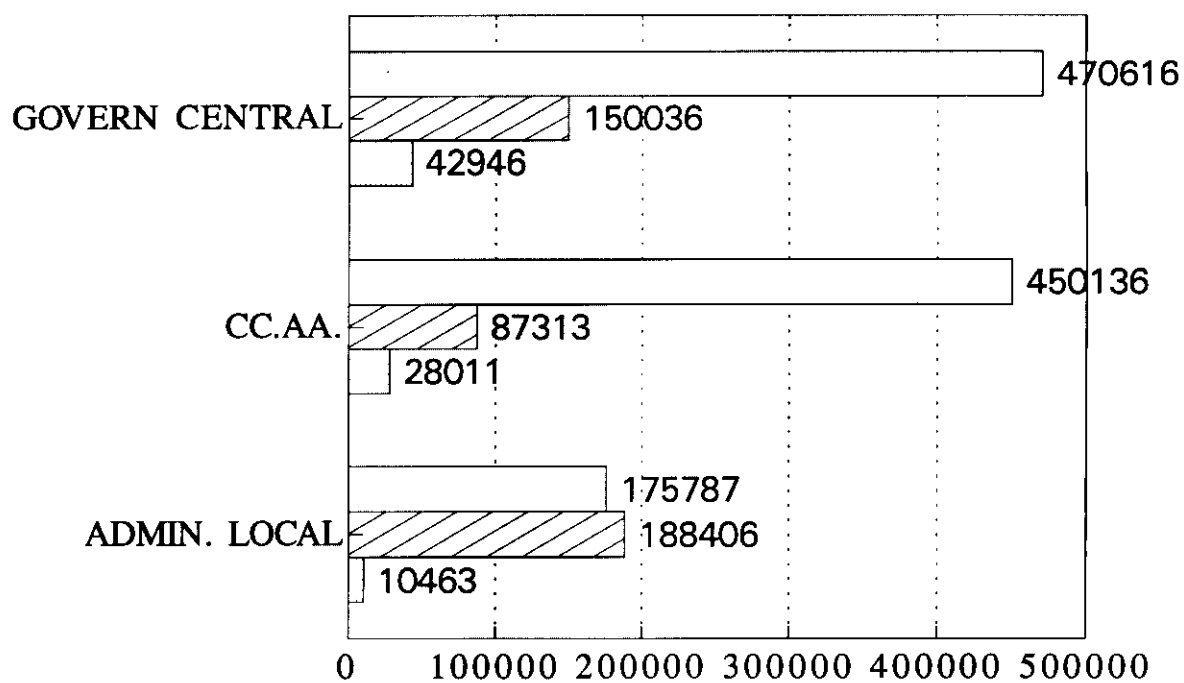
El TOTAL inclou Alts càrrecs: Anys 91 i 92; Núm. 383 i 409 respectivament.

Dades Baena de Alcazar (1984), Boletín Estadístico del Registro Central de Personal (1991-92 y 93)

i Elecciones de Organos de Representación del personal al Sº Admónes Pú. MAP 1987

GCEVTOT1 . CH3

FLEXIBILITAT de CONTRACTACIÓ en ADMINISTRACIONS. Any 1992.

□ FUNCIONARIS   ▨ LABORALS   □ ALTRES

Font: Boletín Estadístico del Registro Central de Personal, 1992.

c 4 1 A

NOMBRE DE LA PRESENTACION:GC93FUN1.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	GC93ESG1.CH3	XY	Fu. ADMO CENTRAL, per EDAT i SEXE. 1993
2	GCEST1 .CH3	TABLA	FUNC. GOV. CENTRALN per EDAT i SEXE 93
3	GC93EST2.CH3	XY	LAB. GC per EDAT i SEXE. ESPANYA, 1993
4	GC93EST3.CH3	TABLA	TREB. GC LABORALS per EDAT i SEXE 93
5	GC93GSG1.CH3	XY	FUNC.GC x GRUP x SEXE. 1993.
6	GC93GST1.CH3	TABLA	FUNC. GC per GRUP i SEXE 93
7	GC93FLG1.CH3	XY	FUNC. i LABORALS GC per SEXE. 1993
8	GC93FLT1.CH3	TABLA	FUNC.i LABORALS G C per SEXE 93
9	GC93NGG1.CH3	XY	FUNC. GC NIVELL i GRUP 1993
10	GC93NSG1.CH3	XY	FUNC. GC x NIVELL x SEXE. 1993
11	GC93NST1.CH3	XY	FUNC. GC x NIVELL x SEXE. 1993

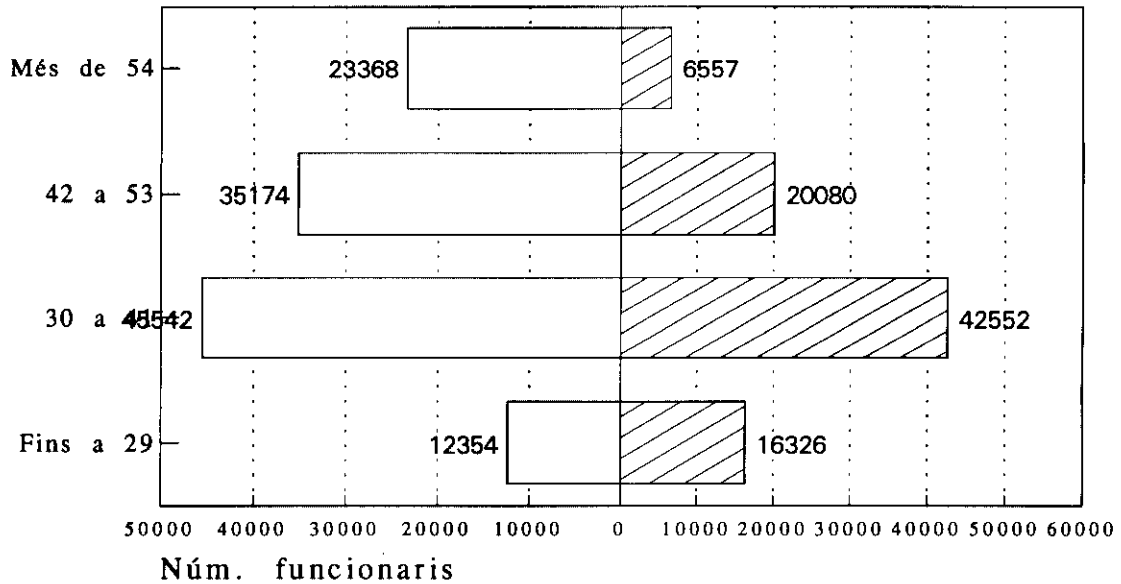
FUNCIONARIS per EDAT i SEXE GOVERN CENTRAL, Any 1993

H: 116.438

Tota Espanya
Tot: 201.953

D: 85.515

Edat

Sexe

□ HOMES   ▨ DONES

Elaboració pròpia, dades del "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" 1993.

FUNCIONARIS per EDAT i SEXE
GOVERN CENTRAL, Any 1993
Tota Espanya

Edat	HOMES	DONES	TOTAL
Més de 54	23368	6557	29925
42 a 53	35174	20080	55254
30 a 41	45542	42552	88094
Fins a 29	12354	16326	28680
TOTAL	116438	85515	201953

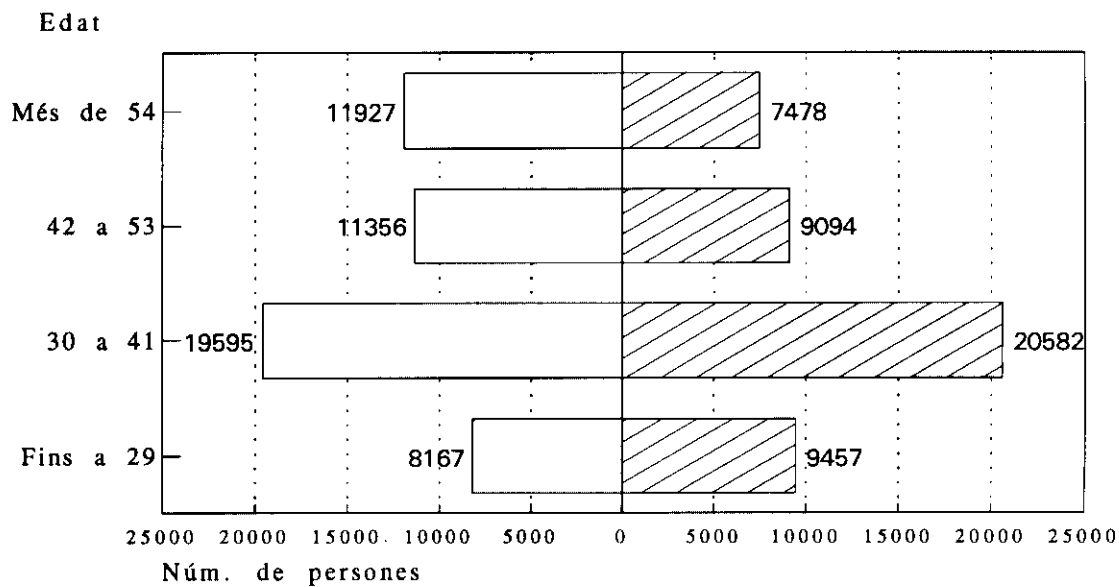
Elaboració pròpia, dades del "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" 1993.
Exclosos universitats i docents no universitaris

GCEST1.CH3

TREBALLADORS LABORALS per EDAT i SEXE

GOVERN CENTRAL, Any 1993

Tota Espanya

Sexe

□ HOMES   ▨ DONES

Elaboració pròpia, dades "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" 1993.

Son treballadors inscrits en el Registro Central de Personal del MAP.

TREBALLADORS LABORALS per EDAT i SEXE
GOVERN CENTRAL, Any 1993
Tota Espanya

Edat	HOMES	DONES	TOTAL
Més de 54	11927	7478	19405
42 a 53	11356	9094	20450
30 a 41	19595	20582	40177
Fins a 29	8167	9457	17624
TOTAL	51045	46611	97656

Elaboració pròpia, dades "Boletín Estadístico del Registro
Central de Personal" 1993.
Son treballadors inscrits en el Registre Central de Personal del MAP.

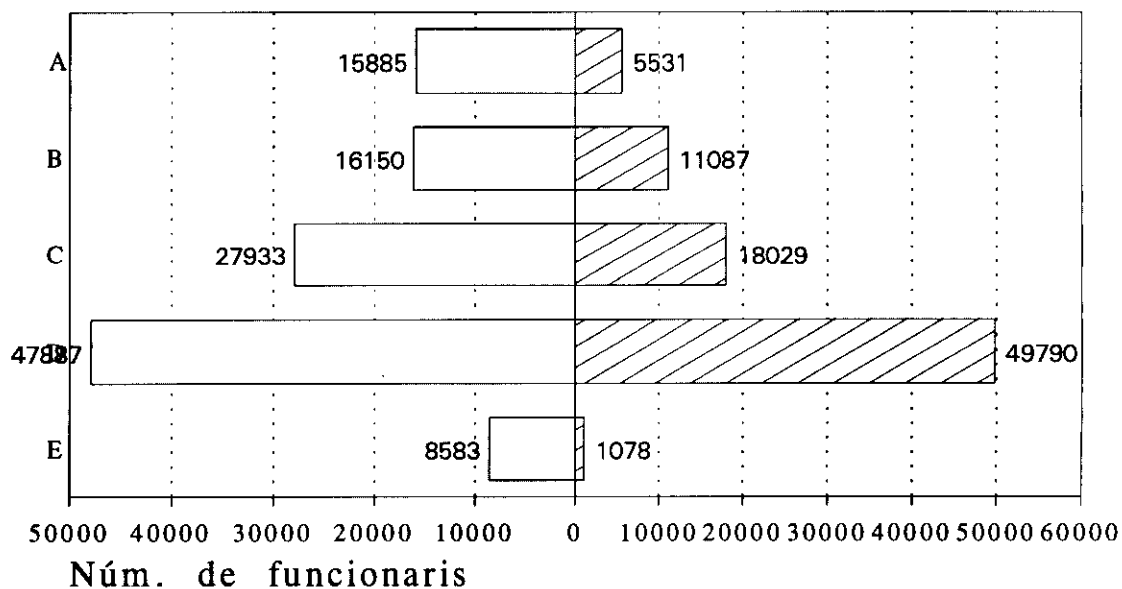
GC93EST3.CH3

FUNCIONARIS per GRUP i SEXE

GOVERN CENTRAL, Any 1993

Tota Espanya

Grups

Sexe

□ HOMES   ▨ DONES

Elaboració pròpia, dades "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" MAP 1993

FUNCIONARIS per GRUP i SEXE
GOVERN CENTRAL, Any 1993
Tota Espanya

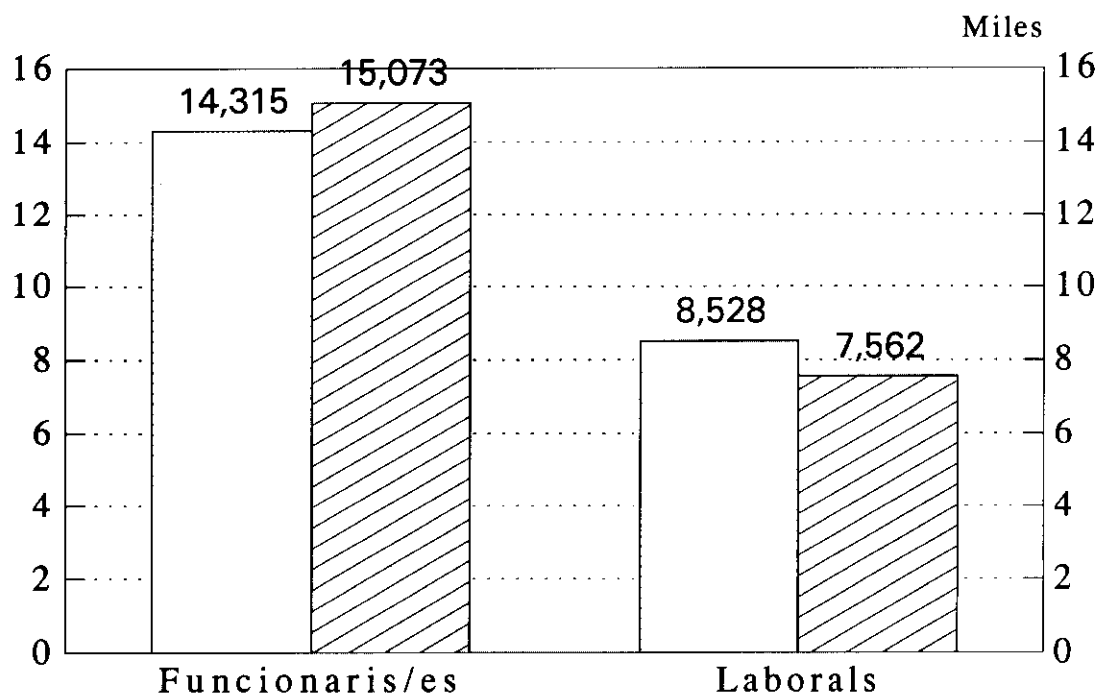

Grups	HOMES	DONES	TOTAL
A	15885	5531	21416
B	16150	11087	27237
C	27933	18029	45962
D	47887	49790	97677
E	8583	1078	9661
	116438	85515	201953

Elaboració pròpia, dades "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" MAP 1993

GC93GST1.CH3

FUNCIONARIS/ES i LABORALS per SEXE
MINISTERI ECONOMIA, 1993

□ HOMES   ▨ DONES

Font: Boletín Estadístico del Registro
Central de Personal.

GC93FLG1.CH3

FUNCIONARIS/ES i LABORALS per SEXE

MINISTERI ECONOMIA, 1993

	HOMES	DONES	TOTAL	Series 8
Funcionaris/es	14315	15073	29388	
Laborals	8528	7562	16090	
TOTAL	22843	22635	45478	

Font: Boletín Estadístico del Registro
Central de Personal.

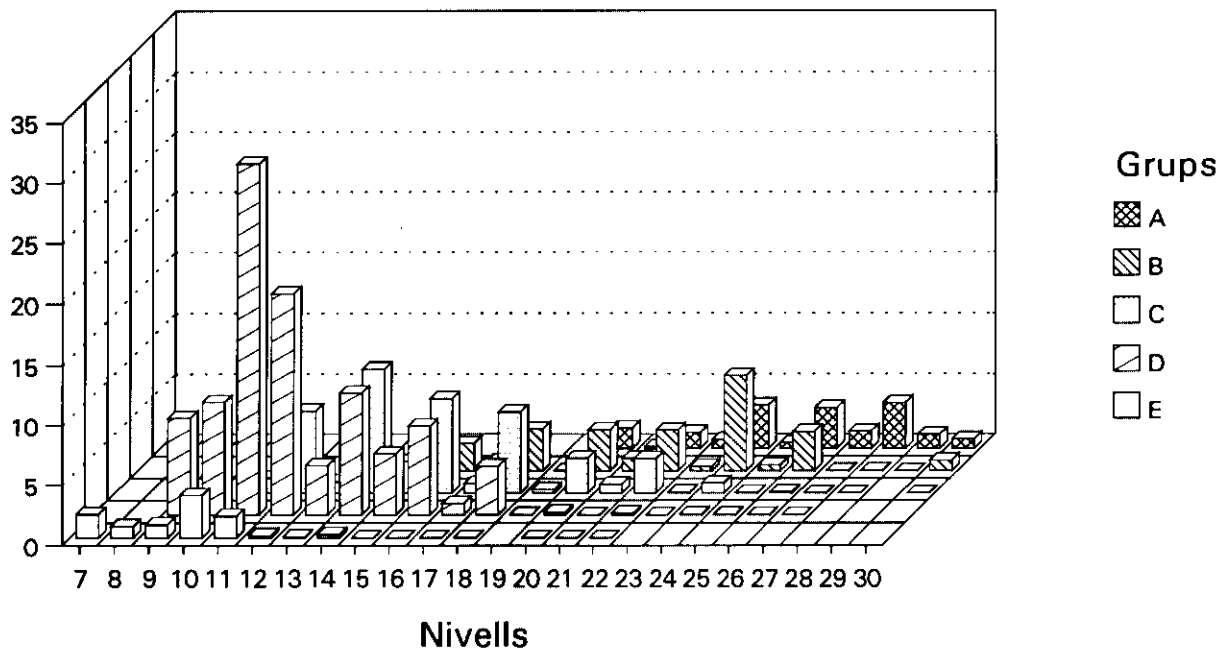
GC93FLT1.CH3

FUNCIONARIS per NIVELLS i GRUPS

GOVERN CENTRAL, Any 1993

Tota Espanya

Milers de funcionaris

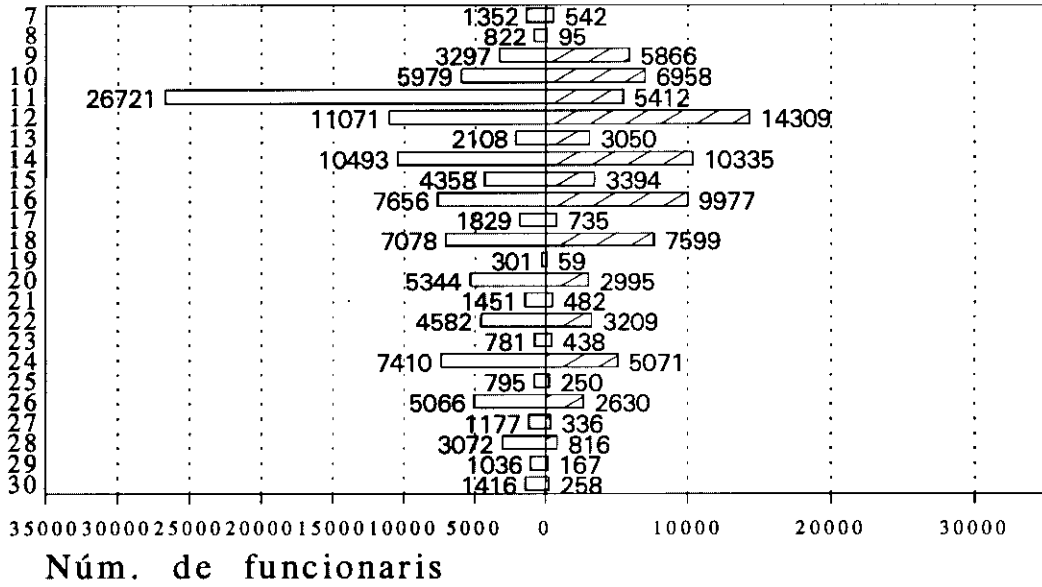
Elaboració pròpia, dades "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" MAP 1993

FUNCIONARIS per NIVELL i SEXE

GOVERN CENTRAL, Any 1993

Tota Espanya

Nivells

Sexe

HOMES   DONES

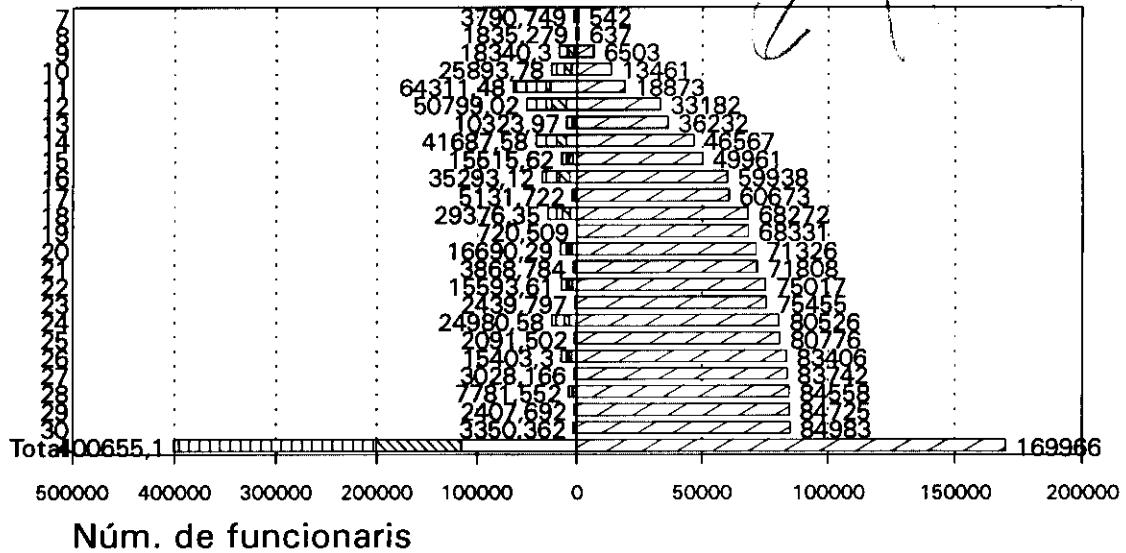
Elaboració pròpia, dades del "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" MAP, 1993

FUNCIONARIS per NIVELL i SEXE

GOVERN CENTRAL, Any 1993

Tota Espanya

Nivells

Sexe

HOMES
  %
  DONES
  TOTAL
  Series 7

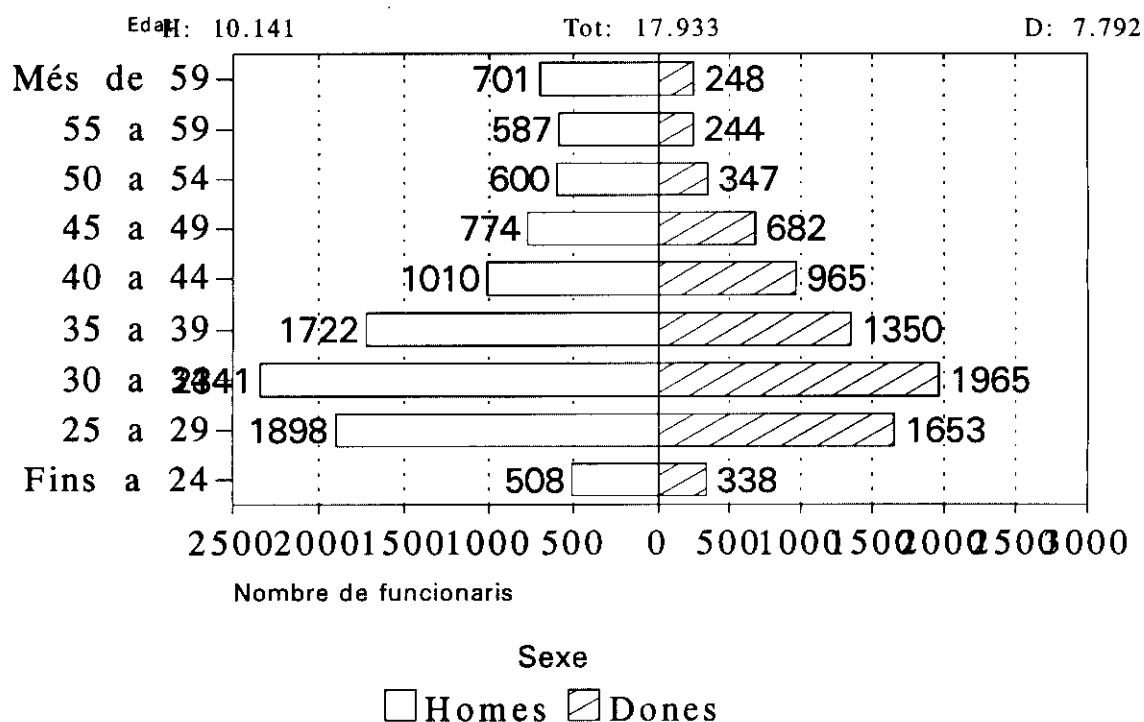
Elaboració pròpia, dades del "Boletín Estadístico del Registro Central de Personal" MAP, 1993

C 4 1 B

NOMBRE DE LA PRESENTACION:GE93FUN1.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	GE93ESG1.CH3	XY	FUNC. GEN. EDAT i SEXE, 93
2	GE93EST1.CH3	TABLA	FUNCIONARIS per EDAT i SEXE 93
3	GE93EGG1.CH3	XY	FUNC. GENERALITAT: EDAT i GRUP 93
4	GE93EGT1.CH3	TABLA	FUNC. GENER. per EDAT i GRUP 93
5	GE93GSG1.CH3	XY	FUN. GENERALITAT per GRUP i SEXE, 93
6	GE93GST1.CH3	TABLA	FUNCIONARIS per GRUPS i SEXE
7	GE93ICG1.CH3	XY	FUN. GENERALITAT INTERINS i CARR, 93
8	GE93ICTA.CH3	TABLA	FUN. de CARRERA i INTERINS, per G 93
9	GE93NGG1.CH3	XY	TOTAL FUNC. GENERALITAT: NIVELL/GRUP 93
10	GE93NGT1.CH3	TABLA	FUNC. GEN. Nivell i Grups 93
11	GE93_DP1.CH3	XY	FUNC. GE. per DEP. i GRUPS 1993 No Ensn
12	GE93_DPT.CH3	TABLA	FUNCIONARIS PER DEPARTAMENTS I GRUPS

FUNCIONARIS per EDAT i SEXE GENERALITAT, Any 1993

Elaboració pròpia a partir de dades de la D.G. de la Funció Pública. Dep. Governació.

Falta informació relativa al sexe per a 150 individus.

Falta informació relativa a la data de naixement per a 5 dones i 55 homes. Per tant: $150 + 5 + 55 = 210$;

FUNCIONARIS per EDAT i SEXE GENERALITAT, Any 1993

Edat	Homes	Dones	Total
Més de 59	701	248	949
55 a 59	587	244	831
50 a 54	600	347	947
45 a 49	774	682	1456
40 a 44	1010	965	1975
35 a 39	1722	1350	3072
30 a 34	2341	1965	4306
25 a 29	1898	1653	3551
Fins a 24	508	338	846
Total	10141	7792	17933
Sense informació			210
TOTAL			18143

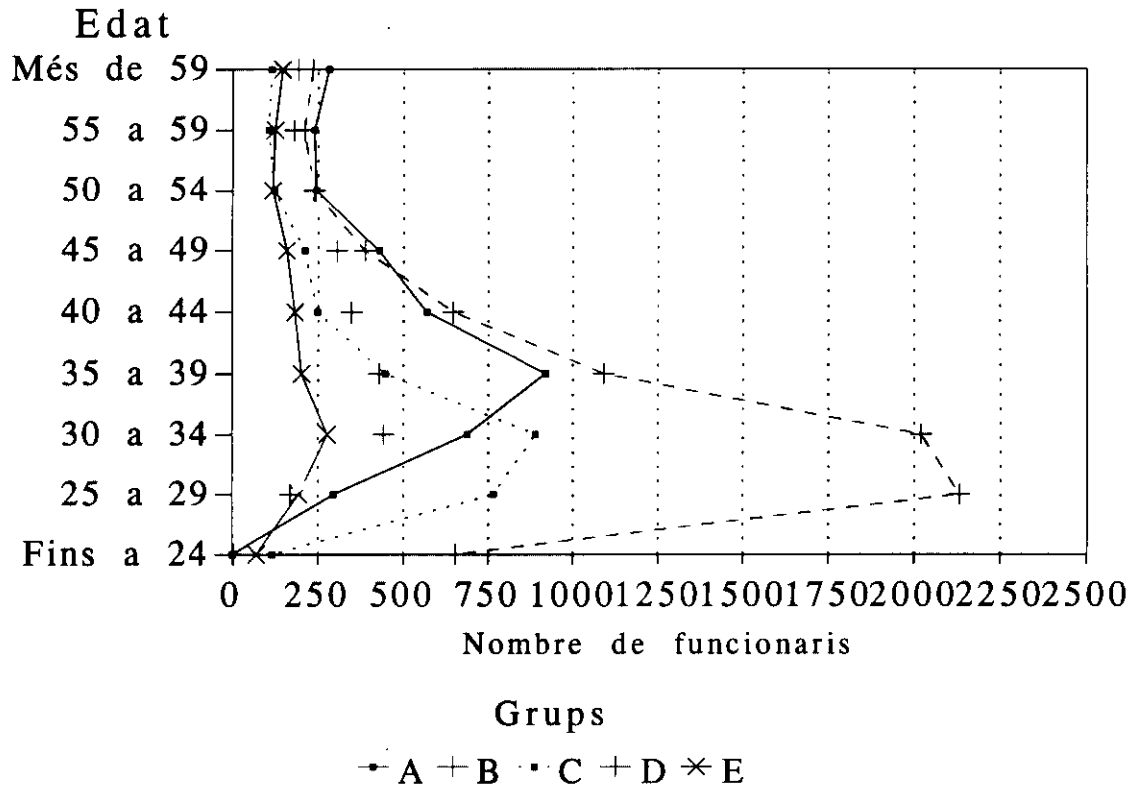
El.laboració pròpia a partir de dades de la D.G. de la Funció Pública. Dep. Governació.

Falta informació relativa al sexe per a 150 individus.

Falta informació relativa a la data de naixement per a 5 dones i 55 homes. Per tant: $150+5+55= 210$;

GE93EST1.CH3

FUNCIONARIS per EDAT i GRUP GENERALITAT, Any 1993

Elaboració pròpia a partir de les dades de la D.G. de la Funció Pública. Dep. de Governació.

FUNCIONARIS per EDAT i GRUP GENERALITAT, Any 1993

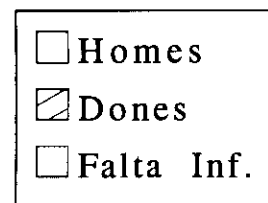
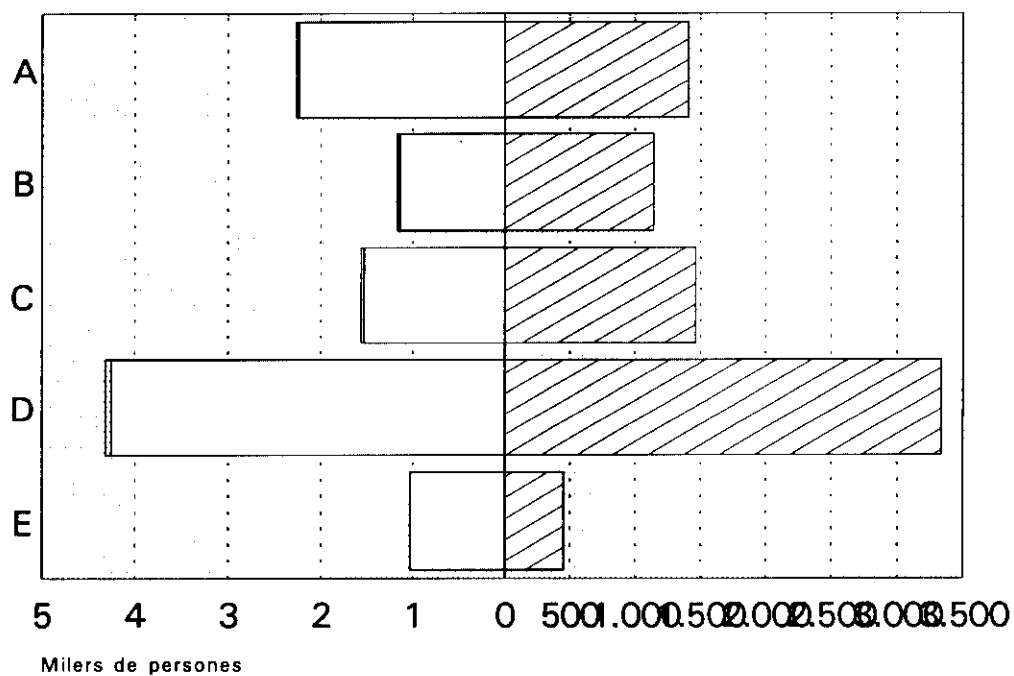
Edat	A	B	C	D	E	Total
Més de 59	284	198	121	273	153	1029
55 a 59	239	180	105	210	124	858
50 a 54	245	241	122	238	118	964
45 a 49	429	306	211	388	159	1493
40 a 44	569	348	249	647	183	1996
35 a 39	918	429	447	1091	202	3087
30 a 34	688	442	889	2019	278	4316
25 a 29	295	169	765	2131	194	3554
Fins a 24	1	4	116	654	71	846
Total	3668	2317	3025	7651	1482	18143

Elaboració pròpia a partir de les dades de la D.G. de la Funció Pública. Dep. de Governació.

GE93EGT1.CH3

FUNCIONARIS per GRUP i SEXE GENERALITAT DE CATALUNYA, Any 1993

Grups

Font: El.laboració propia a partir de dades Direcció de la Funció Pública.

GE93GSG1.CH3

FUNCIONARIS per GRUPS i SEXE

GENERALITAT. Any 1993

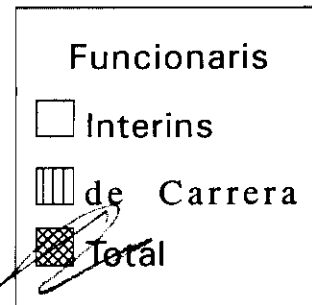
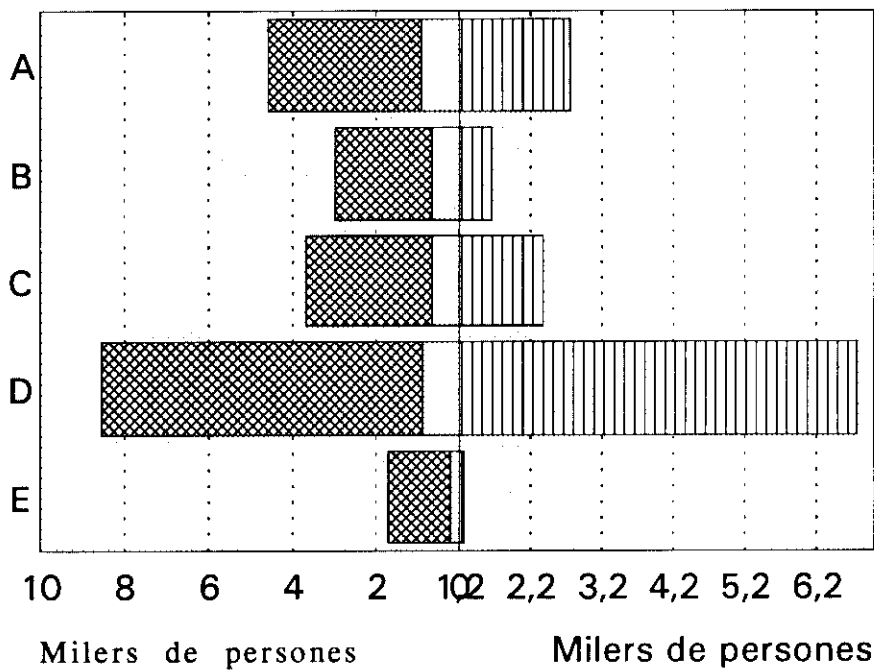
grups	Homes	Dones	Falta Inf.	Total
A	2233	1408	27	3668
B	1145	1141	31	2317
C	1532	1462	31	3025
D	4257	3335	59	7651
E	1029	451	2	1482
Total	10106	7797	150	18053

Font: El.laboració pròpia a partir de dades de la D.G. Funció Pública.

GE93GST1.CH3

FUNCIONARIS INTERINS i DE CARRERA GENERALITAT DE CATALUNYA, Any 1993

Grups

el nombre de càrregues

Font: El.laboració propia a partir de dades Direcció de la Funció Pública.

FUNCIONARIS de CARRERA i INTERINS, per GRUPS GENERALITAT. Any 1993

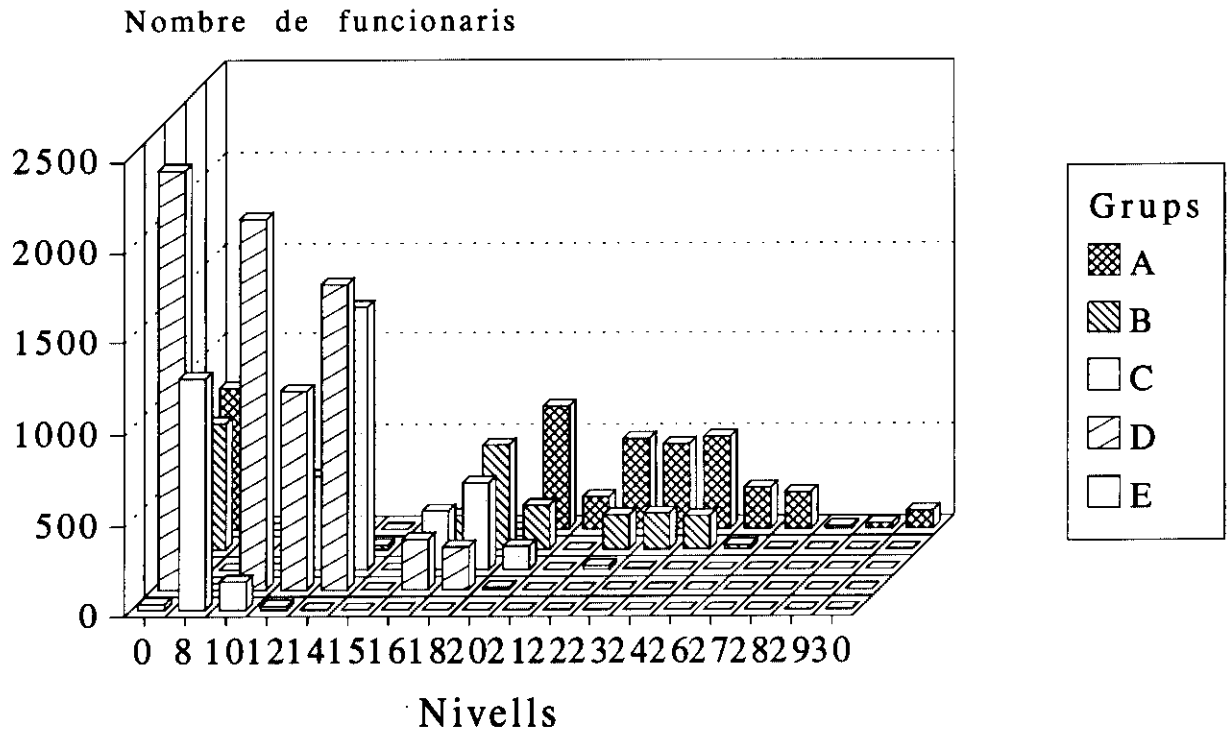

Anys	Homes	Dones	Total
A	919	2749	3668
B	662	1655	2317
C	654	2371	3025
D	892	6759	7651
E	225	1257	1482
Total	3352	14701	18053

Font: El.laboració pròpia a partir de dades de la D.G. Funció Pública.

GE93ICTA.CH3

FUNCIONARIS per NIVELLS i GRUPS GENERALITAT. Any 1993

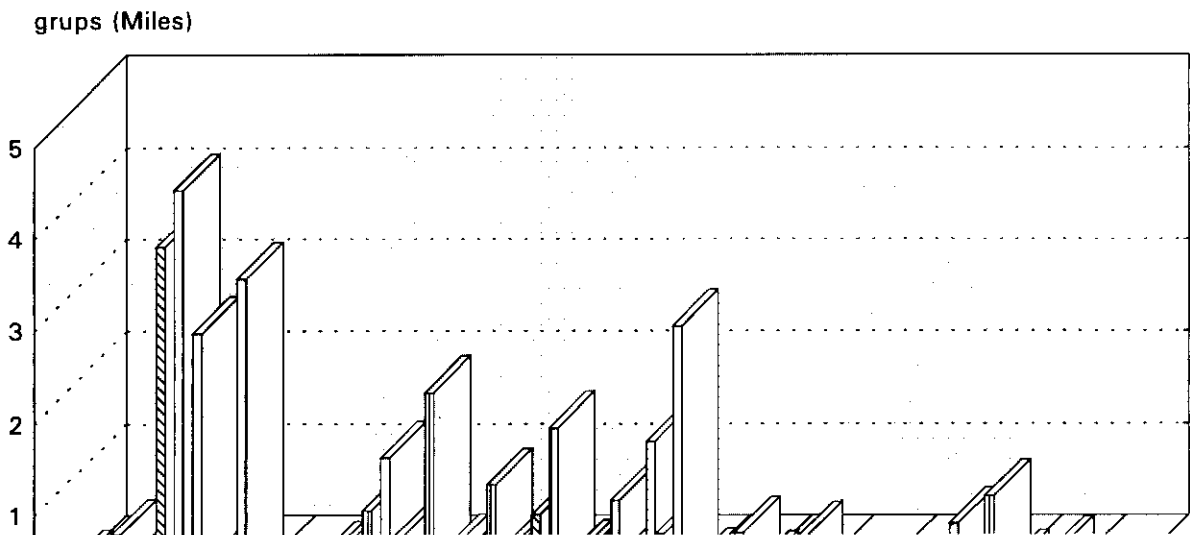
Elaboració pròpia a partir de dades D.G.Funció Pública.
dades Direcció de la Funció Pública.

GE93NKG1.CH3

FUNCIONARIS per DEPARTAMENTS i GRUPS

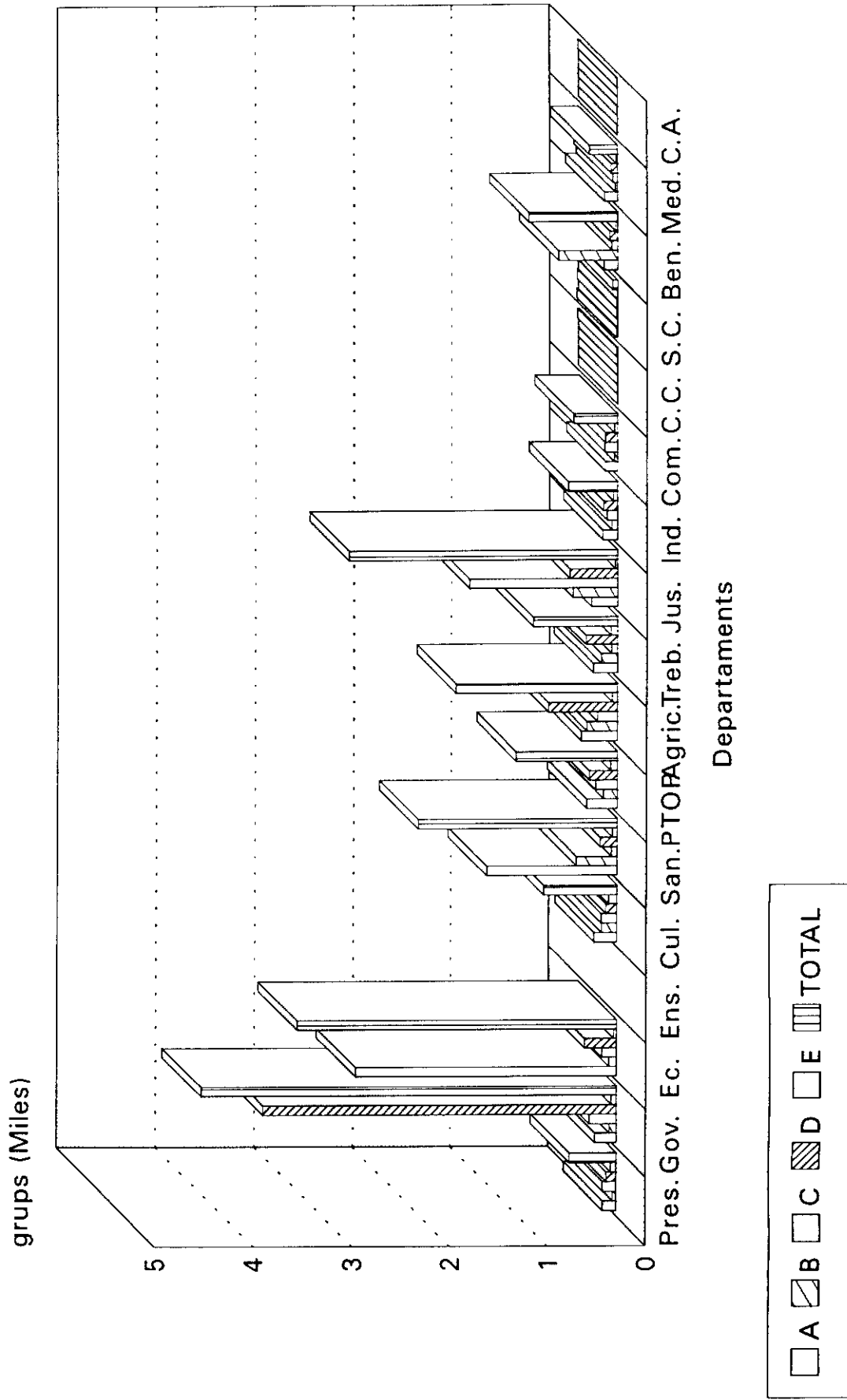
GENERALITAT DE CATALUNYA. ANY 1993

FUNCIONARIS per DEPARTAMENTS i GRUPS

GENERALITAT DE CATALUNYA. ANY 1993

Font: Elaboració pròpia a partir del Projecte de Llei "Pressupost Generalitat. Annex de personal".

FUNCIONARIS PER DEPARTAMENTS I GRUPS

GENERALITAT DE CATALUNYA. ANY 1993

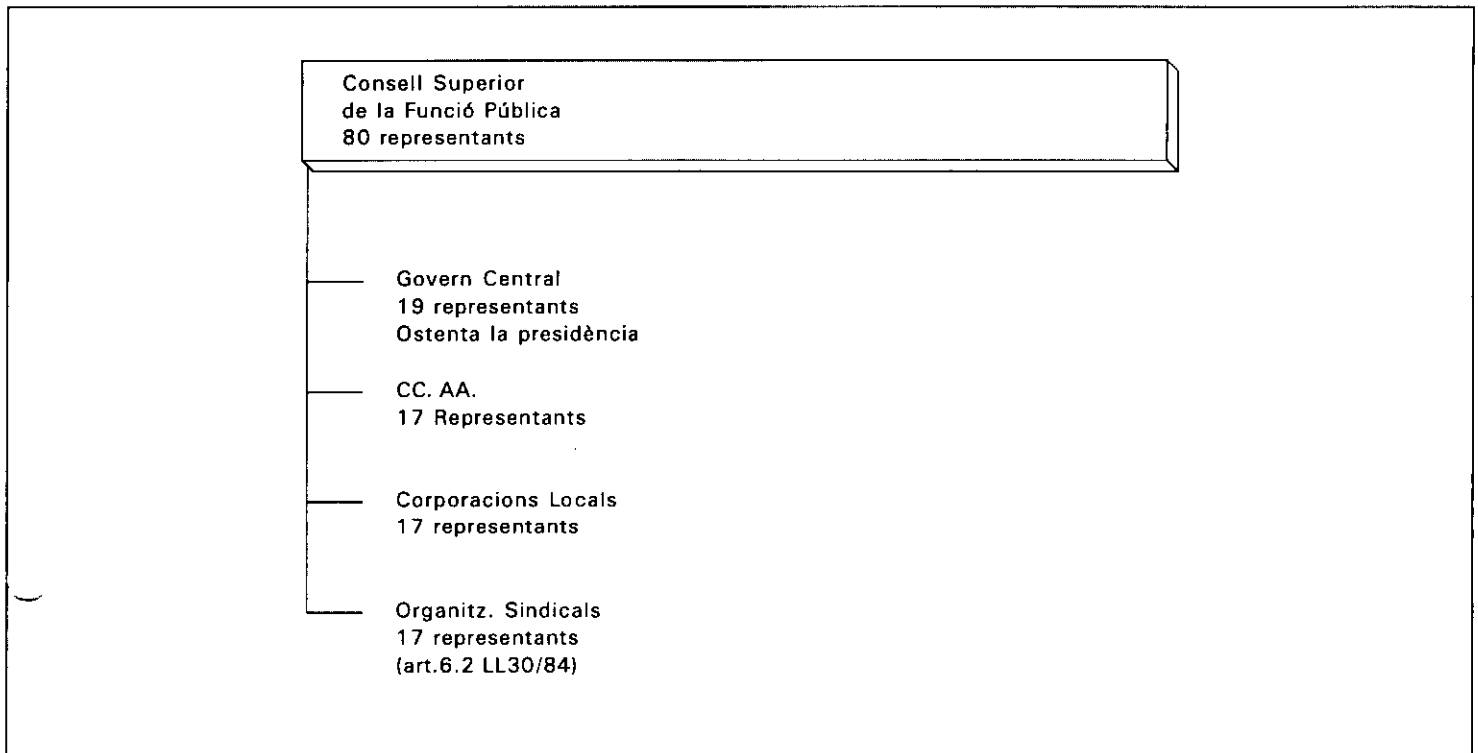
Departaments	A	B	C	D	E	TOTAL
Pres.	141	37	142	103	58	481
Gov.	221	72	277	3613	51	4234
Ec.	2672	80	152	329	32	3265
Ens.	14999	28286	267	1183	1008	45743
Cul.	234	154	162	114	86	750
San.	1330	417	60	174	50	2031
PTOP	316	141	223	288	69	1037
Agric.	372	314	206	706	53	1651
Treb.	249	166	59	323	66	863
Jus.	266	457	1512	489	25	2749
Ind.	154	58	105	144	43	504
Com.	124	33	132	127	34	450
C.C.	3	2	2	4	3	14
S.C.	17	5	16	9	4	51
Ben.	142	607	59	83	21	912
Med.	135	24	50	67	13	289
C.A.	2	0	2	0	1	5
Total	21377	30853	3426	7756	1617	65029

NOMBRE DE LA PRESENTACION:REPRES1 .SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	CSFP_G1 .CH3	ORGANIGR	El Consell Superior de la Funci P blica
2	MNG_1 .CH3	ORGANIGR	Organs de Representaci i Negociaci
3	NEG90_G1.CH3	XY	Partic. Organitz. Sind. 90
4	NEG90_T1.CH3	TABLA	Partic. O.S. Neg. 90-94
5	NEG87_G1.CH3	XY	Participaci de les Organitzacions Sindi
6	NEG87_T1.CH3	TABLA	Negociaci OS 87-90
7	ESGE90G1.CH3	XY	Elecc. Sind. Gen. any 87.
8	ELGE90T1.CH3	TABLA	N m. de Vots obtinguts per les Organitza
9	ESGE87G1.CH3	XY	Elecc. Sind. Gen. any 87.
10	ELGE87T1.CH3	TABLA	N m. de Vots obtinguts per les Organitza

El Consell Superior de la Funció Pública

Composició orgànica

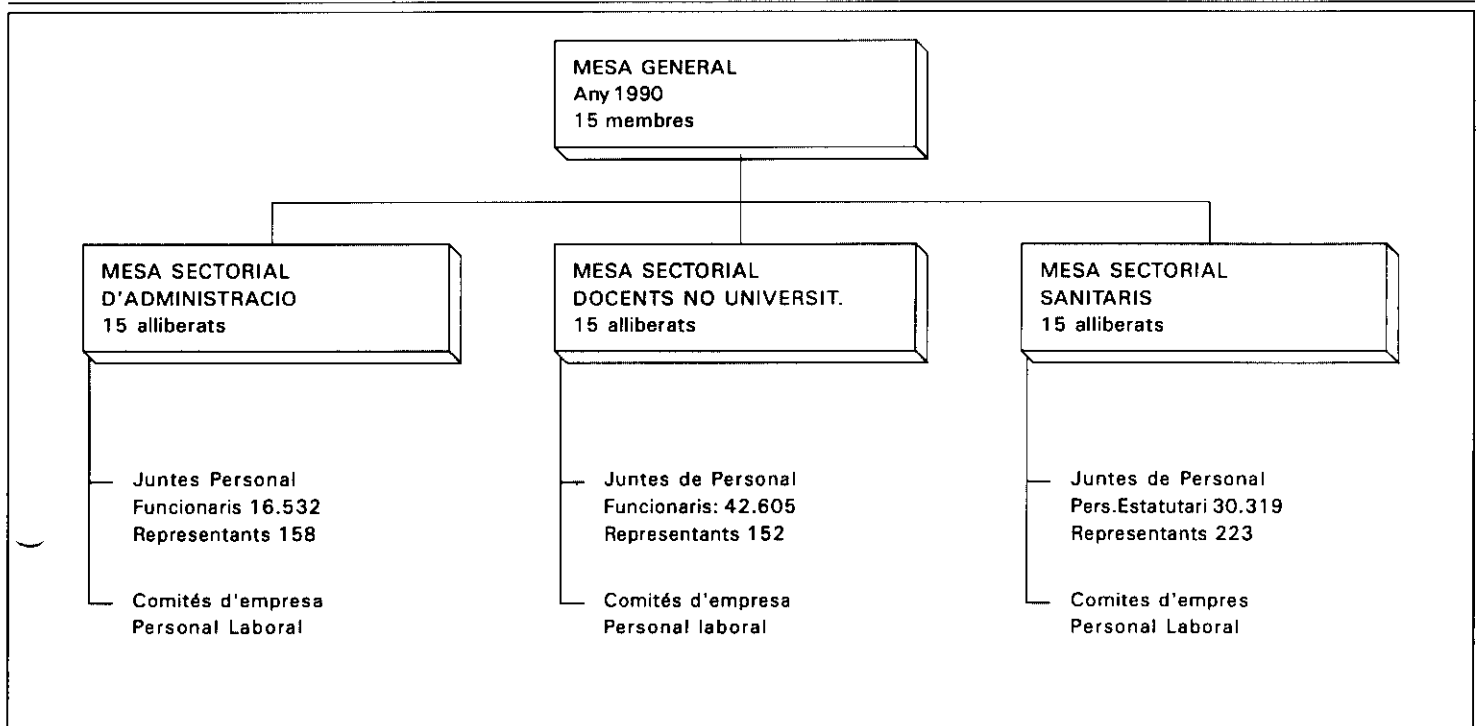

Font: Art. 6 LL 30/84

Gràfica: elaboració pròpia

CSFP_G1.CH3

Organs de Representació i Negociació segons àmbits i vincle del personal PERSONAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

LL 11/85 i 11/87

MNG_1.CH3

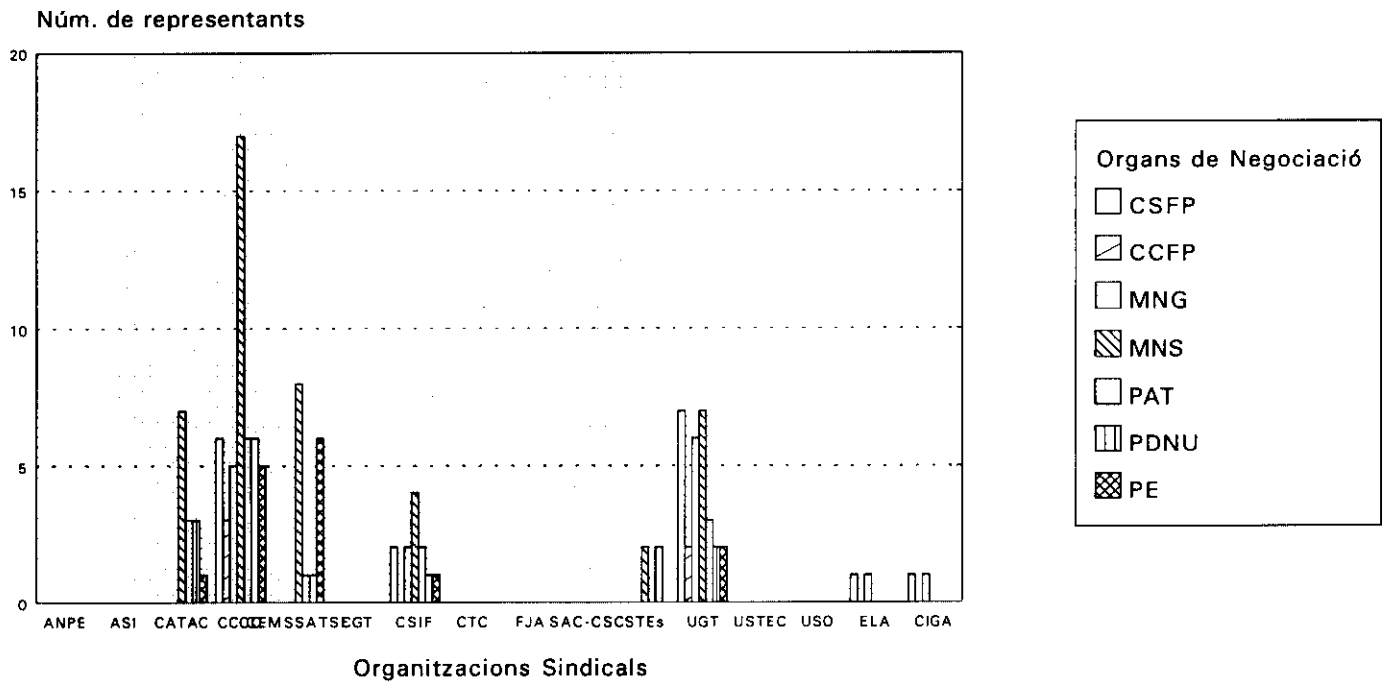
Les Juntes de Personal estn formades per 655 representants
Les Organitzacions Sindicals reben les subvencions a partir
del nombre de representants assolits.

El cost en vots d'un representant no s homogeni, depn de
nombre de treballadors del centre. Aix beneficia els que
s n petits.

El personal docent presenta una proporci molt baixa de
representants perqu es considera l'agregaci provincial i
no pas per centres.

El personal sanitari resulta beneficiat en votar segons

Participació de les Organitzacions Sindicals en els òrgans de representació Període 1990-1994

NEG90_G1.CH3

CSFP Consell Superior de la Funció Pública
MNG Mesa de Negociació General. Xifres Generalitat
MNS Mesa de Negociació Sectorial. Xifres Generalitat
PA Personal d'Administració
PDNU Personal Docent no Universitari
PE Personal Estatutari
CCFP Consell Català Funció Pública

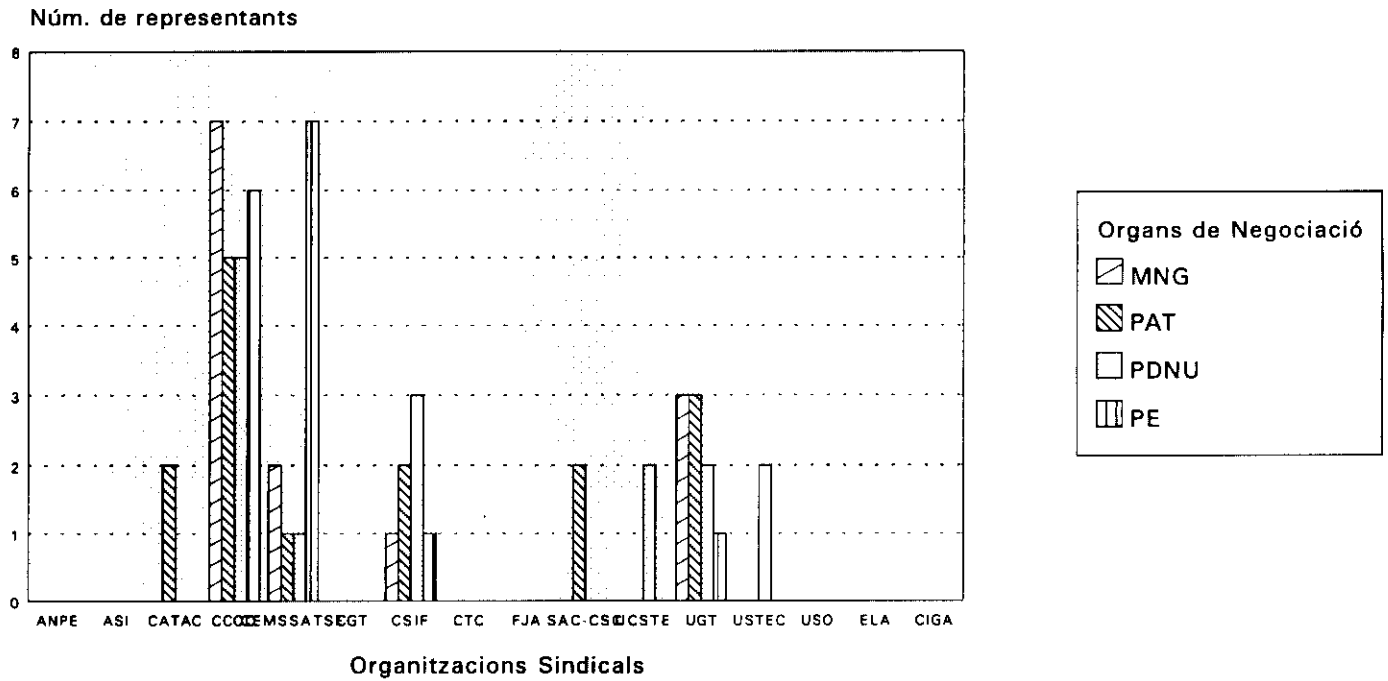
Participació de les Organitzacions Sindicals en els òrgans de representació Període 1990-1994

Organitzacions Sindical	CSFP	CCFP	MNG	MNS	PAT	PDNU	PE
ANPE							
ASI							
CATAC				7	3	3	1
CCOO	6	3	5	17	6	6	5
CEMSSATSE				8	1	1	6
CGT							
CSIF	2		2	4	2	1	1
CTC							
FJA							
SAC-CSC							
STEs				2		2	
UGT	7	2	6	7	3	2	2
USTEC							
USO							
ELA	1		1				
CIGA	1		1				

NEG90_T1.CH3

CSFP Consell Superior de la Funció Pública
MNG Mesa de Negociació General. Xifres Generalitat
MNS Mesa de Negociació Sectorial. Xifres Generalitat
PA Personal d'Administració
PDNU Personal Docent no Universitari
PF Personal Estatutari
COP Consell Català de la Funció Pública

Participació de les Organitzacions Sindicals en els òrgans de representació Període 1987-1990

NEG87_G1.CH3

CSFP Consell Superior de la Funció Pública
MNG Mesa de Negociació General
MNS Mesa de Negociació Sectorial
PA Personal d'Administració
PDNU Personal Docent no Universitari
PF Personal Estatutari

Participació de les Organitzacions Sindicals en els òrgans de representació Període 1987-1990

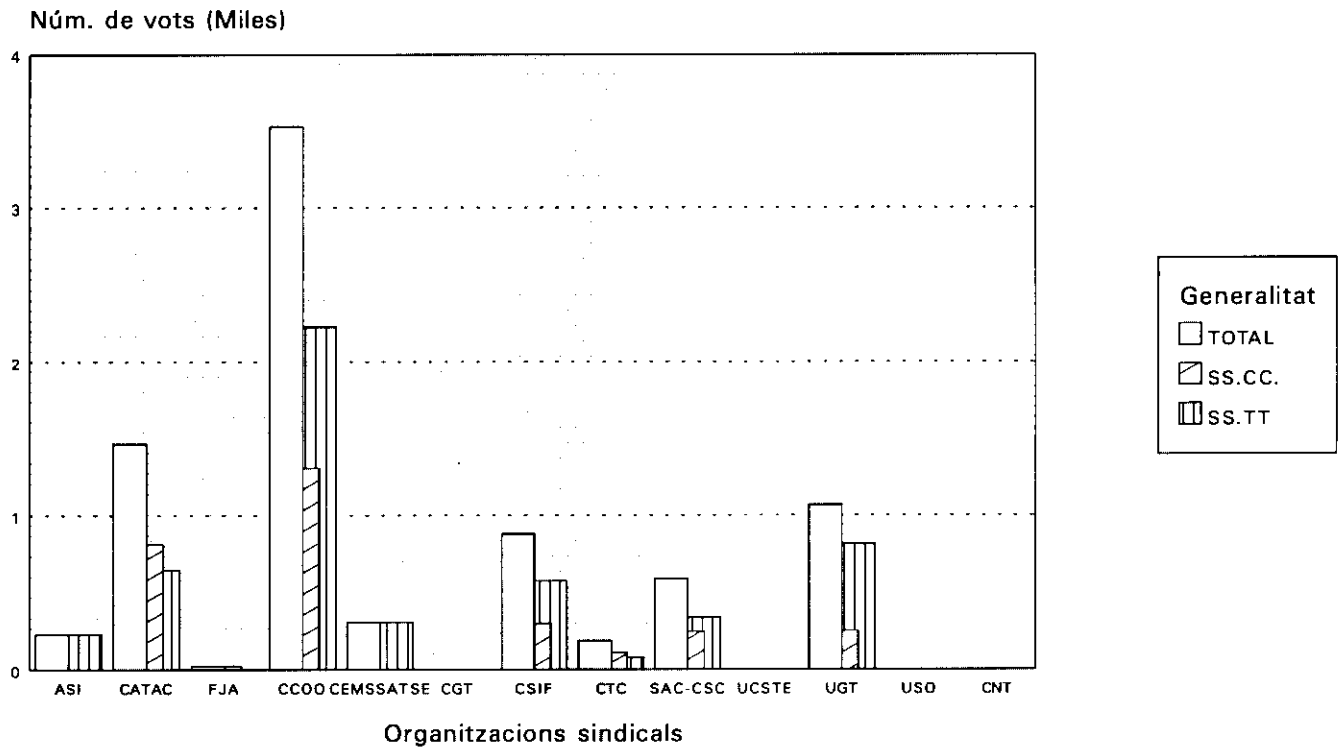
Organitzacions Sindical	CSFP	MNG	MNS	PAT	PDNU	PE
ANPE						
ASI						
CATAC			2	2		
CCOO		7	16	5	5	6
CEMSSATSE		2	9	1	1	7
CGT						
CSIF		1	6	2	3	1
CTC						
FJA						
SAC-CSC			2	2		
UCSTE			2		2	
UGT		3	6	3	2	1
USTEC			2		2	
USO						
ELA						
CIGA						

NEG87_T1.CH3

CSFP Consell Superior de la Funció Pública
MNG Mesa de Negociació General
MNS Mesa de Negociació Sectorial
PA Personal d'Administració
PDNU Personal Docent no Universitari
PF Personal Estatutari

Núm. de Vots obtinguts per les Organitzacions Sindicals Convocatòria electorals 1990

Dades oficials. Gràfiques d'elaboració pròpia.

ESGE90G1.CH3

Hi ha dues sigles noves que assoleixen representant:
 ASI amb 232 vots, assoleix 3 representants.
 FJA amb 23 vots, assoleixen 1 representant.

Hi ha d'altres que perden els seus representants:
 CCOO amb 113 vots no n'obt cap a la Mesa de l'Administraci .
 (els 314 vots del personal sanitari li donen 7 representants a la Mesa corresponent).

Núm. de Vots obtinguts per les Organitzacions Sindicals Convocatòria electorals 1990

Organitzacions sindical	TOTAL	SS.CC.	Admó.	ICS	ICASS	Jta Aigues	SS.TT	B	G	LL	T
ASI	232						232	181			51
CATAC	1463	815	550	142	123		648	461	111		76
FJA	23	23						23			
CCOO	3532	1303	954	249	53	47	2229	1040	326	502	361
CEMSSATSE	311						311	50	146		115
CGT											
CSIF	879	301	149	64	29	59	578	235	62	159	122
CTC	189	112	112				77		77		
SAC-CSC	591	248	248				343	150		90	103
UCSTE											
UGT	1067	252	156	38	58		815	348	84	227	156
USO											
CNT											

Dades oficials. Gràfiques d'elaboració pròpia.

ELGE90T1.CH3

Hi ha dues sigles noves que assoleixen representant:

ASI amb 232 vots, assoleix 3 representants.

FJA amb 23 vots, assoleixen 1 representant.

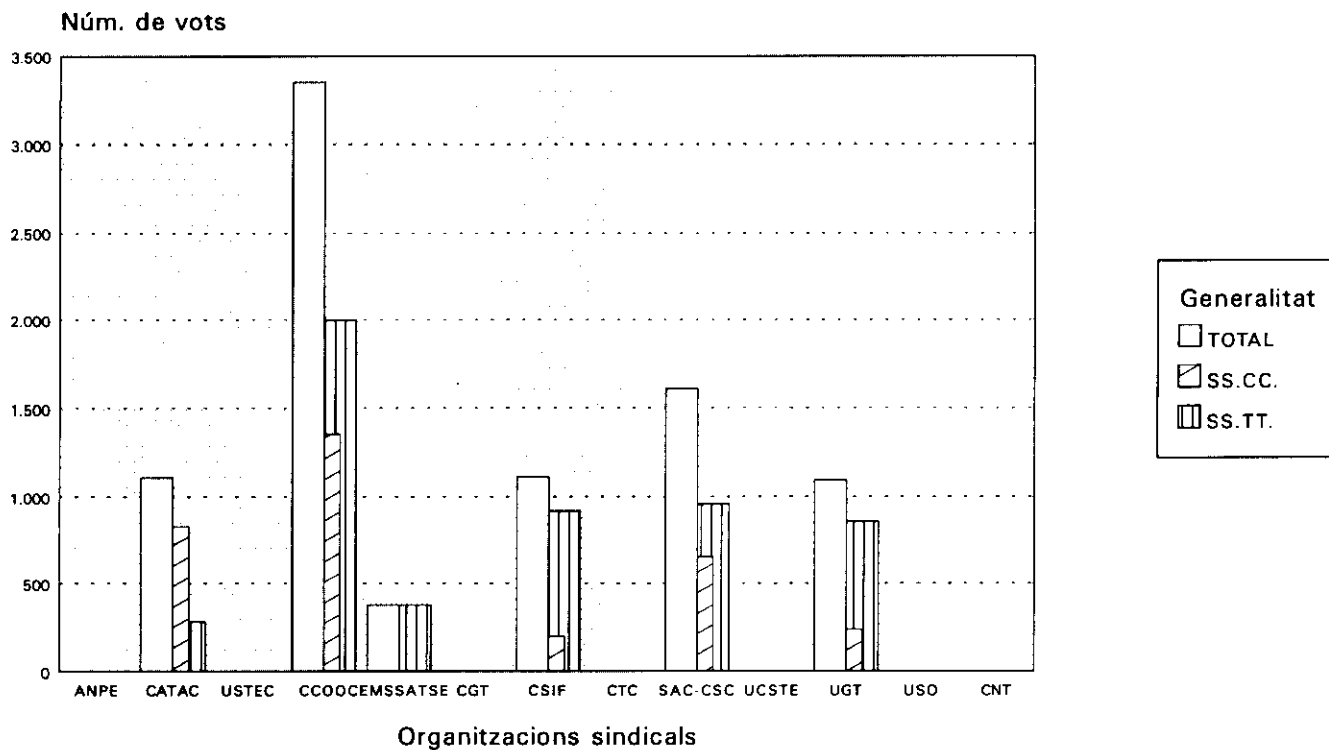
Hi ha d'altres que perden els seus representants:

USO amb 113 vots no n'obt cap a la Mesa de l'Administraci .

(els 314 vots del personal sanitari li d nen 7 represen-
tants a la Mesa corresponent).

Núm. de Vots obtinguts per les Organitzacions Sindicals

Convocatòria electorals 1987

Dades oficials. Gràfiques d'elaboració pròpia.

ESGE87G1.CH3

Núm. de Vots obtinguts per les Organitzacions Sindicals

Convocatòria electorals 1987

Organitzacions sindical	TOTAL	SS.CC.	Admó.	ICS	ICASS	SS.TT.	B	G	LL	T
ANPE										
CATAC	1107	827	384	225	218	280	280			
USTEC										
CCOO	3352	1354	1176	178		1998	1070	352	272	304
CEMSSATSE	378					378	57	190		131
CGT										
CSIF	1110	195	195			915	394	100	226	195
CTC										
SAC-CSC	1608	653	653			955	301	210	287	157
UCSTE										
UGT	1093	235	112	81	42	858	268	116	264	210
USO										
CNT										

Dades oficials. Gràfiques d'elaboració pròpia.

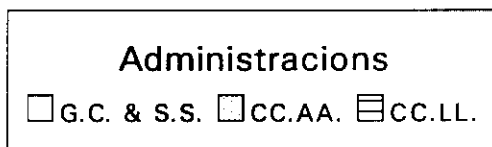
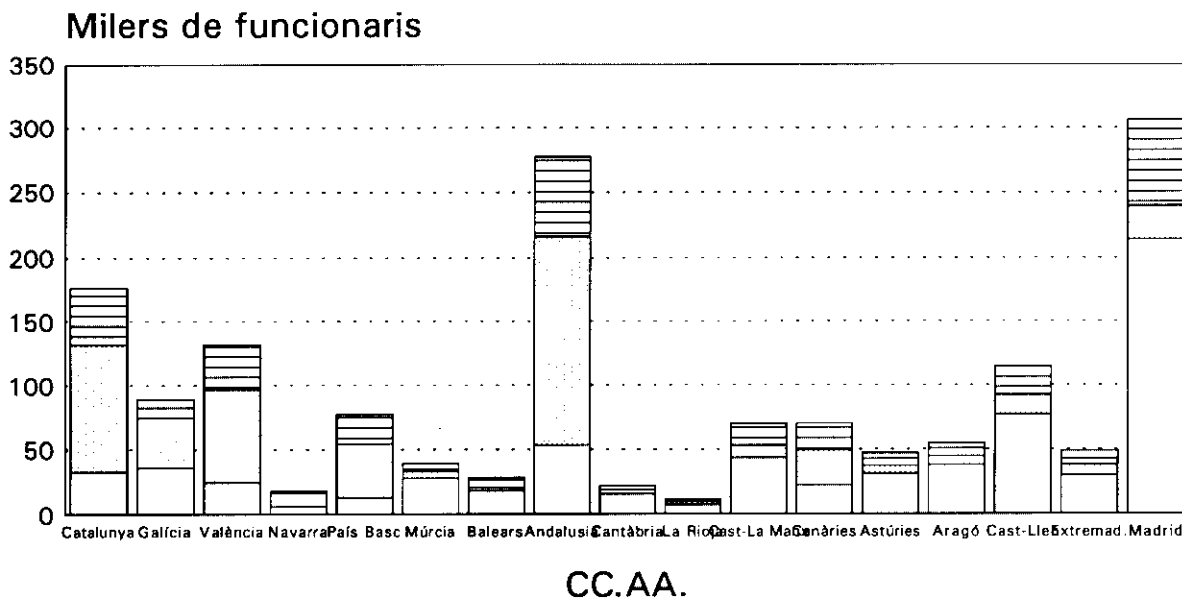
ELGE87T1.CH3

NOMBRE DE LA PRESENTACION: DISTOT1 .SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	FUTOTEG1.CH3	XY	Func. Tots / distrib territ.
2	FUTOTET1.CH3	TABLA	Distrib. territ. dels efectius de
3	FUTOPEG1.CH3	XY	Func./1000 hab. Tots / distrib territ.
4	FUTOPE1.CH3	TABLA	Diferencia entre els funcionaris per 100
5	FUGETEG1.CH3	XY	DADES Func. Generlitat / distrib territ.
6	FUTOCAT1.CH3	TABLA	Distribuci tots func a Catalunya

Distribució territorial dels efectius de personal

Totes les Administracions. Any 1993.

Font: Boletín Estadístico del Registro Central de Personal

Distribució territorial dels efectius de personal

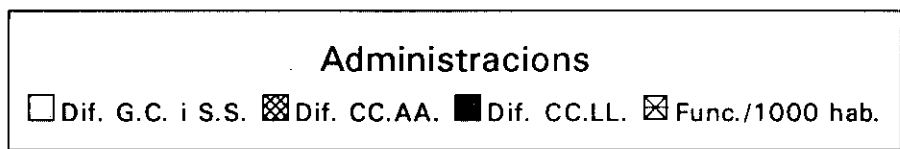
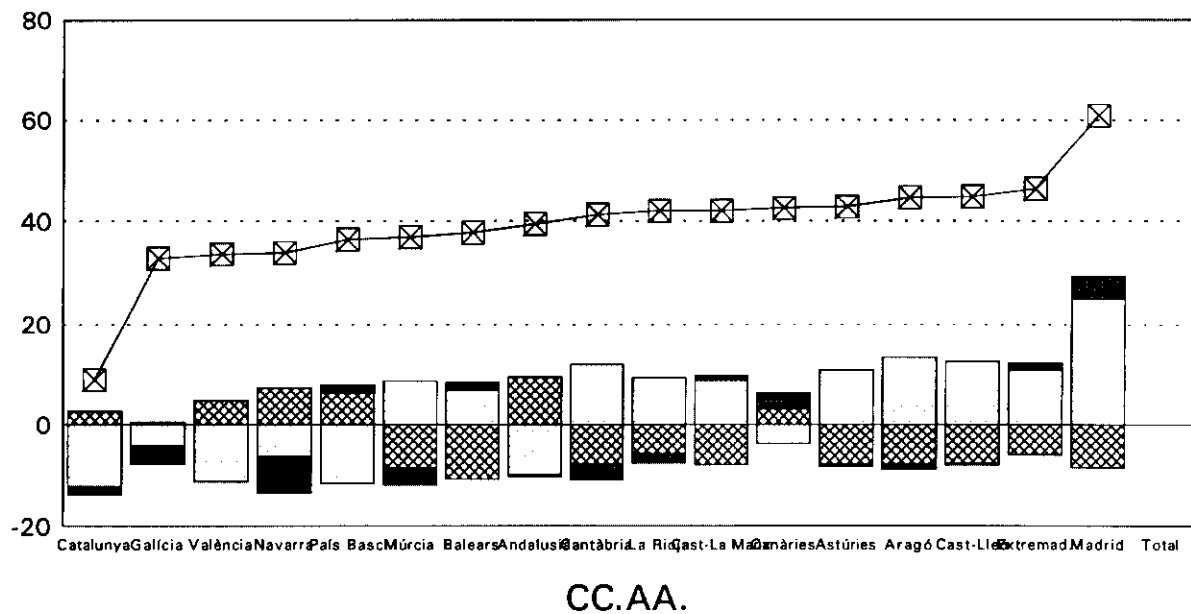
Totes les Administracions. Any 1993.

CC.AA.	G.C. & S.S.	x %	CC.AA.	X %	CC.LL.	x %	TOTAL FUNC.	x %
Catalunya	32505	18,43053	99260	611557,8	44600	25,28846	176365	100
Galícia	35840	40,17667	38458	272044,5	14908	16,71188	89206	100
València	24642	18,70517	72113	392384	34984	26,55554	131739	100
Navarra	5775	32,57008	10933	52356,3	1023	5,769556	17731	100
Pais Basc	12453	16,21062	41870	210900,9	22497	29,28534	76820	100
Múrcia	27741	70,93071	5409	105961,2	5960	15,23907	39110	100
Balears	18182	64,57823	2101	74594,41	7872	27,95951	28155	100
Andalusia	53214	19,17117	162818	704062,6	61541	22,1711	277573	100
Cantàbria	15635	71,52006	3102	53028,1	3124	14,29029	21861	100
La Rioja	7209	64,1199	2061	26794,3	1973	17,5487	11243	100
Cast-La Manx	43628	62,91351	9290	165183,3	16428	23,6899	69346	100
Canàries	22295	32,0289	27278	163764,1	20036	28,78363	69609	100
Astúries	31164	66,32755	6219	109872,5	9602	20,43631	46985	100
Aragó	37676	69,22045	7073	122154,6	9680	17,78464	54429	100
Cast-Lleó	77008	67,18372	15385	256297,9	22230	19,39401	114623	100
Extremad.	29997	61,41263	7989	105653,8	10859	22,23155	48845	100
Madrid	213858	69,82138	25631	503095,8	66804	21,81049	306293	100
Total	688822	43,59818	536990	3929706	354121	22,41367	1579933	100

Font: Boletín Estadístico del Registro Central de Personal

FUTOTET1 .CH3

Diferència entre els funcionaris per 1000 habitants a cada CC.AA. i la mitja espanyola de cada administració. Any 1993.

Elaboració pròpia a partir de dades: Boletín Estadístico del Registro Central de Personal

Diferència entre els funcionaris per 1000 habitants a cada CC.AA. i la mitja espanyola de cada administració. Any 1993.

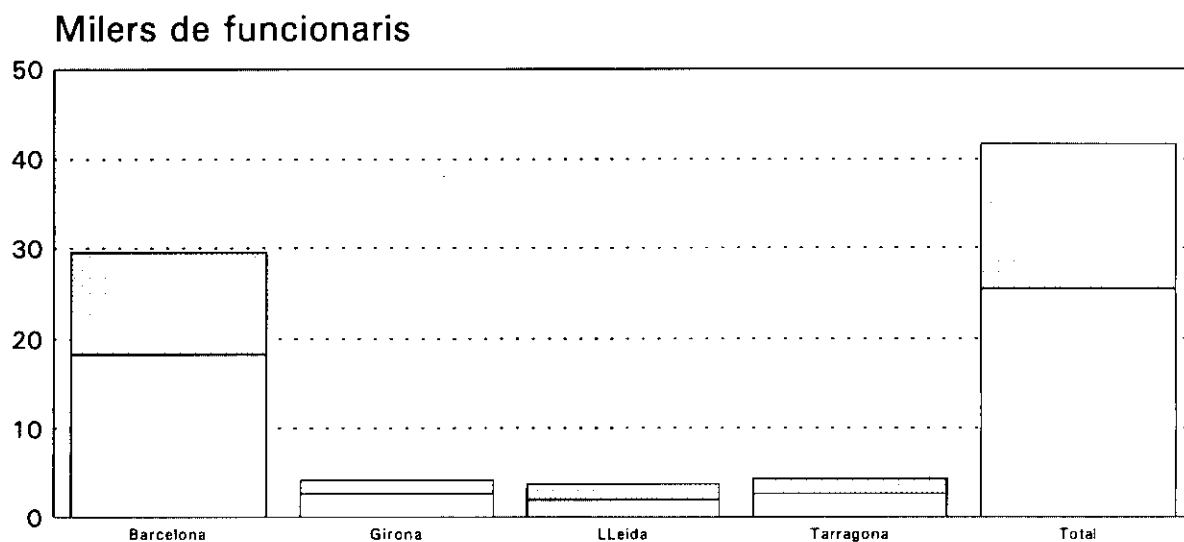
CC.AA.	G.C. + S.S.	Diferència idem - promig	CC.AA.	Diferència idem - promig	CC.LL.	Diferència idem - promig	TOTAL FUNC.	Funcionaris per 1000 hab.	Diferència idem - promig	Població	Densitat
Catalunya	5.315114	-12,21348	16,23088	2,56579	7,29285	-1,718537	176365	8,83864	31,36623	6115579	191
Galícia	13,17432	-4,354269	14,13666	0,4717693	5,479986	-3,531401	89206	32,79096	7,41391	2720445	92
València	6,280071	-11,24852	18,37817	4,71328	8,915754	-0,09563255	131739	33,57399	6,630878	3923841	168
Navarra	11,03019	-6,498399	20,88192	7,21703	1,95392	-7,057467	17731	33,86603	6,338837	523563	50
País Basc	5,904669	-11,62392	19,85293	6,18804	10,6671	1,655713	76820	36,42469	3,780178	2109009	290
Múrcia	26,18034	8,651751	5,104699	-8,560191	5,6247	-3,386687	39110	36,90974	3,295128	1059612	93
Balears	24,37448	6,84589	2,816565	-10,84833	10,55307	1,541683	28155	37,74412	2,460747	745944	148
Andalusia	7,558134	-9,970455	23,1255	9,460609	8,740841	-0,270546	277573	39,42447	0,7803993	7040627	80
Cantàbria	29,48437	11,95578	5,849729	-7,815161	5,891216	-3,120171	21861	41,22531	-1,020443	530281	100
La Rioja	26,90498	9,37639	7,691934	-5,972956	7,363506	-1,647891	11243	41,96042	-1,75555	267943	53
Cast-La Manx	26,41167	8,88328	5,624055	-8,040835	9,945315	0,9339285	69348	41,98124	-1,776371	1651833	20
Canàries	13,61409	-3,914499	16,65689	2,992001	12,23467	3,223283	69609	42,50565	-2,300781	1637641	225
Astúries	28,36379	10,8352	5,660197	-8,004694	8,73922	-0,2721672	46985	42,7632	-2,558331	1098725	104
Aragó	30,84288	13,31429	5,790204	-7,874686	7,924384	-1,087003	54429	44,55747	-4,3528	1221546	25
t-Lleó	30,04629	12,5177	6,00278	-7,66211	8,673501	-0,3378859	114623	44,72257	-4,5177	2562979	27
Extremad.	28,39179	10,8632	7,561489	-6,103401	10,27791	1,266523	48845	46,23118	-8,02631	1056538	25
Madrid	42,5084	24,97981	5,094656	-8,570234	13,27868	4,267193	306293	60,86165	-20,67678	5030958	629
Total	17,52859	0	13,66489	0	9,011387	0	1679933	40,20487	0	39,2 M.	77

Elaboració pròpia a partir de dades: Boletín Estadístico del Registro Central de Personal

FUTOPET1.CH3

Distribució a Catalunya dels efectius de personal d'Administració. a Catalunya

Totes les Administracions. Informació anys 1990-1991

CC.AA.

Administracions

□ G.C. □ Generalitat

Elaboració pròpia a partir de les dades de les Eleccions Sindicals 1990
Cens de Població 1991, IEC

Distribució a Catalunya dels efectius de personal d'Administració. a Catalunya
Totes les Administracions. Informació anys 1990-1991

CC.AA.	G.C.	x %	Generalitat	X %	CC.LL.	x %	TOTAL FUNC.	x %
Barcelona	18224	61,71978	11303	38,28022			29527	100
Girona	2620	63,45362	1509	36,54638			4129	100
LLeida	1952	52,57204	1761	47,42796			3713	100
Tarragona	2649	61,40473	1665	38,59527			4314	100
Total	25445	28,4712	16238	18,1692	47688	53,35959	89371	100

Elaboració pròpia a partir de les dades de les Eleccions Sindicals 1990
 Cens de Població 1991, IEC

FUTOCAT1 . CH3

NOMBRE DE LA PRESENTACION: MINHABAR.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	HA90_TOT.CHT	XY	HACIENDA 1990 Grupos por Sexo
2	DH90_T2G.CH3	TABLA	Delegaci territorial a Barcelona del Mi
3	DH90_G2G.CH3	XY	Edat i sexe, pirmide (grups) Deleg Ha
4	HA93_TOT.CHT	XY	HACIENDA 1993 Grupos por Sexo
5	DH93_T1G.CH3	TABLA	Del. Hisenda Min a Barcelona Grups
6	HA93_CE .CHT	XY	COMPOSICIO ORGANICA DE LES PLANTILLES
7	DH93_G2G.CH3	XY	Edat, sexe, pirmide (grups) Deleg Ha
8	DH93_GLA.CH3	XY	Agncia tributria, Personal laboral

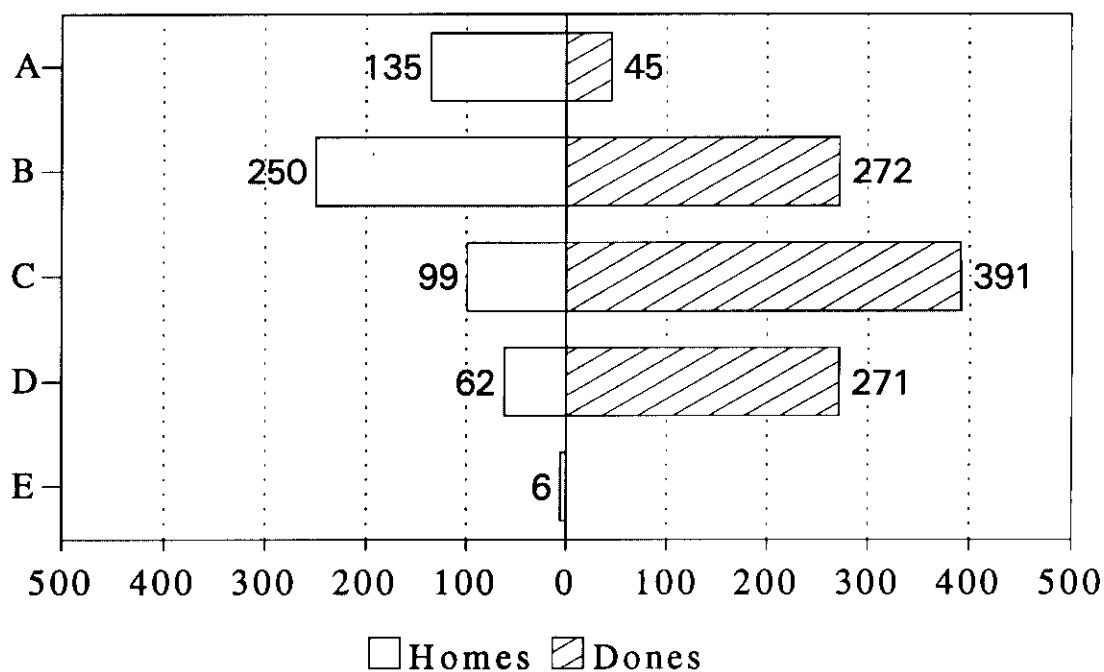
FUNCIONARIS/ES DELEGACIO BARCELONA DEL MINISTERI D'HISENDA segons GRUPS (1990).

GRUP

H: 552

Tot: 1.531

D: 979

Font: El.laboració propia a partir de dades de llistats de personal i cens eleccions sindicals.

HA90_TOT.CHT

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1990

Edats	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL
Més de 59	21	1	3	2	2	29	2	4	6	3		15	44
55 a 59	13	6	3		1	23		5	7	4		16	39
50 a 54	8	6	4	1	1	20	1	8	12	30		51	71
45 a 49	10	19	2		1	32	1	16	19	12		48	80
40 a 44	6	31	10	1	1	49	4	29	61	15		109	158
35 a 39	19	33	18	4		74	10	40	105	37		192	266
30 a 34	28	74	31	7		140	15	72	100	67		254	394
25 a 29	29	73	24	22		148	12	87	55	67		221	369
fins a 24	1	7	4	25		37		11	26	74		111	148
Falta informació													
Total	135	250	99	62	6	552	45	272	391	271	0	979	1531

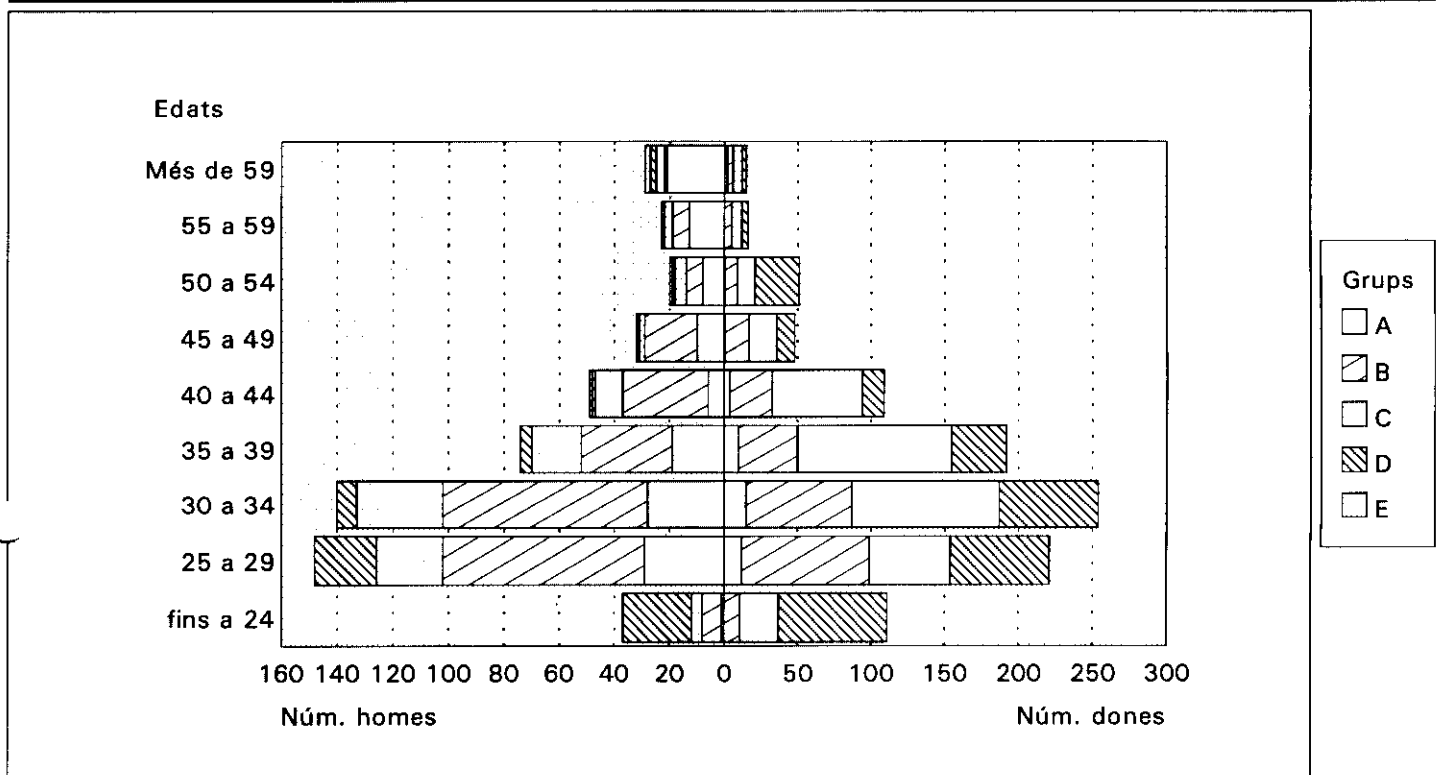
Font: llistats de personal i cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

Nota: les 6 primeres columnes són dades corresponents als homes, les 6 següents a les dones.

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1990

Font: llistats de personal i cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

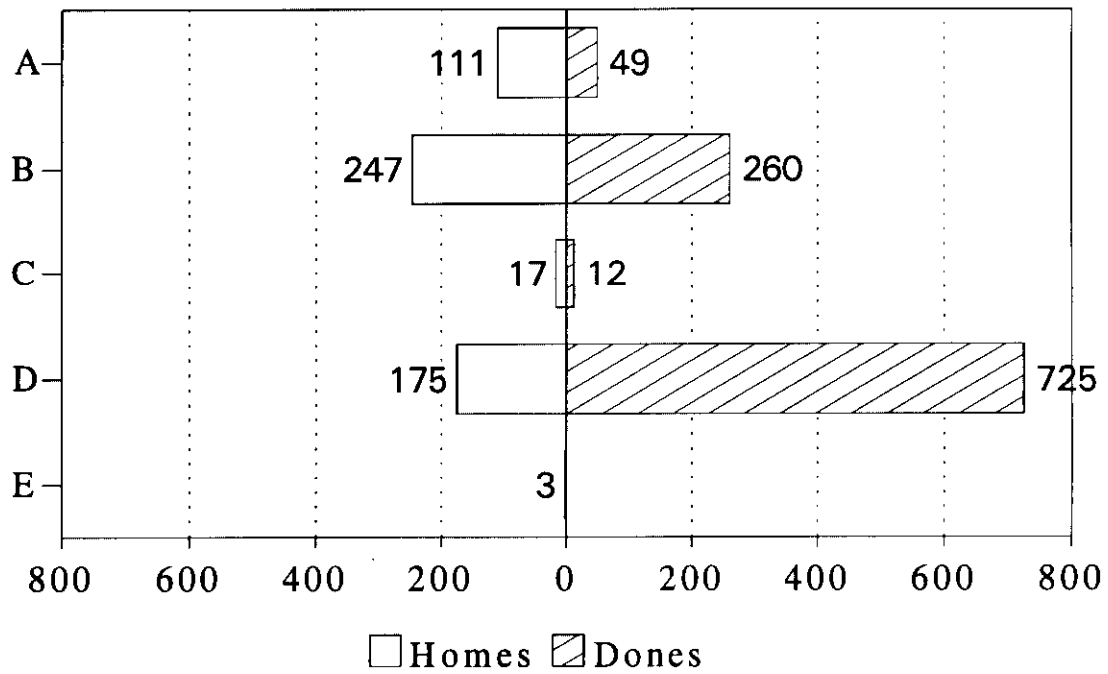
FUNCIONARIS/ES DELEGACIO BARCELONA DEL MINISTERI D'HISENDA segons GRUPS (1993).

GRUP

H: 553

Tot: 1.599

D: 1.046

Font: El.laboració propia a partir de dades de llistats de personal i cens eleccions sindicals.

HA93_TOT.CHT

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1993

Edats	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL
Més de 59	17	3	1	2	1	24		5		10		15	39
55 a 59	9	6		5		20		2		12		14	34
50 a 54	8	11	2			21	1	10		11		22	43
45 a 49	4	24	1	7	1	37	3	22	2	52		79	116
40 a 44	6	23	2	14	1	46	8	16	2	96		122	168
35 a 39	17	44	4	37		102	10	60	3	154		227	329
30 a 34	32	71	5	45		153	15	74	1	165		255	408
25 a 29	17	63	2	43		125	12	68	4	156		240	365
fins a 24	1	2		23		26		3		69		72	98
Falta informació						2							2
Total	111	247	17	176		553	49	260	12	725		1046	1599

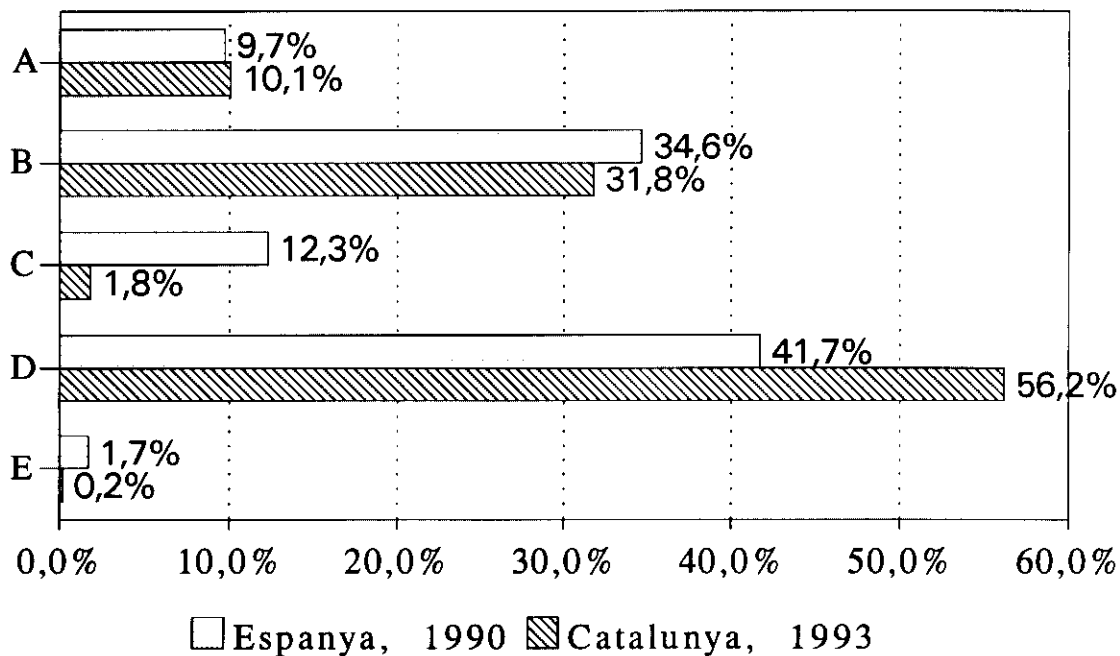
Font: llistats de personal

Nota: les 6 primeres columnes són dades corresponents als homes i les 6 següents ho són de les dones

DH93_T1G.CH3

COMPOSICIO ORGANICA DE LES PLANTILLES DELS SERVEIS PERIFERICS DEL MINISTERI D'HISENDA.

GRUP

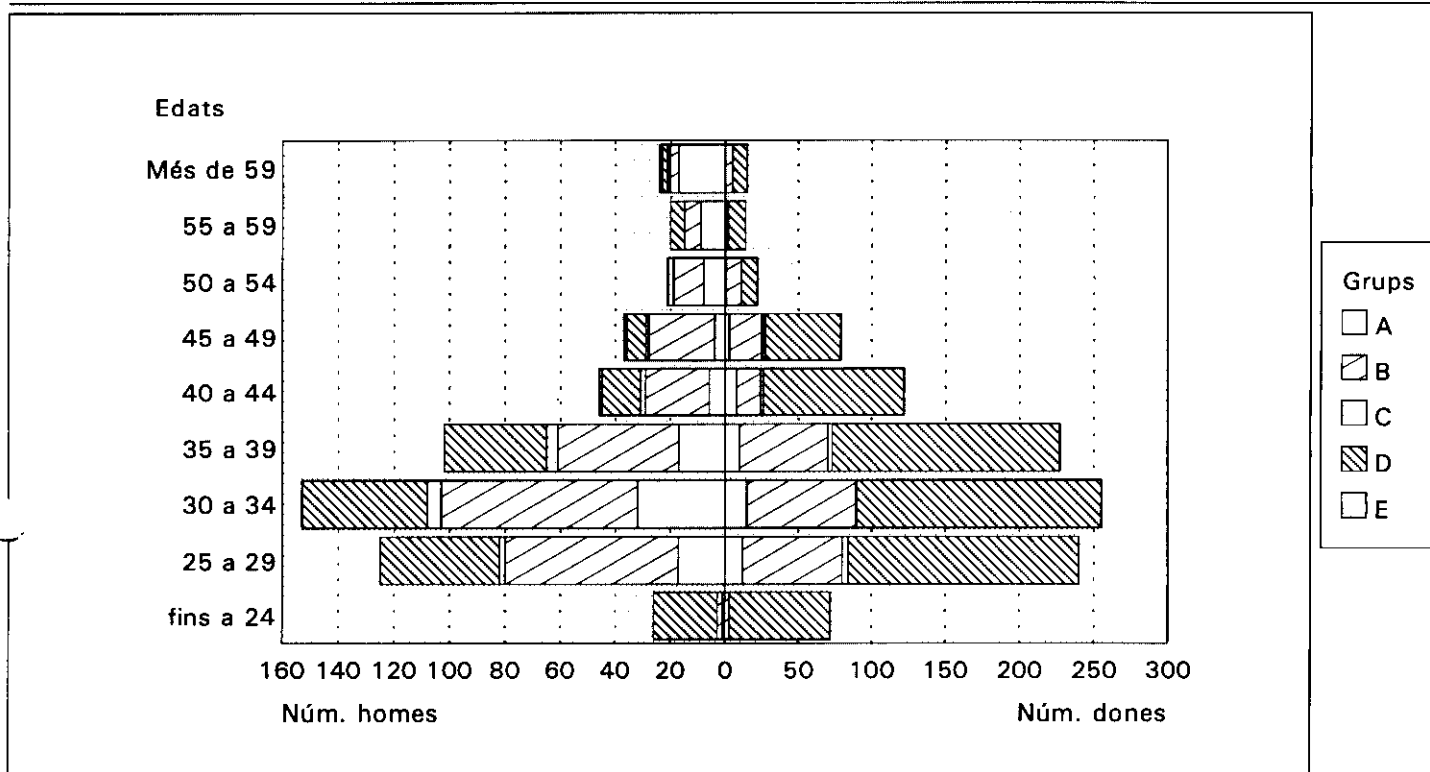

Fonts: Publicacions del M.A.P.

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

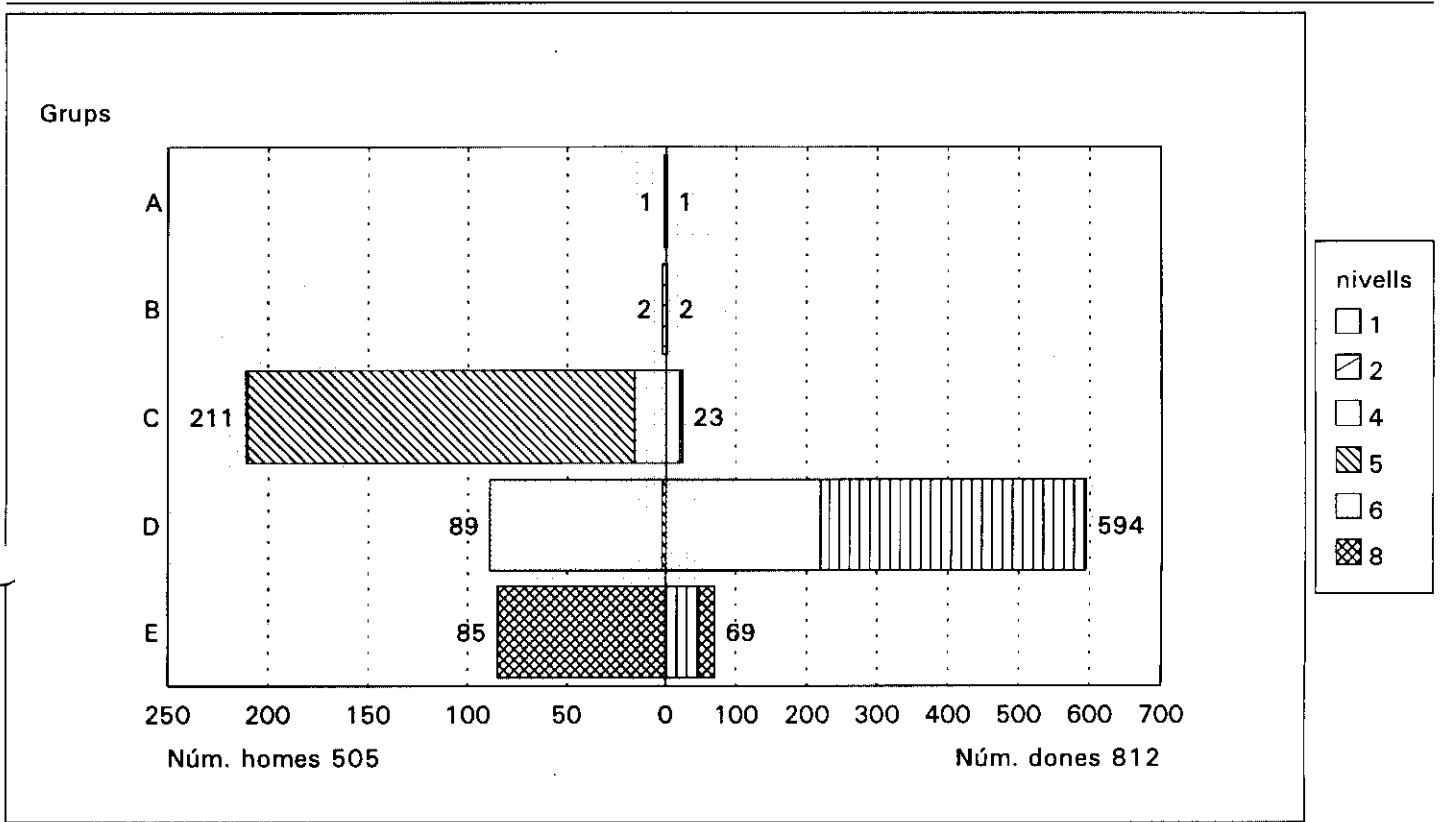
Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1993

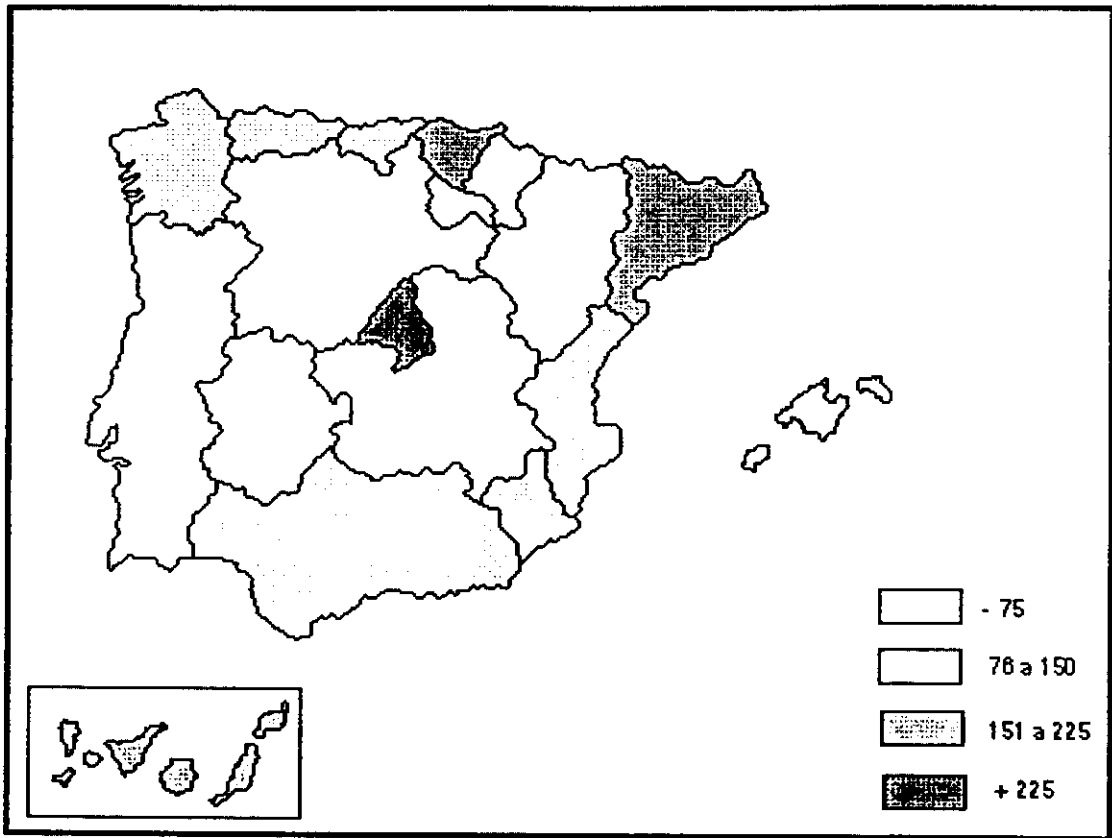
Font: llistats de personal

Agència Tributària de Barcelona. Ministeri d'Economia i Finances (Govern Central)
 Distribució de la població per grups i sexe. Total 1317 persones.
 Any 1993

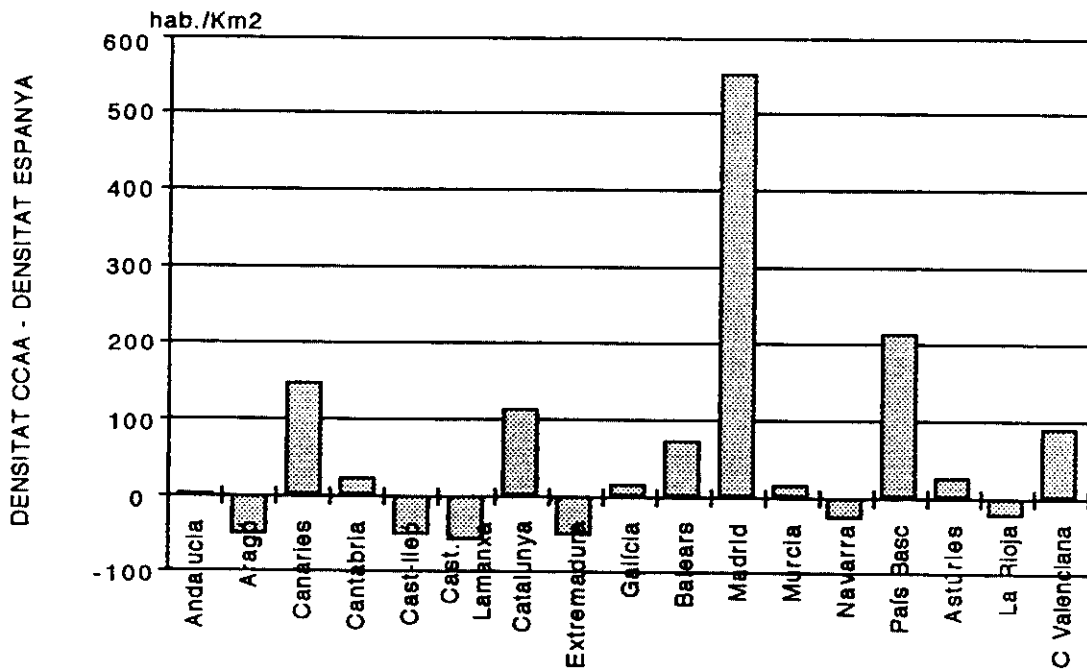

Font: Llistat de personal

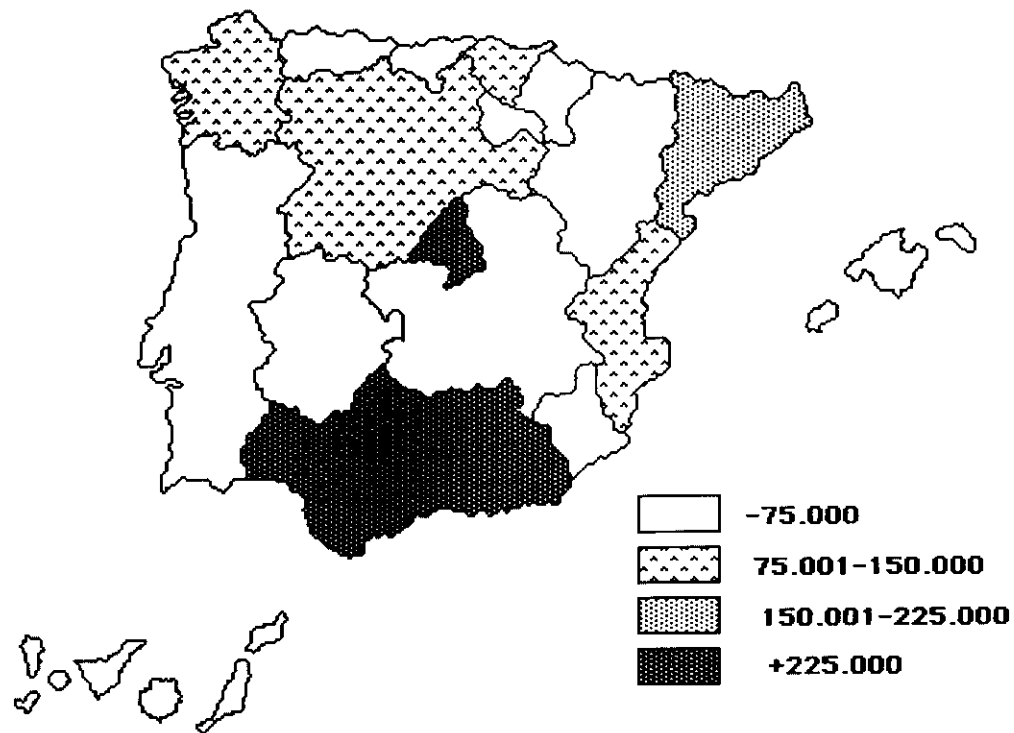
POBLACIO ESPANYOLA: DISTRIBUCIO TERRITORIAL PER CCAA

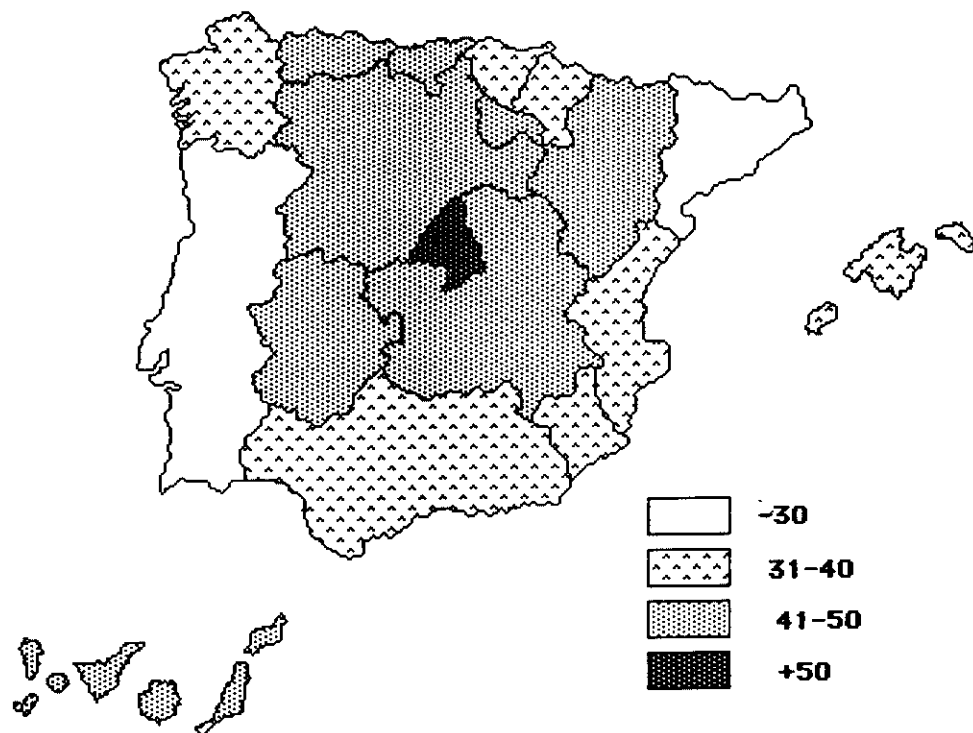
DENSITAT DIFERENCIAL: CC.AA. - ESPANYA

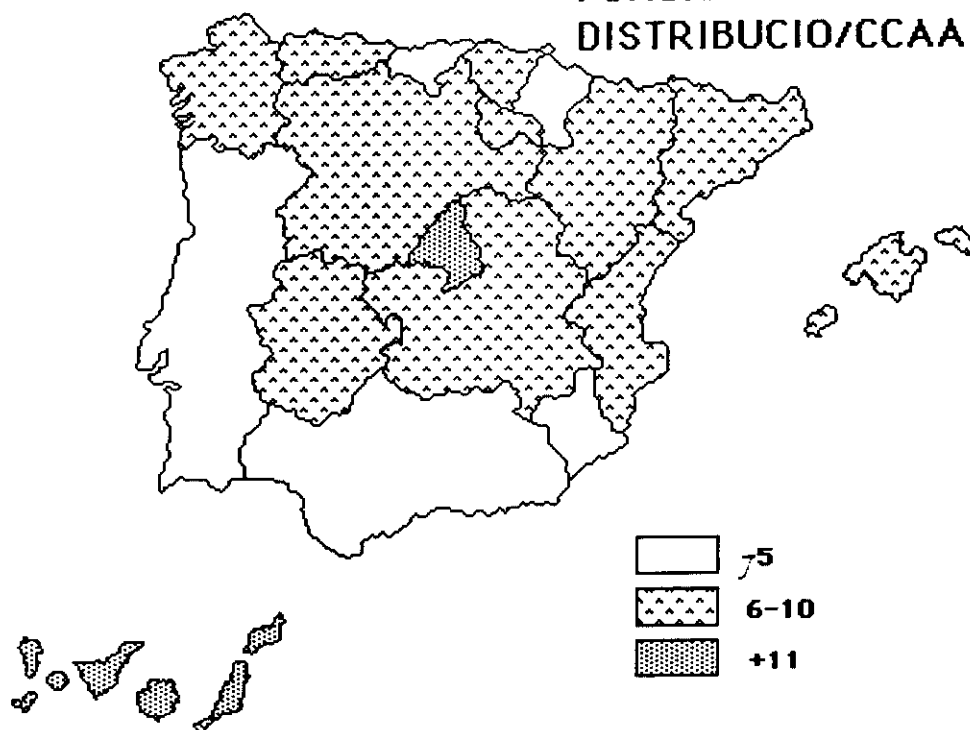
TOTAL FUNCIONARIS DISTRIBUCIO TERRITORIA PER CCAA

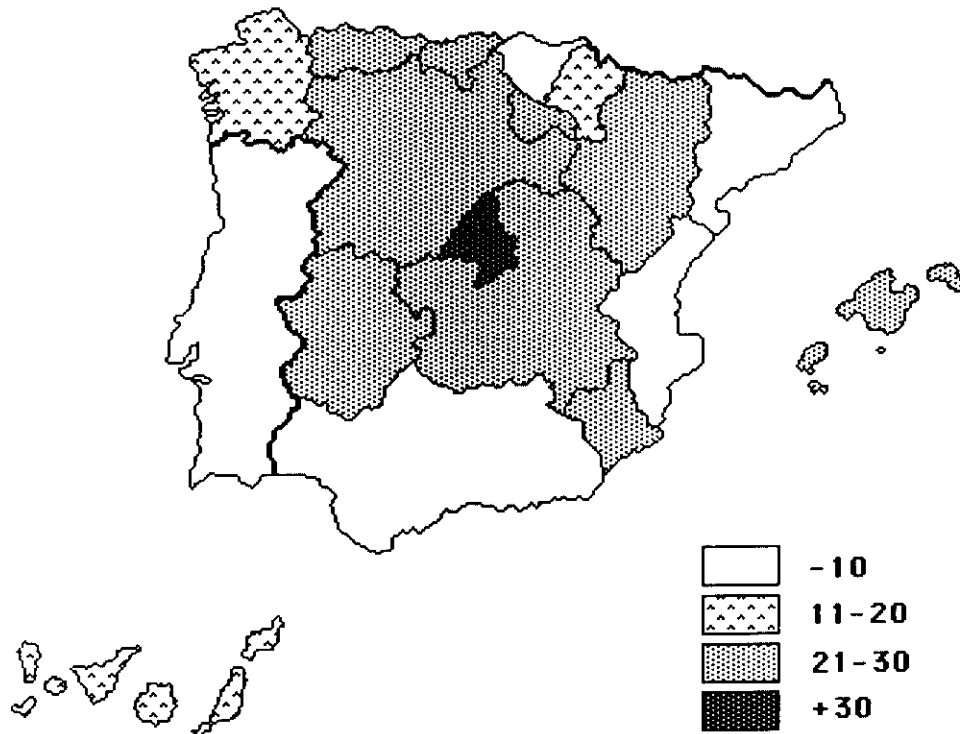
DENSITAT/1000 habitants
TOTAL FUNCIONARIS
DISTRIBUCIO TERRITORIAL PER CCAA

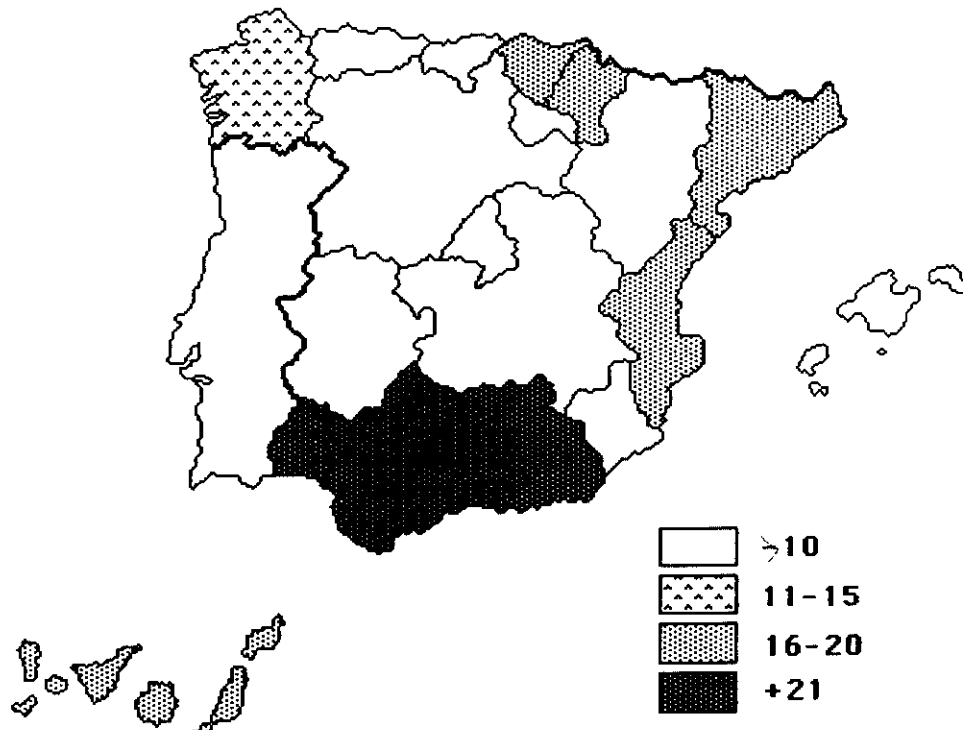
DENSITAT/1000 habitants
FUNCIONARIS CCLL
DISTRIBUCIO/CCAA

DENSITAT/1000 habitants
FUNCIONARIS ADMINISTRACIO CENTRAL
DISTRIBUCIO TERRITORIAL/CCAA

DENSITAT/1000 habitants
FUNCIONARIS ADMINISTRACIO AUTONOMICA
DISTRIBUCIO TERRITORIAL PER CCAA

V 51

NOMBRE DE LA PRESENTACION: MINHABAR.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	HA90_TOT.CHT	XY	HACIENDA 1990 Grupos por Sexo
2	DH90_T2G.CH3	TABLA	Delegaci territorial a Barcelona del Mi
3	DH90_G2G.CH3	XY	Edat i sexe, pirmide (grups) Deleg Ha
4	HA93_TOT.CHT	XY	HACIENDA 1993 Grupos por Sexo
5	DH93_T1G.CH3	TABLA	Del. Hisenda Min a Barcelona Grups
6	HA93_CE .CHT	XY	COMPOSICIO ORGANICA DE LES PLANTILLES
7	DH93_G2G.CH3	XY	Edat, sexe, pirmide (grups) Deleg Ha
8	DH93_GLA.CH3	XY	Agncia tributria, Personal laboral

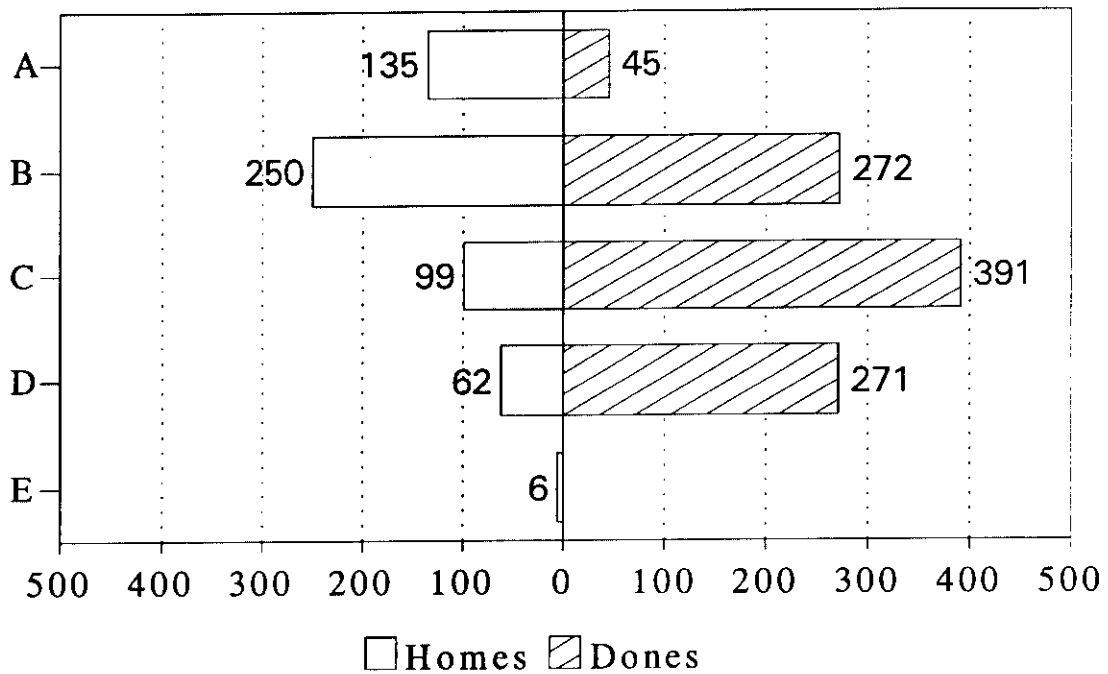
FUNCIONARIS/ES DELEGACIO BARCELONA DEL MINISTERI D'HISENDA segons GRUPS (1990).

GRUP

H: 552

Tot: 1.531

D: 979

Font: El.laboració propia a partir de dades de llistats de personal i cens eleccions sindicals.

HA90_TOT.CHT

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1990

Edats	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL
Més de 59	21	1	3	2	2	29	2	4	6	3		15	44
55 a 59	13	6	3		1	23		5	7	4		16	39
50 a 54	8	6	4	1	1	20	1	8	12	30		51	71
45 a 49	10	19	2		1	32	1	16	19	12		48	80
40 a 44	6	31	10	1	1	49	4	29	61	15		109	158
35 a 39	19	33	18	4		74	10	40	105	37		192	266
30 a 34	28	74	31	7		140	15	72	100	67		254	394
25 a 29	29	73	24	22		148	12	87	55	67		221	369
ins a 24	1	7	4	25		37		11	26	74		111	148
Falta informació													
Total	135	250	99	62	6	552	45	272	391	271	0	979	1531

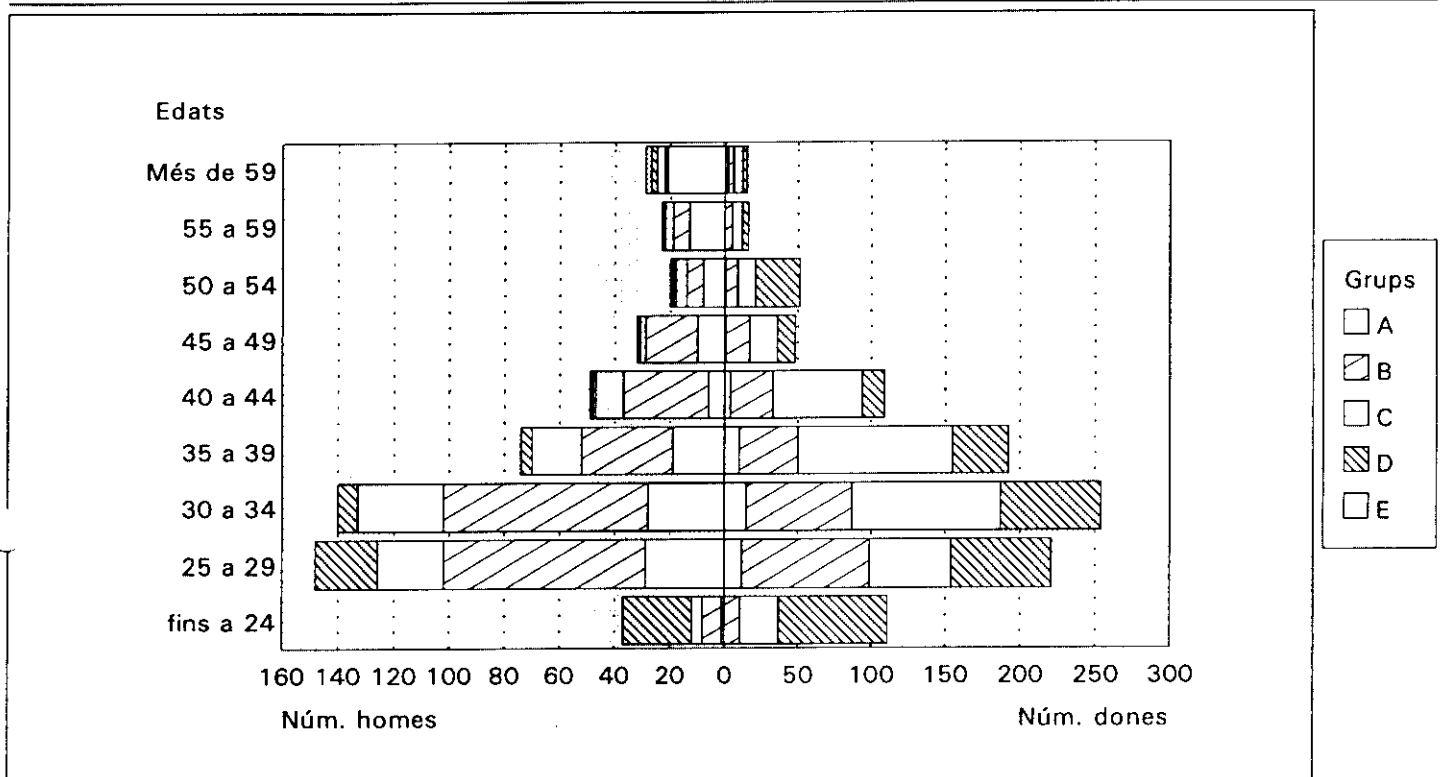
Font: llistats de personal i cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

Nota: les 6 primeres columnes són dades corresponents als homes, les 6 següents a les dones.

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1990

Font: llistats de personal i cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

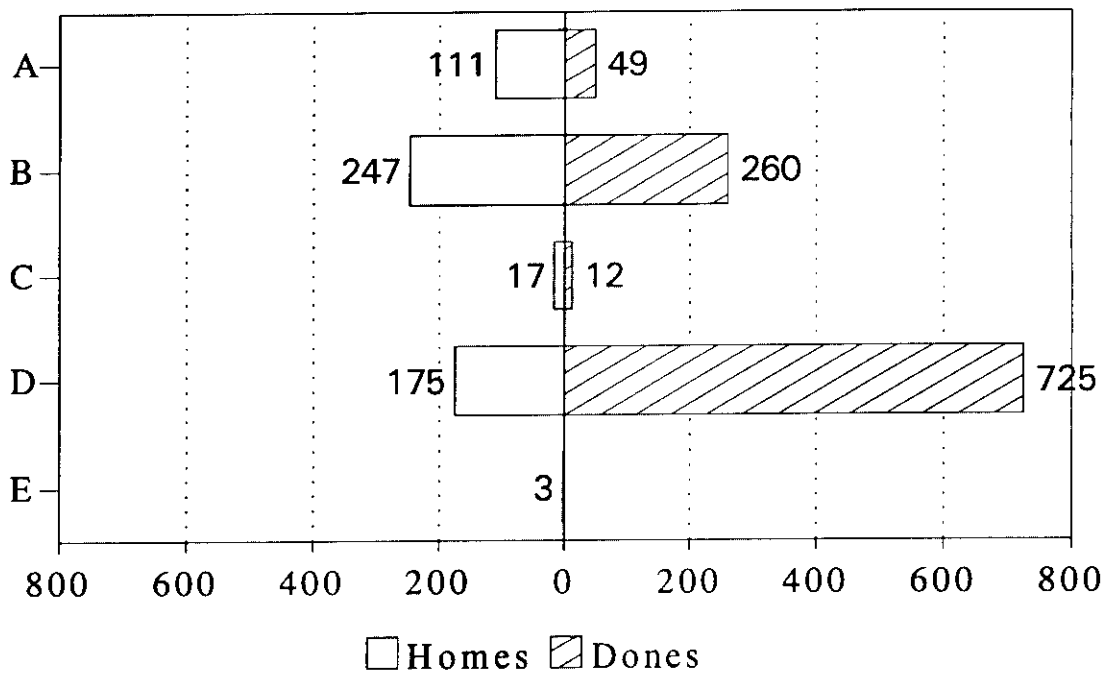
FUNCIONARIS/ES DELEGACIO BARCELONA DEL MINISTERI D'HISENDA segons GRUPS (1993).

GRUP

H: 553

Tot: 1.599

D: 1.046

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de llistats de personal i cens eleccions sindicals.

HA93_TOT.CHT

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

Any 1993

Edats	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL
Més de 59	17	3	1	2	1	24		5		10		15	39
55 a 59	9	6		5		20		2		12		14	34
50 a 54	8	11	2			21	1	10		11		22	43
45 a 49	4	24	1	7	1	37	3	22	2	52		79	116
40 a 44	6	23	2	14	1	46	8	16	2	96		122	168
35 a 39	17	44	4	37		102	10	60	3	154		227	329
30 a 34	32	71	5	45		153	15	74	1	165		255	408
25 a 29	17	63	2	43		125	12	68	4	156		240	365
fins a 24	1	2		23		26		3		69		72	98
Falta informació						2							2
Total	111	247	17	176		553	49	260	12	725		1046	1599

Font: llistats de personal

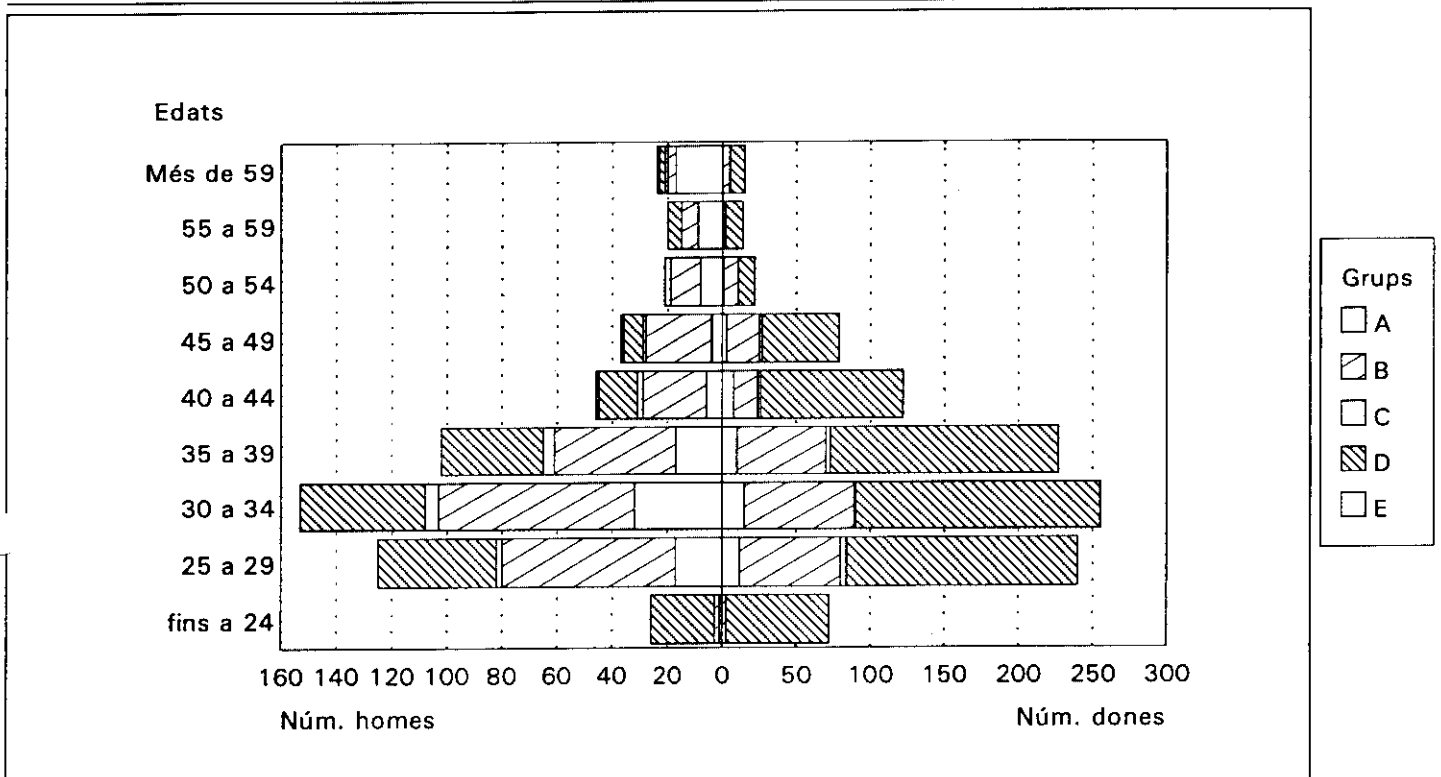
Nota: les 6 primeres columnes són dades corresponents als homes i les 6 següents ho són de les dones

DH93_T1G.CH3

Delegació territorial a Barcelona del Ministeri d'Hisenda

Distribució de la població per edat, grup i sexe

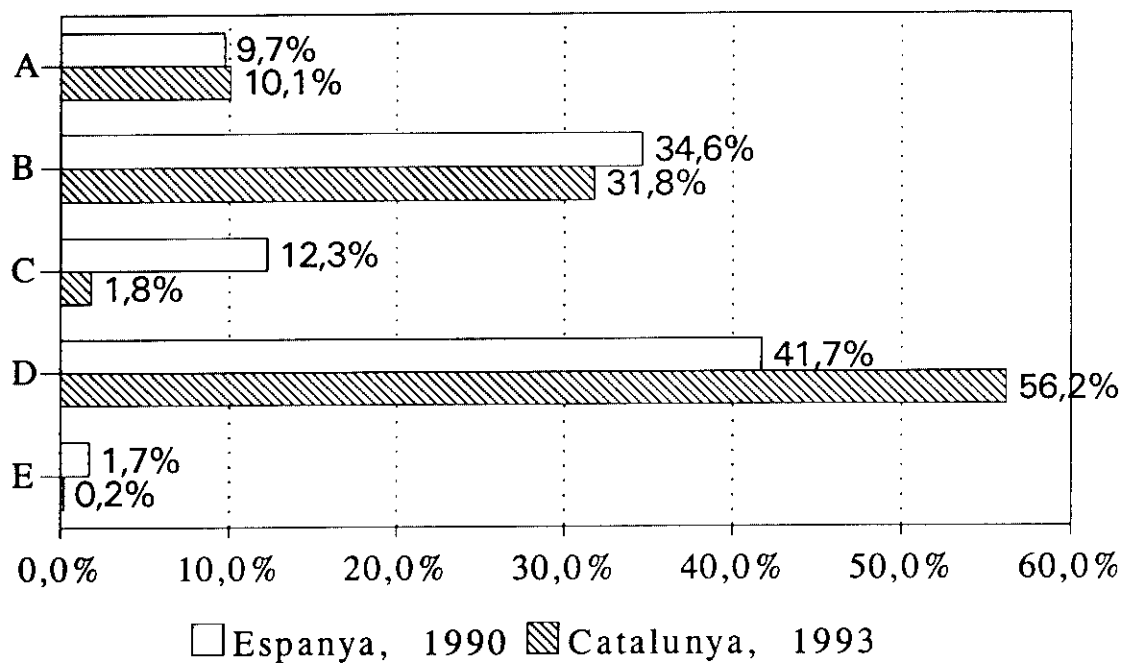
Any 1993

Font: llistats de personal

COMPOSICIO ORGANICA DE LES PLANTILLES DELS SERVEIS PERIFERICS DEL MINISTERI D'HISENDA.

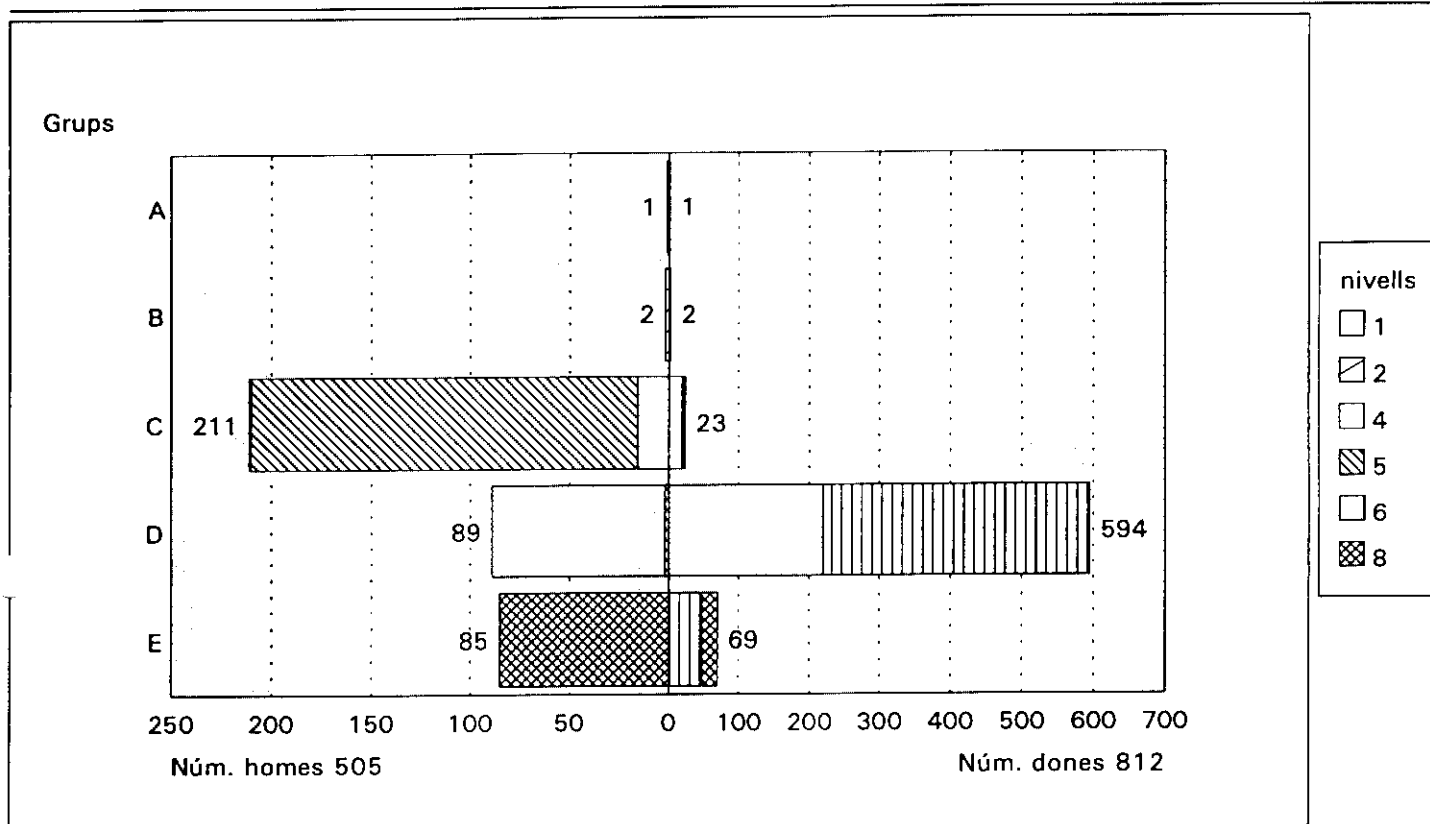
GRUP

Fonts: Publicacions del M.A.P.

Agència Tributària de Barcelona. Ministeri d'Economia i Finances (Govern Central)
 Distribució de la població per grups i sexe. Total 1317 persones.
 Any 1993

Font: Llistat de personal

DH93_GLA.CH3

V

S.2

NOMBRE DE LA PRESENTACION: SSTTGEN1.SH3

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	ST81 .CH3	XY	SS.TT. GENERALITAT, 1981
2	ST87_G1P.CH3	XY	Edat i sexe, pirmide (procedncia)
3	ST87_T1P.CH3	TABLA	SS TT Ec i Fi Pirmide edats, sexe i pro
4	ST87_G2G.CH3	XY	Edat i sexe, pirmide (grups)
5	ST87_T1G.CH3	TABLA	SS TT Ec. i Fin. Edat/Grup/Sexe
6	ST87_G3 .CH3	XY	SS TT Edat/sexe (procedencia)87
7	ST90_TOT.CH3	XY	SS.TT. 1990 Grups per Sexe
8	SC90 .CH3	XY	SS.CC. 1990. Pir mide edades.
9	ST90_G2 .CH3	XY	SS TT grups edat i sexe 90
10	ST90_T3 .CH3	TABLA	SS TT Grups/Edat i sexe 90
11	ST93_G1 .CH3	XY	Edat i sexe, pirmide (grups)1993
12	ST93_T1 .CH3	TABLA	SS. TT. Grups/Sexe/edat 1993
13	GRUPS_T .CH3	XY	DISTRIBUCIO PER GRUPS (Total)
14	GRUPS_D .CH3	XY	DISTRIBUCIO PER GRUPS (Dones)
15	GRUPS_H .CH3	XY	DISTRIBUCIO PER GRUPS (Homes)

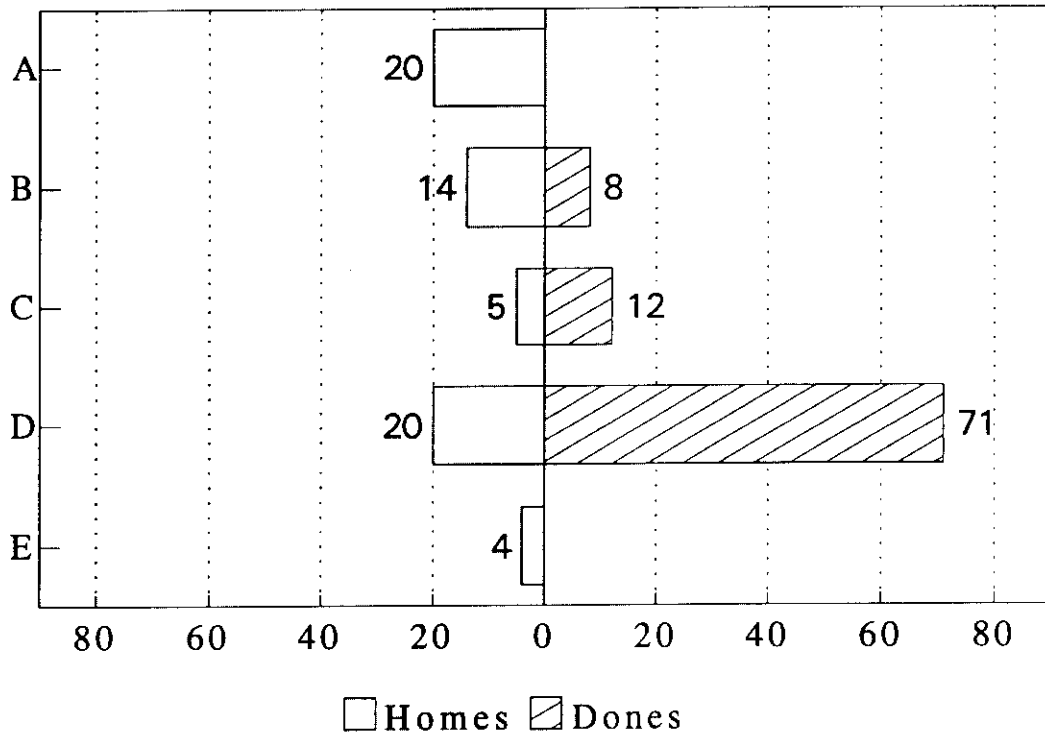
FUNCIONARIS/ES SS.TT. D'ECONOMIA I FINANÇES DE LA GENERALITAT (ANY 1981)

GRUP

H: 63

Tot: 154

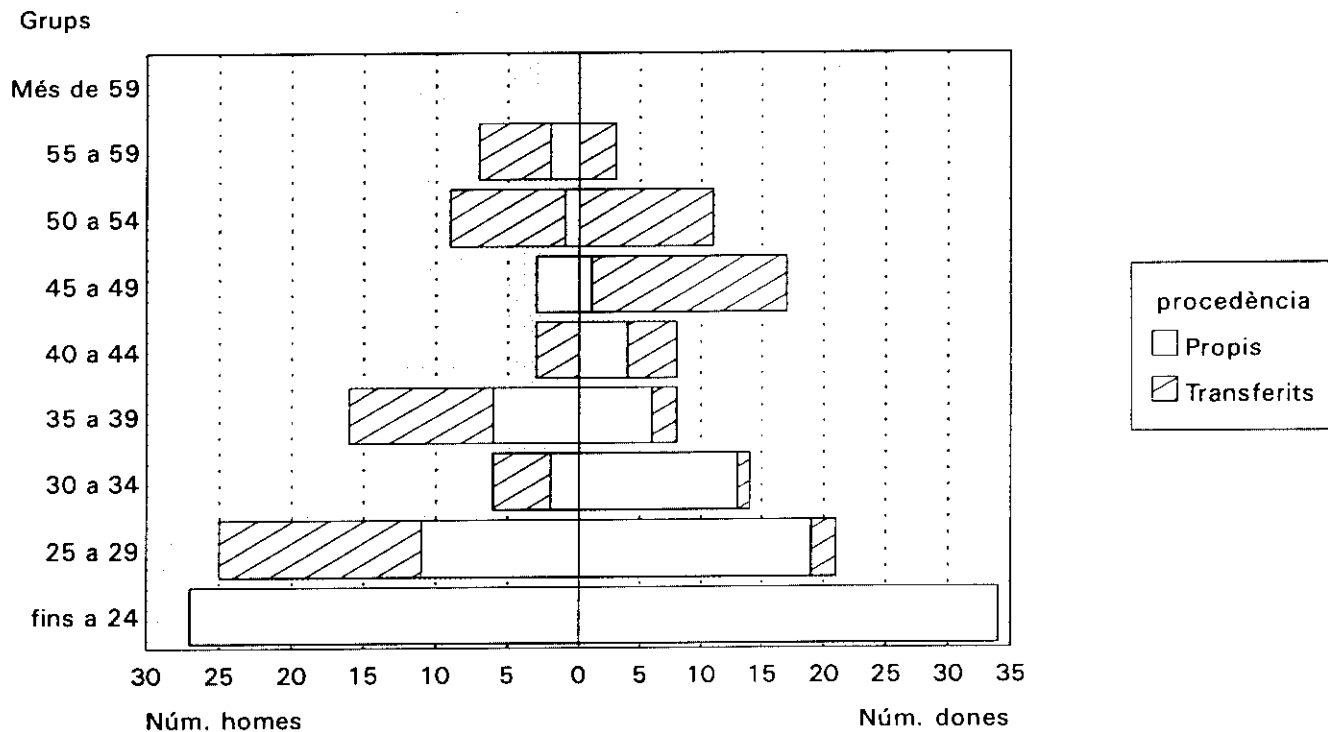
D: 91

Font: B.O.E. n° 14, 16 de Enero, 1982

ST81.CHT

Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat i sexe i administració de procedència.
 Any 1987

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

ST87_G1P.CH3

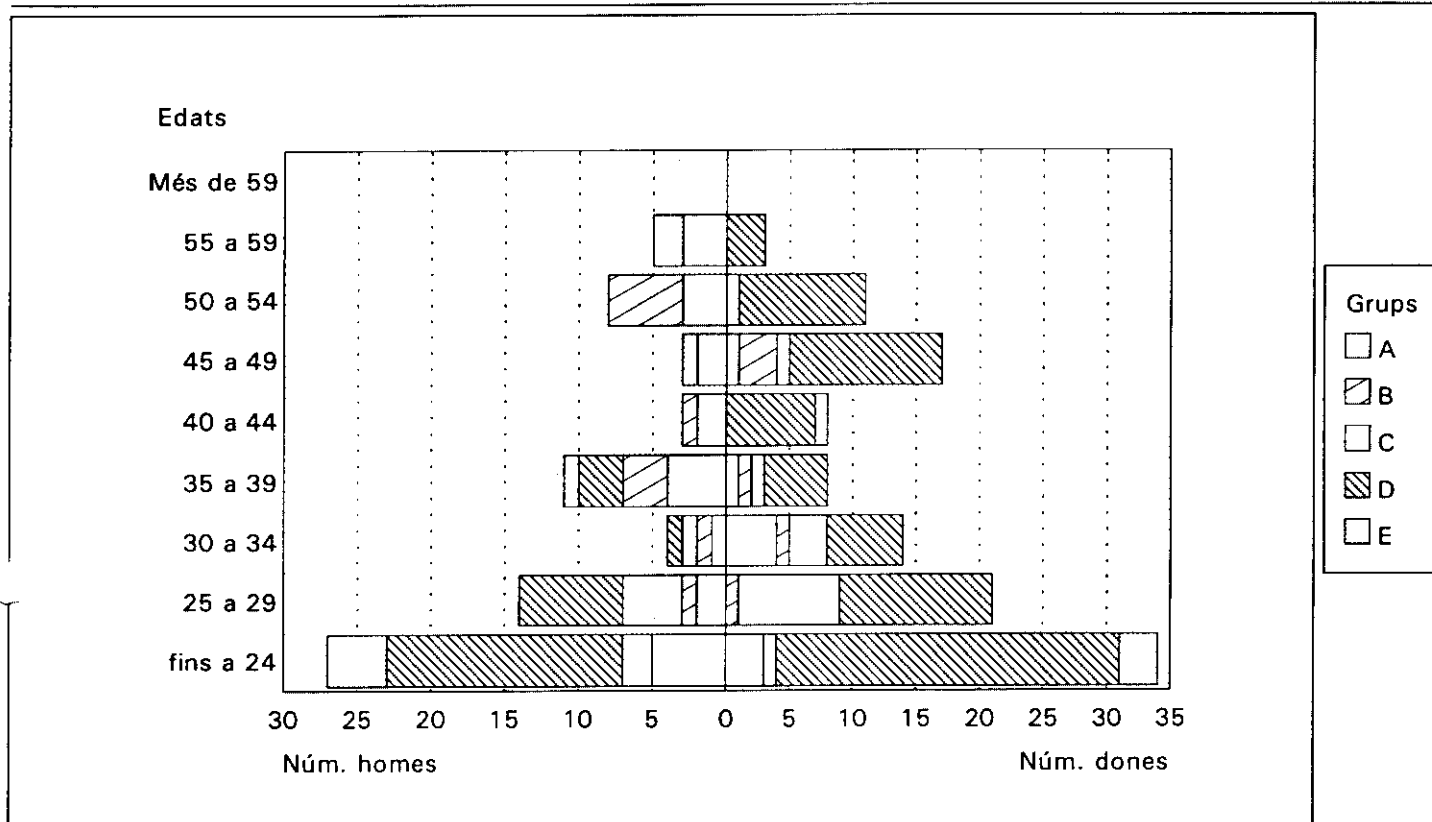
Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat i sexe i administració de procedència.
 Any 1987

Grups	Propis	Transferits	Total		Total	TOTAL
Més de 59	0	0	0	0	0	0
55 a 59	2	5	7	0	3	13
50 a 54	1	8	9	0	11	34
45 a 49	3	0	3	1	16	50
40 a 44	0	3	3	4	4	45
35 a 39	6	10	16	6	2	60
30 a 34	2	4	6	13	1	57
25 a 29	11	14	25	19	2	85
fins a 24	27	0	27	34		61
Falta informació						11
Total	52	44	96	77	39	211

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

ST87_T1P.CH3

Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat, grup i sexe
 Any 1987

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

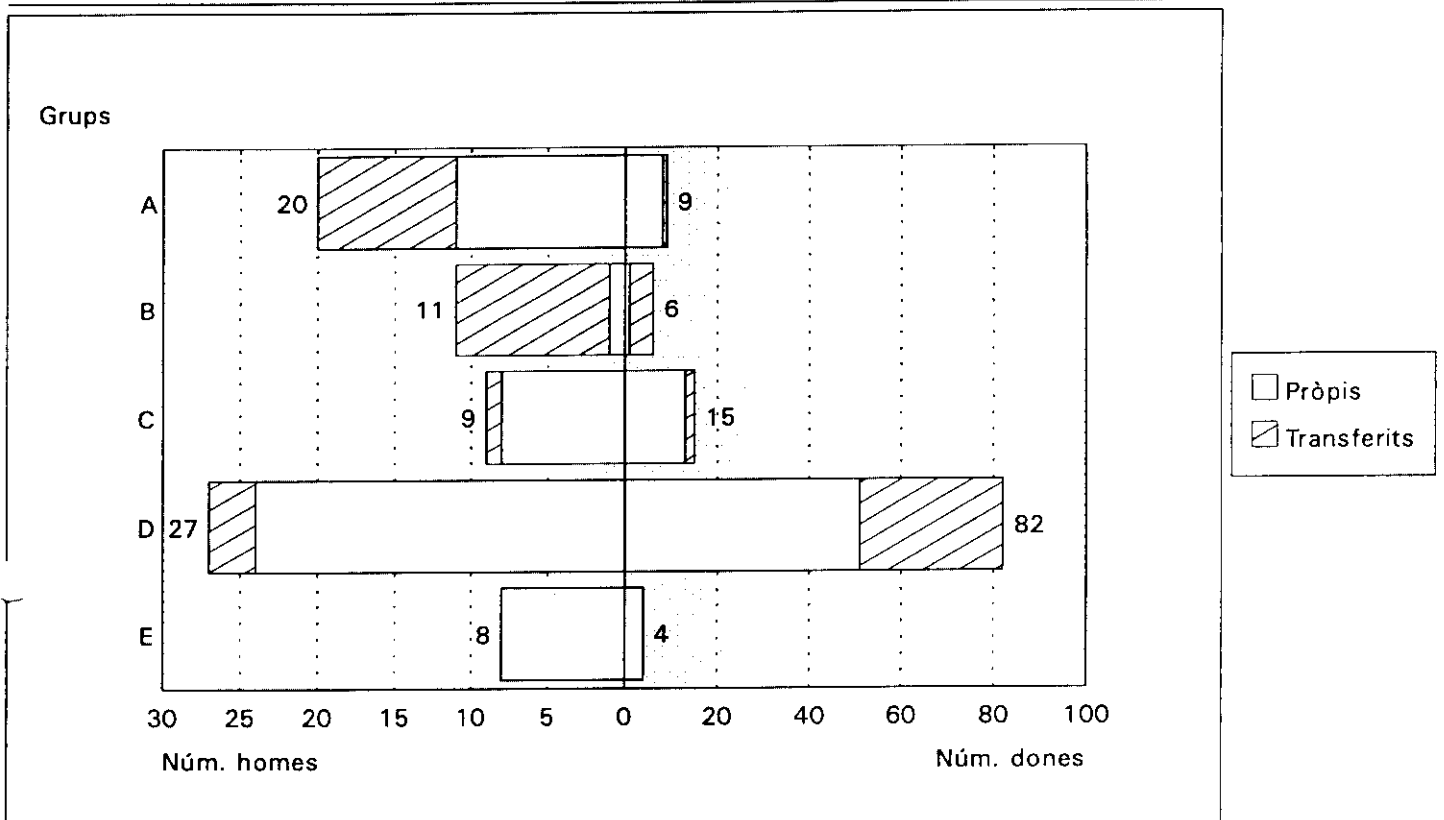
Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat, grup i sexe
 Any 1987

Edats	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL
Més de 59	0					0							0
55 a 59	3				2	5				3		3	8
50 a 54	3	5				8			1	10		11	19
45 a 49	0		2		1	3	1	3	1	12		17	20
40 a 44	2	1				3				7	1	8	11
35 a 39	4	3		3	1	11	1	1	1	5		8	19
30 a 34	1	1	1	1		4	4	1	3	6		14	18
25 a 29	2	1	4	7		14	0	1	8	12		21	35
fins a 24	5		2	16	4	27	3		1	27	3	34	61
Falta informació													
Total	20	11	9	27	8	75	8	6	15	82	4	115	190

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

ST87_T1G.CH3

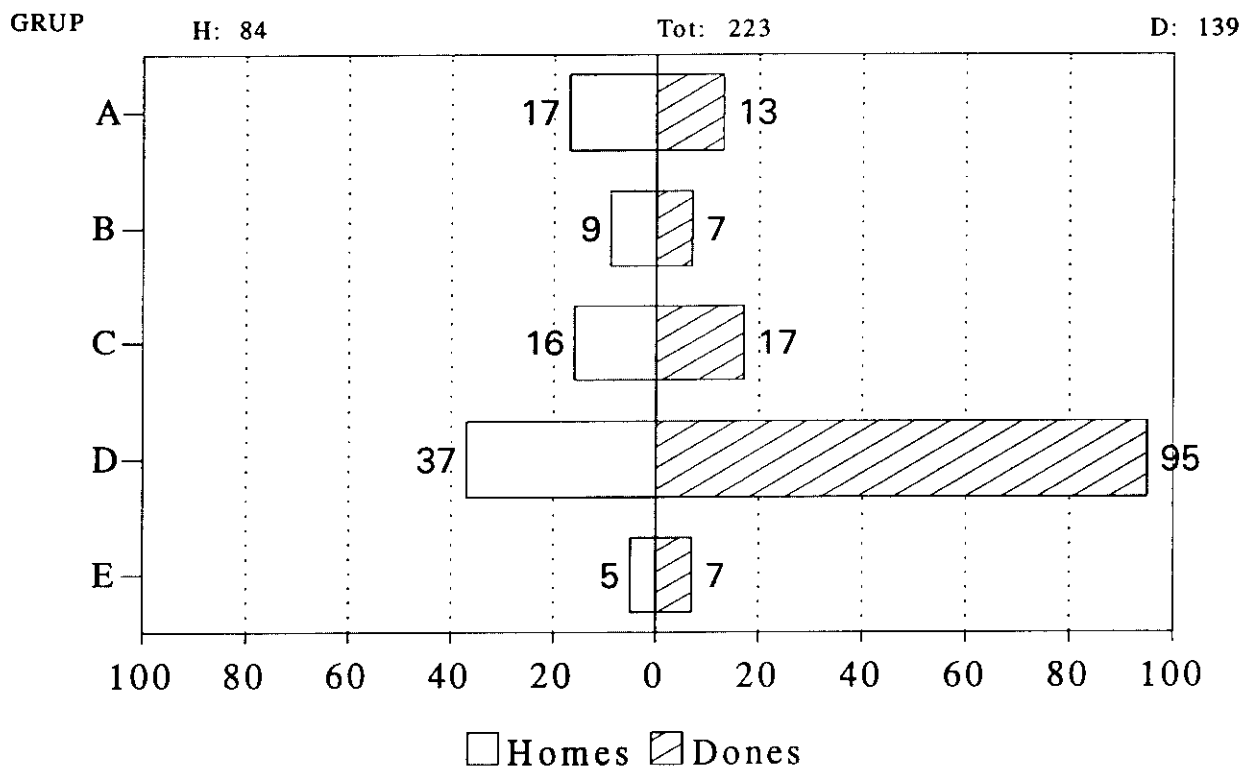
Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per grups i sexe atenent a la procedència.
 Any 1987

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

FUNCIONARIS/ES SS.TT.ECONOMIA I FINANÇES GENERALITAT segons GRUPS (1990).

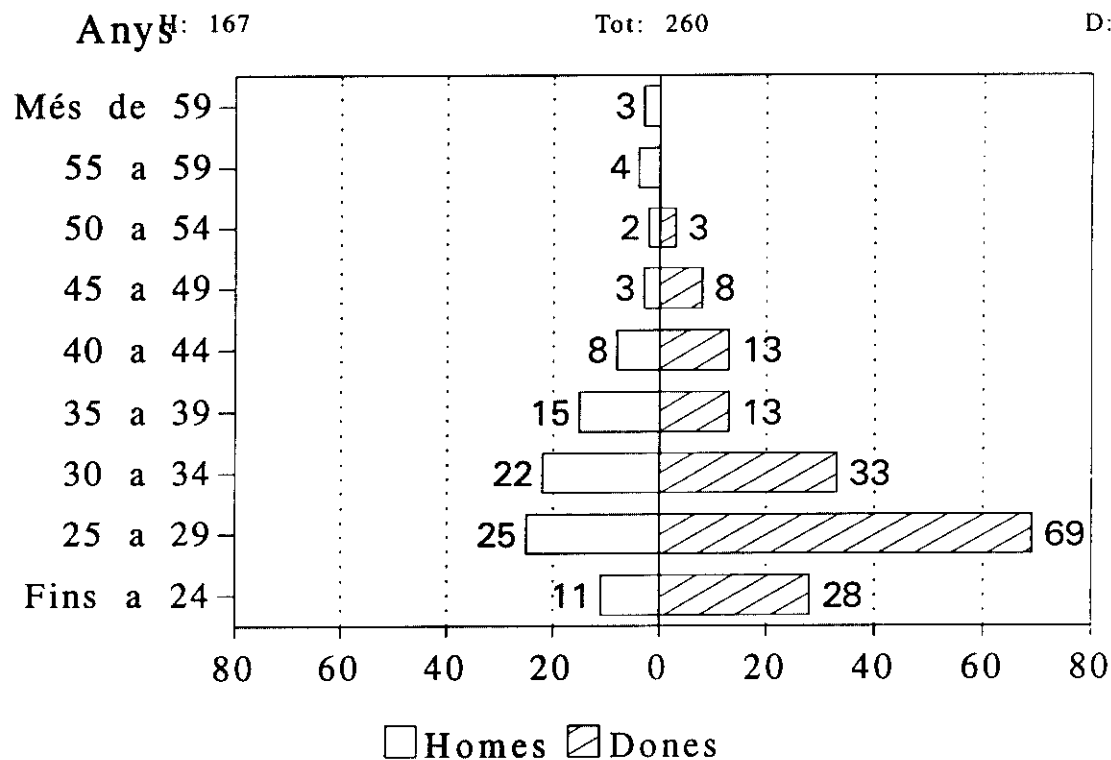

Font: El.laboració propia a partir de dades del cens electoral 1990.

ST90_TOT.CH3

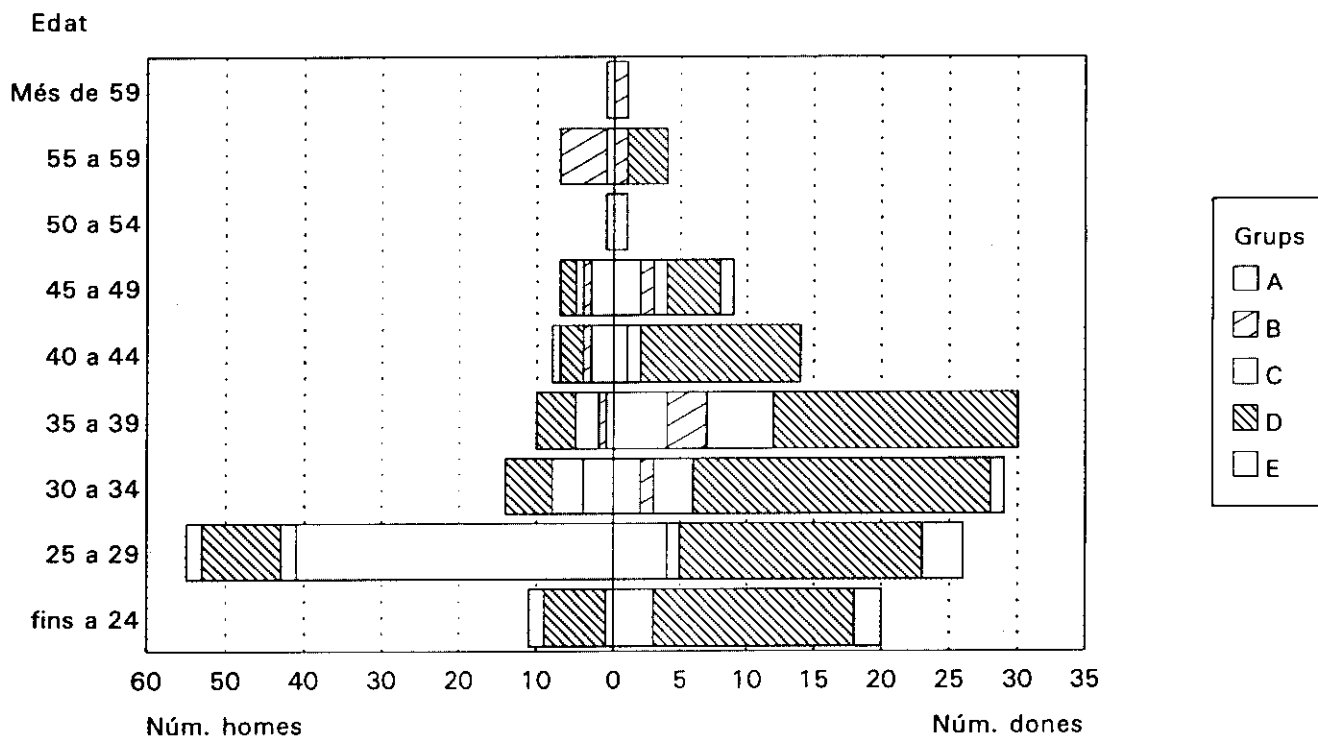
FUNCIONARIS/ES SS.CENTRALS GENERALITAT

Piràmide d'edats, 1990.

Font: El.laboració propia a partir de dades del cens electoral 1990.

Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat i sexe i administració de procedència.
 Any 1990

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

ST90_G2.CH3

Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat, sexe i grups professionals de procedència.
 Any 1990

Grups	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL
Més de 59	1					1	0	1				1	2
55 a 59	1	6				7	0	1		3		4	11
50 a 54	0		1			1	0		1			1	2
45 a 49	3	1	1	2		7	2	1	1	4	1	9	16
40 a 44	3	1		3	1	8	1		1	12		14	22
35 a 39	1	1	3	5		10	4	3	5	18		30	40
30 a 34	4		4	6		14	2	1	3	22	1	29	43
25 a 29	41		2	10	2	55	4		1	18	3	26	81
20 a 24	0		1	8	2	11			3	15	2	20	31
Falta informació			4			7			2	3		5	12
Total	17	9	16	34	5	84	13	7	17	95	7	139	223

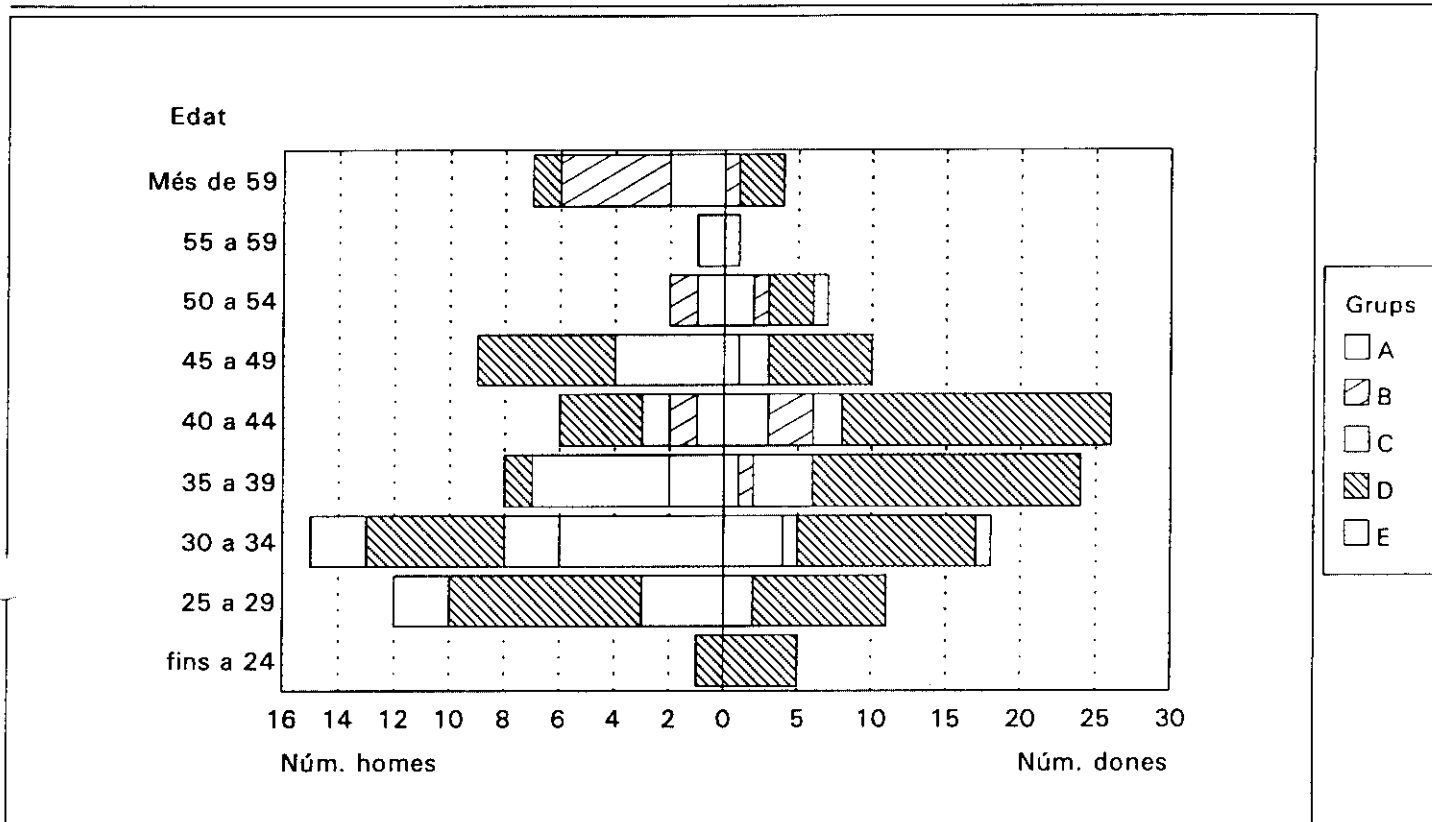
Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

Les sis primeres columnes són dades corresponents als homes i les altres sis a les dones.

ST90_T3.CH3

Homes

Serveis territorials d'Economia i Finances GENERALITAT DE CATALUNYA
 Distribució de la població per edat, grup i sexe.
 Any 1993

Cens eleccions a òrgans de representació del personal funcionari

ST93_G1.CH3

Serveis territorials d'Economia i Finances

Distribució de la població per grups i sexe

Any 1993

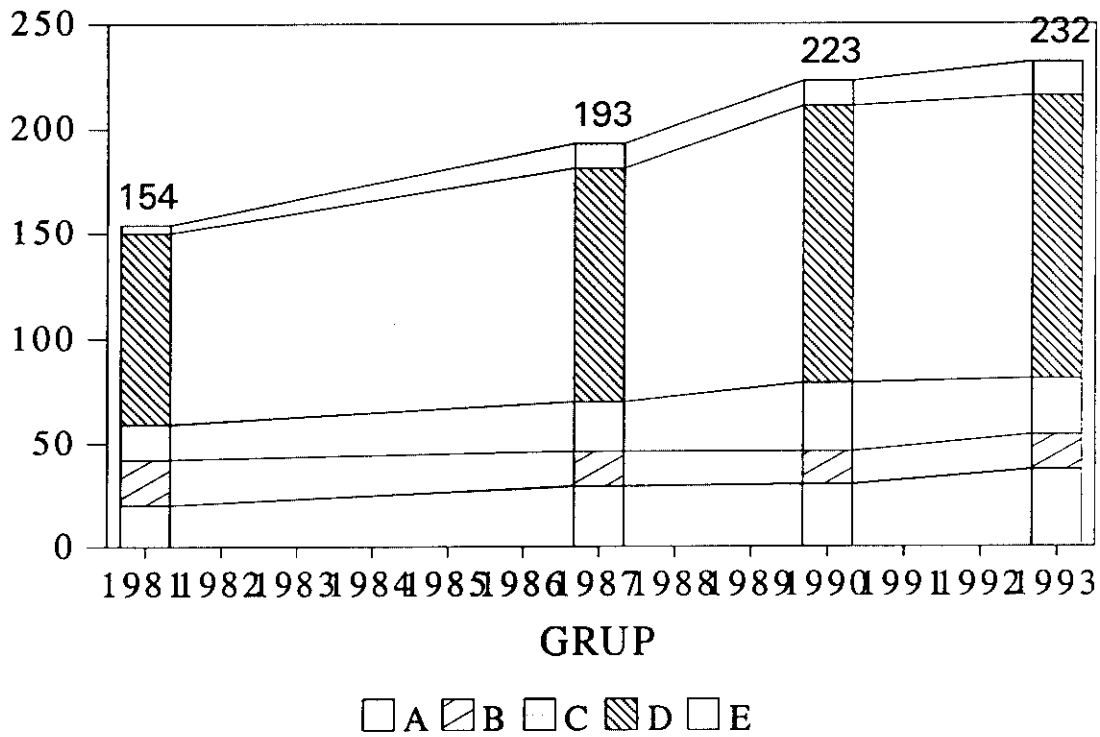
Grups	A	B	C	D	E	Total	A	B	C	D	E	Total	TOTAL	Sense inform.	TOTAL	
Més de 59	2	4		1		7		1		3		4	11		1	12
55 a 59			1			1			1			1	2		1	3
50 a 54	1	1				2	2	1		3	1	7	9		1	10
45 a 49	4			5		9	1		2	7		10	19		4	23
40 a 44	1	1	1	3		6	3	3	2	18		26	32		5	37
35 a 39	2		5	1		8	1	1	4	18		24	32		7	39
30 a 34	6		2	5	2	15	4		1	12	1	18	33		4	37
25 a 29			3	7	2	12			2	9		11	23		13	36
20 a 24				1		1				5		5	6		6	12
Sense informació															21	21
	16	6	12	23	4	61	11	6	12	75	2	106	167		63	230

Llistat de personal

ST93_T1.CH3

DISTRIBUCIO PER GRUPS (Total)

SS.TT. ECONOMIA I FINANÇES GENERALITAT

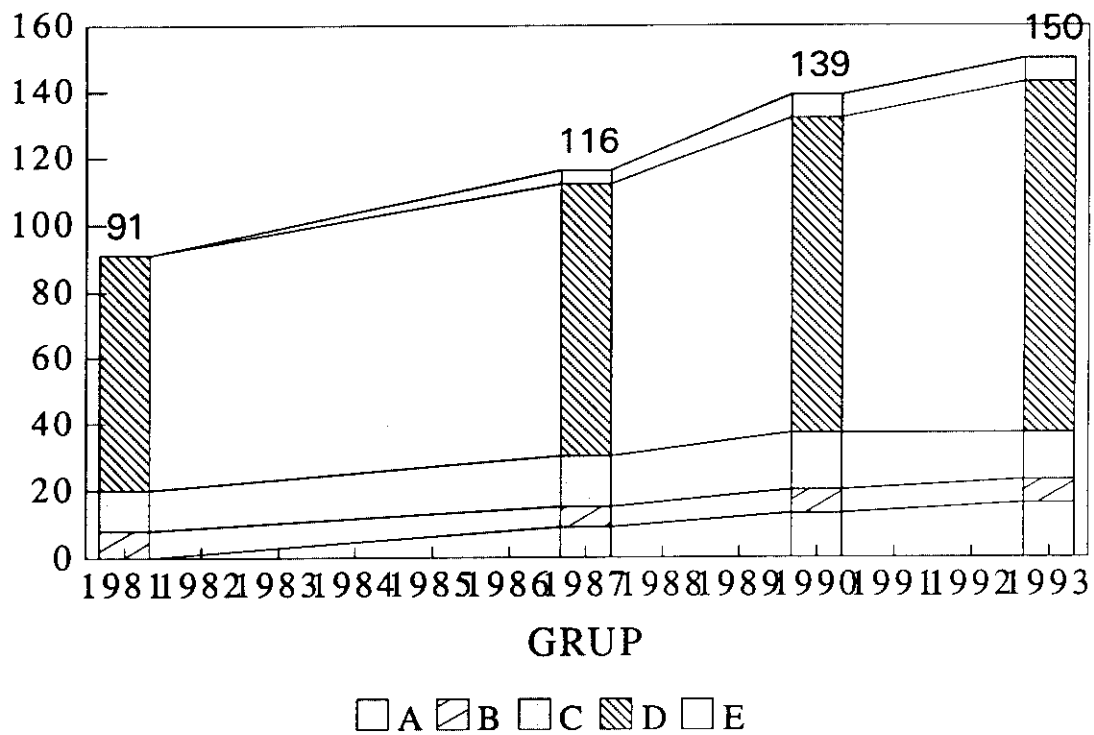

Font: El.laboració pròpia a partir de dades de cens electorals i llistats de personal.

GRUPS_T.CHT

DISTRIBUCIO PER GRUPS (Dones)

SS.TT. ECONOMIA I FINANÇES GENERALITAT

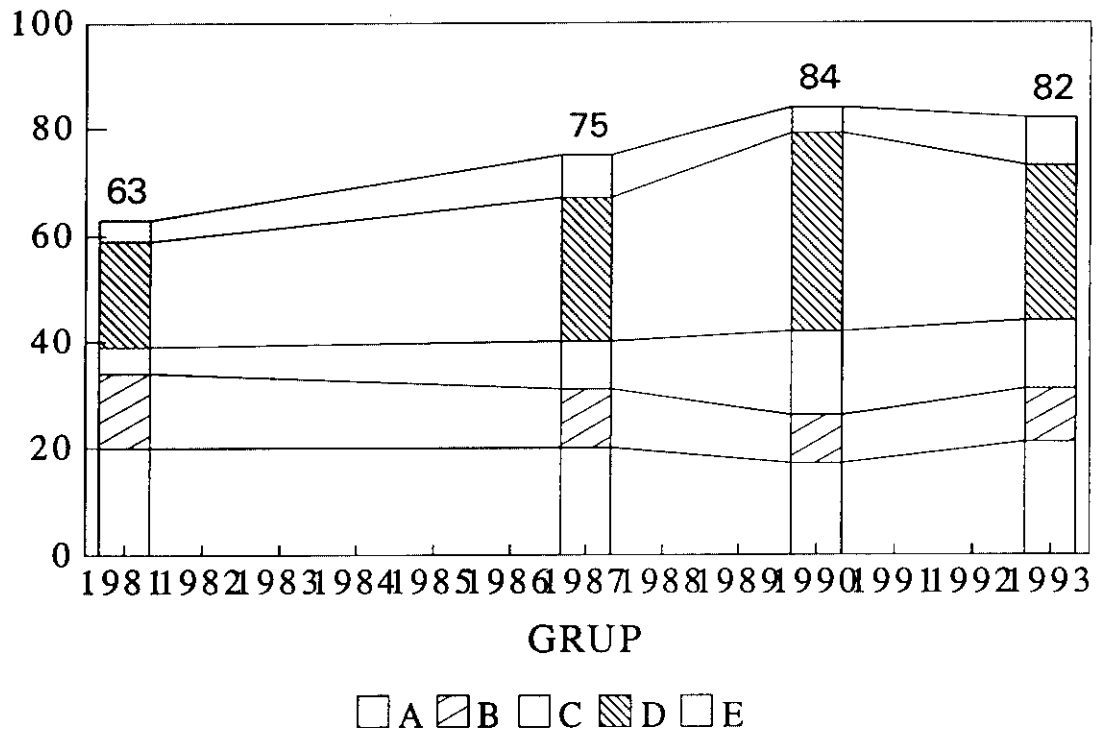
Font: El.laboració pròpia a partir de dades de cens electorals i llistats de personal.

GRUPS_D.CHT

DISTRIBUCIO PER GRUPS (Homes)

SS.TT. ECONOMIA I FINANÇES GENERALITAT

Font: El.laboració pròpia a partir de dades de cens electorals i llistats de personal.

GRUPS_H.CHT

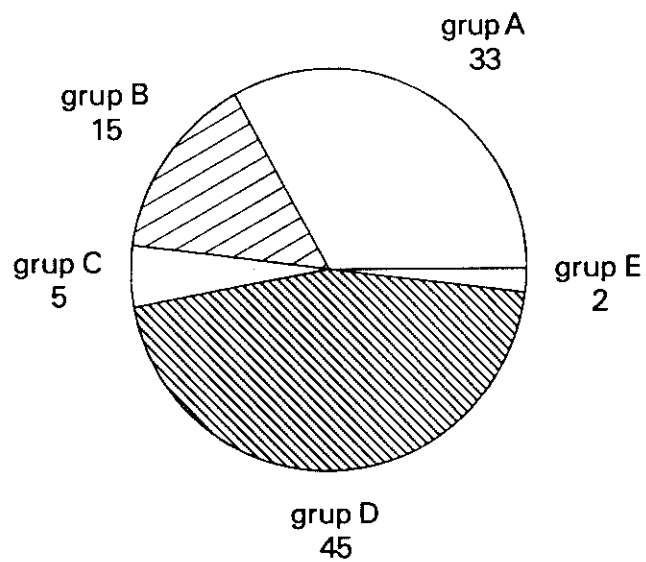
V C 52

NOMBRE DE LA PRESENTACION: *Nómina*

ORDEN	GRAFICO	TIPO	DESCRIPCION
1	GRUPS1 .CHT	SECTORES	Distribuci del personal per grups
2	GRUPS2 .CHT	SECTORES	Despesa del personal per grups
3	SALAR1 .CHT	XY	La despesa en Remuneracions Ec Fi 92
4	DESPESA1.CHT	SECTORES	Distribuci de la despesa salarial

Economia i Finances. Delegació Barcelona

Distribució del personal per grups

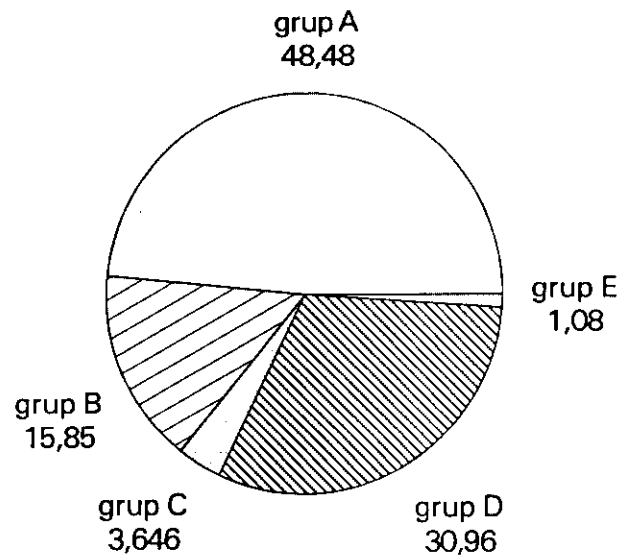

Relació Llocs de Treball. DOG 16.03.93

GRUPS1 . CHT

Economia i Finances. Delegació Barcelona

Despesa del personal per grups

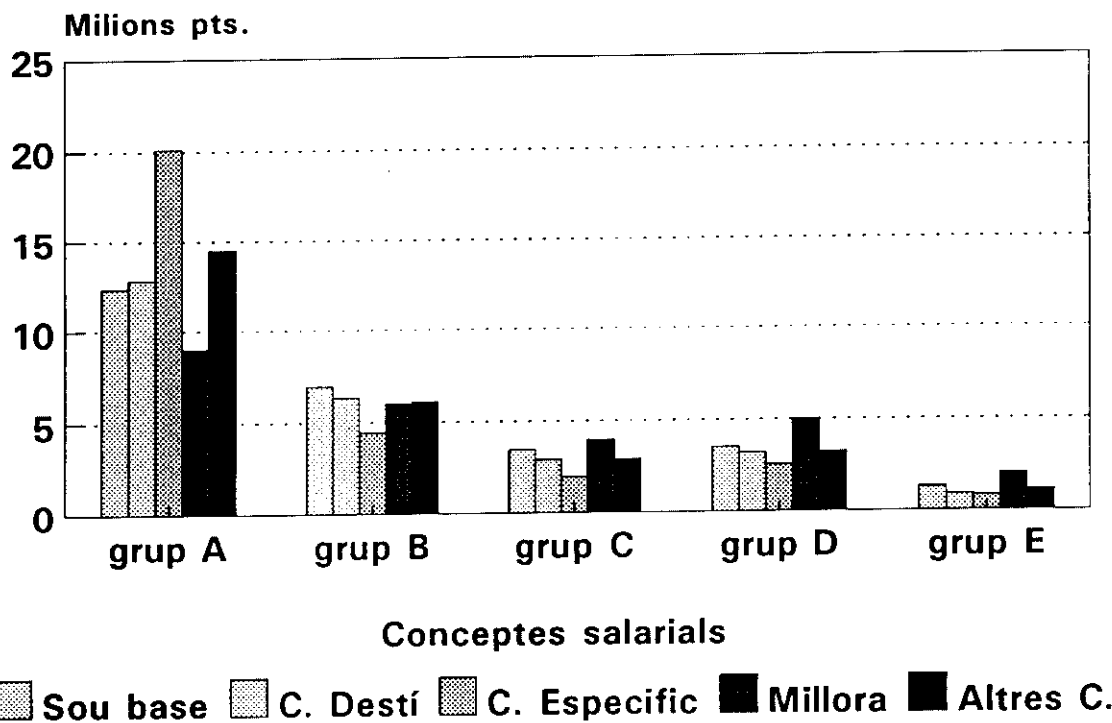

Relació Llocs de Treball. DOG 16.03.93

GRUPS2 . CHT

La despesa en Remuneracions

Distribució per Grups

Pressupost Economia i Fin. Any 1993

SALAR1 . CHT